

10

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

פא"כ

אטלס (מס' 35) לבית אדם

10-96 - 10-97

פ"מ מק"פ 3103

41921

1/2

תיק מס'

מחלקה

תק"פ אר"מ

שם ופיק: לשכת שר, מנכ"ל וסמנכ"ל - אר"מ

לפליסטינים

מיוזג פ"מ

גל-10/41921

מיוזג פ"מ: 0009070

מיוזג פ"מ: 2-109-5-7-2

04/11/2018

תאריך הדפסה

10

לשכת שר האוצר

21/10/97

ל'עקב וליין,
מחלקת סלון
עוצ' קו
אז קיין

לייני'עיר

מלון

ד"ר שולה פסח

משרד החקלאות
המנהל הכללי

14/10/97 תאריך

לשכה ע"ר חקלאות
17-10-1997
97-73565
ש"ר

103

[Handwritten signature]

אל : ש"ר (א"ר)

מאת : ד"ר קריצ'אן

מס' דפים : 2

הנדון : _____

אם חל שיבוש באחד הדפים או שלא התקבל, אנא פנה למספר טלפון: 6971756 - 03.

משרד החקלאות ופיתוח הכפר
המנהל הכללי

14 אוקטובר 1997
י"ג תשרי תשנ"ח

לכבוד
מוטי אילון
מנהל האגף המכס והמע"מ

א.נ.,

הנדון - יבוא לשטחי האוטונומיה
שינויים ברשימות A, A2

בהמשך לשיחתך עם צבי אלון, ברצוני להבהיר שאבקת חלב ובשר כבש
הינם מוצרים רגישים שמתמודדים לא אחת עם בעיות של עודפים.

לפיכך בקשתם להגדיל היבוא בתנאי העדפה עלולה להחמיר את המצב
עוד יותר.

עם זאת, אני מוכן לקיים ישיבת עבודה בהקדם עם מנכ"ל חקלאות של
האוטונומיה על נושא זה כחלק מפתרון משותף של בעיות עודפי התוצרת
החקלאית במספר ענפים, כהמשך להסכמי פריז.

אני מבקש שעמדה זו תוצג בפני הרשות הפלסטינאית על ידי משרד
האוצר במגמה שלנו להרחיב את ההבנות בתחום זה.

בברכה

דניאל קריצ'מן
המנהל הכללי

העתק: יעקב נאמן - שר האוצר
רפאל איתן - שר החקלאות
דליה הראל - משנה למנכ"ל
צבי אלון - סמנכ"ל לסחר חוץ

שם קובץ 3101

מדינת ישראל
משרד האוצר - אגף התקציבים

ז' בתשרי התשנ"ח
8 באוקטובר 1997
ת.97-72633

14-10-1997

97-73441
ש"ח

אל: שר האוצר

הנדון: עדכון ממפגש המדינות התורמות לפלשתינים J.L.C. 7.10.1977

בתאריך 7 באוקטובר נערך ברמאללה מפגש תת הועדה של המדינות התורמות לפלשתינים.

מנגנון ההיגוי של המדינות התורמות מורכב מועדת היגוי עליונה ותת ועדות.

AHLC - ועדת היגוי עליונה: מבקרת את ביצוע הצעדים הפיסיקליים ברש"פ באמצעות דוחות בקרה תקציביים ומחליטה על מתכונת הסיוע לרש"פ.

JLC - תת ועדה ברמה המקומית לבקרה על יישום התחייבויות הצדדים: המדינות התורמות, פלשתינים וישראל.

LACC - תת ועדה לבקרה על ביצוע פרויקטים הנתמכים ע"י המדינות התורמות.

הנושאים שנדונו במפגש:

1. המצב הכללי ברשות הפלשתינית:

נציגי הרש"פ (נביל שעת' ונשיבי) תארו את המצב הכלכלי הקשה לדבריהם הכולל גרעון נוסף בתקציב הפלשתיני ובאובדן הכנסות של כ-M10 \$ ליום הנובעים מהסגר המתמשך ומעיכוב הכספים ע"י ישראל.

נציגי ישראל (בראשות סמנכ"ל משרד החוץ - ויקטור הראל) פירט את מס' היתרי העבודה (כ-50,000 מיו"ש ומעזה), מעבר משאיות לעזה והעברות הכספים בספטמבר (כ-M 200 ש"ח).

נציגי התורמות הביעו דאגה מהשפעות הסגר ומעיכוב הכספים על מאמצי הפיתוח.

2. פרויקטים הממומנים ע"י המדינות התורמות:

עפ"י התכנית שגובשה ע"י ועדת ההיגוי של המדינות התורמות לשנת 1997 תוכננו פרויקטים בהיקף של \$M 880. בפועל ניתנו התחייבויות ספציפיות בהיקף של \$M 483 ומזה בוצעו \$M 116 בלבד.

בעקבות שיחות מוקדמות, נבחנת אפשרות למינוי צוות משימה (אמריקאי או ארופי) לקידום מימון הפרויקטים שבאחריות התורמות.

- א. קריאה לרש"פ לממש התחיבותה לאיחוד חשבונות ההכנסות תחת משרד האוצר הפלשתיני.
- ב. זכויות אדם בשטחי הרש"פ.
- ג. פעולות בקרה ופיקוח חיצוניים על כספי התורמות למניעת שחיתויות (בקרה כפולה ע"י רו"ח).
- ד. הכנת תקציבי הרש"פ ל-1998 ע"י הרש"פ בסיוע I.M.F.
- ה. קידום הסוגיות בין ישראל לפלשתינים דרך ה-JEC.
- ו. עדכון על מימון התחיבויות הצדדים ב-T.A.P.

רשם: טל נוימן

העתק:
 לשכת שר האוצר
 מר שמואל סלבין - מנכ"ל משרד האוצר
 מר דוד מילגרום - ממונה על התקציבים אגף התקציבים
 מר עוזי לוי - סגן הממונה על התקציבים אגף תקציבים

מדינת ישראל

האוצר / אגף המכס ומע"מ
הנהלה

תאריך: ו' בתשרי התשנ"ח
7 אוקטובר, 1997

מספר: חש/52
SQLDOC153/153675.DOC

3/103

אל:
מר מוטי איילון
מנהל אגף המכס ומע"מ

הנדון: דו"ח העברות לרש"פ - מעודכן לסוף 9/97

מצ"ל דו"ח מרכז המשקף את כל הסכומים שהועברו לרש"פ בשנת 1997 ומעודכן לסוף חודש ספטמבר 1997.

- (1) יש לציין כי סכום ההעברות הוא נטו לאחר הורדת עמלה של 3%.
- (2) באותם מקרים שקיבלנו אישור לקיזוז חובות של הרש"פ למוטבים אחרים לא הפחתנו מדו"ח זה את הסכומים המקוזזים ואנו רואים בהם כהעברות לרש"פ.

ב ב ר כ ה,

א.ש.

שמואל לוי
מנהל תחום גבייה

העתקים:

לשכת שר האוצר (לידי יובל)

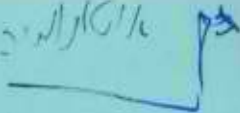
מר שמואל סלבין - מנ"כ משרד האוצר, הקריה, ירושלים.
מר אבי לבון - ס/הממונה על הכנסות המדינה.
מר ישעיהו בן יהונתן - ס/מנהל המכס ומע"מ.
מר מיוחס לוי - ס/מנהל המכס ומע"מ.
מר יעקב ארד - ס/מנהל המכס ומע"מ.
מר ראובן פרנקנבורג - חשב המכס ומע"מ.
מר טל נוימן - אגף התקציבים, ת"א.
מר ירון ארנון - עוזר ס/חשב הכללי.
מר דימיטרי רומנוב - מינהל הכנסות המדינה.

ריכוז העברות לרש"פ - 1997
(לא כולל העמלה של 3%)

החודש	סה"כ חודשי	מסי-יבוא	בלו דלק	מע"מ	מצטבר שנתי
1/97	142,140,528	48,258,000	28,882,765	64,999,763	142,140,528
2/97	132,919,587	23,629,084	32,422,669	76,867,834	275,060,115
3/97	127,932,870	29,240,129	28,302,427	70,390,314	402,992,985
4/97	110,651,552	27,280,071	30,139,160	53,232,321	513,644,537
5/97	115,621,474	31,783,039	32,049,578	51,788,857	629,266,011
6/97	143,029,710	52,371,463	32,695,689	57,962,558	772,295,721
7/97	145,749,491	48,912,996	34,007,957	62,828,538	918,045,212
8/97	42,000,000	—	—	42,000,000	960,045,212
9/97	192,377,034	60,291,723	62,874,144	69,211,167	1,152,422,246
10/97					
11/97					
12/97					
סה"כ מצטבר	1152,422,246	321,766,505	281,374,389	549,281,352	

מסמך מס' 100
30.9.97

מסמך מס' 100

מסמך מס' 100

12.2
25.9

MINISTER OF FINANCE

Jerusalem, 28 September 1997

Mr. Mohammad Z. Nashashibi
Minister of Finance
Palestinian Authority

Via Fax - 07-820-696

3603

Dear Mr. Nashashibi,

This letter is to inform you that we have decided to transfer 50% of the funds due to you. This amounts to 58.7 million Shekels.

Our decision reflects a government policy which allows for a transfer of funds only when we have received indications that you have fulfilled your undertaking.

This week begins a new year in the Jewish calendar. I hope it will signal a new era of peace and cooperation between Israelis and Palestinians in the spirit of the IMF / World Bank meetings in Hong Kong.

I trust that we do not have to travel as far as Hong Kong to meet again and I look forward to seeing you in Jerusalem.

Sincerely,

Yaakov Neeman

מדינת ישראל
משרד האוצר

המנהל הכללי

ט"ו באלול התשנ"ז
17 בספטמבר 1997
ת.97-7793

3192
21-10-1997

3103

לכבוד
מר דני נווה - מזכיר הממשלה

ד. נ.

הנדון: מעברים בינ"ל בעזה - נמל תעופה דהנייה ונמל לם בעזה

בהמשך לדיונים ולמו"מ בנושא, מפורטות הנקודות המרכזיות בהיבט הכלכלי:

ההסכם הכלכלי - מעטפת אחידה למיסים עקיפים

עקרון היסוד בהסכם הכלכלי (נספח 5 להסכם הביניים) הוא קיומה של מעטפת מכס אחת לישראל ולשטחי האוטונומיה הפלשתינית, ממנו נובע מעבר חופשי של סחורות, תנועת עובדים והתחשבנות מיסים. הוראות ההסכם הכלכלי מגדירות את התחייבויות הצדדים למימוש עניינים אלו.

סטיה מעקרונות אלו, משמעותה הפסקת ההסדרים הכלכליים הקיימים תוך הקמת גבולות מכס בין ישראל והאוטונומיה.

משרד האוצר רואה בעקרון קיום והחלת ההסכם הכלכלי, ובפרט מעטפת המכס האחידה, עיקרון הכרחי שחייב לעמוד בבסיס כל הסכם שיגובש בעתיד ביחס להפעלת שדה התעופה והנמל הימי בעזה.

יש לקבוע כי הוראות ההסכם הכלכלי יחולו במלואם על מעברים אלו.

הסדרים לשליטה ופיקוח על הפעילות במעברים

לדרך התפעול של מעברים בינ"ל השלכות ניכרות על אופן קיום ההסדרים הכלכליים בין ישראל לרש"פ בכל הקשור למדיניות מיסים, מדיניות יבוא, חקלאות, תעשייה, עבודה, תקינה ועוד.

יש לעמוד על כך שכל שטח שדה התעופה, לרבות המסלול והטרמינלים צריכים להיות בשליטה ובאחריות של ישראל (בדומה להסדרים לגבי מעברי הגבול הבינ"ל באלנבי וברפיח כמפורט בסעיף 8 ובתוספת 5 לנספח 1 בהסכם הביניים) מבחינת מעטפת המכס האחידה, סמכויות הפיקוח, גבית מיסים ואגרות והפעלת סמכויות בינ"ל.

לענין זה כל המגעים הבינ"ל וההתחייבויות מכוח אמנות בינ"ל צריכות להיות באחריות ישראל (תעופה, איכ"ס, מכס וכד').

מימון התפעול השוטף יתבסס על גביית אגרות ודמי שרות מהעוברים. על הסדרי האגרות להתבסס על עלויות ריאליות של התפעול השוטף.

מיקום הטרמינל בשדה התעופה דהנייה

עמדתי היא, שיש למקם את הטרמינל במעבר הגבול בטרמינל הקיים ברפיח, תוך קביעת הסדרי תנועה.

למיקום זה יתרונות כלכליים ותפעוליים ברורים: הקמת טרמינל ישראלי בשטח השדה, תחייב השקעה הנאמדת בכ-20 מיליון ש"ח ועלויות שוטפות גבוהות עבורם אין מקור תקציבי.

אין באמור כדי למנוע מתן שירותים שונים בצד הפלשתיני, שאינם קשורים להסדרי המעבר.

במבור רב

שמואל סליח

העתק:

✓ פרופ' יעקב נאמן - שר האוצר
מר דוד מילגרום - הממונה על התקציבים משרד האוצר
מר מוטי איילון - מנהל המכס והמע"מ
עו"ד ימימה מזוז - היועצת המשפטית למשרד האוצר
אלוף יעקב (מנדי) אור - מתאם הפעולות בשטחים
מר עוזי לוי - סגן הממונה על התקציבים משרד האוצר

מדינת ישראל
משרד האוצר - אגף התקציבים

3103
726

א' באלול התשנ"ז
3 בספטמבר 1997
ת.97-66266

11/1

X

335

אל
מר יעקב נאמן
שר האוצר

97-61691

1997-09-04
שלום

הנדון: מימון חפירות הצלה בסכר עדסיה

בעקבות פניית שר התשתיות הלאומיות ובהמשך לדיון בבקשתו לממן מתקציב המדינה את עלות חפירות ההצלה בסך 12 מלש"ח, רצ"ב נייר עמדה בנדון.

בברכה,

רוני וולפמן

סגן הממונה על התקציבים

העתק:

מר דוד מילגרום - ממונה על התקציבים אגף התקציבים
מר אודי ניסן - רכז תיירות ומים אגף התקציבים

ת'ענך, 29/9/97

ת'וד'ע-ת'ן.

מלך

♀

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

אל:

שר האוצר

לשכת שר האוצר
מנכ"ל משרד האוצר
החשב הכללי
הממונה על התקציבים
סגן הממונה על התקציבים - מר עוזי לוי
סגן בכיר לחשב הכללי - מר דוד גרשונוביץ
סגן הממונה על התקציבים - מר אבשלום מרבר
הממונה על הכנסות המדינה
מנהל אגף המכס והמע"מ
נציג מס הכנסה
יועם"ש משרד האוצר
מנכ"ל משרד החוץ
סמנכ"ל לכלכלה - משרד החוץ
מתאם הפעולות בשטחים - משרד הבטחון, הקריה, תל אביב
רע"ן לכלכלה מתפ"ש - משרד הבטחון, הקריה, תל אביב

הנדון: ריכוז העברות לרשות הפלשתינית

להלן טבלה מרכזת של סך העברות לרשות הפלשתינית נכון ל: 31/8/97
הטבלה כוללת נתונים מצטברים על העברות כספים לרשות הפלשתינית בשנים 1994-1996
ופירוט לפי חודשם של העברות הכספים בשנת 1997.

Total Transfers to the P.A.

(Thousands of NIS)

	year 1994	year 1995	year 1996	Jan.97	Feb.97	Mar.97	Apr.97	May.97	Jun.97	Jul.97	Aug.97	Total 97	Total 94-97
Import taxes	17,503	63,469	285,399	48,258	23,929	29,240	27,280	31,783	52,371	48,913	0	261,474	627,845
VAT clearance	15,501	582,764	724,281	65,000	76,828	70,390	53,232	51,789	57,962	62,828	42,000	480,029	1,802,575
Petroleum excise	28,001	101,786	334,152	28,883	32,423	28,302	30,139	32,050	32,696	34,008	0	218,501	682,440
Income tax	2,684	15,240	12,972	0	1,259	2,756	1,911	1,535	1,318	644	0	9,423	40,319
Health stamp tax	7,782	28,032	19,339	2,658	2,973	3,017	3,273	2,632	1,507	2,745	0	18,805	73,958
Total Transfers to the P.A.	71,471	791,291	1,376,143	144,799	137,112	133,705	115,835	119,769	145,854	149,138	42,000	988,232	3,227,137

בברכה,

הרי לנגמן

סגן בכיר לחשב הכללי

ש/ח

111

שר האוצר

יח' באב התשנ"ז
21 באוגוסט 1997
ת.97-28937

28

3103

לכבוד
ח"כ אברהם הירשזון
הכנסת
ירושלים

י.י.י.י.י.

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינאית
מתייחס למכתבך מיום 15.5.97

בהמשך להתכתבות בנושא שבנדון ולמכתבו של שר האוצר לשעבר, מר דן מרידור, מיום 16.4.97, להלן התייחסותי לשאלה שהועלתה.

על פי חוק הפל"ד וההסדרים המגבים את הפעלתו, האחריות לפיצוי כל אזרח שנפגע כתוצאה מתאונת דרכים בתחומי מדינת ישראל ושאינו לו את מי לתבוע חלה על קרנית, למעט פגיעתו של נהג הנוהג ללא ביטוח תקף.

מקור הבעיה המועלית במכתבך נובע מחוסר מודעות של המבוטחים כי רכשו ביטוח שאינו תקף. לשם סיפול בעניין זה פירסם המפקח על הביטוח מודעות לציבור, לרבות בעיתונות הערבית, לשם יצירת המודעות הציבורית. בנוסף, החלה המשטרה בפעולות אכיפה מוגברות.

בנוסף, נבעה הבעיה מפעילות לא מורשית של חברות ביטוח פלשתינאיות בתחומי מדינת ישראל ובמזרח ירושלים בפרט, שלא על פי החוק ליישום הסכם הביניים בדבר רצועת עזה ויריחו, ובמחירים מוזלים (למרות שהם מחויבים לכיסוי ביטוחי זהה), וכל זאת בניגוד למצב החקיקתי הקיים כאמור, המסדיר במפורש שמבטח פלשתינאי רשאי לבטח אך ורק את כלי הרכב הרשומים או החייבים ברישום באיזורו.

יודגש, כי בפקודת ביטוח רכב מנועי נקבע כי מכירת ביטוח חובה בישראל יכולה להיעשות רק באמצעות מבטח מורשה. לפיכך החזקת תעודת ביטוח שניתנה ע"י מבטח לא מורשה הינה עבירה על החוק וכמוה כנסיעה ללא ביטוח תקף.

בכבוד רב,

י.י.י.י.י.
יעקב נאמן

העתק:

רו"ח דורון שורר - הממונה על שוק ההון, בטוח וחשכון
גב' אופירה אליאב - סגנית בכירה לממונה אגף שוק ההון, ביטוח וחשכון

97-28359

מס' 46

לשכת שר האוצר

תאריך: 27.5.97

אל: מיון יזר

מאת: מ/א פס

1. מועבר לעיון מסמך של: _____

בגדון: _____

מספר: _____

2. אנא התיחסותך במתכונת הבאה:

הערוטיק בכתב

מכתב תשובה בשמך

שיחת הסבר שלך עם כותב המכתב

מכתב תשובה בשם השר לחתימת השר ✓

ניר עמדה מעמיק בנושא הכולל: תמונת מצב, נתונים עובדיים, הצעות לפתרון וכו'.

אחר: _____

3. מועד התשובה: 4 / 6 / 97

4. העבר התיחסותך ל: _____

בברכה,
[Signature]

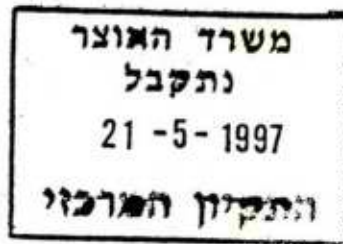
העתק: תיק מעקב

הכנסת

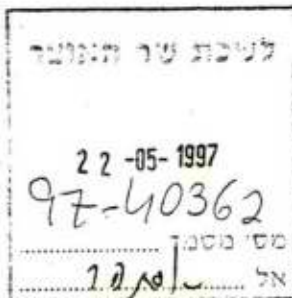
ח"כ אברהם הירשזון

ח' באייר תשנ"ז
15 במאי 1997
752/94

לכבוד,
שר האוצר
מר דן מרידור
לשכת השר
ירושלים.

כב' השר,

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלסטינית
מספרכם: 97-26762 ת.

לאלג' האנה
ולצ'ל

מאשר בתודה קבלת תשובתכם מיום - 16.4.97

תשובת כב' ותשובת שר התחבורה לשאילתה שהעליתי בנושא זה, מותירות בעינה את הבעיה שהעלה מנכ"ל קרנית: עשרים אלף מכוניות של תושבי מזרח ירושלים ותושבי הגליל נעות בכבישי הארץ ללא ביטוח תקף.

אני חוזר על כן על שאלתי - מי יהיה אחראי לפגיעתו של אזרח ע"י רכב ישראלי שבוטח ברשות הפלסטינית?

בכבוד רב,

ח"כ אברהם הירשזון

העתיקים:

שר התחבורה, הרב יצחק לוי
מבקרת המדינה, גב' מרים בן פורת.

י.ע.ע.
ח.כ.
ישראל, ט' בניסן התשנ"ז
16 באפריל 1997

ת.97-26762

שר האוצר

לכבוד
ח"כ אברהם הירשון
הכנסת
ירושלים

א.נ.,

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית

בהמשך לפנייתך מיום 25.2.97 בנוגע לפיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית הריני להודיעך:

א. עד חתימת הסכמי אוסלו, היה קיים ביהודה שומרון וחבל עזה (להלן האזור) גוף שתפקידו היה פיקוח על הביטוח, גוף שפעל בכפיפות למנהל האזרחי. עם חתימת ההסכמים הוחלט כי יוקם ברשות הפלשתינית גוף פיקוחי המקביל לזה שבישראל.

ב. זמן קצר לאחר חתימת הסכם אוסלו א' חוקק חוק יישום הסכם הביניים בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות אחרות) (תקנון חקיקה) התשנ"ה-1994. בחוק זה נקבע כי תתוקן פקודת רכב מגועי (נוסח חדש) התש"ל-1970 וכי 'פוליסה המכסה על פי הדין החל באזור או בשטחי עזה ויריחו, מפני חברה טעונת ביטוח בשל תאונת דרכים שארעה בישראל, ושהוצאה בידי המבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו, לפי העניין, לכל רכב הרשום או החייב ברישום לפי הדין באזור או בשטחי עזה ויריחו, לפי העניין, יראוה כפוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו ויחולו הוראות פקודה זו, בשינויים המחוייבים' (לפי ס' 50(2) ד).

ג. עם חתימת הסכם אוסלו ב' הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק ליישום הסכם ביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות אחרות) (תקנון חקיקה) התשנ"ו-1996. בהצעת החוק נאמר כי ס' 3 (ג) ו-3 (ד) לפקודת רכב מגועי (נוסח חדש) התש"ל-1970 יתוקנו ובמקום "בשטחי עזה ויריחו" יבוא בכל מקום "בשטחי האחריות האזרחית הפלשתינית".

ד. חוקים אלה מאפשרים לחברות הביטוח הכפופות למפקח על הביטוח באזור למכור פוליסות ביטוח לרכבים הרשומים ברשות, ביטוח שיהיה תקף במידה וארעה תאונת הדרכים הן בתחומי האזור והן בתחומי ישראל. במילים אחרות, אין נפקא מינה אם הביטוח לרכב מן האוטונומיה נקנה באזור והביטוח יהיה תקף בכל מקרה.

ה. האיסור לנהוג ללא ביטוח, בין אם מדובר בתושבי מזרח ירושלים או תושבי הגליל המערבי בין אם מדובר בתושבים באזורים אחרים בישראל, נקבע בס' 2(א) לפקודת רכב מנועי: "בכפוף להוראות פקודה זו, לא ישתמש אדם - ולא יגרום ולא יניח שאדם אחר ישתמש - ברכב מנועי, אלא אם יש על שימוש שלו או של האחר באותו רכב פוליסה ברת תוקף לפי דרישותיה של פקודה זו".

בכבוד רב,

דן מדידור

הערת:

רו"ח דודון שורר - הממונה על שוק ההון, בטוח וחסכון, משרד האוצר
מר עוזי ימין - מנהל מחלקת ביטוח אלמנטרי,

97-27658

הכנסת

ח"כ אברהם הירשזון

ח' באייר תשנ"ז
15 במאי 1997
752/94

משרד האוצר
נתקבל
21-5-1997
והתקין המרכז

לכבוד,
שר האוצר
מר דן מרידור
לשכת השר
ירושלים.

כב' השר,

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלסטינית
מספרכם: 97-26762-ת.

22-05-1997
97-40362
אס"ר

למנהל האגף
ולכלל

מאשר בתודה קבלת תשובתכם מיום - 16.4.97.

תשובת כב' ותשובת שר התחבורה לשאילתה שהעליתי בנושא זה, מותירות בעינה את הבעיה שהעלה מנכ"ל קרנית: עשרים אלף מכוניות של תושבי מזרח ירושלים ותושבי הגליל נעות בכבישי הארץ ללא ביטוח תקף.

אני חוזר על כן על שאלתי - מי יהיה אחראי לפגיעתו של אזרח ע"י רכב ישראלי שבוטח ברשות הפלסטינית?

בכבוד רב,
ח"כ אברהם הירשזון

העתקים:
שר התחבורה, הרב יצחק לוי
מבקרת המדינה, גב' מרים בן פורת.

שר האוצר

ירושלים, ט' בניסן התשנ"ז
16 באפריל 1997

ת.97-26762

לכבוד
ח"כ אברהם הירשזון
הכנסת
ירושלים

א.נ.,

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית

בהמשך לפנייתך מיום 25.2.97 בנוגע לפיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית הריני להודיעך:

א. עד חתימת הסכמי אוסלו, היה קיים ביחודה שומרון וחבל עזה (להלן האזור) גוף שתפקידו היה פיקוח על הביטוח, גוף שפעל בכפיפות למנהל האזרחי. עם חתימת ההסכמים הוחלט כי יוקם ברשות הפלשתינית גוף פיקוחי המקביל לזה שבישראל.

ב. זמן קצר לאחר חתימת הסכם אוסלו א' חוקק חוק יישום הסכם הביניים בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות אחרות) (תקוני חקיקה) התשנ"ה-1994. בחוק זה נקבע כי תתוקן פקודת רכב מגועי (נוסח חדש) התש"ל-1970 וכי "פוליסה המכסה על פי הדין החל באזור או בשטחי עזה ויריחו, מפני חברה טעונה ביטוח בשל תאונת דרכים שארעה בישראל, ושהוצאה בידי המבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו, לפי העניין, לכל רכב הרשום או החייב ברישום לפי הדין באזור או בשטחי עזה ויריחו, לפי העניין, יראה כפוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו ויחולו הוראות פקודה זו, בשינויים המחוייבים" (לפי ס' 50(2) ד).

ג. עם חתימת הסכם אוסלו ב' הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק ליישום הסכם ביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות אחרות) (תקוני חקיקה) התשנ"ו-1996. בהצעת החוק נאמר כי ס' 3 (2) ו-3 (ד) לפקודת רכב מגועי (נוסח חדש) התש"ל-1970 יתוקנו ובמקום "בשטחי עזה ויריחו" יבוא בכל מקום "בשטחי האחריות האזרחית הפלשתינית".

ד. חוקים אלה מאפשרים לחברות הביטוח הכפופות למפקח על הביטוח באזור למכור פוליסות ביטוח לרכבים הרשומים ברשות, ביטוח שיהיה תקף במידה וארעה תאונת הדרכים הן בתחומי האזור והן בתחומי ישראל. במילים אחרות, אין נפקא מינה אם הביטוח לרכב מן האוטונומיה נקנה באזור והביטוח יהיה תקף בכל מקרה.

ה. האיסור לנחוג ללא ביטוח, בין אם מדובר בתושבי מזרח ירושלים או תושבי הגליל המערבי בין אם מדובר בתושבים באזורים אחרים בישראל, נקבע בס' 2(א) לפקודת רכב מגועי: "בכפוף להוראות פקודה זו, לא ישתמש אדם - ולא יגרום ולא יניח שאדם אחר ישתמש - ברכב מגועי, אלא אם יש על שימושיו שלו או של האחר באותו רכב פוליסה ברת תוקף לפי דרישותיה של פקודה זו".

בכבוד רב,

דן מנדור

העתק:

רו"ח דודון שורר - הממונה על שוק ההון, בטוח וחסכון, משרד האוצר
מר עוזי ימין - מנהל מחלקת ביטוח אלמנטרי,

8/11 - ציבורי 4
אילני, וואבקי
הקולא יתקן או איל
8/12 - גוי-בטפט אצל
אופירה איליא.
F692, F484

לשכת שר האוצר

20.7.47

לכבוד,

מקב' מנהל א"ח היסטורי.

בסל מאי ביקשתי טיפול מנהל
משנה ליועץ המשפטי.

אנא לנהל את העניין.

ד"ר שולה פסח

לשכת שר האוצר

תאריך: 27.5.97

אל: _____

מאת: _____

1. מועבר לעיון מסמך של : _____
בנדון : _____
מספרו : _____

2. אנא התייחסותך במתכונת הבאה:

הערותיך בכתב

מכתב תשובה בשמן

שיחת הסבר שלך עם כותב המכתב

מכתב תשובה בשם השר לחתימת השר

ניר עמדה מעמיק בנושא הכולל: תמונת מצב, נתונים עובדיים,
הצעות לפתרון וכו'.

אחר: _____

3. מועד התשובה: 4 / 6 / 97

4. העבר התייחסותך ל: _____

בברכה,

העתק: תיק מעקב

הכנסת

ח"כ אברהם הירשזון

ח' באייר תשנ"ז
15 במאי 1997
752/94

לכבוד,
שר האוצר
מר דן מרידור
לשכת השר
ירושלים.

כב' השר,

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית
מספרכם: 97-26762.ת.

לא אגור האגדה
ולכל

23

מאשר בתודה קבלת תשובתכם מיום - 16.4.97.

תשובת כב' ותשובת שר התחבורה לשאילתה שהעליתי בנושא זה, מותירות בעינה את הבעיה שהעלה מנכ"ל קרנית: עשרים אלף מכוניות של תושבי מזרח ירושלים ותושבי הגליל נעות בכבישי הארץ ללא ביטוח תקף.

אני חוזר על כן על שאלתי - מי יהיה אחראי לפגיעתו של אזרח ע"י רכב ישראלי שבוטח ברשות הפלשתינית?

בכבוד רב,

ח"כ אברהם הירשזון

העתקים:

שר התחבורה, הרב יצחק לוי
מבקר המדינה, גב' מרים בן פורת.

RECEIVED
JAN 21 1961
U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE

שר האוצר

ירושלים, ט' בניסן התשנ"ז
16 באפריל 1997

ת.97-26762

לכבוד
ח"כ אברהם הירשזון
הכנסת
ירושלים

א.נ.,

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית

בהמשך לפגישתך מיום 25.2.97 בנוגע לפיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית הריני להודיעך:

א. עד חתימת הסכמי אוסלו, היה קיים ביחודה שומרון וחבל עזה (להלן האזור) גוף שתפקידו היה פיקוח על הביטוח, גוף שפעל בכפיפות למנהל האזורי. עם חתימת ההסכמים הוחלט כי יוקם ברשות הפלשתינית גוף פיקוחי המקביל לזה שבישראל.

ב. זמן קצר לאחר חתימת הסכם אוסלו א' חוקק חוק יישום הסכם הביניים בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות אחרות) (תקוני חקיקה) התשנ"ה-1994. בחוק זה נקבע כי תתוקן פקודת רכב מנועי (נוסח חדש) התש"ל-1970 וכי יפוליסה המכסה על פי הדין החל באזור או בשטחי עזה ויריחו, מפני חברה טעונת ביטוח בשל תאונת דרכים שארעה בישראל, ושהוצאה בידי המבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו, לפי העניין, לכל רכב הרשום או החייב ברישום לפי הדין באזור או בשטחי עזה ויריחו, לפי העניין, יראוה כפוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו ויחולו הוראות פקודה זו, בשינויים המחוייבים" (לפי ס' 50(2) ד).

ג. עם חתימת הסכם אוסלו ב' הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק ליישום הסכם ביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה) התשנ"ו-1996. בהצעת החוק נאמר כי ס' 3 (ג) ו-3 (ד) לפקודת רכב מנועי (נוסח חדש) התש"ל-1970 יתוקנו ובמקום "בשטחי עזה ויריחו" יבוא בכל מקום "בשטחי האחריות האזורית הפלשתינית".

ד. חוקים אלה מאפשרים לחברות הביטוח הנפופות למפקח על הביטוח באזור למכור פוליסות ביטוח לרכבים הרשומים ברשות, ביטוח שיהיה תקף במידה וארעה תאונת הדרכים הן בתחומי האזור והן בתחומי ישראל. במילים אחרות, אין נפקא מינה אם הביטוח לרכב מן האוטונומיה נקנה באזור והביטוח יהיה תקף בכל מקרה.

ה. האיסור לנחוג ללא ביטוח, בין אם מדובר בתושבי מזרח ירושלים או תושבי הגליל המערבי בין אם מדובר בתושבים באזורים אחרים בישראל, נקבע בס' 2(א) לפקודת רכב מנועי: "בכפוף להוראות פקודה זו, לא ישתמש אדם - ולא יגרום ולא יניח שאדם אחר ישתמש - ברכב מנועי, אלא אם יש על שימושיו שלו או של האחר באותו רכב פוליסה ברת תוקף לפי דרישותיה של פקודה זו".

בכבוד רב,

דן מרדור

העתק:

רו"ח דורון שורר - הממונה על שוק ההון, בטוח וחסכון, משרד האוצר
מר עוזי ימין - מנהל מחלקת ביטוח אלמנטרי,

20/8/97

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

אל:

שר האוצר

לשכת שר האוצר

מנכ"ל משרד האוצר

החשב הכללי

הממונה על התקציבים

סגן הממונה על התקציבים - מר עוזי לוי

סגן בכיר לחשב הכללי - מר דוד גרשונביץ

סגן הממונה על התקציבים - מר אבשלום פרבר

הממונה על הכנסות המדינה

מנהל אגף המכס והמע"מ

נציב מס הכנסה

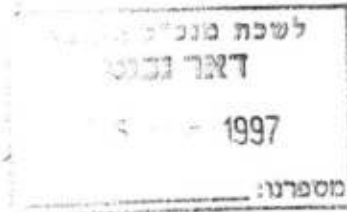
יועמ"ש משרד האוצר

נכ"ל משרד החוץ

נכ"ל כלכלה - משרד החוץ

מתאם הפעולות בשטחים - משרד הבטחון, הקריה, תל אביב

רע"ן כלכלה מתפ"ש - משרד הבטחון, הקריה, תל אביב

הנדון: ריכוז העברות לרשות הפלשתינית

להלן טבלה מרכזת של סך העברות לרשות הפלשתינית נכון ל: 31/7/97
הטבלה כוללת נתונים מצטברים על העברות כספים לרשות הפלשתינית בשנים 1994-1996
ופירוט לפי חודשים של העברות הכספים בשנת 1997.

Total Transfers to the P.A.

(Thosends of NIS)

	year 1994	year 1995	year 1996	Jan.97	Feb.97	Mar.97	Apr.97	May.97	Jun.97	Jul.97	Total 97	Total 94-97
Import taxes	17,503	63,469	285,399	48,258	23,629	29,240	27,280	31,783	52,371	48,913	261,474	627,845
VAT clearance	15,501	582,764	724,281	65,000	76,828	70,390	53,232	51,789	57,962	62,828	438,029	1,760,575
Petroleum excise	28,001	101,786	334,152	28,883	32,423	28,302	30,139	32,050	32,696	34,008	218,501	682,440
Income tax	2,684	15,240	12,972	0	1,259	2,756	1,911	1,535	1,318	644	9,423	40,319
Health stamp tax	7,782	28,032	19,339	2,658	2,973	3,017	3,273	2,632	1,507	2,745	18,805	73,958
Total Transfers to the P.A.	71,471	791,291	1,376,143	144,799	137,112	133,705	115,835	119,789	145,854	149,138	946,232	3,185,137

בברכה,

הרי לגמון
סגן בכיר לחשב הכללי

שר האוצר

ירושלים, כ"ד בתמוז התשנ"ז
29 ביולי 1997
ת.97-55958

3103

לכבוד
מר דוד בר-אילן
ראש אגף תכנון מדיני והסברה
משרד ראש הממשלה
קפלן 3
ירושלים

ר' ר' ר'
שלום רב,

תודה על ששלחת אלי את הדו"ח בדבר מילוי התחייבויות הסכם
חברון.

ד"ר - 56 יג
כ"י אג' ויג

בכבוד רב, ויג

יעקב נאמן

רח' קפלן 1, ירושלים 91131 טל' 5317111 פקס' 5635769

ירושלים, י"ז בתמוז התשנ"ז
22 ביולי 1997

מכובדי,

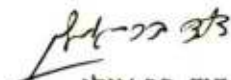
הנדון: פרסום דו"ח בדבר מילוי התחייבויות הסכם חברון

לרגל מלאת ששה חדשים להסכם חברון, הפיצה לשכת העתונות הממשלתית לאמצעי התקשורת דו"ח מקיף על מילוי התחייבויות ההסכם.

הדו"ח הופץ כחוברת, וגם באמצעות אתר האינטרנט של משרד רה"מ.

אני מקווה שתמצא עניין בחוברת.

בברכה,

דוד בר-אילן

Israel Government Press Office
Beit Agron, 37 Hillel Street
Jerusalem, Israel

Tel: (972) 2-623-3385
Fax: (972) 2-623-3388
Internet: www.gpo.gov.il

SIX MONTHS SINCE THE SIGNING

Israeli and Palestinian Compliance With The Hebron Accord: A Comprehensive Assessment

JULY 1997

Table of Contents

Section	Page Number
Executive Summary	2
Israeli Obligations Under the Hebron Accord	4
Israel's Record on Compliance	5
Palestinian Obligations Under the Hebron Accord	7
The Palestinians' Record on Compliance	8
Palestinian Security Violations of the Hebron Accord	8
Failure to Change the PLO Covenant	11
PA's Failure to Fight Terror and Prevent Violence	15
PA's Halting of Security Cooperation With Israel	15
PA Incitement to Violence Against Israel	17
PA's Failure to Combat Terror Organizations and Infrastructure	22
PA's Failure to Apprehend, Prosecute and Punish Terrorists	23
PA's Failure to Transfer Terror Suspects to Israel	27
PA's Failure to Confiscate Illegal Firearms	31
PA's Deployment of Excessive Number of Policemen	32
PA Activity in Jerusalem	33

Executive Summary

Introduction

On January 15, 1997, Israel and the Palestinian Authority (PA) signed the Hebron Protocol, which outlined the security arrangements to be implemented after Israel's redeployment. A Note for the Record, prepared by Ambassador Dennis Ross, was attached to the Hebron protocol. It contains a series of Israeli and Palestinian commitments and obligations.

Israeli Compliance

In the six months since the signing of the Hebron Accord, Israel has fulfilled all its commitments. Israeli forces redeployed in Hebron. Israel approved the first stage of the further redeployment from the West Bank, released Palestinian women prisoners, resumed negotiations with the PA on outstanding Interim Agreement issues, and offered to resume final status talks.

Palestinian Security Violations

The PA has violated the fundamental security provisions of the accord. **The Palestinian police organized riots in Hebron** in March-April 1997 and June-July 1997, and repeatedly failed to contain Palestinian rioters who surged towards the Jewish Quarter. **The PA paid Palestinian youths 30 to 50 shekels per day for participating in riots and attacking Israeli soldiers.** The PA has deployed 1,500 policemen in Hebron, nearly four times the 400 allowed, and armed them with weapons prohibited by the agreement.

Palestinian Violations of the Note for Record

The PA has also failed to fulfill any of its four obligations contained in the Note for the Record: amending the Covenant, combating terror, reducing the size of its police force to conform with the agreement, and restricting its governmental activity to areas under PA jurisdiction.

1. Failure to Change the PLO Covenant - The Palestinians have taken no steps toward completing the amendment process. No new version of the Covenant has yet been submitted to the Palestinian National Council.

2. Failure to Fight Terror and Prevent Violence - One of the PA's gravest violations of the Note for the Record has been its failure to combat terror, an obligation the Note breaks down into six specific measures:

2a. Strengthening Security Cooperation - The PA broke off security cooperation with Israel earlier this year, despite warnings of impending terrorist activity. Palestinian security officials refused to meet Israeli counterparts and failed to exchange intelligence information. Recently, security cooperation has improved slightly, but the PA has refused to restore previous levels of cooperation.

2b. Incitement to Violence Against Israel - Senior PA officials have repeatedly engaged in incitement to violence against Israel. They have praised Hamas and the intifada, threatened Israel with war, and accused Israel of injecting Palestinians with the AIDS virus and poisoning Palestinian food products. More than 30 such statements made by senior PA officials are documented in the report.

2c. Combat Systematically and Effectively Terrorist Organizations and Infrastructure - The PA has taken no steps to outlaw terror groups, whose infrastructures remain intact. The PA

Chairman gave a green light to terror groups to act. On the night of March 9, 1997, Arafat met with the heads of Hamas, the DFLP and the PFLP in Gaza, and signaled his consent for the renewal of acts of terrorism. Eleven days later, 3 Israelis died in a Hamas bombing in Tel Aviv on March 21, 1997.

In mid-July 1997 it became clear that the Palestinian police have been actively involved in terror. Israeli intelligence has confirmed that Asst.-Cmdr. Jihad Masimi of the PA police in Nablus has ordered attacks, that there are several terror cells in the Palestinian police, and that there are strong indications that Palestinian Police Chief Ghazi Jabali is involved.

2d. Apprehension, Prosecution and Punishment of Terrorists - Not a single terrorist has been tried by the PA for terror activity against Israel in the past 6 months. The PA has drafted numerous terrorists to serve in the ranks of the Palestinian security services, including at least 23 wanted for the murder of Israelis. The PA Police Commander has acknowledged that **more than 150 members of Hamas and the PFLP are currently in key positions in the Palestinian police**. Since the signing of the accord, the PA has conducted a "revolving door" policy and released dozens of terrorists from detention, including: **Muhammad Khawaja**, a senior Islamic Jihad leader who planned the January 1995 Beit Lid bombing; **Nabil Sharihi**, an Islamic Jihad member who helped prepare the bomb used in the April 1995 Kfar Darom attack in which 7 Israelis and 1 American were killed; **Imjad Hinawi** - a Hamas member who took part in the murder of 16-year old David Boim in Beit El in May 1996; and **Muhammad Bathran**, Islamic Jihad member responsible for a June 1996 terror attack in Bidiya in which off-duty Israeli policeman Meir Alush was killed.

2e. Transfer of Terror Suspects to Israel - On March 31, 1997, Israel submitted 31 requests to the PA for the transfer of terror suspects. Thus far, the PA has failed to hand over any of the suspects. **Of the 31 terror suspects whose transfer is being sought by Israel, 11 are either serving in the Palestinian police or are in the process of joining its ranks**. Among those being sought are: **Ibrahim Alkam**, **Abdel Nasser Alkaisi** and **Ibrahim Hani**, wanted for the murder of Etta Tzur and her 12-year old son Ephraim on December 11, 1996; **Bassam Issa** - involved in the terror attack on Yoel Solomon street in Jerusalem on October 9, 1994 in which two people were killed; and **Hisham Salim Dib**, who was behind the suicide bombing attack at Dizengoff Center on March 4, 1996 in which 13 people were killed.

2f. Confiscation of illegal firearms - No public campaigns have been undertaken by the PA to confiscate illegal weapons from individuals or groups, nor have any major sweeps been made to collect weapons. As a result, **virtually none of the tens of thousands of weapons circulating in the autonomous areas have been collected by the PA in the past six months**. **Five illegally armed groups continue to operate in the areas under the PA's control**: 1) Hamas; 2) Islamic Jihad; 3) Fatah; 4) PFLP and 5) DFLP.

3. Size of Palestinian Police - The PA has deployed more than 30,000 policemen in the West Bank and Gaza, exceeding the agreed upon limit by over 6,000, or more than 25%.

4. Restriction of PA governmental activity to Areas Under its Control - The PA is active in Jerusalem in spheres ranging from education to health to religious affairs. Numerous PA offices such as the Orient House, the Religious Affairs Ministry and the Education Ministry are operating in the city. Plainclothesmen from four Palestinian security forces are currently active in the eastern part of the city, operating on its main thoroughfares and on the Temple Mount. They conduct detentions, intelligence-gathering, criminal investigations and enforce orders and instructions issued by PA Chairman Arafat.

Israeli Obligations Under the Hebron Accord

THE OBLIGATIONS

Israel's primary obligation under the Hebron Accord (paragraph 1) was to redeploy its forces in the city in accordance with the terms of the agreement.

The Note for the Record attached to the Hebron Accord contains a list of 4 additional Israeli commitments, as follows:

"The Israeli side reaffirms its commitments to the following measures and principles in accordance with the Interim Agreement:

Issues for Implementation

1. Further Redeployment Phases

The first phase of further redeployments will be carried out during the first week of March.

2. Prisoner Release Issues

Prisoner release issues will be dealt with in accordance with the Interim Agreement's provisions and procedures, including Annex VII.

Issues for Negotiations

3. Outstanding Interim Agreement Issues

Negotiations on the following outstanding issues from the Interim Agreement will be immediately resumed. Negotiations on these issues will be conducted in parallel:

- a) Safe Passage
- b) Gaza Airport
- c) Gaza port
- d) Passages
- e) Economic, financial, civilian and security issues
- f) People-to-people

4. Permanent Status Negotiations

Permanent status negotiations will be resumed within two months after implementation of the Hebron Protocol."

Israel's Record on Compliance

Israel has complied with all of its commitments under the terms of the Hebron Accord and the Note for the Record. Following is a detailed survey of Israel's compliance with its obligations.

SECURITY OBLIGATION

The Accord obligated Israel to redeploy its military forces in Hebron "not later than ten days" from the signing of the accord on January 15, 1997.

FULFILLMENT

Israel completed its redeployment in Hebron within two days of the signing of the accord, on January 17, 1997.

OBLIGATIONS UNDER THE NOTE FOR THE RECORD

1) FURTHER REDEPLOYMENTS

Under the Note for the Record, Israel was obligated to carry out the first phase of the further redeployments in the West Bank during the first week of March 1997.

FULFILLMENT

On March 6, 1997, the Israeli Cabinet voted to approve the first phase of the redeployments in the West Bank, consisting of 9.1% of the territory. This figure includes 7% of territory that is currently Area B (Israeli security control, Palestinian civilian control) and 2.1% of Area C (exclusive Israeli control). The redeployment would triple the amount of territory under exclusive Palestinian control in the West Bank. The Palestinians rejected the Israeli Cabinet decision, thus causing the delay of its implementation on the ground.

2) PRISONER RELEASE ISSUES

Under the Note for The Record, Israel agreed to address prisoner release issues in accordance with the terms of the Oslo 2 Accords.

FULFILLMENT

On February 11, 1997, Israel released 31 Palestinian women prisoners from jail in accordance with the Hebron Accord. Those released included convicted terrorists who had taken part in lethal attacks, such as Abir al-Wahidi, who murdered an Israeli from Ofra, and May Ghussein, who murdered a Palestinian suspected of cooperating with Israel.

3) *OUTSTANDING INTERIM AGREEMENT ISSUES*

Under the Note for the Record, Israel agreed to resume negotiations immediately with the Palestinians on a range of outstanding issues, such as safe passage routes, the Gaza airport and the Gaza seaport.

FULFILLMENT

After the signing of the Hebron Accord, Israel resumed negotiations with the Palestinians on all the outstanding issues listed in the Note for the Record. In early March 1997, the PA suspended the talks to protest Israel's decision to build at Har Homa. In recent weeks, unofficial talks have taken place on issues such as the Gaza airport, but the Palestinians refuse to resume official negotiations.

4) *PERMANENT STATUS NEGOTIATIONS*

According to the Note for the Record, Israel agreed to resume the permanent status negotiations within two months after the implementation of the Hebron Accord. Since the accord was implemented on January 19, 1997, when Israeli forces completed their redeployment in the city, the final status talks were due to be resumed by March 19, 1997.

FULFILLMENT

On March 19, 1997, Prime Minister Benjamin Netanyahu announced that Israel was prepared to enter the final status talks immediately. He offered an accelerated timetable for the negotiations under which they would be completed within six to nine months. The PA rejected the Israeli proposal.

Palestinian Obligations Under the Hebron Accord

THE OBLIGATIONS

The Hebron Accord contains detailed security provisions. To ensure order in the city, the Palestinians are obligated to establish police checkpoints, prevent and contain rioting and disturbances, and refrain from detaining Israelis. The fate of these obligations is examined more closely in the section entitled "Palestinian Security Violations of the Hebron Accord."

The Note for the Record attached to the Hebron Accord contains a list of 4 Palestinian commitments, which are as follows:

"The Palestinian side reaffirms its commitments to the following measures and principles in accordance with the Interim Agreement:

1. Complete the process of revising the Palestinian National Charter
2. Fighting terror and preventing violence
 - a) Strengthening security cooperation
 - b) Preventing incitement and hostile propaganda, as specified in Article XXII of the Interim Agreement
 - c) Combat systematically and effectively terrorist organizations and infrastructure
 - d) Apprehension, prosecution and punishment of terrorists
 - e) Requests for transfer of suspects and defendants will be acted upon in accordance with Article II (7)(f) of Annex IV to the Interim Agreement
 - f) Confiscation of illegal firearms
3. Size of Palestinian Police will be pursuant to the Interim Agreement
4. Exercise of Palestinian governmental activity, and location of Palestinian governmental offices, will be as specified in the Interim Agreement."

The Palestinians' Record on Compliance

The PA has violated most of the fundamental security provisions of the agreement, and it has not fulfilled any of its obligations in the Note for the Record.

The following is a detailed assessment of the PA's performance on each obligation. The section begins by examining PA security violations and follows with an appraisal of its non-compliance with the terms of the Note for the Record.

PA Security Violations of the Hebron Accord

In the six months since the signing of the January 15, 1997 Hebron accord, the Palestinian Authority (PA) has committed numerous violations of its security provisions. Following is a list of the 10 most serious security-related infractions of the Hebron Accord committed by the PA:

1) ORGANIZING RIOTS AND FAILURE TO CONTAIN DISTURBANCES

The obligation: Under paragraph 7 of the Hebron Accord, the two sides are obligated to "prevent any provocation or friction that may affect the normal life of the city." Under paragraph 3 of the agreement, the Palestinian police were supposed to establish checkpoints in the areas adjacent to those under Israeli control in order "to prevent entry of armed persons and demonstrators or other people threatening security and public order into the abovementioned area."

The violation: During the disturbances in Hebron in late March and early April 1997, as well as during June-July 1997, **the Palestinian police organized disturbances in Hebron** and repeatedly failed to contain Palestinian rioters who surged towards the Jewish Quarter. **In many instances, the PA paid Palestinian youths 30 to 50 shekels per day for participating in riots and attacking Israeli soldiers.** On several occasions, the rioters succeeded in entering the buffer zones separating the Palestinian and Israeli controlled sections of the city, and the Palestinian police did not turn them back. **Between June 14, 1997 and July 15, 1997, there were 24 days of rioting in Hebron, in which more than 625 Molotov Cocktails, 32 Acid Bombs and 15 other explosive devices were thrown at Israeli troops in the city.**

2) UNAUTHORIZED ENTRY OF PALESTINIAN POLICE INTO THE JEWISH QUARTER OF HEBRON

The obligation: Under Paragraph 5(d) of the Hebron Accord, the Palestinian police are permitted to operate in Area H-1 of Hebron, which is under Palestinian control, but not in Area H-2, which is under Israeli control. According to paragraph 4(b) of the agreement, the only Palestinian police permitted to

operate in Area H-2 are those serving as part of a Joint Mobile Unit (JMU) together with Israeli soldiers which is intended "to handle incidents that involve Palestinians only."

The violation: In violation of the accord, armed Palestinian police have repeatedly entered the Jewish Quarter of Hebron. On at least 10 occasions, armed Palestinian policemen have entered the Jewish Quarter, and in 2 other cases, Palestinian police vehicles have entered the area.

3) EXCEEDING THE LIMIT ON THE NUMBER OF PALESTINIAN POLICE IN HEBRON

The obligation: Paragraph 5a of the Hebron Accord states that the Palestinians may have "a total of up to 400 policemen, equipped with 20 vehicles and armed with 200 pistols, and 100 rifles for the protection of the police stations."

The violation: The PA has deployed approximately 1,500 policemen in Hebron, which is nearly four times the number permitted under the agreement.

4) ARREST AND DETENTION OF ISRAELIS IN HEBRON

The obligation: In paragraph 2(b) of the Hebron Accord, Israel and the PA reaffirmed their commitment to honor the security provisions of the Oslo 2 Accord of September 28, 1995. Among the specific articles cited are Article XI of Annex I to Oslo 2, which forbids the PA from arresting or placing Israelis in custody.

The violation: There have been 5 incidents in which Palestinian police have arrested Israelis, and 6 cases in which Israelis were illegally detained. On one occasion, Palestinian police searched an Israeli car, and in one case they confiscated an Israeli's ID card.

5) THREATENING ISRAELI SOLDIERS AT GUNPOINT

The obligation: In paragraph 2(b) of the Hebron Accord, Israel and the PA reaffirmed their commitment to honor the security provisions of the Oslo 2 Accord of September 28, 1995. Among the specific articles cited are Article II of Annex I to Oslo 2, which obligates the two sides to cooperate and coordinate. Additionally, paragraph 7(a) of the Hebron Accord obligates the two parties to "prevent any provocation or friction that may affect the normal life in the city."

The violation: There have been 3 incidents in Hebron in which Palestinian policemen have aimed their pistols at Israeli soldiers and threatened to open fire on them.

6) ARMING THE PALESTINIAN POLICE WITH UNAUTHORIZED TYPES OF WEAPONS

The obligation: According to Paragraph 5a of the Hebron Accord, the Palestinian police are permitted to have "200 pistols, and 100 rifles for the protection of the police stations."

The violation: The PA has armed its security forces in Hebron with weapons that are forbidden under the accord. For example, agents of Jibril Rajoub's Preventive Security Service in Hebron have been armed with Scorpion submachine guns.

7) EXCEEDING THE LIMIT ON THE NUMBER OF WEAPONS

The obligation: According to Paragraph 5a of the Hebron Accord, the Palestinian police are permitted to have "100 rifles for the protection of the police stations."

The violation: The PA has ignored the requirements of the accord, and has exceeded the limit of 100 rifles which the Palestinian police in Hebron are permitted to possess.

8) HINDERING OF ISRAELI SECURITY FORCES BY PALESTINIAN POLICE

The obligation: In paragraph 2(b) of the Hebron Accord, Israel and the PA reaffirmed their commitment to honor the security provisions of the Oslo 2 Accord of September 28, 1995. Among the specific articles cited are Article XI of Annex I to Oslo 2, which forbids the PA from stopping uniformed members of the Israeli security forces "in any circumstances".

The violation: On 4 occasions, Palestinian police have held up Israeli security forces at Palestinian police stations or roadblocks in Hebron.

9) UNAUTHORIZED ENTRY TO BUFFER ZONES OF PALESTINIAN POLICEMEN ARMED WITH RIFLES

The obligation: Paragraph 5a of the Hebron Accord states that the Palestinian police may have "100 rifles for the protection of the police stations." Paragraph 5c limits the use of the rifles to members of the Rapid Response Teams [RRTs], which the PA is supposed to establish and deploy in each of the Palestinian police stations in Hebron, and restricts their use to "special cases" only. Under paragraph 5d(2), the RRTs may use the rifles in the Agreed Adjacent Areas (buffer zones between Palestinian and Israeli-controlled territory) only if the measure is coordinated in advance with Israel.

The violation: On at least 6 occasions, Palestinian policemen armed with rifles have entered the Agreed Adjacent Areas. This was done without prior approval or coordination with Israel.

10) FAILURE TO ESTABLISH PALESTINIAN POLICE CHECKPOINT

The obligation: Under paragraph 3 of the Hebron Accord, the Palestinian police are supposed to establish checkpoints in the areas adjacent to those under Israeli control in order "to prevent entry of armed persons and demonstrators or other people threatening security and public order into the abovementioned area." The checkpoints are delineated in the map contained in Appendix 1 of the accord.

The violation: Despite Israeli requests, the Palestinian police have failed to establish one of the checkpoints agreed upon in the accord.

Palestinian Violations of the Note for the Record

1) Revising the PLO Covenant

I. THE OBLIGATION

One of the explicit commitments undertaken by the PLO at the beginning of the Oslo process in 1993 was a pledge to amend the Palestinian National Covenant.

In his exchange of letters with Prime Minister Yitzhak Rabin on September 9, 1993, Chairman Yasser Arafat wrote,

“the PLO affirms that those articles of the Palestinian Covenant which deny Israel’s right to exist, and the provisions of the Covenant which are inconsistent with the commitments of this letter are now inoperative and no longer valid. Consequently, the PLO undertakes to submit to the Palestinian National Council for formal approval the necessary changes in regard to the Palestinian Covenant.”

Two years later, the Covenant had still not been changed, but a deadline was fixed in the Interim Agreement (Oslo 2) signed in Washington, DC on September 28, 1995:

“The PLO undertakes that, within two months of the date of the inauguration of the Council, the Palestinian National Council will convene and formally approve the necessary changes in regard to the Palestinian Covenant, as undertaken in the letters signed by the Chairman of the PLO and addressed to the Prime Minister of Israel, dated September 9, 1993 and May 4, 1994” (Article XXXI (9)).

The elected Council, which came into being after the Palestinian elections of January 20, 1996, was formally inaugurated on March 7, 1996. Thus, **under the terms of the Oslo Accords the PLO was obligated to amend the Covenant no later than May 7, 1996.**

On January 15, 1997, eight months after the passage of the May 7, 1996 deadline, Israel and the PLO signed the Protocol Concerning the Redeployment in Hebron. In the Note for the Record which accompanied the Protocol, the PLO again reaffirmed its commitment to “Complete the process of revising the Palestinian National Charter.”

With regard to the requisite changes to the Covenant, the criteria are those referred to in Chairman Arafat’s letter above. Specifically, articles which deny Israel’s right to exist, or run counter to the PLO’s other commitments in Arafat’s letter, such as the renunciation of violence and terror, must be changed.

II. THE PNC RESOLUTION

On April 24, 1996, the Palestinian National Council (PNC) convened in Gaza and adopted a resolution concerning the Covenant by a vote of 504 to 54 with 14 abstentions. Translated from the Arabic, the text of the resolution read as follows:

"It has been decided upon:

1. Amending the National Charter by cancelling the articles that are contrary to the letters exchanged between the PLO and the Government of Israel, on September 9 and 10, 1993.
2. The empowerment of a legal committee with the task of redrafting the National Charter. The Charter will be presented to the first meeting of the Central Council."

III. WHY THE PNC RESOLUTION IS INSUFFICIENT

The PNC resolution regarding the Covenant is ambiguous and inadequate insofar as the demands of the Oslo Accords are concerned. The two primary failings of the resolution are as follows:

A. Failure to Actually Change the Covenant

The pivotal problem with the PNC resolution is that it did not alter the Covenant. While the PNC declared its readiness in principle to change the document, the only practical step taken was the empowerment of a legal committee to draft a new Covenant for presentation at an unspecified future date. Since the Covenant is a legally binding written document, amending it is not simply a matter of declaring a willingness to alter it, but necessitates the actual adoption and implementation of changes to the document. No such changes were made by the PNC.

Immediately prior to the vote, PNC Chairman Salim Zaanoun made clear to the assembled delegates that the choice before them was between amending the Covenant or delaying the process by six months by deciding to draft a new proposal. The PNC, he said, had decided to adopt the latter option:

"We must fulfill the commitment demanded at the lowest possible price. Therefore it was said that if we amend those articles whose amendment is demanded, it will mean that we have paid a very high price, and if we prepare a new proposal it will be less damaging. The proposal which was drafted is the least damaging that we could submit. It gives us an extension of 6 months until the Central Council convenes."

That the PNC did not amend the Covenant was confirmed immediately after the vote by PLO spokesman Marwan Kanafani, who told reporters in a videotaped interview that, "This is not an amendment. This is a license to start a new charter."

Other PLO officials echoed the sentiment that the Covenant had not been changed. PLO Executive Committee member Sakhr Habash said, "the text of the charter remains as it is since it has not been amended yet. Therefore, it is frozen, not cancelled." (*An-Nahar*, May 5, 1996) An internal report published shortly after the PNC vote by the Research and Thought Department of Chairman Arafat's Fatah faction of the PLO contained a similar determination. The report stated, "The text of the Palestinian National Covenant remains as it was and no changes whatsoever were made to it. This has caused it to be frozen, but not annulled."

The PNC itself failed to make any mention of changing the Covenant in its closing statement. At the close of its session, on April 25, the PNC published a concluding document summarizing its activity. The statement included 19 specific resolutions and decisions on subjects ranging from

Jerusalem to Israeli settlements, but contained no reference to any decision to amend the Covenant. (*Al-Quds*, April 26, 1996; *Voice of Palestine*, April 26, 1996)

B. No Specifics Concerning Changes Made

Another crucial problem is that **the PNC resolution fails to specify which particular articles were changed, how they were changed or when the changes will go into effect.** Indeed, even Palestinian officials appear to be unsure regarding the number of articles amended.

PNC Chairman Selim Zaanoun asserted that the Covenant had been amended but acknowledged that "there are no specific articles" which were cancelled. (*An-Nahar*, May 16, 1996) By contrast, Sufian Abu Zaidah, head of the PA's Israel desk, claimed that all 33 of the Covenant's articles had been "cancelled" and that it had been replaced by the PNC's 1988 Algiers declaration. (interview with *Israel Radio*, April 25, 1996)

PA Planning Minister Nabil Shaath said after the vote that 16 articles had been altered while other PNC members claimed that 4, 7 or 10 articles had been changed (*Jerusalem Post*, May 1, 1996).

Faisal Hamdi Hussein, head of the PNC's judicial committee, said on May 5 that he would submit a new Covenant for approval at a later date in which 21 articles would be changed or cancelled, thereby implying that none had actually been amended. (*Jerusalem Post*, May 6, 1996)

If no one can state with certainty how many, or even which, articles were changed, then it is clear that the process of amending the Covenant remains incomplete.

IV. PRACTICAL MEASURES SINCE THE PNC VOTE

Since the PNC decision of April 24, 1996, the Palestinians have declared on several occasions that a legal committee was working on a new draft of the document.

On April 28, Chairman Arafat was reported to have issued a "presidential decree" instructing the PNC legal committee to draft a new version of the Covenant in accordance with the PNC decision. (*Voice of Palestine*, April 28, 1996) A month later, PNC Chairman Salim Zaanoun claimed that the PNC legal committee was working on preparing a new Covenant. (*Al-Sharq Al-Awsat*, May 23, 1996)

These declarations notwithstanding, no practical measures are known to have been taken thus far. Immediately prior to the PNC vote, Zaanoun declared that a new version of the Covenant would be completed in six months, by October 24, 1996. Subsequently, Faisal Hamdi Hussein, head of the PNC's judicial committee, said in early May 1996 that he would submit a new Covenant for approval in three months, in August 1996, which would incorporate changes to the document. (*Jerusalem Post*, May 6, 1996)

In October 1996, senior PA official Abu Mazen told a Russian newspaper that a new version of the Covenant would be published "in another half a year," meaning in April 1997. (*Novaya Vremya*, October 1, 1996) On January 24, 1997, just four days after the signing of the Hebron Accord, Chairman Arafat declared that, "The Israelis are demanding from us to draft a new Covenant at the same time that they do not have a constitution. We will draft ourselves a new covenant when they [the Israelis] will write a constitution." (*Ha'aretz*, January 26, 1997)

To date, no new version of the Covenant has yet been submitted to, or approved by, the PNC.

In the Note for the Record which accompanied the January 15, 1997 Hebron Protocol, the PLO again reaffirmed its commitment to "Complete the process of revising the Palestinian National Charter." **In agreeing to this, the PLO was implicitly admitting that it had previously failed to change the Covenant**, otherwise there would be no need to "complete the process of revising" it.

V. WHY AMENDING THE COVENANT IS IMPORTANT

The Palestinian National Covenant is the founding charter of the PLO, delineating the organization's stated aims and goals. It was adopted at the PNC's first session in 1964, and attained its present format in 1968 at the PNC's fourth session in Cairo.

The Covenant contains numerous articles which explicitly or implicitly deny Israel's right to exist and reject any peaceful solution to the Arab-Israeli conflict. For example, Article 19 states, "The partitioning of Palestine in 1947 and the establishment of Israel are fundamentally null and void, whatever time has elapsed..." Article 22 asserts that, "the liberation of Palestine will destroy the Zionist and imperialist presence and will contribute to the establishment of peace in the Middle East...."

The Covenant also denies the existence of the Jewish people as a nation and any ties that it might have to the Land of Israel (Article 20). It declares that "armed struggle is the only way to liberate Palestine and is therefore a strategy and not tactics" (Article 9).

For nearly three decades, the PLO engaged in acts of violence and terror against Israel, with the Covenant serving as the organization's manifesto. Since the conceptual foundation of the Oslo Accords is the rejection of violence as a tool in the conduct of bilateral relations, it is particularly important that the ideas contained in the Covenant be wholly and publicly repudiated and altered.

VI. CONCLUSION

While the PNC resolution on the Covenant may be seen as a first step toward compliance with the PLO's obligation, it failed to make the necessary changes and failed to satisfy the terms of the Oslo Accords. Hence, **the PLO has been in violation of Chairman Arafat's commitment to the late Prime Minister Yitzhak Rabin and in violation of its commitment under the accords to amend the Covenant.**

2) Fighting Terror and Preventing Violence

THE OBLIGATIONS

In the Note for the Record attached to the Hebron Protocol, the PA reaffirmed its commitment, previously given in the Oslo 2 Accords of September 1995, to "Fighting terror and preventing violence." Specifically, the Note for the Record obligates the PA to take the following six actions against terror:

- a) Strengthening security cooperation
- b) Preventing incitement and hostile propaganda, as specified in Article XXII of the Interim Agreement
- c) Combat systematically and effectively terrorist organizations and infrastructure
- d) Apprehension, prosecution and punishment of terrorists
- e) Requests for transfer of suspects and defendants will be acted upon in accordance with Article II (7)(f) of Annex IV to the Interim Agreement
- f) Confiscation of illegal firearms

THE VIOLATIONS

The PA has violated every one of the six Note for the Record obligations on fighting terror and violence.

In the following, each of the six obligations is examined separately.

2a) Strengthening Security Cooperation with Israel

THE OBLIGATION

According to Article II (2) of Annex I to the Oslo 2 Accords, "Both sides will, in accordance with this Agreement, act to ensure the immediate, efficient and effective handling of any incident involving a threat or act of terrorism, violence or incitement, whether committed by Palestinians or Israelis. To this end, they will cooperate in the exchange of information and coordinate policies and activities."

In the Note for the Record attached to the January 15, 1997 Hebron Protocol, the Palestinians reaffirmed their commitment to "strengthening security cooperation."

THE VIOLATION

Contrary to their obligation, PA security officials broke off security cooperation with Israel earlier this year, despite warnings of impending terrorist activity. Palestinian security officials refused to meet with their Israeli counterparts and refrained from exchanging intelligence or security-related information. One noteworthy exception was the PA's cooperation in the search for the body of abducted Israeli soldier Sharon Edri.

PA officials have admitted publicly that they stopped cooperating with Israel. Jibril Rajoub told the PA's *Voice of Palestine* on March 30, 1997, that "there is no contact and there is no security

coordination," while Col. Sameh Kenaan, a senior PA security official, told the *Associated Press* on March 31, 1997 that the PA had ceased passing along intelligence information to Israel. On June 12, 1997, Muhammad Dahlan, head of the PA's Preventive Security Service in Gaza, said that security cooperation with Israel had been completely halted and would only be restored once Israel changed its policies. (*Al-Ayyam*, June 14, 1997)

Recently, there has been a slight improvement in the level of security cooperation. However, while agreeing to attend occasional three-way meetings with American and Israeli security officials, **the PA has thus far refused to restore the level of security cooperation that existed previously.**

2b) Preventing Incitement to Violence Against Israel

THE OBLIGATION

Under the terms of the Oslo Accords, the Palestinian Authority (PA) is obligated to refrain from incitement against Israel and to take measures to prevent others from engaging in it.

In his exchange of letters with Prime Minister Yitzhak Rabin on September 9, 1993, Chairman Yasser Arafat wrote, "the PLO renounces the use of terrorism and other acts of violence and will assume responsibility over all PLO elements and personnel in order to assure their compliance, prevent violations and discipline violators."

The Interim Agreement (Oslo 2) of September 28, 1995 (Article XXII) states that Israel and the PA "shall seek to foster mutual understanding and tolerance and shall accordingly abstain from incitement, including hostile propaganda, against each other and, without derogating from the principle of freedom of expression, shall take legal measures to prevent such incitement by any organizations, groups or individuals within their jurisdiction."

In the Note for the Record which accompanied the Hebron Protocol of January 15, 1997, the Palestinians reaffirmed their commitment regarding, "Preventing incitement and hostile propaganda, as specified in Article XXII of the Interim Agreement."

THE VIOLATIONS

Following are a collection of more than 30 statements made in recent months by Palestinian officials which constitute incitement to violence and hostile propaganda against Israel. Such statements are a violation of the accords. They appear in reverse chronological order.

"Oh Allah, destroy America for she is ruled by Zionist Jews... Allah shall take revenge on behalf of his prophet against the colonialist settlers who are sons of monkeys and pigs... Forgive us, Muhammad, for the acts of these sons of monkeys and pigs, who sought to harm your sanctity."

--- PA Mufti Ikrama Sabri, in his weekly Friday prayer sermon on Al-Aksa Mosque on the Temple Mount

(*Voice of Palestine*, July 11, 1997)

"There is an Israeli mafia which is distributing spoiled food products under the aegis of Israeli generals in the territories of the Palestinian Authority... they are distributors of death."

--- PA Deputy Minister of Supplies Abdel Hamid al-Qudsi in a speech before businessmen at the Chamber of Commerce in Tulkarem

(*Itim* news agency, July 9, 1997)

"Israel is distributing food containing material that causes cancer and hormones that harm male virility and other spoiled food products in the Palestinian Authority's territories in order to poison and harm the Palestinian population. We absolutely feel that it is an organized plan and conspiracy which is under the auspices of the Israel Defense Forces... this is a planned and initiated war against the Palestinian people."

--- PA Deputy Minister of Supplies Abdel Hamid al-Qudsi in a newspaper interview
(*Yediot Aharonot*, June 25, 1997)

"If a solution is not found to the situation and the political process is not returned to its course, there will be severe clashes between us and the Israelis.... All options are open before us."

--- Jibril Rajoub, in a television interview
(*Middle East Broadcasting Corp.*, June 20, 1997)

"There is a plan which was prepared by the Palestinian leadership with the aim of confronting Israel's intransigence... The Palestinian people is ready for a confrontation and is prepared to make additional sacrifices... the people are in a state of preparedness."

--- Abbas Zaki, member of the PA legislative council and the Fatah central committee
(*Al-Sharq al-Awsat*, June 16, 1997)

"The presence of Hamas on Palestinian territory is very important for building the Palestinian homeland."

--- Muhammad Dahlan, head of the PA's Preventive Security Service in Gaza, in an interview with the Hamas newspaper *Al-Risallah* (cited in *Ha'aretz*, June 15, 1997)

"The policy of settlements and land confiscation constitutes organized state terror against the Palestinian lands. The Palestinian people have the right to react to settlement terror via all means."

--- from a statement issued by Fatah after an emergency meeting on June 14, 1997
(*Voice of Palestine*, June 14, 1997)

"Only the uprising of the masses and the intifada in the Palestinian homeland in September 1996 enabled the Palestinians to hope for international and Arab support. It is this intifada which compelled the Israeli side to implement the Oslo Accords. What distinguished this intifada was its official nature. Palestinian security forces took part side by side with the masses. Only once the flow of blood began and Israelis died at the hands of the security forces' gunfire did Netanyahu understand that his assumption that the Palestinians and Arabs did not have other options was baseless. Only then did he understand that he must get used to new realities.... Revolutionary violence, which enjoys international legitimacy as a struggle against occupation, is the option that must be put on the discussion table. This is the option that will bring about a breakthrough in the current impasse and breathe new life in to the agreements."

--- lead editorial in the Fatah organization's newspaper
(cited in *Al-Hayat Al-Jadeeda*, June 4, 1997)

"It is our right to ban the sale of land (by Arabs to Jews) in Lod and Ramle and other cities inside the 1948 borders."

--- PA Justice Minister Freih Abu Middein at a press conference in Ramallah explaining that the death penalty imposed on Arabs who sell land to Jews will be applied to Israeli Arabs
(*Agence France Presse*, May 27, 1997)

Q: Is it possible that the Palestinians will return to the armed struggle?

Arafat: Anything is possible.

Q: Including the armed struggle?

Arafat: It is not possible to foresee what will happen to the entire region, not just in Palestine. The entire region is in danger and on the verge of complete chaos, as a result of violations of the peace agreement by Israel.

Q: In your opinion, is Hamas a terrorist organization?

Arafat: The Hamas movement is one of many patriotic movements.

Q: Even its military wing?

Arafat: Even its military wing. One should not forget that the movement took an active part in the intifada.

--- PA Chairman Arafat in an interview with a Russian newspaper
(*Novaya Vremya*, May 25, 1997)

"The struggle we are waging is an ideological struggle and the question is: where has the Islamic land of Palestine gone? Where is Haifa and Jaffa, Lod and Ramle, Acre, Safed and Tiberias? Where is Hebron and Jerusalem?"

--- Yusuf Abu Sneineh, preacher at Al-Aqsa Mosque, in a Friday prayer sermon
(*Voice of Palestine*, May 23, 1997)

"O our beautiful land imprisoned in a cage and surrounded by wolves,
My shaded garden, the tormentors have destroyed you,
and the dogs have settled in you, O Jerusalem, O my city,
With my notebook and pencil and the fire of my rifle I will shatter the cage,
I will kill the wolves and plant the flag,
The dogs will not bark in the heroic cities."

--- poem read on the *Voice of Palestine*, the official radio station of the Palestinian Authority, on May 22, 1997 during the morning news program "A New Day". It was read as part of a series of "Songs of the Homeland". The same poem was read on the *Voice of Palestine* during the September 1996 riots, in which 85 Israelis and Palestinians were killed

"Israel is attempting to obstruct peace. If Israel continues to succeed in this approach, then she is destroying the peace process. The only option remaining for us will be an alternative option... war. Allow me to say that it takes only one side to start a war. At the end of the path on which Israel is proceeding, a declaration of war awaits."

--- PA Minister for Jerusalem Affairs Feisal Hussein in a newspaper interview
(*Al-Ittihad*, May 18, 1997)

"The Zionist entity exists on seized land. The Jews remain enemies because they expropriate lands, build settlements and pay high sums to buy properties. They are the greatest enemies of us Muslims."

--- PA Mufti Ikrama Sabri in a newspaper interview
(*The New York Times*, May 18, 1997)

"We did not pay with the dear blood of thousands of martyrs so that the Israeli government could establish settlements on our land in the name of peace. We have sacrificed in the past and we will be ready to sacrifice again in the future for the sake of liberating our land and returning it to the bosom of

the Palestinian nation and for the sake of establishing an independent Palestinian state whose capital is Jerusalem."

--- from a statement issued by the PA cabinet in Nablus on May 16, 1997
(*Voice of Palestine*, May 17, 1997)

"We shall always stand against them, threaten their future, and not permit them to expand. We shall stand with all our might against any attempted settlement effort. If they do not implement the agreement, we shall determine what the essential locations are in each settlement, and we will turn the lives of the settlers into hell."

--- Imad Mazen Izz al-Din, the PA's Political Instructor for National Guidance
(*Al-Hayat Al-Jadeeda*, April 30, 1997)

"All options are open for defending the land of the Palestinian people."

--- PA Planning Minister Nabil Shaath, at a forum in Khan Yunis
(*Al-Hayat Al-Jadeeda*, April 30, 1997)

"I now see the walls of Jerusalem, the mosques of Jerusalem, the churches of Jerusalem. My brothers! With blood and with spirit we will redeem you, Palestine! Yes, with blood and with spirit we will redeem you, Palestine!"

--- PA Chairman Yasser Arafat, addressing a crowd in Tulkarem
(*Voice of Palestine*, April 28, 1997)

"The settlements are a declaration of total war against the Palestinian people, an open and destructive war against our people, our land and our holy places. The Israeli settlements on our land, in our Jerusalem and in the rest of the West Bank are a war against the peace process."

--- PA Chairman Yasser Arafat, in a letter to the Conference of Businessmen for Jerusalem, which was held in Jordan (*Al-Hayat Al-Jadeeda*, April 6, 1997)

"Rabin understood the situation after paying a very steep price. After Netanyahu sees blood in the streets, he will understand, too... Netanyahu is a beginner in politics. He hasn't gotten any big hit yet. When he gets one of those hits, he will understand... Everyone - everyone - knew there would be a bomb before the Tel Aviv explosion. And today, if things fail, I'm not going to be shocked if Hamas is going to do something else."

--- PA Communications Minister Imad Falouji in an interview (*Miami Herald*, April 5, 1997)

"The only option in this situation is to continue the uprising since this is the only language which Israel understands."

--- Farouk Kaddumi, Head of the PLO Political Department (*Al-Hayat*, April 2, 1997)

"All options are open, including the armed struggle if necessary."

--- Amin Maqbul, member of the Fatah Higher Council, at a Nablus rally (*Al-Quds*, March 30, 1997)

"Israel's actions are a lowly crime... The movement of Israeli tanks and armor, which ring Palestinian cities, are a declaration of war against the Palestinian people.... According to international understandings, this is a war situation. The only thing left for them is to use the atomic bomb."

--- PA Chairman Arafat in a speech before the meeting of Arab League Foreign Ministers in Cairo (*Middle East News Agency and Agence France Presse*, March 30, 1997)

"We see Netanyahu as responsible for every drop of Palestinian or Israeli blood which is spilled because of this policy."

--- PA Information Minister Yasser Abd Rabbo (*Voice of Palestine*, March 30, 1997)

"Since the very beginning of the Arab-Israeli conflict, Israeli governments were anxious to apply the most dangerous ethnic cleansing theory against the Palestinian people. According to their racist ideology, the Israeli policy makers were dedicated to capturing a land without a people for a people without a land."

--- PA Information Ministry press release, March 29, 1997

The PA Council congratulates "all the holy martyrs resulting from the noble wave of opposition to the Israeli Government's settlement activity."

--- from a statement issued by the PA's legislative council on March 27, 1997, just 6 days after the suicide bombing in Tel Aviv (*Maariv*, March 28, 1997)

"I don't think that stones are violence. It is peaceful to throw stones."

--- Marwan Barghouti, Fatah Secretary-General and PA Council member (*Jerusalem Post*, March 26, 1997)

"Israeli settlement activity is another face of terror and its continuity only supports the Israeli terrorist policy against the Palestinian people and land."

--- PA Information Ministry press release, March 22, 1997

"Israeli authorities... infected by injection 300 Palestinian children with the HIV virus during the years of the intifada."

--- Palestinian representative Nabil Ramlawi at a session of the United Nations Commission on Human Rights in Geneva (*Jerusalem Post*, March 17, 1997)

"From now on, resisting settlements will not be through words, condemnation or complaints to the UN Security Council."

--- PA Cabinet Secretary Ahmed Abdel Rahman (*Washington Post*, March 10, 1997)

"The Ministry of Information warns the Israeli government and its settlers that their crime will not pass quietly and that the Palestinian people has the right to defend itself and its land."

--- PA Information Ministry press release, February 26, 1997

"If Prime Minister Netanyahu decides to build in Har Homa, this will be a declaration of war on the Palestinians."

--- Feisal Hussein, PA Minister of Jerusalem Affairs, (*Yediot Aharonot*, February 18, 1997)

2c) Combat Systematically and Effectively Terrorist Organizations and Infrastructure

THE OBLIGATION

According to the Oslo 2 Accords (Article XV), "Both sides shall take all measures necessary in order to prevent acts of terrorism, crime and hostilities directed against each other, against individuals falling under the other's authority and against their property, and shall take legal measures against offenders."

In the Note for the Record attached to the Hebron accord, the PA reaffirmed its commitment to "combat systematically and effectively terrorist organizations and infrastructure."

THE VIOLATION

In the six months since the signing of the Hebron Accord, **the PA has taken no steps to outlaw terror groups.** With their infrastructure intact, the terror organizations retain the ability to carry out attacks against Israel.

Rather than acting to prevent terror, the PA Chairman gave a green light to terrorist groups to act. On the night of March 9, 1997, Arafat convened the heads of Hamas, the DFLP and the PFLP in Gaza and signaled his consent for the renewal of acts of terrorism. The following day, Arafat ordered the release of Ibrahim Maqadma, the leader of Hamas' military wing, who was being detained by the PA security services. The release of Maqadma, a terrorist responsible for numerous attacks against Israelis and Palestinians, was a further signal to the terror groups that they could resume their activity.

On March 21, 1997 a Hamas terrorist was blown up by a bomb he carried into a Tel Aviv café, killing 3 Israeli women and wounding 48 others. Shortly afterwards, on April 1, 1997, two suicide bombers in Palestinian police uniforms blew themselves up in the Gaza Strip moments before school buses carrying Jewish children were due to pass by. No Israelis were injured in the attacks, which took place near Netzarim and Kfar Darom.

In mid-July 1997 it became clear that the Palestinian police have been actively involved in terror. On July 14, 1997, Israeli troops arrested three Palestinian policemen who were on their way to attack the settlement of Har Bracha. The three had carried out a number of attacks in the area, including one on July 10, 1997 when they fired at the car of a rabbi near Elon Moreh. Israeli intelligence has confirmed that Asst.-Cmdr. Jihad Masimi of the PA police in Nablus ordered the attacks, that there are several such units in the Palestinian police, and that there are strong indications that Palestinian Police Chief Ghazi Jabali is involved.

2d) Apprehension, Prosecution and Punishment of Terrorists

THE OBLIGATION

According to the Oslo 2 Accords (Article XV), "Both sides shall take all measures necessary in order to prevent acts of terrorism, crime and hostilities directed against each other, against individuals falling under the other's authority and against their property, and shall take legal measures against offenders." The accord also states (Article II (3c) of Annex I) that each side shall "apprehend, investigate and prosecute perpetrators and all other persons directly or indirectly involved in acts of terrorism, violence and incitement."

In the Note for the Record attached to the Hebron accord, the PA reaffirmed its commitment regarding the "apprehension, prosecution and punishment of terrorists".

THE VIOLATIONS

The PA has systematically failed to prosecute and punish terrorists. **In the six months since the signing of the Hebron Accord, no terrorist has been tried by the PA for terror activity against Israel.**

A. Drafting Terrorists to Serve in the PA Security Forces

The PA has drafted numerous terrorists to serve in the ranks of the Palestinian security services, including those wanted for the murder of Israelis. PA Police Commander Ghazi Jabali recently acknowledged that **"more than 150 members of Hamas and the Popular Front for the Liberation of Palestine are working in key positions in the Palestinian police."** (*Al-Hayat Al-Jadeeda*, June 24, 1997)

Following is a list of key terrorists currently serving in the Palestinian police:

23 Hamas, Islamic Jihad and Fatah Terrorists Involved in Lethal Attacks Currently Serving in the PA Security Forces:

- 1) **Abdel Fatah Ahmed Khalil al-Sitri** - senior member of Izz a-Din al-Kassam, the Hamas military wing. He was bombmaker Muhammad Dief's right-hand man, and was involved in planning, preparing and overseeing numerous terror attacks against Israelis, including suicide bombing attacks.
- 2) **Jamal Muhammad Abd al-Hamid Musa** - member of Hamas who took part in numerous attacks against Israelis, including the murder of an Israeli soldier in Jabalya in September 1992, the abduction of a soldier in March 1993, and various shooting attacks against Israelis.
- 3) **Salam Muhammad Ahmed Abu Marouf** - member of Hamas who took part in numerous shooting and bombing attacks against Israelis in 1991 and 1992, and also killed Palestinians suspected of collaborating with Israel.
- 4) **Kamel Muhammad Hasin Khalifa** - member of Hamas who planned and carried out numerous attacks against Israelis, including the murder of two Israeli soldiers, Tomer David and Lev Pisahov, who were shot and killed near Ramallah on August 6, 1993.

- 5) **Atef Abdel Wahab Yusuf Hamadan** - member of Hamas who participated in a shooting attack on January 30, 1993 in which two Israeli soldiers, Eric Arfi and Suleiman al-Il were murdered, as well as the kidnapping of an Israeli soldier in September 1992.
- 6) **Musa Muhammad Issa Kalab** - member of Hamas who took part in many shooting attacks against Israelis, including the May 20, 1994 murder of 2 Israeli soldiers, Moshe Bukra and Erez Ben-Baruch, near the Erez checkpoint in Gaza.
- 7) **Yusuf Antar Faluji** - member of Hamas who took part in the murder of two Israeli soldiers in Gaza in 1993.
- 8) **Iad Musa Ibrahim Fiad** - member of Hamas who participated in the murder of two Israeli soldiers, Ehud Roth and Ilan Levi, in Gaza who were shot to death at close range on October 24, 1993.
- 9) **Bassam Subhi Issa** - member of Hamas who took part in the terror attack on Yoel Solomon street in Jerusalem on October 9, 1994 in which two people were killed and eight injured when terrorists opened fire on the crowded street lined with open-air cafes. He also took part in the murder of three IDF soldiers in Gaza in 1993.
- 10) **Imad al-Din Muhammad Akel** - member of Hamas who served as assistant to Hamas bombmaker Yihya Ayyash and participated in a shooting attack against Israeli soldiers in 1994.
- 11) **Ghazi Ismail Ahmed Abu Toameh** - member of Hamas who took part in the murder of Israeli truck driver Yevgeny Gromov, who was shot to death near Nahal Oz on February 6, 1995.
- 12) **Imad Mahmoud Issa Abbas** - member of Hamas who participated in the murder of two Israelis in June 1992.
- 13) **Muhammad Ibrahim Salah Abu Shamallah** - member of Hamas who took part in numerous shooting attacks against Israelis, including the murder of Israeli soldier Guy Ovadia near Rafiah on July 19, 1994.
- 14) **Raed Subhi Ahmed al-Attar** - member of Hamas who took part in numerous shooting attacks against Israelis, including the murder of Israeli soldier Guy Ovadia near Rafiah on July 19, 1994.
- 15) **Osama Suleiman Shukeiri Abu Taha** - member of Hamas who took part in numerous shooting attacks against Israelis, including the murder of Israeli soldier Guy Ovadia near Rafiah on July 19, 1994. He was also involved in planning suicide bombing attacks against Israelis in 1995.
- 16) **Yusuf Mahmoud Abdel Aziz Malhi** - member of Hamas who participated in the murder of two Israelis, Gil Revach and Shlomo Kapach, in Ramle on August 26, 1994.
- 17) **Iyad AbdelKader Ismail Bashiti** - member of Hamas who participated in the murder of two Israelis, Gil Revach and Shlomo Kapach, in Ramle on August 26, 1994.
- 18) **Yasser Yusuf Mustafa Hussein** - member of Hamas who took part in the murder of Israeli truck driver Yevgeny Gromov, who was shot to death near Nahal Oz on February 6, 1995.

- 19) **Yasser Abdel Hamid Abdallah Akel** - member of Hamas who was involved in various attacks against Israelis.
- 20) **Bassam Khalil Abdel Rahman Aram** - member of Islamic Jihad who took part in the attempted murder of Zvi Fixler at Moshav Gan-Or on December 10, 1993.
- 21) **Yasser Muhammad Musa Aram** - member of Islamic Jihad who took part in the attempted murder of Zvi Fixler at Moshav Gan-Or on December 10, 1993.
- 22) **Iyad Hamdi Abu-Shakafa** - Fatah member suspected in the attempted murder of Shaul David in Ramle on February 9, 1994.
- 23) **Ibrahim Lateef Shaheed** - Fatah member wanted for the murder of Labib Latif Shadeed, a suspected collaborator with Israel, on October 12, 1994. Currently serves in the Palestinian police in Tulkarem.

B. Release of Terrorists from Jail

The PA's policy regarding detention of terrorists has consisted of a "revolving door" policy - publicly announcing the arrest of terrorists, only to set them free later. **Since the signing of the Hebron accord, dozens of terrorists have been set free by the PA, including those directly involved in lethal attacks against Israelis.** The PA also freed a number of Hamas terrorists from the Hebron area in an attempt to obtain their support.

Following is a partial list of the more senior terrorists set free by the PA after the signing of the Hebron accord:

14 Senior Terrorists Released by the PA Since the Hebron Accord:

- 1) **Muhammad Arafat Ibrahim Khawaja** - senior Islamic Jihad leader who participated in the planning of the January 1995 double suicide bombing at Beit Lid in which 22 Israelis were killed.
- 2) **Muhammad Abdel Aziz Abdallah Bathran** - member of Islamic Jihad who took part in a terror attack in June 1996 in Bidiya, near Kalkilya in which off-duty Israeli policeman Meir Alush was killed and his wife injured.
- 3) **Nabil Hassan Salam Sharihi** - member of Islamic Jihad who participated in the preparation of the bomb that was used in the April 1995 Kfar Darom bombing in which 7 Israelis and 1 American were killed.
- 4) **Shahdi Abdel Rahim Muhammad Kahlout** - member of Islamic Jihad who had planned to take part in the January 1995 double suicide bombing at Beit Lid as a third bomber.
- 5) **Iad Abd Muhammad Hasani** - senior member of Islamic Jihad who was behind the March 1996 Dizengoff Center suicide bombing which killed 13 Israelis and 1 Romanian. The PA released him in February 1997 on holiday leave for the Id al-Fitr festival, but he did not return upon the holiday's completion and remains free.

- 6) **Imjad Muhammad Hinawi** - member of Hamas who took part in the murder of 16-year old David Boim in Beit El in May 1996. The PA released him in February 1997 on holiday leave for the Id al-Fitr festival.
- 7) **Muhammad Khalil Abd Sitri** - member of Islamic Jihad who took part in the planning of suicide bombing attacks against Israelis.
- 8) **Maher Abdel Rahman Abdel Rahim Tamaraz** - member of Hamas who was involved in planning suicide bombings against Israelis.
- 9) **Abd Rabbo Mussa Suleiman Eid** - resident of Khan Yunis who assisted Hamas mastermind Hassan Salameh in locating the suicide bombers who carried out the February-March 1996 bombing attacks which killed 58 people.
- 10) **Arafat Ibrahim Muhammad Kawasmeh** - member of Hamas who worked as Hassan Salameh's assistant.
- 11) **Nabil Naim Natshe** - one of the commanders of a Hamas terror cell in the Hebron area.
- 12) **Muhammad Natshe** - one of the senior Hamas terror figures in the Hebron area.
- 13) **Jihad Muhammad Ismail Suheiti** - Hamas member who served as an aide to Muhi a-Din Sharif and Hassan Salameh. He was involved in the attempted kidnapping of an Israeli soldier in Jerusalem in May 1996.
- 14) **Omar Kamel Muhammad Dabur** - member of the PFLP's military wing who was involved in attacks against Israelis.

2e) Transfer of Terror Suspects to Israel

THE OBLIGATION

The Interim Agreement (Oslo 2) states that Israel may request from the Palestinian Authority (PA) the transfer ("extradition") of an individual located in the autonomous areas who is suspected of an offense that falls under Israeli criminal jurisdiction (Annex IV, Article 2, par. 7b). The PA is obligated to comply with all formal requests and to arrest and transfer the suspect to Israel (Annex IV, Article 2, par. 7f(1)).

In the Note for the Record attached to the January 15, 1997 Hebron Protocol, the Palestinians reaffirmed their commitment that "Requests for transfer of suspects and defendants will be acted upon in accordance with Article II (7)(f) of Annex IV to the Interim Agreement."

THE VIOLATIONS

On March 31, 1997, Israel submitted a total of 31 formal requests to the PA for the transfer of terror suspects, including 11 new requests and 20 requests that had previously been submitted. Thus far, the PA has not responded to a single Israeli request (except for two cases in December 1994, when the PA rejected Israel's requests).

Of the 31 terror suspects whose transfer is being sought by Israel, 11 are either serving in the Palestinian police or are in the process of joining its ranks.

The PA's failure to transfer terror suspects to Israel is a flagrant violation of the Oslo Accords. By refusing to turn them over to Israel, the PA has allowed terrorists to go unpunished, thereby encouraging others to carry out attacks in the knowledge that they will not have to answer for their actions.

11 New Formal Requests Submitted to the PA Since the Hebron Accord

1. **Ibrahim Salah Mustafa Alkam** - suspect in the murder of Etta Tzur and her 12-year old son Ephraim on December 11, 1996, who were shot to death by terrorists near Beit El while driving in their car.
2. **Abdel Nasser Ismail Hassin Alkaisi** - suspect in the murder of Etta Tzur and her 12-year old son Ephraim on December 11, 1996, who were shot to death by terrorists near Beit El while driving in their car.
3. **Ibrahim Massad Elias Hani** - suspect in the murder of Etta Tzur and her 12-year old son Ephraim on December 11, 1996, who were shot to death by terrorists near Beit El while driving in their car.
4. **Bassam Khalil Abdel Rahman Aram** - resident of Khan Yunis; suspect in the attempted murder of Zvi Fixler at Moshav Gan-Or on December 10, 1993. He was arrested and then set free by the Palestinian police and is now active in the Palestinian security forces.

5. **Yasser Muhammad Musa Aram** - resident of Khan Yunis; active in Islamic Jihad; suspected of involvement in the attempted murder of Zvi Fixler at Moshav Gan-Or on December 10, 1993. He was arrested and then set free by the Palestinian police. There are indications that he may have joined the Palestinian security forces.

6. **Abdallah Mahmoud Samiri** - suspect in the murder of 75-year old Naftali Sahar near Rehovot on February 10, 1994. Sahar, a farmer, was found dead in his orange grove after having been beaten with an iron bar. Islamic Jihad claimed responsibility for the attack.

7. **Bassam Subhi Issa** - suspected of involvement in the terror attack on Yoel Solomon street in Jerusalem on October 9, 1994. Two people were killed and eight injured in the attack when terrorists opened fire on the crowded street lined with open-air cafes. He also took part in the murder of three IDF soldiers in April 1993. He was arrested and later released by the Palestinian police, and was then drafted to serve in Jibril Rajoub's Palestinian Preventive Security Service.

8. **Hisham Salim Dib** - suspected on involvement in the suicide bombing attack at Dizengoff Center on March 4, 1996. 13 people were killed in the attack, for which Hamas claimed responsibility.

9. **Nafez Mahmoud Sabih** - suspected of involvement in planning the two suicide bombing attacks on Bus 18 in Jerusalem on February 25 and March 2, 1996, and the suicide bombing attack in Ashkelon on February 25, 1996. A total of 45 people were killed in the three attacks, for which Hamas claimed responsibility.

10. **Imad Mahmoud Issa Abbas** - suspect in the murder of Moshe Bino and Amikam Zaltzman, who were stabbed to death in their Karni vegetable packing house near Gaza by terrorists posing as buyers on June 25, 1992.

11. **Atef Hamadan** - suspect in the attempted kidnapping and murder of an IDF soldier on September 18, 1992, and the murder of several Palestinians suspected on collaborating with Israel. In September 1996, he was arrested and then released by the Palestinian police, and was drafted to serve in Jibril Rajoub's Palestinian Preventive Security Service.

20 Previous Formal Requests Resubmitted to the PA Since the Hebron Accord

1. **Rajah Khalil Ali Abu-Sita** - resident of Khan Yunis; a Fatah activist who is suspected of involvement in the murder of Uri Megiddish of Gan-Or on March 9, 1993. Israel formally requested his transfer on September 29, 1994. On December 24, 1994, the Palestinians rejected Israel's request. He has since been arrested by the Palestinian police for having killed a local Palestinian. He confessed to the crime, was tried, and is currently awaiting sentencing.

2. **Amru Abdallah Abu-Sita** - resident of Khan Yunis; a Fatah activist who is suspected of involvement in the murder of Uri Megiddish of Gan-Or on March 9, 1993. Israel formally requested his transfer on September 29, 1994. On December 24, 1994, the Palestinians rejected Israel's request.

3. **Salah Mustafa Othman** - resident of Jabalya, Gaza; member of the Hamas military wing, took part in the attack on Bus 25 in Jerusalem on July 1, 1993 (attempted to commandeer the bus with two accomplices, shot and killed one Israeli passenger and wounded several others). Israel formally requested his transfer on several occasions: January 26, 1995, August 29, 1995 and September 6, 1995.

4. **Raid Abu Libda** - resident of Rafah, Gaza; member of the PFLP, suspected of murdering Natalia Ivanov in Ashdod on September 23, 1994. Israel formally requested his transfer on November 30, 1994. Currently held by the Palestinian police. An accomplice to the crime, Iman Ahmed Abdallah Hassin, was captured by the IDF on December 14, 1994 near Kfar Darom and is currently in prison.

5. **Iyad Hamdi Abu-Shakafa** - resident of Khan Yunis; Fatah member suspected in the attempted murder of Shaul David in Ramle on February 9, 1994. Israel formally requested his transfer on several occasions: September 13, 1994, December 13, 1994, August 22, 1995 and September 6, 1995. Currently serving in the Palestinian police.

6 - 8. **Three Palestinian Policemen** - During riots at Erez checkpoint on July 17, 1994, Palestinian policemen opened fire on Israeli forces and killed border policeman Jackie Attias. On April 26, 1995, Israel submitted photographic evidence to the PA showing 3 Palestinian policemen shooting at Israeli troops and requested their transfer to Israel.

9. **Iyad Abdelkader Ismail Basheeti** - resident of Rafah, Gaza; Hamas member, suspected of involvement in the murder of two Israelis in Ramle on August 26, 1994. Israel formally requested his transfer on several occasions: August 28, 1994 and August 22, 1995. He was arrested and then set free by the Palestinian police, who then apparently drafted him to join their ranks.

10. **Yusuf Mahmoud Abdelaziz Malahi** - resident of Rafah, Gaza; Hamas member, suspected of involvement in the murder of two Israelis in Ramle on August 26, 1994. Israel formally requested his transfer on August 28, 1994 and August 22, 1995. He was arrested and then set free by the Palestinian police, and is currently in the process of being drafted to serve in their ranks.

11. **Shahdi Subhi Abdel Rahman Abu Khaja** - suspect in the attempted murder of Shimon Dror on September 19, 1994. Israel formally requested his transfer on several occasions: December 13, 1994, August 29, 1995 and September 6, 1995. The PA has failed to respond to the Israeli requests. An accomplice to the crime, Majdi Khalifa, was caught by Israel and is currently serving a 12-year prison sentence.

12. **Yusuf Muhammad Ahmed Raghi** - resident of Kalkilya; participated in the murder of two Israeli hikers, Ohad Bachrach and Uri Shahor in Wadi Kelt on July 18, 1995. Israel formally requested his transfer on September 13, 1995 and November 14, 1995. He was arrested by Palestinian Intelligence in September 1995 and sentenced to 7 years in prison.

13. **Shaher Ali Ahmed Raghi** - resident of Kalkilya; participated in the murder of two Israeli hikers, Ohad Bachrach and Uri Shahor in Wadi Kelt on July 18, 1995. Israel formally requested his transfer on September 13, 1995 and November 14, 1995. He was arrested by Palestinian Intelligence in September 1995 and sentenced to 7 years in prison and hard labor. He remains under detention by the Palestinian General Intelligence Service.

14. **Khader Saba Yakub Abu Abra** - resident of Beit Jallah, Bethlehem; member of the PFLP, suspected of attempts to obtain weapons for the PFLP, and apparently issued instructions to the attackers who killed two Israeli hikers in Wadi Kelt on July 18, 1995. Israel formally requested his transfer on September 13, 1995 and November 14, 1995. He was arrested by the Palestinian police on February 15, 1996 in the wake of a grenade attack on a joint patrol near Beit Jallah. He was held until May 1996, when he was released and placed under house arrest.
15. **Muhi a-Din a-Sharif** - transported the explosives to the terrorist who carried out the suicide bombing attack against Bus 26 in Jerusalem in August 1995. Three people were killed and 103 injured in the attack. Israel formally requested his transfer on March 13, 1996.
16. **Abd al-Majid Dudin** - resident of Dura; Hamas member, trained people to carry out suicide bombings, including the terrorist who attacked Bus 26 in Jerusalem in August 1995. In the attack, three people were killed and 103 injured. Israel formally requested his transfer on March 12, 1996. He was arrested by the Palestinian police in July 1996 and sentenced to 12 years in prison.
17. **Ala Ahmed Abd al-Munim Salah** - resident of Khan Yunis; member of the DFLP; suspected of involvement in the murder of Yossi Zindani in Beni-Ayish on March 31, 1994. Israel formally requested his transfer on July 10, 1996. He was recently arrested by the Palestinian police, apparently in connection with criminal activity.
18. **Awad Silmi** - resident of Gaza; took part in many terror attacks, including the murder of Lt. Col. Meir Mintz and various shooting attacks, and was connected to at least one suicide bombing attack. Israel formally requested his transfer on March 13, 1996. Currently detained by the Palestinian Preventive Intelligence Service.
19. **Ibrahim Lateef Shaheed** - resident of Tulkarem; Fatah member wanted for the murder of Labib Latif Shadeed, a suspected collaborator with Israel, on October 12, 1994. Fled to Jericho and is active under the protection of the Palestinian Preventive Security Service. Israel requested his transfer on June 18, 1995 and September 6, 1995. Currently serves in the Palestinian police in Tulkarem.
20. **Khalil Abdel Rahman Abadi** - suspect in the murder of his brother on March 13, 1995. The motive is believed to have been his brother's alleged collaboration with Israel or perhaps a family dispute. Israel formally requested his transfer on August 29, 1995.

2f) Confiscation of Illegal Firearms

THE OBLIGATION

Under the terms of the Oslo 2 Accords, the PA is obligated to disarm and disband all militias operating in the autonomous areas and to confiscate all unlicensed weapons (Article XIV; and Annex I, Articles II(1) and XI). In the Note for the Record attached to the Hebron Protocol, the PA reaffirmed its commitment regarding the "confiscation of illegal firearms".

THE VIOLATION

In the six months since the signing of the Hebron accord, no public campaigns or crackdowns have been undertaken by the PA to confiscate illegal weapons from individuals or groups, nor have any major sweeps been made by PA security forces to collect weapons. As a result, **virtually none of the tens of thousands of weapons circulating in the autonomous areas have been collected by the PA in the past six months.**

Five illegally armed groups continue to operate in the areas under the PA's control:

- 1) Hamas
- 2) Islamic Jihad
- 3) Fatah
- 4) Popular Front for the Liberation of Palestine
- 5) Democratic Front for the Liberation of Palestine

The PA has thus far refused to disarm the groups, allowing them to remain active and well-armed.

There are also an unknown number of individuals in the PA controlled areas who are in possession of illegal weapons. Smuggling, illicit manufacturing and the PA's lack of enforcement have contributed to a rise in the quantity of illegal weapons in the PA areas.

3) Size of Palestinian Police

THE OBLIGATION

Under Article IV (3) of Annex I to the Oslo 2 Accords, the PA is currently permitted to deploy no more than 24,000 policemen in the West Bank and Gaza. Eventually, an additional 6,000 policemen may be deployed in the West Bank "according to the phases of the further redeployments or as needed, as agreed upon by the parties." In the Note for the Record attached to the Hebron Protocol of January 15, 1997, the PA reaffirmed its commitment that the "size of the Palestinian Police will be pursuant to the Interim Agreement."

THE VIOLATION

The PA has deployed more than 30,000 policemen in the West Bank and Gaza, exceeding the agreed upon limit by over 6,000, or more than 25%. This was done without Israeli consent, and in the six months since the signing of the Hebron accord, the PA has taken no steps to cut the size of its police force.

4) Exercise of Palestinian governmental activity

THE OBLIGATION

Under the terms of the Oslo Accords, the Palestinian Authority (PA) is prohibited from operating in areas outside its jurisdiction, such as Jerusalem.

The Interim Agreement ("Oslo 2"), which was signed on September 28, 1995, sets limits on the PA's jurisdiction, stating that it does not include "issues that will be negotiated in the permanent status negotiations: Jerusalem, settlements, specified military locations, Palestinian refugees, borders, foreign relations and Israelis" (Article XVII (1a)). Thus, the PA is barred from exercising any authority or conducting any activity in Jerusalem.

In the Note for the Record which accompanied the Hebron Protocol of January 15, 1997, the PA reaffirmed that, "Exercise of Palestinian governmental activity, and location of Palestinian governmental offices, will be as specified in the Interim Agreement."

THE VIOLATIONS

The PA is active in Jerusalem in spheres ranging from education to health to religious affairs. Numerous official PA offices such as the Orient House, the Religious Affairs Ministry, the Education Ministry and the Office of the Grand Mufti are operating in the city. In recent months, the PA has made attempts to take over the hospital system in eastern Jerusalem, and has continued to interfere in the educational system. Other PA institutions, such as the Office of Mapping and the Jerusalem Association for Welfare and Development, continue to operate despite promises by the PA to move them.

One of the PA's more glaring violations is the operation of Palestinian security agents in Jerusalem. Plainclothesmen from four Palestinian security forces are currently active in the city:

- 1) Preventive Security Service headed by Jibril Rajoub
- 2) Palestinian General Intelligence Service
- 3) Force 17 Presidential Guard
- 4) Jamil Othman Nasser's Jerusalem District Security

The presence of Palestinian security agents and their activity in Jerusalem is a flagrant violation of Oslo. It reflects the PA's concerted efforts to subvert Israel's sovereignty in the city. To comply with the accords, the PA must cease all its activity in Jerusalem, including that of its security forces.

Palestinian security agents conduct a range of activities in Jerusalem which include detentions, intelligence-gathering, criminal investigations and enforcing orders and instructions issued by PA Chairman Arafat. 86 Palestinian security agents have been arrested by Israeli police for carrying out illegal activity in Jerusalem in the past 18 months. 76 Palestinian security agents have been detained for kidnapping Palestinians in Jerusalem and forcibly taking them to the autonomous areas. 6 agents, including three Orient House guards, have been arrested for assault, and 4 have been detained for

illegal weapons possession. There have been at least 41 incidents in which Palestinians have been abducted from Jerusalem by Palestinian security agents, and more than 120 additional crimes perpetrated in Jerusalem in which Palestinian security men were involved.

In an effort to silence opponents of the PA, agents belonging to Jibril Rajoub's Preventive Security Service have threatened and intimidated Palestinian journalists and editors as well as critics of PA Chairman Arafat. Rajoub's men intervene in business and other disputes, and have sought to prevent Palestinians from filing complaints with the Israel Police. They have also punished perpetrators of "moral crimes".

PA agents serve as bodyguards for various Palestinian personalities in Jerusalem, such as PA Religious Affairs Minister Hassan Tahboub and PA Mufti Ikrama Sabri, and provide security for Palestinian institutions in the city. Palestinian security agents are also active on the Temple Mount, where they occasionally provide security during prayers. During Ramadan prayers, their presence on the Mount increased.

In the eastern part of the city, Palestinian security agents frequently conduct patrols on the major thoroughfares, both on foot and by car. Much of their activity centers around the following locations in the city:

1) Temple Mount	2) Orient House
3) Ambassador Hotel	4) American Colony Hotel
5) Shabiba office in the A-Sharif building on Salah-a-Din street	
6) Palestinian Prisoner's Club and Institute for the Wounded in the Nuzha building	

Following is a partial list of incidents involving illegal activity by PA security agents in Jerusalem since the signing of the Hebron Accord:

- On June 1, 1997, six Palestinian Military Intelligence agents attempted to abduct Palestinian land dealer Assad Rajibi from his home in eastern Jerusalem. They entered Rajibi's home at 1 a.m. armed with pistols, a knife and tear gas and ordered him to accompany them to Ramallah. Rajibi refused and attempted to flee, but the six captured him and forced him into their car. Israeli police and border guards intervened, freed Rajibi and arrested the six. The PA agents have been indicted in an Israeli court and will now stand trial.
- On May 31, 1997, the body of Ali Jamhour, a resident of Shuafat, was found in the Ramallah area, just 200 meters from where the body of land dealer Farid Bashiti had been found. Jamhour had been shot in the head. On May 26, 1997, Jamhour had been instructed by telephone to go to the Palestinian police station in Ramallah. He was held there for two days and interrogated regarding his involvement in land deals with Jews and warned that Bashiti had been killed for such transactions.
- On May 20, 1997, Palestinian police ordered journalist Daoud Kuttab, a Jerusalem resident and American citizen, to appear at the Palestinian police station in Ramallah, where he was detained. Kuttab was held because he complained that the PA was jamming his private television station's broadcasts of the sessions of the PA Legislative Council.
- On May 8, 1997, seventy-year old land dealer Farid Bashiti, an Israeli citizen, was abducted from Jerusalem by Palestinian police officer Nasser Anani and taken to Ramallah, where his corpse was found with his hands tied behind his back and punctured by stab wounds. The murder came just one week after the PA announced the imposition of the death penalty on anyone who sells land to

Jews. Jerusalem Police Commander Yair Yitzhaki said that the arrest of Anani and an accomplice "point to the involvement of the PA in the affair." Four PA intelligence agents from Jericho have been indicted in an Israeli court in connection with the incident.

- On May 4, 1997, two Palestinians were abducted from the eastern Jerusalem neighborhood of Sur Baher by Palestinian security agents. They were forcibly taken to the Palestinian police station in Bethlehem and interrogated, before being released. Two Palestinian security agents were arrested by Israeli Police in connection with the abduction.
- In mid-February 1997, armed PA agents beat up 3 Palestinian youths after pursuing them throughout the northern neighborhoods of Jerusalem.

משה פוגל

מנהל לשכת העתונות הממשלתית

משרד: רח' הלל 37, ירושלים 94581

טל': 02-6233055

פקס: 02-6257886

ביפר: 02-6294666/20076

פלאפון: 050-331926

טל: 02-623-3385
פקס: 02-623-3388
אינטרנט: www.gpo.gov.il

לשכת העיתונות הממשלתית
בית אגרון, רח' הלל 37
ירושלים

ששה חודשים מאז החתימה

דו"ח מקיף: מילוי התחייבויות הסכם חברון

יולי 1997

תוכן העניינים

עמ' 1	תקציר הדו"ח
עמ' 3	התחייבויות ישראליות עפ"י הסכם חברון
עמ' 4	ה'רקורד' של ישראל בנוגע ליישום הסכמים
עמ' 6	התחייבויות הפלסטינים עפ"י הסכם חברון
עמ' 7	ה'רקורד' של הפלסטינים בנוגע ליישום ההסכם
עמ' 7	הפרות ביטחוניות של הסכם חברון ע"י הרשות הפלסטינית
עמ' 10	הפרות פלסטיניות של התרשומת לתיק הנלווית להסכם חברון
עמ' 10	אי-שינוי האמנה הפלסטינית
עמ' 14	הרשות הפלסטינית לא נלחמה באופן שיטתי בטרור
עמ' 14	הפסקת שיתוף הפעולה הביטחוני עם ישראל
עמ' 15	הסתה לאלימות נגד ישראל ע"י בכירים ברשות הפלסטינית
עמ' 20	הרשות הפלסטינית אינה נלחמת בארגוני טרור ובתשתית טרור
עמ' 21	הרשות נמנעת מלעצור, להעמיד לדין או להעניש מחבלים
עמ' 24	סירוב הרשות הפלסטינית להסגיר מבוקשים לישראל
עמ' 28	הרשות הפלסטינית נמנעת מלהחרים נשק בלתי חוקי
עמ' 29	מספר השוטרים הפלסטינים
עמ' 29	הרשות הפלסטינית ממשיכה לעסוק בפעילות בלתי חוקית בירושלים

תקציר הדו"ח

מבוא

ב-15 בינואר, 1997, חתמו ישראל והרשות הפלסטינית (הרש"פ) על הסכם חברון, אשר התווה בקווים כלליים את הסדרי הביטחון שיושמו לאחר שישראל תבצע את הפריסה מחדש בעיר. תרשומת לתיק, שהוכנה ע"י השגריר דניס רוס, צורפה להסכם חברון והיא כוללת סדרת התחייבויות ספציפיות של ישראל והפלסטינים.

היענות ישראלית

בששת החודשים מאז החתימה על הסכם חברון, מילאה ישראל אחר כל התחייבויותיה. הכוחות הישראליים נפרסו מחדש בחברון. ישראל אישרה את השלב הראשון בפריסות הנוספות בגדה המערבית, שחררה אסירות פלסטיניות, חידשה את המו"מ בנושאים שטרם נפתרו בהסכם הביניים והציעה לחדש את המו"מ על הסדרי הקבע.

הפרות ביטחוניות ע"י הרשות הפלסטינית

הרשות הפלסטינית הפרה את תנאי הביטחון הבסיסיים בהסכם. בחודשים מרץ-אפריל 1997 ויוני-יולי 1997 ארגנה המשטרה הפלסטינית מחומות בחברון ונמנעה באופן שיטתי מלרסן מתפרעים פלסטיניים שנעו לעבר הרובע היהודי. הרשות הפלסטינית שילמה לצעירים פלסטיניים בין 30 ל-50 ש"ח ליום בעבור השתתפות במחומות ותקיפת חיילים ישראלים. היא פרסה 1,500 שוטרים בחברון, כמעט פי 4 מה-400 המותרים, וחימשה אותם בנשק אסור עפ"י ההסכם.

הפרות פלסטיניות של התרשומת לתיק

הרשות הפלסטינית לא מילאה אחר אף אחת מהתחייבויותיה: שינוי האמנה, הלוחמה בטרור, צמצום היקף הכוח המשטרתי על-מנת שיעלה בקנה אחד עם תנאיהם של הסכמי אוסלו, והגבלת פעילותה הממשלתית לשטחים תחת שליטתה.

1. אי שינוי האמנה הפלסטינית

הפלסטינים לא נקטו כל צעדים להשלמת תהליך שינוי האמנה. עד היום לא הוגשה כל גרסה חדשה של האמנה למועצה הלאומית הפלסטינית.

2. הימנעות ממאבק בטרור ומניעת אלימות

אחת ההפרות הבוטות ביותר של התרשומת לתיק היא הימנעות מלוחמה בטרור. ההתחייבות מפורטת בתרשומת לתיק ב-6 צעדים ספציפיים שעל הרשות הפלסטינית לנקוט:

א. חיזוק שיתוף הפעולה הביטחוני

הרשות הפלסטינית הפסיקה את שיתוף הפעולה הביטחוני עם ישראל בתחילת שנה זו, חרף אזהרות על פעילות טרור ממשמשת ובאה. קציני ביטחון פלסטיניים סירבו להיפגש עם עמיתיהם הישראלים ונמנעו מחליפת מידע מודיעיני. לאחרונה, שופר במקצת שיתוף הפעולה הביטחוני, אך עד כה לא חזרה הרשות הפלסטינית לשיתוף-הפעולה הקודם.

ב. הסתה לאלימות נגד ישראל

בכירי הרשות עוסקים בשיטתיות בהסתה לאלימות נגד ישראל. הם משבחים את החמאס ואת האינתיפאדה, ומאיימים על ישראל במלחמה. הם האשימו את ישראל בהזרקת נגיף האיידס לפלסטינים ובהרעלת מוצרי מזון פלסטיניים. למעלה מ-30 הצהרות כגון אלה מפי בכירים ברשות הפלסטינית מובאות בדו"ח זה.

ג. מאבק שיטתי ויעיל בארגוני הטרור ובתשתית הטרור

הרשות הפלסטינית לא נקטה בצעדים כלשהם על-מנת להוציא מחוץ לחוק ארגוני טרור, ותשתיתם נותרה על כנה. במקום לפעול למניעת פיגועי טרור, העניק יו"ר הרשות הפלסטינית אור ירוק לארגוני טרור לבצע פיגועים. בפגישה בלילה שבין ה-9 ל-10 במרץ, 1997, כינס ערפאת את ראשי החמאס, החזית העממית והחזית הדמוקרטית בעזה, ואותת את הסכמתו לחדש את הטרור. 11 ימים לאחר מכן, נהרגו 3 נשים ישראליות ע"י מחבל מארגון החמאס בתל אביב.

ד. מעצר, העמדה לדין וענישת מחבלים

מחבלים לא הועמדו לדין ע"י הרשות בגין פעילות חבלנית נגד ישראל ב-6 החודשים האחרונים. הרשות גייסה מחבלים רבים למנגנוני הביטחון הפלסטיניים, לרבות 23 מחבלים המבוקשים בגין רציחת ישראלים. מפקד המשטרה הפלסטינית הודה כי למעלה מ-150 חברי חמאס והחזית העממית לשחרור פלסטין משרתים כיום בתפקידי מפתח במשטרה הפלסטינית. מאז החתימה על הסכם חברון, שחררה הרשות הפלסטינית ממעצר עשרות מחבלים, ביניהם: מוחמד קוואג'ה, מנהיג בכיר בג'יהאד האיסלאמי שתכנן את הפיגוע בבית-ליד בינואר 1995, נביל שריחי, חבר בג'יהאד האיסלאמי שסייע בהכנת הפצצה ששימשה בפיגוע באפריל 1995 בכפר דרום בו נהרגו 7 ישראלים ואזרח אמריקני אחד, ועימג'אד ח'ינאווי - חבר חמאס שהשתתף ברציחתו של דוד בויס בבית-אל במאי 1996.

ה. הסגרת מחבלים לישראל

ב-31 במרץ, 1997, הגישה ישראל 31 בקשות לרשות הפלסטינית להסגרת חשודים במעשי חבלה. עד כה, לא הסגירה הרשות הפלסטינית כל חשוד לישראל. מתוך 31 חשודים בביצוע מעשי טרור שאת הסגרתם מבקשת ישראל, 11 משרתים במשטרה הפלסטינית או שנמצאים בהליכי גיוס לשורותיה. בין המבוקשים: איברהים אלקאס, עבדל נאצר אלקאסי ואיברהים האני, המבוקשים על רציחתם של איטה צור ובנה בן ה-12 אפרים ב-11 בדצמבר, 1996, בסאם עיסא, שהשתתף בפיגוע הטרור ברחוב יואל סלומון בירושלים ב-9 באוקטובר, 1994, בו נהרגו 2 אנשים, והישאם סלים דיב, שהיה אחראי לפיגוע ההתאבדות בדיזנגוף סנטר ב-4 במרץ, 1996, בו נהרגו 13 ישראלים.

ו. חחרמת כלי נשק בלתי חוקיים

הרשות הפלסטינית לא ביצעה כל מבצע ציבורי להחרמת כלי נשק מאנשים או קבוצות, ולא ביצעה כל מבצעים רציניים לאיסוף נשק. כתוצאה מכך, כמעט ולא הוחרמו כלי נשק מתוך עשרות האלפים המסתובבים בשטחי האוטונומיה. חמש קבוצות חמושות באופן בלתי חוקי ממשיכות לפעול בשטחי הרשות הפלסטינית: 1. החמאס. 2. הג'יהאד האיסלאמי. 3. הפת"ח. 4. החזית העממית לשחרור פלסטין. 5. החזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין.

3. חיקף המשטרה הפלסטינית

הרשות הפלסטינית פרסה למעלה מ-30,000 שוטרים בגדה המערבית ועזה, תוך שהיא חורגת מהמכסה המותרת ביותר מ-6,000, קרי, למעלה מ-25%.

4. הגבלת פעילות הרשות הפלסטינית לשטחים אשר בשליטתה

הרשות הפלסטינית פעילה בירושלים בתחומים שונים, החל מחינוך וכלה בבריאות ונושאים דתיים. משרדי רשות רבים, ביניהם האוריינט האוס, משרד הדתות ומשרד החינוך, פועלים בעיר. שוטרים ללא מדים המשתייכים לארבעה מנגנוני ביטחון פלסטיניים פועלים כיום במזרח ירושלים, ברחובותיה הראשיים ועל הר הבית. הם מבצעים מעצרים, מנהלים חקירות פליליות ואוכפים הנחיות של ערפאת.

התחייבויות ישראליות עפ"י הסכם חברון

ההתחייבות

התחייבותה העיקרית של ישראל עפ"י הסכם חברון (סעיף 1) היתה לפרוס מחדש את כוחותיה בעיר בהתאם לתנאיו של ההסכם.

התרשומת לתיק שלוותה להסכם חברון הכילה רשימה של 4 התחייבויות ישראליות נוספות, כדלקמן:

"הצד הישראלי מאשר מחדש את התחייבותו לצעדים ולעקרונות הבאים בהתאם להסכם הביניים:

נושאים ליישום

1. שלבי הפריסות הנוספות

השלב הראשון של הפריסות הנוספות יבוצע במהלך השבוע הראשון לחודש מרץ.

2. סוגיית שחרור אסירים

סוגיות שחרור אסירים יטופלו בהתאם לתנאים וההליכים המצוינים בהסכם הביניים, לרבות נספח VII.

נושאים למו"מ

3. סוגיות בהסכם הביניים שטרם נפתרו

המו"מ על הסוגיות הבאות בהסכם הביניים יחודש מיידית. השיחות על נושאים אלו יתקיימו במקביל:

א. המעבר הבטוח

ב. שדה התעופה בעזה

ג. נמל עזה

ד. מעברים

ה. סוגיות ביטחוניות, כלכליות, פיננסיות ואזרחיות

ו. People to people

4. המו"מ על הסדר הקבע

המו"מ על הסדר הקבע יחודש בתוך חודשיים מיישום הסכם חברון".

ה'רקורד' של ישראל בנוגע ליישום הסכמים

ישראל מילאה אחר כל התחייבויותיה עפ"י תנאיו של הסכם חברון והתרשומת לתיק הנלווית לו. להלן סקירה מפורטת של יישום ישראל את התחייבויותיה.

התחייבויות ביטחוניות

ההסכם חייב את ישראל לפרוס את כוחותיה הצבאיים בחברון "לא יאחר מעשרה ימים" מיום החתימה על ההסכם ב-15 בינואר, 1997.

קיום ההסכם

ישראל השלימה את הפריסה מחדש בחברון בתוך יומיים מהחתימה על ההסכם, ב-17 בינואר, 1997.

התחייבות עפ"י התרשומת לתיק

1. הפעילות הנוספות

עפ"י התרשומת לתיק, התחייבה ישראל לבצע את השלב הראשון של הפעילה הנוספת בגדה המערבית במהלך השבוע הראשון לחודש מרץ 1997.

קיום ההסכם

ב-6 במרץ, 1997, הצביעה הממשלה בעד הפעילה הראשונה בגדה המערבית, שכללה 9.1% מהשטח. פעילה זו כללה 7% מהשטח מתוך אזור B (הנמצא בשליטה ביטחונית ישראלית, ובשליטה אזרחית פלסטינית) ו-2.1% מאזור C (בשליטת ישראל בלעדית). הפעילה מכפילה פי 3 את השטח הנמצא בשליטה בלעדית פלסטינית בגדה המערבית. הפלסטינים דחו את החלטת ממשלת ישראל, ובכך הביאו לדחיית יישומה בפועל.

2. סוגיות שחרור אסירים

עפ"י התרשומת לתיק, הסכימה ישראל לטפל בסוגיות שחרור אסירים בהתאם לתנאיו של הסכם אוסלו ב'.

קיום ההסכם

ב-11 בפברואר, 1997, שחררה ישראל 31 אסירות פלסטיניות מן הכלא עפ"י הסכם חברון. בין אלה ששוחררו היו גם מחבלות שהורשעו ברצח, ביניהן עביר אל-ואהידי, שרצחה ישראל מעפרה, ומאי גוסיין, שרצחה פלסטיני שנחשד בשיתוף פעולה עם ישראל.

3. נושאים בהסכם הביניים שטרם נפתרו

עפ"י התרשומת לתיק, הסכימה ישראל לחדש מיידית את המו"מ עם הפלסטינים במגוון של סוגיות שטרם נפתרו, כגון נתיבי המעבר הבטוח, שדה התעופה בעזה והנמל בעזה.

קיום ההסכם

לאחר החתימה על הסכם חברון, חידשה ישראל את המו"מ עם הפלסטינים בכל הסוגיות שטרם נפתרו ואשר צוינו בתרשומת לתיק. בתחילת מרץ 1997, השעתה הרשות את השיחות במחאה על החלטתה של ישראל לבנות בהר חומה. בשבועות האחרונים, נתקיימו שיחות לא רשמיות בנושאים כגון שדה התעופה בעזה, אך הפלסטינים סירבו לחדש את המו"מ הרשמי.

4. המו"מ על הסדר הקבע

עפ"י התרשומת לתיק, הסכימה ישראל לחדש את המו"מ על הסדרי הקבע בתוך חודשיים מיישום הסכם חברון. מאז יישום ההסכם ב-19 בינואר, 1997, לאחר שהשלימו כוחות צה"ל את הפריסה מחדש בעיר, אמורות היו השיחות על הסדר הקבע להתחדש עד ה-19 במרץ, 1997.

קיום ההסכם

ב-19 במרץ, 1997, הודיע ראש הממשלה בנימין נתניהו כי ישראל מוכנה לפתוח מיידית במו"מ על הסדר הקבע. הוא הציע לוח זמנים מואץ למו"מ על-פיו יושלמו השיחות בתוך שישה עד תשעה חודשים. הרשות הפלסטינית דחתה את ההצעה הישראלית.

התחייבויות הפלסטינים לפי הסכם חברון

ההתחייבויות

הסכם חברון כולל סעיפי ביטחון מפורטים. על-מנת להבטיח את הסדר בעיר, על הפלסטינים להקים נקודות ביקורת משטרתיות, למנוע ולרסן התפרעויות ומהומות ולהימנע ממעצר של ישראלים. כל אחת מן ההתחייבויות הנ"ל נבחנת לעומק בחלק זה של הדו"ח שכותרתו "הפרות ביטחוניות של הסכם חברון ע"י הפלסטינים".

התרשומת לתיק הנלווית להסכם חברון מכילה רשימה של 4 התחייבויות פלסטיניות, כדלקמן:

"הצד הפלסטיני מאשר מחדש את התחייבותו לצעדים ולעקרונות הבאים עפ"י הסכם הביניים:

1. להשלים את תהליך שינוי האמנה הפלסטינית

2. להילחם בטרור ולמנוע אלימות

א. לחזק את שיתוף הפעולה הביטחוני

ב. למנוע הסתה ותעמולה עוינת, כמצוין בסעיף XXII של הסכם הביניים.

ג. להילחם ביעילות ובשיטתיות בארגוני טרור ובתשתית טרור

ד. לעצור, להעמיד לדין ולהעניש מחבלים

ה. בקשות הסגרה של חשודים ונאשמים יבוצעו בהתאם לסעיף II(7)(f) של נספח IV להסכם הביניים

ו. להחרים נשק בלתי חוקי

3. היקף המשטרה הפלסטינית יהיה בהתאם להסכם הביניים.

4. ביצוע פעילות ממשלתית פלסטינית, ומיקום משרדים ממשלתיים פלסטינים, יהיו כמצוין בהסכם הביניים.

ח'קורד' של הפלסטינים בנוגע ליישום ההסכם

הרשות הפלסטינית הפרה את רוב תנאיו הביטחוניים של ההסכם, ולא מילאה אף אחת מהתחייבויותיה לפי התרשומת לתיק.

להלן הערכה מפורטת של התנהגות הרשות הפלסטינית ביחס לכל התחייבות. הסעיף נפתח בבחינה של הפרות ביטחוניות של הסכם חברון ע"י הרשות הפלסטינית וממשיך בפירוט אי קיומה של הרשות את התנאים המצוינים בתרשומת לתיק.

הפרות ביטחוניות של הסכם חברון ע"י הרשות הפלסטינית

בששת החודשים מאז נחתם הסכם חברון ב-15 בינואר, 1997, הפרה הרשות הפלסטינית (הרש"פ) פעמים רבות את הסדרי הביטחון הכלולים בו. מצ"ב רשימה של עשרת ההפרות החמורות ביותר בתחום הביטחוני שבוצעו ע"י הרש"פ:

1. אי-ריסון התפרעויות

ההסכם: לפי סעיף 7 להסכם חברון, מחויבים שני הצדדים "למנוע כל פרובוקציה או חיכוך העלולים להפריע למהלך התקין של החיים בעיר". לפי סעיף 3 של ההסכם, הרשות הפלסטינית חיתה אמורה להקים נקודות ביקורת באזורים הסמוכים לאלה שבשליטת ישראל על מנת "למנוע את כניסתם לאזור הנ"ל של אנשים ומפגינים חמושים או את כניסתו של כל אדם העלול להוות איום ביטחוני או לשבש את הסדר הציבורי".

ההפרה: במהלך ההתפרעויות בחברון בסוף מרץ, בתחילת אפריל 1997, וביוני-יולי 1997, ארגנה המשטרה הפלסטינית התפרעויות בחברון ונמנעה באופן שיטתי מריסון המתפרעים הפלסטינים שהחלו לנוע לעבר הרובע היהודי. הרשות הפלסטינית שילמה לצעירים פלסטינים עד 50 ש"ח ליום בעבור השתתפות במחומות ותקיפת חיילים ישראלים. במספר תקריות, הצליחו המתפרעים להיכנס לאזורי החיץ המפרידים בין השטחים שבשליטת ישראל לבין אלה שבשליטת הפלסטינים בעיר, אולם המשטרה הפלסטינית לא אילצה אותם לסגת. במהלך 24 ימי ההתפרעויות בחברון שבין ה-14 ביוני, 1997 עד ה-15 ביולי 1997, למעלה מ-625 בקבוקי תבערה, 32 פצצות ו-15 כלי נפץ אחרים הושלכו על חיילים ישראלים בעיר.

2. כניסה בלתי מאושרת של אנשי ביטחון פלסטינים אל תוך הרובע היהודי בחברון

ההסכם: לפי סעיף 5(ד) של הסכם חברון, רשאית המשטרה הפלסטינית לפעול באזור H-1 בחברון, הנמצא תחת שליטתה של הרשות הפלסטינית, אך לא באזור H-2, הנמצא בשליטת ישראל. לפי סעיף 4(ב) של ההסכם, מורשים לפעול בשטח H-2 אך ורק שוטרים השייכים ליחידת הסיור המשותפת, הכוללת גם חיילים ישראלים, והמיועדת "לטפל בתקריות בהן מעורבים פלסטינים בלבד".

ההפרה: תוך הפרה של ההסכם, חדרו אנשי ביטחון פלסטינים באופן חוזר ונשנה לרובע היהודי בחברון. ידוע על לפחות 10 מקרים בהם נכנסו שוטרים פלסטינים חמושים לרובע היהודי, ועל שני מקרים נוספים בהם נכנסו לשטח רכבי משטרה פלסטינים.

3. עבירה על המכסה המותרת של שוטרים בחברון

ההסכם: סעיף 5א של הסכם חברון מצהיר כי הפלסטינאים רשאים להחזיק "עד 400 שוטרים, המצוידים ב-20 רכבים וחמושים ב-200 אקדחים ו-100 רובים לשם הגנה על תחנות המשטרה".

ההפרה: הרשות הפלסטינית פרסה כ-1,500 שוטרים בחברון, כמעט פי ארבע מהמספר המותר עפ"י ההסכם.

4. מעצר ועיכוב של ישראלים בחברון

ההסכם: בסעיף 2(ב) להסכם חברון, אישרו מחדש ישראל והרשות הפלסטינית את מחויבותן לכבד את התנאים הביטחוניים הכלולים בהסכם אוסלו ב' שנחתם ב-28 בספטמבר, 1995. בין הסעיפים הספציפיים שצוינו כלול גם סעיף XI לנספח I של הסכם אוסלו ב', האוסר על הרשות הפלסטינית לעצור ישראלים או להחזיקם במעצר.

ההפרה: ידוע על 5 מקרים בהם נעצרו ישראלים ע"י המשטרה הפלסטינית, ועל 6 מקרים בהם הוחזקו ישראלים בניגוד לחוק. באחד המקרים, ערכה המשטרה הפלסטינית חיפוש במכונית ישראלית, ובמקרה אחר החרימה תעודת זהות של ישראלי.

5. איום באקדח על חיילים ישראלים

ההסכם: בסעיף 2(ב) של הסכם חברון, אישרו מחדש ישראל והרשות הפלסטינית את מחויבותן לכבד את התנאים הביטחוניים הכלולים בהסכם אוסלו ב' שנחתם ב-28 בספטמבר, 1995. בין הסעיפים הספציפיים שצוינו, כלול גם סעיף II לנספח I של הסכם אוסלו ב', המחייב את שני הצדדים לשיתוף פעולה ולתיאום. יתרה מכך, סעיף 7(א) להסכם חברון מחייב את שני הצדדים "למנוע כל פרובוקציה או חיכוך העלולים להשפיע על מהלך החיים התקינים בעיר".

ההפרה: נודעו 3 תקריות בחברון בהן שוטרים פלסטינים כיוונו את נשקם לעבר חיילים ישראלים ואיימו לפתוח עליהם באש.

6. חימוש המשטרה הפלסטינית בסוגי נשק אסורים

ההסכם: סעיף 5א להסכם חברון מאשר לפלסטינים להחזיק "200 אקדחים ו-100 רובים לשם הגנה על תחנות המשטרה".

ההפרה: הרשות הפלסטינית ציידה את שירותי הביטחון שלה בחברון בסוגי נשק האסורים עפ"י ההסכם. לדוגמה, אנשי שירות הביטחון המסכל של ג'יבריל רג'וב בחברון צוידו בתתי מקלע מסוג סקורפיון.

7. עבירה על המכסה המותרת של כלי הנשק

ההסכם: עפ"י סעיף 5א להסכם חברון, רשאית המשטרה הפלסטינית להחזיק "200 אקדחים ו-100 רובים לשם הגנה על תחנות המשטרה".

ההפרה: הרשות הפלסטינית התעלמה מדרישות ההסכם ועברה את המכסה של 100 רובים אותם רשאית המשטרה הפלסטינית בחברון להחזיק.

8. עיכוב של כוחות ביטחון ישראלים בידי המשטרה הפלסטינית

ההסכם: בסעיף 2(ב) להסכם חברון, אישרו מחדש ישראל והרשות הפלסטינית את מחויבותן לכבד את התנאים הביטחוניים הכלולים בהסכם אוסלו ב' שנחתם ב-28 בספטמבר, 1995. בין הסעיפים הספציפיים שצוינו כלול גם סעיף XI לנספח I של הסכם אוסלו ב', האוסר על הרשות הפלסטינית לעכב אנשים במדים השייכים לכוחות הביטחון הישראליים, "מכל סיבה שהיא".

ההפרה: ב-4 מקרים עיכבה המשטרה הפלסטינית כוחות ביטחון ישראלים בתחנות משטרה פלסטיניות או במחסומי כביש בחברון.

9. כניסה בלתי מאושרת לאזורי החיץ של שוטרים פלסטינים חמושים ברובים

ההסכם: סעיף 5א להסכם חברון מצהיר, כי הרשות הפלסטינית רשאית להחזיק "100 רובים לשם הגנה על תחנות המשטרה". סעיף 5ג מגביל את החזקת הרובים לחברי ה-RRT, אותם אמורה הרשות הפלסטינית להקים ולפרוס בכל אחת מתחנות המשטרה הפלסטינית בחברון, ומסייג את השימוש בהם "למקרים מיוחדים" בלבד. לפי סעיף 5ד(2), רשאים אנשי ה-RTT להשתמש ברובים באזורים המוסכמים (אזורי החיץ בין השטחים שבשליטתה של ישראל לבין אלה שבשליטתה של הרשות הפלסטינית) אך ורק לאחר תיאום מראש עם ישראל.

ההפרה: ידוע על לפחות 6 מקרים בהם חדרו שוטרים פלסטינים חמושים ברובים לאזורים המוסכמים. הדבר נעשה ללא קבלת אישור מוקדם או תיאום עם ישראל.

10. אי הקמתה של נקודת ביקורת של המשטרה הפלסטינית

ההסכם: לפי סעיף 3 להסכם חברון, אמורה המשטרה הפלסטינית להקים נקודות ביקורת באזורים הסמוכים לאלה שבשליטת ישראל על-מנת "למנוע את כניסתם של אנשים ומפגינים חמושים או את כניסתו של כל אדם העלול להוות איום ביטחוני או לשבש את הסדר הציבורי באזור המצוין לעיל". תחנות הביקורת משורטטות במפה המצורפת לסעיף 1 של ההסכם.

ההפרה: חרף בקשות ישראליות, נמנעה הרשות הפלסטינית מלהקים את אחת מן התחנות הנ"ל עליהן הוסכם.

הפרות פלסטיניות של התרשומת לתיק הנלווית להסכם חברון

1. אי שינוי האמנה הפלסטינית

1. ההתחייבות

אחת ההתחייבויות המפורשות שלקחה על עצמה הרשות הפלסטינית בתחילתו של תהליך אוסלו ב-1993 היתה שינוי האמנה הלאומית הפלסטינית.

בחילופי אגרות עם ראש הממשלה המנוח יצחק רבין ב-9 בספטמבר 1993, כתב יוה"ר יאסר ערפאת:

"אש"פ מאשר כי אותם סעיפים באמנה הפלסטינית השוללים את זכות קיומה של ישראל והוראות האמנה שאינן עולות בקנה אחד עם ההתחייבויות שבמכתב זה הם חסרי תוקף ואינם פעילים. כתוצאה מכך, אש"פ מקבל על עצמו להגיש לאישורה הרשמי של המועצה הלאומית הפלסטינית את השינויים הדרושים ביחס לאמנה הפלסטינית".

שנתיים לאחר מכן, האמנה עדיין לא שונתה, אך נקבע לכך מועד סופי בהסכם הביניים (אוסלו ב') שנחתם בווינגטון ב-28 בספטמבר 1995:

"אש"פ מתחייב שבתוך חודשיים מיום הקמת המועצה, תתכנס המועצה הלאומית הפלסטינית ותאשר רשמית את השינויים הנחוצים בנוגע לאמנה הפלסטינית, על פי ההתחייבות במכתבים שנחתמו ע"י יו"ר אש"פ והופנו לראש הממשלה ב-9 בספטמבר 1993 וב-4 במאי 1994". (סעיף XXXI (9)).

המועצה הנבחרת, שנוסדה לאחר הבחירות לרשות הפלסטינית ב-20 בינואר 1996, נכנסה רשמית לתפקידה ב-7 במרץ 1996. לפיכך, לפי התנאים של הסכמי אוסלו, היה אש"ף מחויב לשינוי האמנה לא יאוחר מ-7 למאי 1996.

ב-15 בינואר, 1997, שמונה חודשים לאחר שחלף המועד הסופי של ה-7 במאי 1996, חתמו ישראל והרשות הפלסטינית על פרוטוקול ההיערכות מחדש בחברון. בתרשומת לתיק שליוותה את ההסכם, אישרה מחדש הרשות הפלסטינית את ההתחייבותה "להשלים את תהליך שינוי האמנה הלאומית הפלסטינית".

ביחס לשינויים ההכרחיים באמנה, אלה נמדדים לפי אותם סעיפים אליהם התייחס ערפאת במכתבו דלעיל. כלומר, חובה לשנות את אותם סעיפים השוללים את זכות הקיום של ישראל, או העומדים בסתירה למחויבויותיו האחרות של אש"ף כפי שצוינו במכתבו של ערפאת, כגון הסתלקות מהשימוש באלמות ובטרור.

2. החלטת המועצה הלאומית הפלסטינית

ב-24 באפריל, 1996, התכנסה המועצה הלאומית הפלסטינית בעזה ואימצה את ההחלטה הנוגעת לאמנה, בהצבעה שעברה ברוב של 504 תומכים מול 54 מתנגדים ו-14 נמנעים. בתרגום מערבית, תוכן ההחלטה הוא כדלקמן:

"הוחלט על:

1. תיקון האמנה הלאומית ע"י ביטול הסעיפים העומדים בסתירה לאגרות שהוחלפו בין אש"פ לממשלת ישראל ב-9-10 בספטמבר 1993.
2. ייפוי כוחה של הועדה המשפטית לנסח אמנה חדשה, שתוצג בפני המועצה המרכזית הפלסטינית בישיבתה הראשונה.
3. מדוע החלטת המועצה הלאומית הפלסטינית אינה מספיקה?
ההחלטה שהועברה במועצה בנוגע לאמנה הינה דו-משמעית ואינה תואמת את הדרישות של הסכמי אוסלו. שני הליקויים העיקריים הם כדלקמן:

א. אי שינוי האמנה הלכה למעשה

הבעיה המרכזית בהחלטת המועצה הלאומית הפלסטינית היא שהיא לא שינתה את האמנה. בעוד שהמועצה הכריזה על נכונותה העקרונית לשנות את המסמך, הצעד המעשי היחיד שנקטה היה ייפוי כוחה של ועדה משפטית להכין טיוטת אמנה חדשה שתוגש בתאריך לא מוגדר. כיוון שהאמנה היא מסמך משפטי מחייב, שינויה אינו מסתכם בהצהרת נכונות בלבד, אלא מחייב אימוץ ויישום מעשי. המועצה לא ביצעה כל שינוי כזה.

מיד לאחר ההצבעה, הבהיר יו"ר המועצה, סלים זענון, לנציגים הנוכחים כי הבחירה שהועמדה בפניהם הייתה בין שינוי האמנה או דחיית ההליך ב-6 חודשים באמצעות ההחלטה להכין טיוטת הצעה חדשה. המועצה, הוא אמר, החליטה לאמץ את האופציה השנייה:

"עלינו למלא אחר התחייבויותינו במחיר הנמוך ביותר עבורנו. אם נשנה את אותם סעיפים המחייבים שינוי, משמעו ששילמנו מחיר גבוה מאוד, ואילו אם נכין הצעה חדשה יגרום הדבר פחות נזק. ההצעה שהוכנה היא הפחות מזיקה מבחינתנו. היא מעניקה לנו ארכה של 6 חודשים עד לכינוס המועצה המרכזית".

העובדה שהמועצה לא שינתה את האמנה אושרה מיד לאחר ההצבעה ע"י דובר אש"ף מרוואן כנפאני שמסר לעיתונאים בראיון מוקלט כי: "זהו לא תיקון. זהו אישור לניסוח מסמך חדש".

נציגים רשמיים נוספים של אש"ף הביעו דעתם כי האמנה לא שונתה. חבר הועדה המנהלית של אש"ף סאכר חבש אמר: "תוכן האמנה נותר כפי שהיה כיוון שטרם שונה. הוא הוקפא, אך לא בוטל" (א-נאהאר, 5 מאי, 1996). דו"ח פנימי שפורסם זמן קצר לאחר ההצבעה ע"י המחלקה למחקר ומחשבה של סיעת הפת"ח הכיל קביעה דומה. הדו"ח הצהיר כי: "תוכנה של האמנה הלאומית הפלסטינית נותר כפי שהוא ולא בוצעו בו כל שינויים. האמנה הוקפאה אך לא בוטלה".

המועצה עצמה לא הזכירה כל שינוי באמנה בהצהרת הסיום שלה. בסיומה של הישיבה, ב-25 באפריל, פרסמה המועצה מסמך מסכם המתמצת את פעילותה. ההצהרה כללה 19 החלטות מפורשות בנושאים החל מירושלים וכלה בהתנחלויות, אך לא כללה כל התייחסות להחלטה לשנות את האמנה. (אל קודס, 26 באפריל, 1996; קול פלסטין, 26 באפריל, 1996).

ב. לא פורסמו כל פרטים ספציפיים לגבי השינויים שנעשו

בעיה קריטית נוספת היא שהחלטת המועצה לא ציינה אילו סעיפים בדיוק שונו, כיצד הם שונו, או מתי יכנסו השינויים לתוקפם. נראה כי אפילו נציגים פלסטיניים רשמיים אינם בטוחים לגבי מספר הסעיפים ששונו.

יו"ר המועצה הלאומית סלים זענון עמד על כך שהאמנה שונתה אך אישר כי אינו יכול להצביע על "סעיפים ספציפיים" אשר בוטלו (א-נאהאר, 16 מאי, 1996). בניגוד לכך, טען סופיאן אבו-זיידה, ראש הדסק הישראלי, כי כל 33 הסעיפים באמנה "בוטלו" והוחלפו בהצהרת אלג'יר של המועצה הלאומית הפלסטינית מ-1988 (ראיון לרדיו ישראלי, 25 באפריל, 1996).

שר התכנון של הרשות הפלסטינית, נביל שעת', אמר אחרי ההצבעה כי 16 סעיפים שונו, בעוד שחברים אחרים במועצה טענו כי מדובר על 4, 6 או 10 סעיפים (ג'רוזלם פוסט, 1 מאי, 1996).

פייסל חמדי חוסייני, ראש הועדה המשפטית של המועצה הלאומית הפלסטינית, אמר ב-5 למאי שהוא מתכוון להציג אמנה חדשה לאישור בתאריך מאוחר יותר, בה ישונו או יבוטלו 21 סעיפים, וע"י כך רמז כי עדיין לא שונה למעשה אף סעיף (ג'רוזלם פוסט, 6 מאי, 1996).

אם אף אחד אינו יכול להצהיר בביטחון כמה ואילו סעיפים שונו, אזי ברור כי תהליך שינוי האמנה טרם הושלם.

4. צעדים מעשיים מאז ההצבעה במועצה

מאז החלטת המועצה ב-24 באפריל, 1996, הצהירו הפלסטינים במספר הזדמנויות כי ועדה משפטית שוקדת על ניסוח טיוטת מסמך חדשה.

ב-28 באפריל דווח כי יוה"ר ערפאת הוציא "צו נשיאותי" המורה לוועדה המשפטית לנסח גרסה חדשה לאמנה התואמת את החלטת המועצה (קול פלסטין, 28 באפריל, 1996). חודש לאחר מכן, טען יו"ר המועצה סלים זענון כי הועדה המשפטית שוקדת על הכנת אמנה חדשה (אל-שארק אל-אסוואת, 23 במאי, 1996).

להצהרות הללו אין כל כיסוי, ולא ידוע על שום צעדים מעשיים שננקטו עד היום. יש לציין כי מיד לפני ההצבעה במועצה, הצהיר זענון כי יש להשלים גרסה חדשה לאמנה בתוך 6 חודשים, עד ה-24 באוקטובר, 1996. בתחילת מאי 1996 הצהיר פייסל חמדי חוסייני, ראש הועדה המשפטית, כי בכוונתו להגיש אמנה חדשה לאישור בתוך שלושה חודשים, באוגוסט 1996, שתכלול שינויים באמנה (ג'רוזלם פוסט, 6 במאי, 1996).

באוקטובר 1996, מסר אבו מאזן לעיתון רוסי כי גרסה חדשה של האמנה תפורסם "בעוד כחצי שנה", כלומר באפריל 1997 (נובויה ורמיה, 1 באוקטובר 1996). ב-24 בינואר, 1997, ארבעה ימים בלבד לאחר החתימה על הסכם חברון, הצהיר יוה"ר יאסר ערפאת, כי "הישראלים דורשים מאתנו לכתוב אמנה חדשה, בזמן שלהם עצמם אין חוקה. הבה נכתוב אנו אמנה חדשה כאשר הם יואילו בטובם לכתוב חוקה". (הארץ, 26 ינואר, 1997).

עד היום, לא הוגשה ולא אושרה ע"י המועצה כל גרסה חדשה של האמנה.

ב-15 בינואר, 1997, חתמו ישראל והרשות הפלסטינית על פרוטוקול ההיערכות מחדש בחברון. בתרשומת לתיק שליוותה את ההסכם, אישרה מחדש הרשות הפלסטינית את מחויבותה "להשלים את תהליך תיקון האמנה הלאומית הפלסטינית". **בהסכמתה לעשות כן, הודתה הרשות כי טרם שינתה את האמנה, אחרת לא היה כל צורך ב"השלמת תהליך השינוי".**

5. מדוע חשוב שינוי האמנה

האמנה הלאומית הפלסטינית היא מגילת היסוד של אש"ף, הכוללת את מטרותיו ויעדיו המוצהרים של הארגון. היא אומצה בישיבה הראשונה של המועצה הלאומית הפלסטינית ב-1964, וקיבלה את צורתה העכשווית ב-1968 בישיבתה הרביעית של המועצה בקהיר.

האמנה מכילה מספר סעיפים השוללים, מפורשות או במרומז, את זכות הקיום של ישראל, ודוחים כל פתרון של שלום לסכסוך הישראלי-ערבי. למשל, סעיף 19 מצהיר כי: "חלוקתה של פלסטין ב-1947 והקמתה של מדינת ישראל בטלות ומבוטלות מיסודן, ללא קשר לזמן שיחלוף..." סעיף 22 מצהיר כי: "שחרור פלסטין יהרוס את הישות הציונית האימפריאליסטית ויתרום להשגת שלום במזרח התיכון..."

האמנה אף מתכחשת לקיומו של העם היהודי כאומה ולכל קשר שיש לו לארץ ישראל (סעיף 20). היא מצהירה כי "המאבק המזוין הוא הדרך היחידה לשחרור פלסטין ולפיכך הוא מהווה אסטרטגיה ולא טקטיקה" (סעיף 9).

במשך כמעט שלושה עשורים, עסק אש"ף בפעילות טרור ואלימות נגד ישראל, כאשר האמנה משמשת כמנשר הארגון. כיוון שבסיסם הרעיוני של הסכמי אוסלו הוא דחיית האלימות כאמצעי לקיום יחסים הדדיים, שינוי רעיונות באמנה ודחייתם מפורשות ובפומבי הוא עניין חיוני.

6. סיכום

בעוד שהחלטת המועצה הלאומית הפלסטינית בנוגע לאמנה יכולה להיראות כצעד ראשון לעבר השלמת אש"ף עם מחויבויותיו, היא נכשלה בביצוע השינויים ההכרחיים באמנה ולא מילאה אחר התנאים של הסכמי אוסלו. **אש"ף מפר את מחויבויותיו לראש הממשלה המנוח יצחק רבין, ואת מחויבותו לפי החסכמים לשנות את האמנה.**

2. הרשות הפלסטינית לא נלחמה באופן שיטתי בטרור

ההתחייבות

בתרשומת לתיק המצורפת להסכם חברון, אישרה מחדש הרשות הפלסטינית את מחוייבותה, שניתנה בהסכמי אוסלו ב' מספטמבר 1995, "להילחם בטרור ולמנוע אלימות". ספציפית, התרשומת לתיק מחייבת את הרשות הפלסטינית לנקוט בששת הפעולות הבאות נגד הטרור:

- א. לחזק את שיתוף הפעולה הביטחוני
- ב. למנוע הסתה ותעמולה עוינת, כמצוין בסעיף XXII להסכם הביניים.
- ג. להילחם בשיטתיות וביעילות נגד ארגוני הטרור ותשתית טרור.
- ד. לעצור, להעמיד לדין ולהעניש מחבלים.
- ה. הטיפול בבקשות להסגרת חשודים יבוצע בהתאם לסעיף II(f)(7) של נספח IV להסכם הביניים.
- ו. להחרים נשק בלתי חוקי.

ההפרות

הרשות הפלסטינית הפרה כל אחת מששת ההתחייבויות הכלולות בתרשומת לתיק ביחס ללוחמה בטרור ולא פתחה במבצע שיטתי למניעת אלימות.

להלן פרטים הנוגעים לכישלון הרשות לעמוד בהתחייבויותיה. כל אחת מששת ההתחייבויות נבחנת בנפרד.

א2. הפסקת שיתוף הפעולה הביטחוני עם ישראל

ההתחייבות

לפי סעיף II(2) לנספח I בהסכמי אוסלו ב', "שני הצדדים יפעלו, בהתאם להסכם זה, להבטיח טיפול מידי, יעיל, ואפקטיבי בכל תקרית שיש בה איום או מעשה טרור, אלימות או הסתה, בין אם בוצעה ע"י פלסטינאים ובין אם ע"י ישראלים. למטרה זו, הם ישתפו פעולה בחילופי אינפורמציה ויתאמו מדיניות ופעילויות".

בתרשומת לתיק המלווה את הסכם חברון מה-15 בינואר, 1997, אישרו הפלסטינים מחדש את ההתחייבותם "לחזוק שיתוף הפעולה הביטחוני".

ההפרה

בניגוד להתחייבותם, ניתקו קציני ביטחון פלסטיניים את שיתוף הפעולה הביטחוני עם ישראל לפני מספר חודשים, חרף אזהרות על פעילות טרור ממשמשת ובאה. קציני ביטחון פלסטיניים סירבו להיפגש עם עמיתיהם הישראלים ונמנעו מחילופי מודיעין או

אינפורמציה הקשורה לביטחון. מקרה חריג אחד היה שיתוף הפעולה של הרשות הפלסטינית בחיפוש אחר גופתו של החייל החטוף שרון אדרי.

בכירים ברשות הודו בפומבי כי ניתקו את שיתוף הפעולה עם ישראל. ג'יבריל רג'וב אמר לתחנת הרדיו של הרשות הפלסטינית, 'קול פלסטין', ב-30 במרץ 1997, כי "אין כל מגעים ואין כל תיאום ביטחוני". הקולונל סמיה כנען, קצין ביטחון בכיר ברשות הפלסטינית אמר ל-Associated Press ב-31 במרץ 1997, כי הרשות פסקה מלהעביר מידע מודיעיני לישראל. ב-12 ביוני 1997, הצהיר מוחמד דחלאן, ראש שירות הביטחון המסכל של הרשות הפלסטינית בעזה, כי שיתוף הפעולה הביטחוני עם ישראל נפסק לגמרי ויחודש רק לאחר שישראל תשנה את מדיניותה. (אל-חיאס, 14 ביוני, 1997).

לאחרונה, שופר במקצת שיתוף הפעולה הביטחוני, אך עד כה סירבה הרשות הפלסטינית להחזיר את המצב לקדמותו.

32. הסתה לאלימות נגד ישראל ע"י בכירים ברשות הפלסטינית

ההסכם

בכפוף לתקנות הסכם אוסלו, מחויבת הרשות הפלסטינית להימנע מהסתה לאלימות נגד ישראל, ולנקוט צעדים על-מנת למנוע הסתה מצד גורמים אחרים.

בחליפת מכתבים עם ראש הממשלה המנוח יצחק רבין, כתב ב-9 בספטמבר 1993, יוה"ר יאסר ערפאת: "אש"ף מתנער מן השימוש בטרור ובמעשי אלימות אחרים, וייטול על עצמו את האחריות על כל הגורמים והחברים באש"ף על-מנת להבטיח את ציוותם, למנוע הפרות סדר ולהטיל עונשים על המפירים".

הסכם הביניים (אוסלו ב') מה-28 בספטמבר, 1995 (סעיף XXII) קובע, כי ישראל והפלסטינים "ישקדו על טיפוח הבנה הדדית וסובלנות, ויימנעו, בהתאם לכך, מהסתה, ובכלל זה מתעמולה עוינת זה נגד זה, ומבלי לגרוע מעקרון חופש הביטוי, ינקטו באמצעים משפטיים על-מנת למנוע הסתה מעין זו ע"י ארגונים, קבוצות או אנשים כלשהם בתחומי סמכותם".

בתרשומת לתיק שליוותה את הסכם חברון שנחתם ב-15 בינואר, 1997, אישרו הפלסטינים מחדש את מחויבותם "למניעת הסתה ותעמולה עוינת, כמצוין בסעיף XXII בהסכם הביניים".

ההפרות

לחלן לקט של למעלה מ-30 הצהרות שנשמעו בחודשים האחרונים מפי בכירים פלסטיניים, המהווים הסתה לאלימות ותעמולה עוינת נגד ישראל. הצהרות אלה הינן הפרה של הסכמי אוסלו. הן מופיעות בסדר כרונולוגי הפוך.

"הו, אללה, החרב את אמריקה שכן היא נשלטת ע"י יהודים ציונים...אללה ינקום בשם נביאו במתנחלים הקולוניאליסטים שהינם בני קופים וחזירים...סלח לנו, מוחמד, על מעשיהם של אותם בני קופים וחזירים, שביקשו לחלל את קדושתך".
--המופתי של הרשות הפלסטינית, עכרמה צברי, בדרשת התפילה השבועית שנשא במסגד אל-אקצא בהר-הבית (קול פלסטין, 11 יולי, 1997).

"ישנה מאפיה ישראלית המפיעה מוצרי מזון מקולקלים תחת חסותם של קצינים ישראלים בשטחי הרשות הפלסטינית... הם מפיעים מוות".

--סגן שר האספקה ברשות הפלסטינית, עבדל חמיד אל-קודסי, בנאום בפני אנשי עסקים בלשכת הסחר בטול-כרם (סוכנות הידיעות עת"ם, 9 יולי, 1997).

"ישראל מפיעה בשטחי הרשות הפלסטינית מוצרי מזון המכילים חומרים מסרטנים והורמונים הפוגעים בכוח הגברא ומוצרי מזון מקולקלים, במטרה להרעיל ולפגוע באוכלוסייה הפלסטינית. אנחנו בהחלט מרגישים כי מדובר בתכנון מאורגן ובמזימה הנעשית תחת חסותו של צה"ל... מדובר במלחמה יזומה ומתוכננת נגד העם הפלסטיני".

--סגן שר האספקה הפלסטיני עבדל חמיד אל-קודסי (ידיעות אחרונות, 25 ביוני 1997)

"אם לא ימצא פתרון למצב ולא ישיבו את התהליך המדיני לדרכו הנכונה, תהיינה התנגשויות חמורות בינינו ובין הישראלים... כל האפשרויות פתוחות בפנינו".

--ג'יבריל רג'וב בראיון טלוויזיוני (רשת MBC, 20 ביוני 1997)

"קיימת תוכנית אשר הוכנה ע"י ההנהגה הפלסטינית במטרה להתעמת מול אי הפשרות הישראלית כיוון שאין אפשרות לויתורים נוספים... העם הפלסטיני מוכן להתעמת ולהקריב קרבנות נוספים... העם במצב של 'היכון'".

--עבאס זכי, חבר המועצה המחוקקת של הרשות והועדה המרכזית של הפתח (אל-שארק אל-אסוואת, 16 ביוני 1997)

"נוכחות החמאס בשטח הפלסטיני חשובה מאוד לבניית המולדת הפלסטינית".

--מוחמד דחלאן, ראש מנגנון המודיעין המסכל הפלסטיני, בראיון לביטאון החמאס אל-ריסאללה (צוטט בהארץ, 15 ביוני 1997)

"מדיניות ההתנחלות והפקעת האדמות היא טרור מאורגן של מדינה נגד האדמות הפלסטיניות. לעם הפלסטיני יש הזכות להגיב על הטרור ההתנחלותי בכל האמצעים".

--מתוך חודעה של תנועת הפת"ח לאחר ישיבת חירום ב-14 ביוני 1997 (רדיו קול פלסטין, 14 ביוני 1997)

"רק ההתעוררות של ההמונים והאינתיפאדה במולדת הפלסטינית בספטמבר 1996 אפשרה לפלסטינים לקוות לתמיכה בינלאומית או ערבית. אינתיפאדה זו היא שכפתה על הצד הישראלי את ביצוע הסכם אוסלו. מה שאפיון את האינתיפאדה הזאת היה אופיה הרשמי. השתתפו בה כוחות הביטחון הלאומי לצד ההמונים, והקורבנות הוקרבו למען תהליך השלום. רק כאשר פרץ זרם הדם ונפלו הרוגים ישראליים באש רובי הביטחון הלאומי, הבין נתניהו עד כמה אין בסיס להנחתו של פלסטינים ולערבים לא נותרו אופציות. רק אז הבין שעליו להסתגל למציאות חדשה... האלימות המהפכנית הנהנית מלגיטימיות בינלאומית של מאבק בכיבוש היא האופציה אשר חייבים להניחה על שולחן המו"מ. זוהי האופציה שתביא לפריצת הדרך בקיפאון הקיים ותפיח רוח חיים חדשה בהסכמים שנערכו בין שותפים השווים זה לזה".

--מתוך מאמר מערכת בבטאון הפת"ח (צוטט באל-חיאת אל-ג'דידה, 4 ביוני 1997)

"זכותנו לאסור על מכירת אדמות בלוד ורמלה וכדומה בתוך גבולות 1948".

שר המשפטים ברשות הפלסטינית, פריח אבו מדין, במסיבת עיתונאים ברמאללה, מסביר שעונש המוות שהוטל על מוכרי קרקעות ליהודים יחול גם על ערביי ישראל (סוכנות הידיעות הצרפתית, 27 מאי 1997)

ש: האם יתכן כי הפלסטינים יחזרו למאבק מזוין?
ערפאת: כל דבר אפשרי.

ש: בין היתר, גם המאבק המזוין?
ערפאת: לא ניתן לחזות מה יקרה באזור כולו, ולא רק בפלסטין. כל האזור שרוי בסכנה, על סף תוהו ובוהו מוחלט, כתוצאה מהפרת הסכמי השלום ע"י ישראל.
ש: האם לדעתך החמאס הוא ארגון טרור?

ערפאת: תנועת החמאס היא אחת מתנועות פטריוטיות רבות.
ש: אפילו הזרוע הצבאית שלה?

ערפאת: אפילו הזרוע הצבאית שלה. אסור לשכוח, שהתנועה לקחה חלק פעיל באינתיפאדה.
--יו"ר הרש"פ יאסר ערפאת, בראיון עם עיתון רוסי (נובמבר ורמיה, 25 במאי 1997)

"המאבק שאנו מנהלים הוא מאבק אידיאולוגי והשאלה היא: להיכן נעלמה האדמה האיסלאמית בפלסטין? היכן חיפה ויפו, לוד ורמלה, עכו, צפת וטבריה? היכן חברון וירושלים?"
--דרשן במסגד אל-אקצא, יוסוף אבו-סנינה, בדרשת יום שישי ('קול פלסטין', 23 מאי, 1997)

"הוא אדמתנו היפה, הכלואה בכלוב ומוקפת בזאבים, גני המוצל, הרסוך הפגעים והתנחלו בך הכלבים
הוא ירושלים, הו עירי
במחברתי, בעפרוני ובאש רובי אשמור על הכלוב
אהרוג את הזאבים ואטע את הדגל
הכלבים לא ינבחו בערי הגבורה".
שיר שחוקרא ב'קול פלסטין' של הרשות הפלסטינית ב-22 במאי, 1997, במהלך תכנית חדשות הבוקר "יום חדש". השיר הוצג כחלק מסדרה של "שירי מולדת". במהלך מהומות ספטמבר 1996, השמיע 'קול פלסטין' את השיר.

"ישראל מנסה להציב מכשולים בפני השלום. אם היא תמשיך בהצלחה במשימתה זו, הרי שתהרוס את תהליך השלום. במקרה זה לא תיוותר לנו אלא אופציה חלופית... מלחמה. הרשה לי לומר, כי נדרש רק צד אחד כדי לפתוח במלחמה. בסופה של הדרך בה הולכת ישראל ממתינה הצהרת מלחמה".
--חשך לענייני ירושלים ברשות הפלסטינית, פייסל חוסייני (אל-איתחאד, 18 מאי, 1997)

"הישות הציונית מתקיימת על אדמה מעוקלת. היהודים נותרו אויבינו כיוון שהם מפקיעים אדמות, מקימים התנחלויות ומשלמים סכומים גבוהים לרכישת נכסים. הם אויביהם הגדולים ביותר של המוסלמים".
--חמופתי של הרשות הפלסטינית, שיח' עכרמה צברי, בראיון עיתונאי (חניו-יורק טיימס, 18 מאי, 1997)

"לא שילמנו בדמם היקר של אלפי חללינו בכדי שממשלת ישראל תוכל להקים התנחלויות על אדמתנו בשם השלום. הקרבנו בעבר ונהיה מוכנים להקריב גם בעתיד למען שחרור אדמתנו והשבתה לחיק האומה הפלסטינית, ולמען הקמת מדינה פלסטינית עצמאית שבירתה ירושלים".
--מתוך הודעה של קבינט הרשות הפלסטינית בשכם, בתום ישיבתו השבועית ב-16 במאי, 1997 (קול פלסטין, 17 מאי, 1997)

"נתייצב תמיד מנגד, נאיים על עתידם ולא נאפשר להם להתפשט. אנו נתייצב בכל כוחנו נגד כל ניסיון התנחלות. אם הם לא יישמו את ההסכם, אנו נקבע מהם האזורים החיוניים ביותר בכל התנחלות, ונהפוך את חיי המתנחלים לגיהנום".
--היועץ הפוליטי לענייני הכוונה לאומית ברשות הפלסטינית, עימאד מאזן עז אל-דין (אל-חיאת אל-ג'אדידה, 30 אפריל, 1997)

"כל האפשרויות פתוחות להגנה על אדמותיו של העם הפלסטיני".
--שר התכנון ברשות הפלסטינית, נביל שעת', בפורום בחאן-יונס (אל-חיאת אל-ג'אדידה, 30 אפריל, 1997)

"אני רואה כעת את חומות ירושלים, מסגדי ירושלים וכנסיות ירושלים. אחיי! ברוח ובדם נפדה אותך, פלסטין! כן, ברוח ובדם נפדה אותך, פלסטין!"
--יו"ר הרש"פ יאסר ערפאת, בנאום בטול-כרם (קול פלסטין, 28 אפריל, 1997)

"ההתנחלויות הן בבחינת הכרזת מלחמת חורמה נגד העם הפלסטיני, מלחמה גלויה והרסנית נגד עמנו, אדמתנו והמקומות הקדושים לנו. ההתנחלויות הישראליות על אדמתנו, בירושלים שלנו ובשאר אזורי הגדה המערבית הן מלחמה נגד תהליך השלום".
--יו"ר הרשות הפלסטינית, יאסר ערפאת, במכתב לוועידת אנשי עסקים למען ירושלים, שהתכנסה בירדן (אל-חיאת אל-ג'אדידה, 6 אפריל, 1997).

"רבין הבין את המצב לאחר ששילם מחיר כבד ביותר. ברגע שנתניהו יראה דם ברחובות, גם הוא יבין.. נתניהו הוא טירון בפוליטיקה. הוא עדיין לא קיבל מכה רצינית. כאשר הוא יחטוף מכה כזאת, הוא יבין... כל אחד ידע שיהיה פיצוץ לפני הפיגוע בתל-אביב. והיום, אם הדברים יכשלו, לא אופתע אם החמאס יעשה משהו".
--שר התקשורת של הרשות הפלסטינית, עימאד פאלוג'י, בראיון (Miami Herald, 5 אפריל, 1997).

"האפשרות היחידה במצב הזה היא להמשיך את ההתקוממות כיוון שזוהי השפה היחידה שישראל מבינה".
--פארוק קדומי, ראש המחלקה המדינית באש"ף (אל-חיאת, 2 אפריל, 1997).

"כל האופציות פתוחות לרבות מאבק מזויין אם ידרש".
--אמין מקבול, חבר במועצה העליונה של הפת"ח, בעצרת בשכם (אל-קודס, 30 מרץ, 1997).

"פעולותיה של ישראל הן פשע שפל... הזאת טנקים ישראלים וכוחות שריון, המקיפים ערים פלסטיניות, הם הצהרת מלחמה נגד העם הפלסטיני. עפ"י הבנות בינלאומיות, זהו מצב מלחמה. הדבר היחיד שעוד נותר להם לעשות הוא להשתמש בפצצה האטומית".
--ערפאת בנאום בפני כינוס שרי החוץ של הליגה הערבית בקהיר.
(Middle East News Agency and Agence France Presse, 30 מרץ, 1997).

"אנו רואים את נתניהו כאחראי לכל טיפת דם ישראלית או פלסטינית שתישפך בשל מדיניות זאת".
--שר החסברה של הרשות הפלסטינית יאסר עבד-רבו (קול פלסטין, 30 מרץ, 1997).

"מאז תחילתו של הסכסוך הישראלי-ערבי, חתרו ממשלות ישראל ליישום תיאוריות מסוכנות ביותר של טיהור אתני נגד העם הפלסטיני. בהתאם לאידיאולוגיה הגזענית שלהם, דבקו מקבלי ההחלטות בישראל בנישול עם מאדמתו על-מנת להושיב בה עם ללא אדמה".

--הודעה לעיתונות של משרד ההסברה הפלסטיני, 29 מרץ, 1997.

מועצת הרשות הפלסטינית מברכת "את כל הקדושים המעונים שנפגעו בגל ההתנגדות הנאצל לפעילות ההתנחלויות של ממשלת ישראל".

--מתוך הצהרה שפורסמה ע"י המועצה המחוקקת של הרשות הפלסטינית ב-27 במרץ, 6 1997, ימים בלבד לאחר פיגוע ההתאבדות בתל אביב (מעריב, 28 מרץ, 1997).

"אינני חושב שידוי אבנים זו אלימות. זהו מעשה של שלום".
--מרוואן ברגוטי, המזכיר הכללי של הפת"ח וחבר במועצת הרשות הפלסטינית (ג'רוזלם פוסט, 26 מרץ, 1997).

"פעילות ההתנחלויות הישראלית היא סוג נוסף של טרור. ההתמדה בה תואמת את מדיניות הטרור של ישראל נגד העם הפלסטיני ואדמתו".

--הודעה לעיתונות של משרד ההסברה של הרשות הפלסטינית, 22 מרץ, 1997.

"הרשויות הישראליות...הדביקו, באמצעות זריקות, 300 ילדים פלסטינים בנגיף האידס במשך שנות האינתיפאדה".

--הנציג הפלסטיני בכנס של האו"ם בג'נבה לנושא זכויות האדם, נביל רמלאוי (ג'רוזלם פוסט, 17 מרץ, 1997).

"אנו נלחמים ונאבקים באויב שהוא שיילוק. עלינו להכיר בכך שהוא שיילוק".
--עותמאן אבו גרבייה, יועצו של יאסר ערפאת לחכונת לאומית פוליטית (קול פלסטין, 15 מרץ, 1997).

"מהיום והלאה, ההתנגדות להתנחלויות לא תהיה בעלת אופי של התבטאות מילולית, גינוי או הגשת תלונות למועצת הבטחון של האו"ם".

--מזכיר הקבינט הפלסטיני אחמד עבדל רחמן (ווישינגטון פוסט, 10 מרץ, 1997).

"משרד ההסברה מזהיר את ממשלת ישראל ואת מתנחליה כי פשעם לא יעבור בשתיקה וכי לעם הפלסטיני שמורה הזכות להגן על עצמו ועל אדמתו".

--הודעה לעיתונות של משרד ההסברה של הרשות הפלסטינית (26 פברואר, 1997).

"אם ראש הממשלה נתניהו יחליט לבנות בחר חומה, תהיה זו הכרזת מלחמה על הפלסטינאים".

--פייסל חוסייני, השר לענייני ירושלים ברשות הפלסטינית (ידיעות אחרונות, 18 פברואר, 1997).

ג. הרשות הפלסטינית אינה נלחמת בארגוני טרור ובתשתית הטרור

ההתחייבות

עפ"י הסכם אוסלו ב' (סעיף XV), "שני הצדדים ינקטו בכל האמצעים הנדרשים על-מנת למנוע מעשי טרור, פשיעה ואלימות המכוונים נגד הצד השני, נגד אנשים הנמצאים תחת סמכותו של הצד השני או רכושם, וינקטו בצעדים משפטיים נגד העבריינים".

בתרשומת לתיק המלווה את הסכם חברון, אישרה הרשות הפלסטינית מחדש את התחייבותה "ללחום בשיטתיות וביעילות נגד ארגוני הטרור ותשתית הטרור".

ההפרה

בששת החודשים מאז החתימה על הסכם חברון, לא נקטה הרשות הפלסטינית כל צעדים להוציא מחוץ לחוק ארגוני טרור, ותשתיתם הושארה על כנה. יכולתם של ארגוני הטרור לבצע פיגועים קטלניים נגד ישראל לא נפגעה.

במקום למנוע טרור, נתן יו"ר הרשות הפלסטינית אור ירוק לקבוצות טרור לפעול. בלילה שבין ה-9 ל-10 במרץ 1997, כינס ערפאת את ראשי החמאס, החזית הדמוקרטית והחזית העממית בעזה, לאותת את הסכמתו לפיגועי טרור נגד ישראל. למחרת, הורה ערפאת על שחרורו של איברהים מקאדמה, מנהיג הזרוע הצבאית של תנועת החמאס, שהיה עצור ע"י שירותי הביטחון הפלסטיניים. מקאדמה היה אחראי למספר פיגועים נגד ישראלים ופלסטינים, ושחרורו היה בבחינת איתות נוסף לארגוני הטרור לחדש את פעילותם.

ב-21 במרץ 1997, מחבל מארגון החמאס נהרג כשהפעיל פצצה בבית קפה בתל אביב. כתוצאה מן הפיצוץ נהרגו 3 נשים ישראליות ו-48 ישראלים נפצעו. זמן קצר לאחר מכן, ב-1 באפריל 1997, שני מחבלים מתאבדים במדים של המשטרה הפלסטינית פוצצו עצמם ברצועת עזה דקות לפני שאמורים היו להגיע למקום אוטובוסים שהסיעו ילדי בתי-ספר יהודיים.

באמצע יולי התברר שהמשטרה הפלסטינית היתה מעורבת באופן אקטיבי במעשי טרור. ב-14 ביולי 1997, עצרו חיילי צה"ל שלושה שוטרים פלסטינים בדרכם לפיגוע חבלני בהתנחלות הר ברכה. לפי הדאיתם, ביצעו השלושה מספר פיגועים באזור, לרבות הפיגוע ב-10 ביולי 1997, בו ירו לעבר מכוניתו של רב ליד הישוב אלון מורה. המודיעין הישראלי אישר כי סגן-המפקד ג'יהאד מסימי מהמשטרה הפלסטינית בשכם הורה לבצע את הפיגועים, וכן שקיימות חוליות דומות במשטרה הפלסטינית. הערכת המודיעין היא שמפקד המשטרה הפלסטינית ע'זי ג'בלי מעורב בהתארגנויות אלה.

ד2. הרשות הפלסטינית נמנעת מלעצור, להעמיד לדין או להעניש מחבלים

התחייבות

עפ"י הסכם אוסלו ב' (סעיף XV), "שני הצדדים ינקטו בכל האמצעים הנדרשים על-מנת למנוע מעשי טרור, פשיעה ואלימות נגד הצד השני, נגד אנשים הנמצאים תחת סמכותו של הצד השני או רכושם, וינקטו בצעדים משפטיים נגד העבריינים". ההסכם אף מצהיר (סעיף II(3c) (לנספח I) כי כל אחד מן הצדדים "יעצור, יחקור, ויעמיד לדין עבריינים ואנשים אחרים המעורבים באופן ישיר או עקיף במעשי טרור, אלימות והסתה".

בתרשומת לתיק המלווה את הסכם חברון, אישרה הרשות הפלסטינית מחדש את התחייבותה בנוגע ל"מעצר, העמדה לדין וענישת מחבלים".

הפרות

הרשות הפלסטינית נמנעה באופן שיטתי מלהעמיד לדין ולהעניש מחבלים. בששת החודשים מאז החתימה על הסכם חברון, אף לא מחבל אחד הועמד לדין ע"י הרשות הפלסטינית בגין פעילות חבלנית נגד ישראל.

א. גיוס מחבלים לשירותי הביטחון של הרשות הפלסטינית

הרשות הפלסטינית גייסה מספר רב של מחבלים, לרבות כאלה המבוקשים על רצח ישראלים, לשורות שירותי הביטחון הפלסטיניים, לרבות כאלה המבוקשים על רצח ישראלים. מפקד המשטרה הפלסטינית, גאזי ג'אבאלי, הודה באחרונה, כי "למעלה מ-150 חברי חמאס והחזית לשחרור פלסטין משרתים בתפקידי מפתח במשטרה הפלסטינית". (אל-חיאט אל-ג'ידה, 24 יוני, 1997)

להלן רשימה של מחבלים בכירים המשרתים כיום במשטרה הפלסטינית:

23 מחבלי חמאס, הג'יהאד האיסלאמי והפת"ח שחיו מעורבים בפיגועים ומשרתים כיום בשירותי הביטחון של הרשות הפלסטינית

1. עבדל פתח אחמד חליל אל-סיטרי - חבר בכיר בעיז א-דין אל-קסאם, הזרוע הצבאית של החמאס. היה יד ימינו של מכין הפצצות מוחמד דף, והיה מעורב בתיכנון, הכנה ופיקוח על פיגועי טרור רבים נגד ישראלים, כולל פיגועי התאבדות.
2. ג'מאל מוחמד אבד אל-חמיד מוסא - חבר בחמאס שהשתתף בפיגועים רבים נגד ישראלים, כולל רצח חייל צה"ל בג'בליה בספטמבר 1992, חטיפת חייל במרץ 1993, ומספר תקריות ירי נגד ישראלים.
3. סלח מוחמד אחד אבו מרוף - חבר בחמאס שהשתתף במספר פיגועי ירי ופצצות נגד ישראלים ב-1991 ו-1992, וברצח פלסטינאים שנחשדו בשיתוף פעולה עם ישראל.
4. כאמל מוחמד חסין כליפה - חבר בחמאס שתכנן וביצע פיגועים רבים נגד ישראלים, כולל רצח שני חיילי צה"ל, תומר דוד ולב פיסחוב, שנורו למוות ליד רמאללה ב-6 באוגוסט, 1993.

5. **עטף עבדל והאב יוסוף חמאדאן** - חבר בחמאס שהשתתף בפיגוע ירי ב-30 בינואר, 1993, בו נרצחו שני חיילי צה"ל, אריק ערפי וסולימאן אל-עיל, כמו גם בחטיפתו של חייל ישראלי בספטמבר 1992.
6. **מוסא מוחמד עיסא קלב** - חבר בחמאס שהשתתף בפיגועי ירי רבים נגד ישראלים, כולל ב-20 במאי 1994, רציחתם של שני חיילי צה"ל, משה בוקרה וארז בן-ברוך, ליד מחסום ארז בעזה.
7. **יוסוף ענטר פאלוג'י** - חבר בחמאס שהשתתף ברצח שני חיילי צה"ל בעזה ב-1993.
8. **עיאד מוסא איברהים פיאד** - חבר בחמאס שהשתתף ברצח שני חיילי צה"ל, אהוד רוט ואילן לוי, שנורו למוות מטווח קרוב ב-24 באוקטובר 1993.
9. **בסאם סובחי עיסא** - חבר בחמאס שהשתתף בפיגוע הטרור ברחוב יואל סלומון בירושלים ב-9 באוקטובר, 1994, בו נהרגו שני אנשים ושמונה אחרים נפצעו כאשר מחבלים פתחו באש ברחוב הומה אדם. הוא אף השתתף ברציחתם של שלושה חיילי צה"ל בעזה ב-1993.
10. **עימאד אל-דין מוחמד עאקל** - חבר בחמאס שהיה עוזרו של "המהנדס" יחיא עיאש והשתתף בפיגוע ירי נגד חיילי צה"ל ב-1994.
11. **גאזי איסמעיל אחמד אבו תועמה** - חבר בחמאס שהשתתף ברציחתו של נהג המשאית הישראלי יבגני גרומוב, שנורה למוות ליד נחל עוז ב-6 בפברואר, 1995.
12. **עימאד מחמוד עיסא עבאס** - חבר בחמאס שהשתתף ברציחתם של שני ישראלים ביוני 1992.
13. **מוחמד איברהים סלאח אבו שמאללה** - חבר בחמאס שהשתתף בפיגועי ירי רבים נגד ישראלים, כולל רציחתו של חייל צה"ל גיא עובדיה ליד רפיח ב-19 ביולי, 1994.
14. **ראד סובחי אחמד אל-עטר** - חבר בחמאס שהשתתף בפיגועי ירי רבים נגד ישראלים, כולל רציחתו של חייל צה"ל גיא עובדיה ברפיח ב-19 ביולי, 1994.
15. **אוסאמה סולימאן שוקייירי אבו טהא** - חבר בחמאס שהשתתף בפיגועי ירי רבים נגד ישראלים, כולל רציחתו של חייל צה"ל גיא עובדיה ב-19 ביולי 1994. הוא אף היה מעורב בתכנון פיגועי התאבדות נגד ישראלים ב-1995.
16. **יוסוף מחמוד עבדל עזיז מלחי** - חבר בחמאס שהשתתף ברציחתם של שני ישראלים, גיל רווח ושלמה קפח, ברמלה ב-26 באוגוסט, 1994.
17. **עיאד עבדל קאדר איסמעיל בשיתי** - חבר בחמאס שהשתתף ברציחת שני ישראלים, גיל רווח ושלמה קפח, ברמלה ב-26 באוגוסט, 1994.
18. **יאסר יוסוף מוצטפא חוסיין** - חבר בחמאס שהשתתף ברציחתו של נהג משאית ישראלי, יבגני גרומוב, שנורה למוות ליד נחל עוז ב-6 בפברואר, 1995.

19. **יאסר עבדל חמיד עבדאללה עאקל** - חבר בחמאס שהיה מעורב במספר פיגועים נגד ישראלים.
20. **בסאם חליל עבדל רחמן ארם** - חבר בג'יהאד האיסלאמי שהשתתף בניסיון לרצוח את צבי פיקסלר במושב גן-אור ב-10 בדצמבר, 1993.
21. **יאסר מוחמד מוסא ארם** - חבר בג'יהאד האיסלאמי שהשתתף בניסיון לרצוח את צבי פיקסלר מהמושב גן-אור ב-10 בדצמבר, 1993.
22. **עיאד חמדי אבו-שוקפה** - חבר פת"ח שנחשד בניסיון לרצוח את שאול דוד ברמלה ב-9 בפברואר, 1994.
23. **איברהים לאטיף שאחיד** - חבר פת"ח המבוקש בגין רציחתו של לאביב לאטיף שדיד, שנחשד בשיתוף פעולה עם ישראל, ב-12 באוקטובר, 1994.

ב. שחרור מחבלים מהכלא

מדיניות הרש"פ בנוגע למעצר מחבלים היא של "דלת מסתובבת" - הצהרה פומבית על מעצרים של מחבלים, ושחרורם לאחר מכן. מאז החתימה על הסכם חברון, שוחררו עשרות מחבלים ע"י הרשות הפלסטינית, לרבות כאלה שהיו מעורבים ישירות בפיגועים רצחניים נגד ישראלים. הרשות הפלסטינית אף שיחררה מספר מחבלי חמאס מאזור חברון על-מנת להשיג את תמיכתם.

להלן רשימה חלקית של המחבלים הבכירים יותר ששוחררו ע"י הרשות הפלסטינית לאחר החתימה על הסכם חברון:

14 מחבלים בכירים ששוחררו ע"י הרשות הפלסטינית מאז הסכם חברון

1. **מוחמד ערפאת איברהים קוואג'ה** - מנהיג בכיר בג'יהאד האיסלאמי שהשתתף בתכנון פיגוע ההתאבדות הכפול בבית-ליד בינואר 1995, בו נהרגו 22 ישראלים.
2. **מוחמד עבדל עזיז עבדאללה בט'ון** - חבר הג'יהאד האיסלאמי שהשתתף בפיגוע טרור ביוני 1996 בבידיה, ליד קלקיליה, בו נרצח איש משטרה ישראלי, מאיר אלוש, ואשתו נפצעה.
3. **נביל חסאן סלאם שריחי** - חבר הג'יהאד האיסלאמי שהשתתף בתכנון הפצצה ששימשה לפיגוע בכפר דרום באפריל 1995 בו נהרגו 7 ישראלים ואזרח אמריקני אחד.
4. **שאהדי עבדל רחים מוחמד כאחלוט** - חבר הג'יהאד האיסלאמי שאמור היה להיות המתאבד השלישי בפיגוע ההתאבדות הכפול בבית-ליד בינואר 1995.
5. **עיאד עבד מוחמד חסאני** - חבר בכיר בג'יהאד האיסלאמי שהיה אחראי לפיגוע ההתאבדות בדיזינגוף סנטר במרץ 1996, בו נהרגו 13 ישראלים ורומני אחד. הרשות הפלסטינית שיחררה אותו בפברואר 1997 לחופשה לרגל חג עיד אל-פיטר, אולם הוא לא שב משנסתיים החג, ונותר חופשי.

6. עימג'אד מוחמד ח'ינאווי - חבר חמאס שהשתתף ברציחתו של דוד בויס בבית-אל במאי 1996. הרשות הפלסטינית שיחררה אותו בפברואר 1997 לחופשה לרגל חג עיד אל-פיטר.

7. מוחמד חליל עאבד סיטרי - חבר הג'יהאד האיסלאמי שהשתתף בתכנון פיגועי התאבדות נגד ישראלים.

8. מאחר עבדל רחמן עבדל רחיס תמאראז - חבר החמאס שהיה מעורב בתכנון פיגועי התאבדות נגד ישראלים.

9. עבד רבו מוסא סולימאן עיד - תושב חאן-יונס שסייע ל'מוח המתכנן' של החמאס, חסן סלאמה, באיתור המתאבדים שביצעו את פיגועי הטרור בפברואר-מרץ 1996, בהם נהרגו 58 איש.

10. ערפאת איברהים מוחמד קוואשה - חבר החמאס ששימש עוזרו של חסן סלאמה.

11. נביל נעים נטשה - אחד ממפקדי תא החמאס באזור חברון.

12. מוחמד נטשה - אחד ממחבלי החמאס הבכירים באזור חברון.

13. ג'יהאד מוחמד איסמעיל סוהיטי - חבר חמאס ששימש עוזרו של מוחי א-דין שריף וחסן סלאמה. הוא היה מעורב בניסיון החטיפה של חייל ישראלי בירושלים במאי 1996.

ה. סירוב הרשות הפלסטינית לחסגיר מבוקשים לישראל

ההסכם

הסכם הביניים (אוסלו ב') קובע כי ישראל רשאית לדרוש מהרשות הפלסטינית (הרש"פ) את הסגרתו של אדם הנמצא בשטחי האוטונומיה ונחשד בביצוע עבירה בתחום השיפוט הפלילי הישראלי (נספח IV, סעיף 2, פסקה 7b). הרש"פ מחויבת להיענות לכל בקשה רשמית, לעצור את החשוד ולהעבירו לידיה של ישראל (נספח IV, סעיף 2, פסקה 7f(1)).

בתרשומת לתיק המצורפת להסכם חברון מה-15 בינואר, אישרה מחדש הרשות הפלסטינית את התחייבותה כי "בקשות להסגרת חשודים ונאשמים תבוצע בהתאם לסעיף II (7f) לנספח IV בהסכם הביניים".

ההפרות

ב-31 במרץ, 1997, הגישה ישראל 11 בקשות חדשות לרשות הפלסטינית להסגרת חשודים בביצוע פיגועי טרור, ובכך חגיע מספרם הכולל של חשודים אשר את הסגרתם מבקשת ישראל ל-31. ישראל אף הגישה מחדש 20 בקשות הסגרה שהוגשו בעבר לרשות הפלסטינית. עד היום, דחתה הרשות שתיים מבקשותיה של ישראל (בדצמבר 1994) ולא נענתה ל-29 הנותרות.

מתוך 31 חשודים בביצוע פיגועי טרור שזוהתם תפורט להלן, 11 משרתים במשטרה הפלסטינית או נמצאים בתהליך גיוס לשורותיה.

סירוב הרש"פ להסגיר חשודים במעשי טרור לישראל מהווה הפרה בוטה של הסכמי אוסלו. מדיניותה של הרשות מאפשרת למחבלים להתהלך חופשי מבלי שיענשו, ובכך מעודדת אחרים לבצע פיגועי טרור מתוך ידיעה כי לא ידרשו לתת את הדין על מעשיהם.

11 בקשות רשמיות חדשות שהוגשו לרשות הפלסטינית מאז הסכם חברון

1. **איברחים סלאח מוצטאפה אלקאם** - חשוד ברציחתם של איטה צור ובנה בן ה-12 אפרים, ב-11 בדצמבר 1996. השניים נורו למוות ע"י מחבלים כאשר נסעו במכוניתם ליד הישוב בית-אל.
2. **עבדל נאצר איסמאעיל חסין אלקאסי** - חשוד ברציחתם של איטה צור ובנה בן ה-12 אפרים, אשר נורו למוות ב-11 בדצמבר 1996 כאשר נסעו במכוניתם ליד הישוב בית-אל.
3. **איברחים מסעד אליאס האני** - חשוד ברציחתם של איטה צור ובנה בן ה-12 אפרים, אשר נורו למוות ב-11 בדצמבר 1996 כאשר נסעו במכוניתם ליד הישוב בית-אל.
4. **בסאם חליל עבדל רחמן ערם** - תושב חאן יונס; חשוד בניסיון לרצוח את צבי פיקסלר במושב גן-אור ב-10 בדצמבר 1993. הוא נעצר ולאחר מכן שוחרר ע"י המשטרה הפלסטינית, וכיום הוא פעיל בכוחות הביטחון הפלסטינים.
5. **יאסר מוחמד מוסא ערם** - תושב חאן יונס; פעיל בג'יהאד האיסלאמי; חשוד כי היה מעורב בניסיון לרצוח את צבי פיקסלר במושב גן-אור ב-10 בדצמבר 1993. הוא נעצר ולאחר מכן שוחרר ע"י המשטרה הפלסטינית. ישנן אינדיקציות לכך שהוא הצטרף לכוחות הבטחון הפלסטינים.
6. **עבדאללה מחמוד סאמירי** - חשוד ברציחתו של נפתלי סהר בן ה-75 ליד רחובות ב-10 בפברואר, 1994. סהר, חקלאי, נמצא ללא רוח חיים בחורשת התפוזים שלו, לאחר שהוכה באמצעות אלת ברזל (חפץ כהה). הג'יהאד האיסלאמי נטל על עצמו את האחריות למעשה.
7. **בסאם סובחי איסא** - חשוד במעורבות בפיגוע הטרור ברחוב יואל סלומון בירושלים ב-9 באוקטובר 1994. שני בני אדם נהרגו ושמונה נפצעו כאשר מחבלים פתחו באש בתוך רחוב הומה אדם. איסא אף לקח חלק ברציחתם של שלושה חיילי צה"ל באפריל 1993. הוא נעצר, אך לאחר מכן שוחרר ע"י המשטרה הפלסטינית, וגויס לשורות מנגנון הביטחון המסכל של ג'יבריל רג'וב.
8. **חישאם סאליס דיב** - חשוד במעורבות בפיגוע ההתאבדות בדיזנגוף סנטר ב-4 במרץ, 1996. 13 בני אדם נהרגו בפיגוע. ארגון החמאס נטל על עצמו את האחריות למעשה.
9. **נאפז מחמוד סביח** - חשוד כי היה מעורב בתכנון שני פיגועי התאבדות באוטובוס קו 18 בירושלים ב-25 בפברואר וב-2 במרץ 1996, ובפיגוע ההתאבדות באשקלון ב-25 בפברואר, 1996. 45 בני אדם נהרגו בשלושת הפיגועים הללו, לביצועם אחראי ארגון החמאס.
10. **עימאד מחמוד איסא עבאס** - חשוד ברציחתם של משה בינו ועמיקם זלצמן, שנדקרו

למוות בבית האריזה שלהם בקרני ליד עזה ע"י מחבלים שהתחזו ללקוחות ב-25 ביוני, 1992.

11. **עטאף חמאדאן** - חשוד בניסיון לחטיפתו ורציחתו של חייל צה"ל ב-18 בספטמבר 1992, וברציחתם של מספר פלסטינים שנחשדו בשיתוף פעולה עם ישראל. הוא נעצר בספטמבר 1996, אך לאחר מכן שוחרר ע"י המשטרה הפלסטינית, וגויס לשורות מנגנוני הביטחון המסכל של ג'יבריל רג'וב.

20 בקשות רשמיות ישנות שהוגשו מחדש לרשות הפלסטינית מאז הסכם חברון

1. **ראג'ה חליל עלי אבו-סיתה** - תושב חאן יונס, פעיל פת"ח, החשוד במעורבות ברציחתו של אורי מגידש, תושב גן-אור, ב-9 במרץ, 1993. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-29 בספטמבר 1994. ב-24 בדצמבר 1994, דחתה הרשות הפלסטינית את הבקשה. מאז הוא נעצר ע"י המשטרה הפלסטינית על הריגתו של פלסטיני מקומי. הוא הודה בביצוע העבירה, נשפט, וכיום הוא ממתין לגזר דינו.

2. **עמרו עבדאללה אבו-סיתה** - תושב חאן יונס, פעיל פת"ח החשוד במעורבות ברציחתו של אורי מגידש, תושב גן-אור, ב-9 במרץ, 1993. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-29 בספטמבר 1994. ב-24 בדצמבר 1994, דחתה הרשות הפלסטינית את הבקשה.

3. **צלאח מוטצפה עלי עותמאן** - תושב ג'בליה, רצועת עזה. פעיל בזרוע הצבאית של החמאס, השתתף בפיגוע באוטובוס קו 25 בירושלים ב-1 ביולי, 1993 (ניסה לחטוף את האוטובוס יחד עם עוד שני מחבלים, ירה והרג נוסע ישראלי אחד ופצע מספר נוסעים נוספים). ישראל הגישה מספר פעמים בקשות רשמיות להסגרתו: ב-26 בינואר, 1995, ב-29 באוגוסט, 1995, וב-6 בספטמבר, 1995.

4. **ראיד אבו ליבנה** - תושב רפיח, רצועת עזה. חבר ב"חזית העממית לשחרור פלסטין", נחשד ברציחתו של נפתלי איבאנוב באשדוד ב-23 בספטמבר, 1994. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-30 בנובמבר, 1994. כיום הוא עצור ע"י המשטרה הפלסטינית. שותפו לביצוע העבירה, עימאן אחמד עבדאללה חסין, נלכד ע"י כוחות צה"ל ב-14 בדצמבר, 1994, ליד כפר דרום, וכיום הוא מרצה עונש מאסר.

5. **איאד חמדי אבו-שקאפה** - תושב חאן יונס. פעיל פתח שנחשד ברציחתו של שאול דוד ברמלה ב-9 בפברואר, 1994. ישראל הגישה מספר פעמים בקשת הסגרה רשמית: ב-13 בספטמבר, 1994, ב-13 בדצמבר, 1994, ב-22 באוגוסט, 1995, וב-6 בספטמבר, 1995. כיום הוא חבר במשטרה הפלסטינית.

6-8. **שלושה שוטרים פלסטינים** - במהלך התפרעויות במחסום ארז ב-17 ביולי, 1994, פתחו אנשי משטרה פלסטינים באש על כוח צה"ל והרגו את ג'קי אטיאס, שוטר מג"ב. ב-26 באפריל, 1995, הגישה ישראל לרשות הפלסטינית עדות מצולמת המראה שלושה שוטרים פלסטינים יורים על כוחות ישראליים, וביקשה את הסגרתם לישראל.

9. **עיאד עבדל-קאדר איסמעיל בשיתי** - תושב רפיח, רצועת עזה. פעיל חמאס הנחשד כי היה מעורב ברציחתם של שני אזרחים ישראלים ברמלה ב-26 באוגוסט, 1994. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-28 באוגוסט, 1994, וב-22 באוגוסט, 1995. הוא נעצר, אך שוחרר ע"י המשטרה הפלסטינית, וכיום הוא בהליכי גיוס לשורותיה.

10. יוסוף מחמוד עבד אלעזיז מלאחי - תושב רפיח, רצועת עזה. פעיל חמאס, הנחשד כי היה מעורב ברציחתם של שני ישראלים ברמלה ב-26 באוגוסט, 1994. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-28 באוגוסט, 1994 וב-22 באוגוסט, 1995. הוא נעצר, אך שוחרר ע"י המשטרה הפלסטינית, וכיום הוא בהליכי גיוס לשירותיה.

11. שאחדי סובחי עבדל רחמן אבו חג'ה - חשוד בנסיון לרצוח את שמעון דרור ב-19 בספטמבר, 1994. ישראל הגישה מספר פעמים בקשת הסגרה רשמית: ב-13 בדצמבר, 1994, ב-29 באוגוסט, 1995, וב-6 בספטמבר, 1995. הרשות הפלסטינית לא השיבה לבקשות הישראליות. שותפו לביצוע העבירה, מאג'די כאליפה, נלכד ע"י ישראל, וכיום הוא מרצה עונש מאסר של 12 שנים.

12. יוסוף מוחמד אחמד ראעי - תושב קלקיליה, השתתף ברציחתם של שני מטיילים ישראלים, אוהד בכרך ואורי שחור, בואדי קלט ב-18 ביולי, 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר, 1995, וב-14 בנובמבר, 1995. הוא נעצר ע"י המודיעין הפלסטיני בספטמבר 1995 ונשפט ל-7 שנות מאסר.

13. שאהר עלי אחמד ראעי - תושב קלקיליה, השתתף ברציחתם של שני מטיילים ישראלים, אוהד בכרך ואורי שחור, בואדי קלט ב-18 ביולי, 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר, 1995, וב-14 בנובמבר, 1995. הוא נעצר ע"י המודיעין הפלסטיני בספטמבר 1995 ונשפט ל-7 שנות מאסר עם עבודת פרך. כיום הוא עצור ע"י המודיעין הכללי הפלסטיני.

14. חאדר סאבא יעקוב אבו עברה - תושב בית ג'אלה, בית לחם. חבר ב"חזית העממית לשחרור פלסטין". נחשד בנסיונות להשיג נשק עבור החזית, וככל הנראה הוציא הנחיות למחבלים שרצחו את שני המטיילים הישראלים בואדי קלט ב-18 ביולי, 1995. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 בספטמבר, 1995, וב-14 בנובמבר, 1995. הוא נעצר ע"י המשטרה הפלסטינית ב-15 בפברואר, 1996, לאחר שהשליך רימון-יד על סיור משותף ליד בית ג'אלה. הוא הוחזק עד מאי 1996, ואז שוחרר למעצר בית.

15. מאחי א-דין א-שאריף - העביר את חומרי הנפץ למחבלים שביצעו את פיגוע ההתאבדות באוטובוס קו 26 בירושלים באוגוסט 1995. שלושה בני אדם נהרגו ו-103 נפצעו בפיגוע. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 במרץ, 1996.

16. עאבד אל-מאג'יד דובין - תושב דורא, חבר בארגון החמאס, אימן אנשים לבצע פעולות התאבדות, ביניהם המחבל שביצע את הפיגוע בקו 26 בירושלים באוגוסט 1995. שלושה אנשים נהרגו בפיגוע ו-103 נפצעו. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-12 במרץ, 1996. הוא נעצר ע"י המשטרה הפלסטינית ביולי 1996 ונשפט ל-12 שנות מאסר.

17. עלא אחמד עאבד אל-מנעם צאלח - תושב חאן יונס, חבר ה"חזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין". נחשד במעורבות ברציחתו של יוסי זינדאני בשוב בני-עיש ב-31 במרץ, 1994. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-10 ביולי, 1996. הוא נעצר לאחרונה ע"י המשטרה הפלסטינית, ככל הנראה בשל חשד לפעילות פלילית.

18. עוואד סילמי - תושב עזה. השתתף בפיגועי טרור רבים, ביניהם רציחתו של סא"ל מאיר מינץ ומספר פיגועי ירי, ושמם נקשר עם פיגוע התאבדות אחד לפחות. ישראל

הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-13 במרץ, 1996. כיום הוא עצור ע"י שירות הביטחון המסכל הפלסטיני.

19. **איברהים לטיף שאחיד** - תושב טול-כרם, חבר פת"ח המבוקש על רציחתו, ב-12 באוקטובר, 1994, של לביב לטיף שאחיד, בשל החשד כי שיתף פעולה עם ישראל. הוא נמלט ליריחו, והוא פועל תחת הגנתו של שירות הבטחון המסכל הפלסטיני. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-18 ביוני, 1995, וב-6 בספטמבר, 1995. כיום הוא משרת במשטרה הפלסטינית בטול-כרם.

20. **חאליל עבדל רחמן עבאדי** - נחשד ברצח אחיו ב-13 במרץ, 1995. המניע הוא ככל הנראה החשד כי שיתף פעולה עם ישראל או יתכן כי המדובר בסכסוך משפחתי. ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית ב-29 באוגוסט, 1995.

12. הרשות הפלסטינית נמנעת מלהחרים נשק בלתי חוקי

ההתחייבות

עפ"י התנאים של הסכם אוסלו ב', הרשות הפלסטינית מחוייבת לפרק מנשקו כל ארגון צבאי הפועל בשטחי האוטונומיה ולהחרים את כלי הנשק הבלתי-חוקיים [סעיף XIV, ונספח I, סעיפים III(1) ו-XI]. בתרשומת לתיק המלווה את הסכם חברון, אישרה הרשות הפלסטינית מחדש את התחייבותה בנוגע ל"החרמת כלי נשק בלתי חוקיים".

ההפרה

בששת החודשים מאז החתימה על הסכם חברון, לא נערך כל מבצע ציבורי, ולא ננקטו כל אמצעים ע"י הרשות הפלסטינית להחרמת כלי נשק בלתי חוקיים מאנשים או קבוצות, ולא נעשו כל מבצעים משמעותיים ע"י כוחות הביטחון הפלסטיניים לאיסוף כלי נשק. כתוצאה מכך, כמעט ולא הוחרמו כלי נשק בששת החודשים האחרונים ע"י הרשות הפלסטינית מתוך עשרות אלפים המסתובבים בשטחי האוטונומיה.

חמש קבוצות חמושות באופן בלתי חוקי ממשיכות לפעול בשטחי הרשות הפלסטינית:

1. החמאס
2. הג'יהאד האיסלאמי
3. הפת"ח
4. החזית העממית לשחרור פלסטין
5. החזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין

הרשות הפלסטינית סירבה עד כה לפרק קבוצות אלו מנשקן, ובכך איפשרה להן להמשיך לפעול תוך שהם חמושים היטב ולבצע פיגועים רצחניים.

מספר לא ידוע של אנשים באזורים תחת שליטתה של הרשות הפלסטינית מחזיקים בכלי נשק בלתי חוקיים. כתוצאה מהברחות, ייצור בלתי חוקי והעדר אכיפה מצד הרשות, כמות כלי הנשק הבלתי חוקיים באזורי הרשות הפלסטינית ממשיכה לעלות.

3. מספר השוטרים הפלסטינים חורג ב-25% מחמותר עפ"י ההסכם

ההתחייבות

עפ"י סעיף IV(3) לנספח I בהסכם אוסלו ב', רשאית הרשות הפלסטינית כיום לפרוס בגדה המערבית ובעזה לא יותר מ-24,000 שוטרים. בשלב מסוים, תורשה לפרוס 6,000 שוטרים נוספים בגדה המערבית "לפי שלבי הפעילות הנוספות או כנדרש, כמוסכם ע"י הצדדים". בתרשומת לתיק המלווה את הסכם חברון מה-15 בינואר, 1997, אישרה הרשות הפלסטינית מחדש את ההתחייבותה כי "היקף המשטרה הפלסטינית יהיה כמצוין בהסכם הביניים".

ההפרה

הרשות הפלסטינית פרסה למעלה מ-30,000 שוטרים בגדה המערבית ועזה, תוך שהיא עוברת על המכסה המוסכמת בלמעלה מ-6,000, קרי, למעלה מ-25%. הדבר נעשה שלא בהסכמתה של ישראל, ובששת החודשים מאז החתימה על הסכם חברון, לא נקטה הרשות הפלסטינית צעד כלשהו על-מנת לצמצם את היקף הכוח המשטרתי הפלסטיני.

4. הרשות הפלסטינית ממשיכה לעסוק בפעילות בלתי חוקית בירושלים

ההסכם

עפ"י הסכמי אוסלו, חל איסור על הרשות הפלסטינית לפעול מחוץ לתחומי שיפוט.

הסכם הביניים (אוסלו ב'), שנחתם ב-28 בספטמבר, 1995, מציב מגבלות על תחומי סמכותה של הרשות הפלסטינית, ומצהיר כי הם אינם כוללים "סוגיות שידונו במו"מ על הסדרי הקבע: ירושלים, ההתנחלויות, אתרים צבאיים מוגדרים, פליטים פלסטינים, גבולות, קשרי חוץ ואזרחים ישראלים" (סעיף XVII (a1)). לפיכך, חל איסור על הרשות הפלסטינית להפעיל סמכות כלשהי או לקיים פעילות כלשהי בירושלים.

בתרשומת לתיק המלווה את הסכם חברון מה-15 בינואר, 1997, אישרה מחדש הרשות הפלסטינית כי "פעילות ממשלתית פלסטינית, ומיקומם של משרדי ממשלה פלסטינים, יבוצעו בהתאם לקבוע בהסכם הביניים".

ההפרות

הרשות הפלסטינית פעילה בירושלים בתחומים שונים, החל בחינוך וכלה בבריאות ונושאים דתיים. מספר רב של משרדים רשמיים של הרשות פועלים בעיר, ביניהם האוריינט האוס, משרד הדתות, משרד החינוך ומשרדו של המופתי הגדול. בחודשים האחרונים, עשתה הרשות הפלסטינית ניסיונות להשתלט על מערכת בתי החולים במזרח ירושלים, והמשיכה להתערב במערכת החינוך. מוסדות אחרים של הרשות הפלסטינית, כגון משרד המיפוי ועמותת ירושלים לרווחה ופיתוח, ממשיכים לפעול חרף הבטחות מצידה של

הרשות להעביר אותם.

אחת ההפרות הבוטות ביותר של הרשות הפלסטינית היא פעילותם של אנשי ביטחון פלסטיניים בירושלים. שוטרים שאינם במדים, השייכים לארבעה גופי ביטחון פלסטיניים, פעילים כיום בעיר:

1. שירות הביטחון המסכל של ג'יבריל רג'וב
2. שירות המודיעין הכללי הפלסטיני
3. כוח 17 - משמר הנשיא
4. ביטחון מחוז ירושלים של ג'אמיל עותמאן נאצר

נוכחותם של אנשי ביטחון פלסטיניים ופעילותם בירושלים הינן הפרה בוטה של הסכמי אוסלו. הן משקפות את מאמציה המרוכזים של הרשות הפלסטינית לחתור תחת ריבונותה של ישראל בעיר. על מנת לעמוד בדרישות של הסכמי אוסלו, על הרשות הפלסטינית להפסיק את כל פעילותה המשטרתית בירושלים.

ב-18 החודשים האחרונים, נעצרו 86 אנשי ביטחון פלסטיניים ע"י משטרת ישראל באשמת פעילות בלתי חוקית בירושלים. 76 אנשי ביטחון פלסטיניים נעצרו על חטיפת פלסטיניים בירושלים והובלתם בכוח לתוך שטחי האוטונומיה. שישה סוכנים, ביניהם שלושה מאבטחים באוריינט האוס, נעצרו על תקיפה, וארבעה על אחזקת נשק בלתי חוקית.

אנשי ביטחון פלסטיניים היו מעורבים ביותר מ-41 מקרי חטיפה של תושבים פלסטיניים ממזרח העיר, ולמעלה מ-120 עבירות נוספות שבוצעו.

אנשי ביטחון פלסטיניים מנהלים פעילות ענפה בירושלים, הכוללת מעצרים, איסוף מודיעין, חקירות פליליות ואכיפת צווים והנחיות של ראש הרשות הפלסטינית, יאסר ערפאת. במאמץ להשתיק גורמי אופוזיציה לרשות הפלסטינית, אנשי שירות הביטחון המסכל של ג'יבריל רג'וב מאיימים ומפחידים עיתונאים ועורכי עיתונים פלסטיניים. אנשיו של רג'וב מתערבים במחלוקות על רקע עסקי ובשאר התחום האזרחי, וידוע כי ניסו בעבר למנוע מפלסטיניים להגיש תלונות למשטרת ישראל. הם אף הטילו עונשים על אנשים שביצעו "פשעים מוסריים".

אנשי ביטחון של הרשות הפלסטינית משמשים שומרי ראש לאישים פלסטיניים שונים בירושלים, ביניהם שר הדתות ברשות הפלסטינית, חסן טחבוב, והמופתי של הרשות עכרמה צברי. הם אף פעילים בהר הבית, ומעניקים אבטחה במהלך התפילות. בעת תפילות הרמדאן השנה, הוגברה נוכחותם על ההר.

אנשי ביטחון פלסטיניים מנהלים לעתים תכופות סיורים ברחובותיה הראשיים של מזרח העיר, הן ברכבים והן רגלית. פעילותם מתרכזת במקומות הבאים:

1. הר הבית
2. האוריינט האוס
3. מלון אמבסדור
4. מלון אמריקן קולוני
5. משרד השאביבה בבניין א-שאריף ברח' סאלח א-דין
6. מועדון האסיר הפלסטיני ומשרד הפצוע הפלסטיני בבניין נוזהה

להלן רשימה חלקית של תקריות בהן היו מעורבות אנשי ביטחון פלסטיניים בירושלים:

* ב-1 ביוני, 1997, ניסו שישה קציני מודיעין פלסטיניים לחטוף סוחר קרקעות פלסטיני, אסעד רג'יבי, מביתו שבמזרח ירושלים. הם נכנסו לביתו של רג'יבי ב-1 בלילה, חמושים באקדחים, בסכין וגז מדמיע, והורו לו להתלוות אליהם לרמאללה. רג'יבי סירב וניסה להימלט, אך השישה תפסו אותו והכניסו אותו בכוח למכוניתם. משטרת ישראל וחיילי משמר הגבול התערבו, שיחררו את רג'יבי ועצרו את השישה. קציני הרשות הואשמו בבית משפט ישראלי ויועמדו לדין בקרוב.

* ב-31 במאי, 1997, נתגלתה ברמאללה גופתו של עלי ג'מהור, תושב שועפאט, כ-200 מטרים בלבד מהמקום בו נמצאה גופתו של סוחר הקרקעות פריד בשיתי. ג'מהור נורה בראשו. ב-26 במאי, 1997, קיבל ג'מהור הוראה טלפונית לגשת לתחנת המשטרה הפלסטינית ברמאללה. הוא הוחזק שם למשך יומיים, נחקר בנוגע למעורבותו בעסקות קרקעות עם יהודים, והוזהר כי בשיתי נרצח על רקע עסקות מסוג זה.

* ב-20 במאי, 1997, דאוד כותאב, עיתונאי פלסטיני ותושב ירושלים, הוזמן להופיע בתחנת המשטרה הפלסטינית ברמאללה, שם נעצר. כותאב, המחזיק באזרחות אמריקנית, נעצר עקב הביקורת שמתח על ניסיונות הרשות הפלסטינית לשבש במזיד את שידור דיוני המועצה המחוקקת הפלסטינית בתחנת הטלוויזיה שברשותו.

* ב-8 במאי, 1997, סוחר הקרקעות בן ה-70 פאריד בשיתי, אזרח ישראלי, נחטף מירושלים ע"י קצין המשטרה הפלסטיני נאסר ענאני ונלקח לרמאללה, שם נמצאה גופתו כאשר ידיו קשורות מאחורי גבו ועליהן סימני דקירות סכין. הרצח בוצע שבוע אחד בלבד לאחר שהרשות הפלסטינית הכריזה על הטלת עונש מוות על כל מי שימכור אדמות ליהודים. מפקד משטרת ירושלים, יאיר יצחקי, הצהיר כי מעצרים של ענאני ושותפתו לביצוע העבירה "מצביעים על מעורבותה של הרשות הפלסטינית בפרשה".

* ב-4 במאי, 1997, נחטפו שני פלסטינים משכונת צור-באחר במזרח ירושלים ע"י אנשי משטרה פלסטינים. הם נלקחו בכוח לתחנת המשטרה הפלסטינית בבית לחם ותוחקרו לפני ששוחררו. שני אנשי ביטחון פלסטינים נעצרו ע"י משטרת ישראל בחשד למעורבות בחטיפה.

* בפברואר 1997, תקפו אנשי ביטחון פלסטיניים חמושים 3 פלסטיניים בצומת המטה הארצי בירושלים לאחר שאלה ניחלו אחריהם מרדף בשכונות הצפוניות של ירושלים.

AN ORIGINAL BINDOMATIC DPS COVER
Clear White 1.5 mm for 1-15 sheets

א"כ

משרד התחבורה
לשכת השר

כ"ג בתמוז התשנ"ז
28 ביולי 1997
R-368

בס"ד

3/9
31/98

לשכת שר האוצר

29-07-1997

97-55959

מס מסמך

אל

לכבוד
פרופסור יעקב נאמן
שר האוצר ויו"ר ועדת השרים לענייני כלכלה
משרד האוצר
ירושלים

3103

כבוד השר,

הנדון: אישור תכנית ותקציב פיתוח למסוף קרני

1. כללי

- א. בהתאם למדיניות ממשלת ישראל, ובעקבות ההסכמה שהתקבלה על-ידי שרי הבטחון האוצר והתחבורה נקבע שמסוף קרני יועבר לאחריות רשות שדות התעופה, לאור הניסיון המצטבר של הרשות בהפעלת מעברי גבול יבשתיים ובשינוע סחורות. לפיכך נערכו מגעים בין הרשות למשרדי הממשלה הנוגעים בדבר בעניין קבלת האחריות להקמה ותפעול מסוף קרני החל מתאריך 1/1/98.
- ב. גישתה העקרונית של רשות שדות התעופה כפי שהוצגה כלפי גורמי הממשלה היתה, כי הרשות מוכנה לקבל על עצמה מטלה לאומית זאת ובלבד שהפעלת המעבר תבוצע על בסיס כלכלי, קרי כמשק כלכלי סגור, וכן תינתן התחייבות של המדינה בדבר "רשת בטחון" בגין גירעונות תפעוליים במידה ויווצרו וכן יוסכם אופן החזר ההשקעות של הרשות בהקמת המעבר תוך קבלת תשואה הולמת.
- ג. מצ"ב סיכום הדברים בנושא מעבר קרני, הכולל התייחסות להפעלת המעבר כמשק כלכלי סגור, לרשת הבטחון ולהחזר השקעות הרשות. על סיכום הדברים חתומים מנכ"ל משרד התחבורה, הממונה על התקציבים באוצר, החשב הכללי ומנכ"ל הרשות והוא אף אושר על-ידי מועצת הרשות בתאריך 3/7/97.
- ד. לצורך מימוש סיכום הדברים הנ"ל, בדבר העברת האחריות להפעלה ופיתוח של מסוף קרני לרשות שדות התעופה, יש לבצע שתי פעולות: האחת, הוספת מסוף קרני לחוק המסמך את רשות שדות התעופה להפעיל מסופי מעבר יבשתיים, והשניה, אישור תקציב הפיתוח הנדרש להקמת המסוף, הכל כפי שיפורט להלן.

משרד התחבורה לשכת השר

2. הוספת מסוף קרני לחוק הרשות

א. סעיף 2 (א) של חוק רשות שדות התעופה (הוראת שעה), התש"מ 1980, מסמיך את הרשות "...להחזיק להפעיל, לפתח ולנהל את מסופי המעבר המפורטים בתוספת...". על-פי סעיף 2 ד' (2) שר התחבורה רשאי בצו, בהתייעצות עם המועצה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להוסיף מסוף מעבר לרשימה שבתוספת או לגרוע ממנה.

ב. בישיבתה מיום 3/7/97 אישרה מועצת הרשות את העברת האחריות לפיתוח והפעלת מסוף קרני לרשות.

ג. לאור הצורך הדחוף בפיתוח מסוף קרני, הנני פונה במקביל לוועדת הכלכלה בכנסת לאישור הוספת מסוף קרני לרשימת המסופים שבתוספת לחוק רשות שדות התעופה ולוועדת השרים לענייני כלכלה לאישור התכנית והתקציב לפיתוח מסוף קרני.

3. תכנית ותקציב לפיתוח מסוף קרני

הגישה העומדת בבסיס ההצעה לפיתוח מסוף קרני מתמקדת בשתי מטרות:

א. העברת סחורות בין ישראל והרשות הפלסטינאית ברמת שירות מיטבית, בבטחון מרבי ועל בסיס כלכלי.

ב. המענה הבטחוני המחמיר יאפשר תפעול מסוף קרני גם בעת סגר.

הדרכים להשגת מטרות אלו הינן:

א. הקמת מסוף המטענים בשטח ישראל.

ב. הפרדה בטחונית ותפעולית מלאה בין הצד הישראלי והפלסטינאי במסוף קרני.

ג. שינוע המטענים לישראל באמצעות משאיות סטריליות מבוקרות ללא ליווי.

היקף ההשקעה:

בהתאם לאומדן ראשוני (לפני פרוגרמה) נדרשת השקעה בהיקף כולל של 42 מיליוני ש"ח (כמפורט בנספח המצ"ב).

משרד התחבורה
לשכת השר

התקציב אינו כולל מכונות לבידוק בטחוני והתשתיות בגינן, המסופקות למדינת ישראל על-ידי ארה"ב במסגרת סיוע כולל למאבק בטרור.

מועצת הרשות בישיבתה מתאריך 3/7/97 אישרה תקציב פיתוח למסוף קרני בהיקף של כ - 42 מיליוני ש"ח.

בהתאם לסעיפים 37 (א) (ב) לחוק רשות שדות התעופה נדרש אישור שר התחבורה וועדת שרים לענייני כלכלה לתקציב הפיתוח המבוקש.

אודה על העלאת הצעת המחליטים המצ"ב לאישור ועדת השרים לענייני כלכלה.

בברכה רבה וכטו"ס

יצחק לוי
שר התחבורה

העתק: מר דני נווה - מזכיר הממשלה

מחליטים:

- א. בהתאם לסעיף 37 (ב') לחוק רשות שדות התעופה ובהמשך לסיכום הדברים בין הרשות לממשלה מיום 16/6/97 בדבר מימון ההפעלה והפיתוח של מעבר קרני, לאשר תקציב בסך 42 מיליוני ש"ח לפיתוח מעבר קרני.
- ב. התקציב מבוטא במחירים ממוצעים של שנת 1997, לרמת מחירים זו יתווספו התייקרויות בהתאם לנדרש בתאום עם נציג אגף לתכנון וכלכלה במשרד התחבורה ונציג אגף תקציבים באוצר.
- ג. תקציב שאושר לביצוע וביצעו לא ישולס במהלך השנה, תהיה הרשות רשאית להמשיך ביצעו על-פי התכנית ובמסגרת התקציב שאושר לשם כך.
- ד. מועצת הרשות מוסמכת לשנות את מועדי ביצוע התכנית בהתאם לצרכים השוטפים ולצרכי התפעול האחרים שיעלו במשך שנת התקציב.
- ה. מצ"ב עיקרי התכנית והצעת התקציב המפורטת.

לשכת שר האוצר

3/7/97

תאריך:

י"ז קולס / ה'ר

אל:

מאת:

מאת:

1. מועבר לעיוןך מסמך של :

בנדון :

מספרו :

2. אנא התייחסותך במתכונת הבאה:

הערוטיך בכתב

מכתב תשובה בשםך

שיחת הסבר שלך עם כותב המכתב

מכתב תשובה בשם השר לחתימת השר

ניר עמדה מעמיק בנושא הכולל: תמונת מצב, נתונים עובדתיים, הצעות לפתרון וכו'.

אחר: _____

3. מועד התשובה: _____ / _____ / _____

4. העבר התייחסותך ל: _____

ב ב כ ה

העתק: תיק מעקב

חגי שבתאי ושות' - משרד עורכי דין

HAGAY SHABTAY & CO., LAW OFFICE

25 BEN ZION AVE.

TEL-AVIV 64286

טל': (03)-5259050

פקס': (03)-5259051

שד' בן ציון 25

תל אביב 64286

HAGAY H. SHABTAY, ADV.

ARIE SHAPIRA, ADV.

TAL KAUFFMAN-LIBOVSKI, ADV.

OFER HORESH, ADV.

MIRIAM PERRY, ADV.

חגי ח. שבתאי, עו"ד

אריה שפירא, עו"ד

טל קאופמן-ליבובסקי, עו"ד

עופר חורש, עו"ד

מרים פרי, עו"ד

OUR REF _____ משפרנו

DATE _____ 30.6.97 תאריך

לכבוד

שר האוצר

משרד האוצר

קפלן 1

ירושלים

נכבדי !

הנדון : זיופי מוצרים - ברשות הפלסטינאית

1. בשם מרשתי, ב.ג. פולימרים, אגודה שיתופית מקיבוץ בית גוברין, הריני לפנות אליך כדלקמן :
1. מרשתי הינה יצרנית של מוצרי פולימרים שונים בתחום הבניה. שנים של מחקר, פיתוח, בשילוב עם רכישת ידעת ושירות מעולה יצרו למרשתי שם ומוניטין מהטובים ביותר.
2. לאחדים ממוצריה של מרשתי ישנה הגנה של קנין רוחני (סימן מסחרי וכו'...).
3. לאחרונה נתקלת מרשתי בתופעה של זיופי מוצריה בהיקפים גדולים ביותר. למרשתי הוברר כי יצרן כלשהו בעזה, המכנה עצמו נגאו פולימרים, בי. נגר. בונד ו- ביגיו בונד מיצר מוצרים הנחזים להיות מוצריה, והכל תוך הפרת קנינה של מרשתי.
4. עוד הוברר למרשתי כי אותו יצרן מעביר את מוצריו לאיזור רמאללה ומשם הם מופצים למקומות שונים.
5. כמי שאחראי על המו"מ הכלכלי עם הרשות הפלסטינאית, אודה לך על הושטת כל סיוע לעצירת התופעה.

בכבוד רב,

חגי שבתאי, עו"ד

(פולי-א)זיוף

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

דחוף

משרד חוץ
ירושלים

סמנכ"ל כלכלה
טל' 3273

כ"ו בסיון
I ביולי 1997

2682052

אל: גדעון שור, מנחל קשי"ח והסברה - בנק ישראל
דני קסדיבט, סמנכ"ל אגף כינ"ל - משרד האוצר
רח"ט תאום, משה"ח

מאת: סמנכ"ל כלכלה

הנדון: הבנק האזורי

להלן סיכום הישיבה במשרדנו ב-30.6 בדאשותו של סמנכ"ל אגף השלום וכפי שאושר ע"י המנכ"ל:

1. ישראל המשיך להשתלב בחקמת הבנק האזורי תוך תשומת לב מירבית להתפתחויות המדיניות באזור.
2. נמנה ללא דיחוי נציג לצוות החקמה אשר ישוגר בחקדם האפשרי לתקופה של חצי שנה לקהיר. בנק ישראל כבר איתר מועמד מתאים ומבקש להציגו בפני ר' צוות החקמה המגיע מחר לארץ.
3. נשהה לע"פ את חתימתנו על מסמכי הבנק וזאת עד שיגדל מספר המדינות המצרפות חתימתן - ובעיקר סקרב מדינות ערב. גם כאן נמשיך לעקוב במירב תשומת הלב אחרי ההתפתחויות המדיניות באזור.
4. במקביל - ננחל מגעים עם האמריקאים (ממשל וקונגרס) על מנת להבטיח כי החקמה האמריקאית לבנק (262 מ' דולר) לא תעשה ע"ח כספי הטיוב שלנו. הצעתנו לגבי דרך גיהול המגעים עם ארה"ב תגובש אחרי ביקור ר' צוות החקמה.

בברכה,

ויקטור הראל

העתק: סמנכ"ל אגף השלום

21/8/97

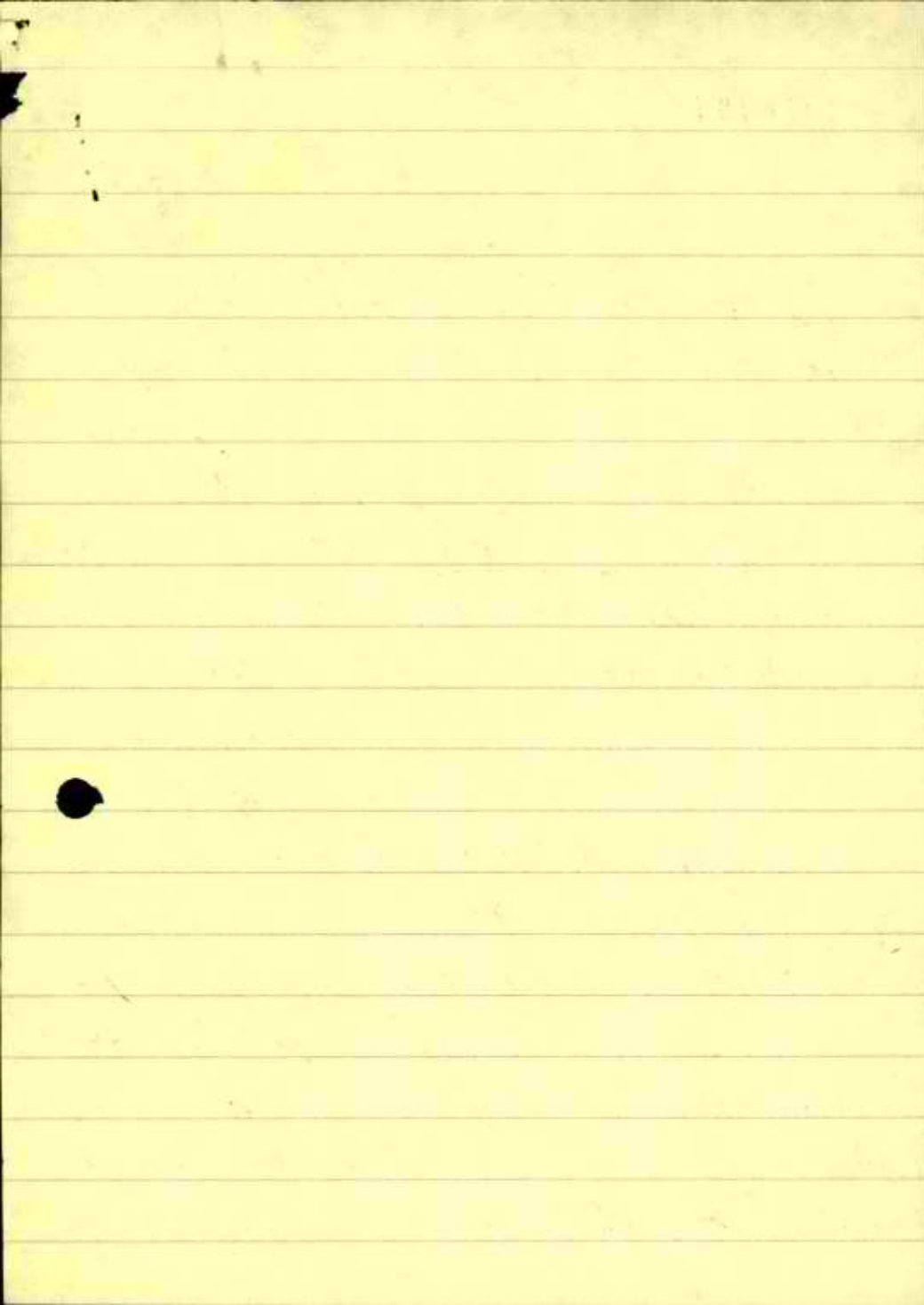
לעצמך.

נדימו בלילות הנקיים אל הדם הילד
המקטף ולי (טוב שני ימים). הילד פועל כרגיל
בקיר.

לפני אפצתם עם הע"מ לטען הילד
לעצמך ולמנו טיפולים מילוי מלחים דרך הילד.
הם לא מוזנים, וממלאים לטעמו. לרוב, מילוי
ישראל עדין לא אשמה, אך מסמך ההתאמה
על הדם, הטיפולים בילד.

לפניכם, הילדן מהותי ישראל מתעורר לבד
הילד, במשך הלילה לילד וממנו התעורר, במשך
הילד עובד עין היה הילד שבתל את העין, אחר
בקרוב ממנו מילד, גם האמריקאים מתעורר, ולי
אשר כל המקרים לעצמך זה.

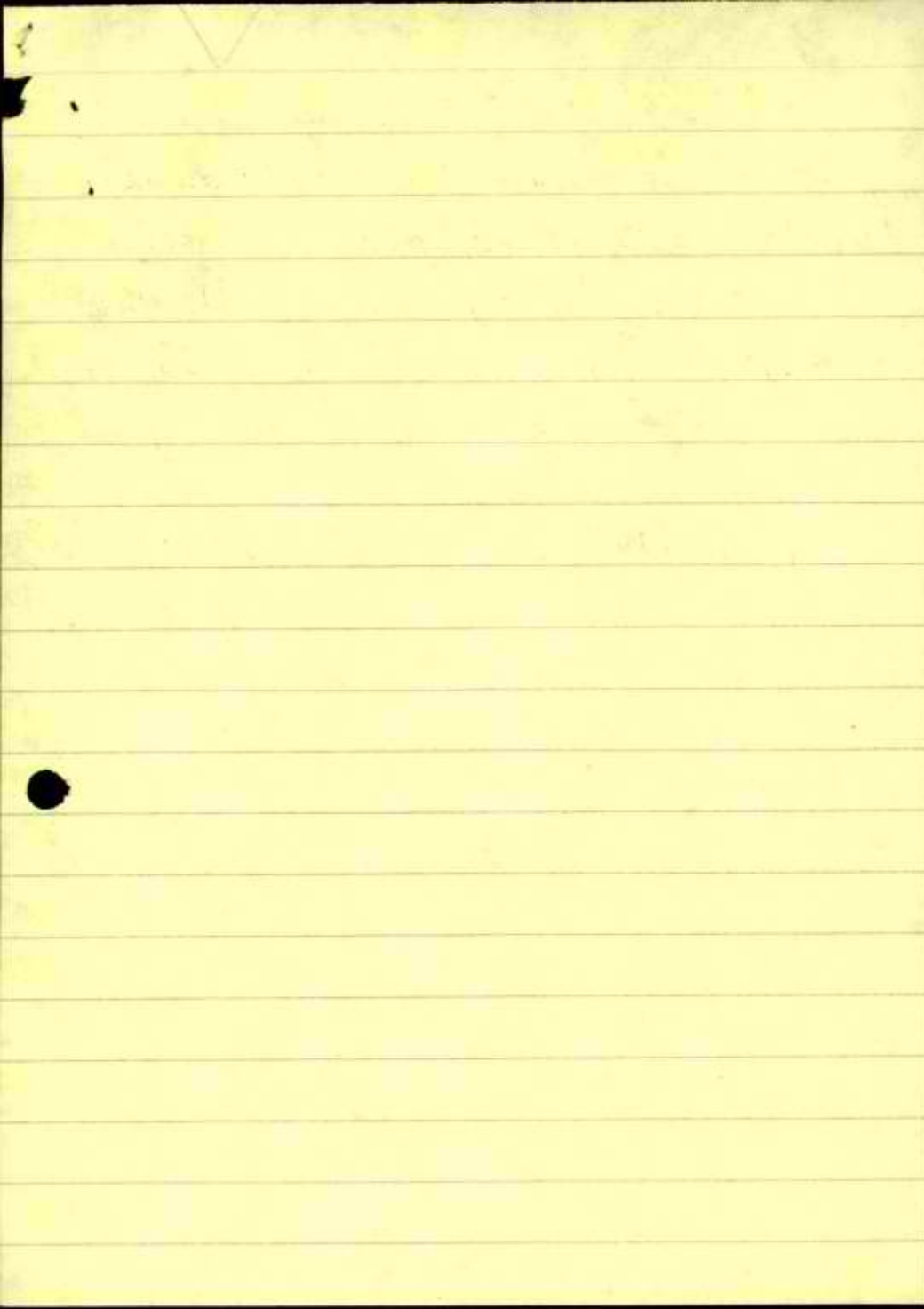
לפי האמירה, המילה היחידה מהילד שפסגה
זאת הילד ירדן (אנדרלי באעל) וליאן מדורג ילד
במחלקה, עדיף לא אשמה, אלא לא, התאמה

ההפטיה אלכנים היא סכצקון יאן לון החפזות
ועובדה היא שיש לנו רצח בדיוק ההקמה הנצחית
בנימ ג'ון בקריה (עובד עאנה) גואר יאן
חלומות כי יש לנו בעיה יצוהר לילה העובדה
סמנ'רר לגנה יאן גורמור

לא'רפאמניה (אסטר - נמר לטוואלר דני
קאריס.

שכלי

לשכת שר האוצר

23.6.97

✓ שמואל'ק סלבין
ב'ט' גל-ים

לידי ע"מ.

של

ד"ר שולה פסח

משרד התעשייה והמסחר
מנהל המינהל לסחר חוץ

יד' סיוון, תשנ"ז
19 ביוני 1997

3103

24-06-1997

שרה

לכבוד
מפעלי פלדה מאוחדים בע"מ
מר יצחק זמיר, מנכ"ל
אזור התעשייה עכו
ת.ד. 2121
עכו 24000

אדון נכבד,

הנדון: תקבולי מס קניה לרשות הפלסטינאית

אני מתייחס למכתבך מה-5 למרץ לשר התעשייה והמסחר בנדון, שהועבר להתייחסותי.
נושא הנזק לתעשייה הישראלית בעיקבות הסכם פריז לגבי צורת החזרת מס הקניה למוצרים חבי מס מתוצרת הארץ נדון בהזדמנויות שונות בין משרדנו לבין משרד האוצר.
משרד האוצר מודע לבעיות של נושא זה וכפי שנמסר לנו נעשים מאמצים למציאת פתרון.
בכוונתנו להעלות הנושא שוב עם משרד האוצר מתוך כוונה ללחוץ למציאת פתרון.

בכבוד רב,

זהר פרי
סמנכ"ל
מנהל המינהל לסחר חוץ

העתק: לשכת שר התמ"ס
לשכת שר האוצר ✓

משרד התעשייה והמסחר
מנהל המינהל לסחר חוץ

3103

יד' סיון, תשנ"ז
19 ביוני 1997

לכבוד
מפעלי פלדה מאוחדים בע"מ
מר יצחק זמיר, מנכ"ל
אזור התעשייה עכו
ת.ד. 2121
עכו 24000

אדון נכבד,

הנדון: תקבולי מס קניה לרשות הפלסטינאית

אני מתייחס למכתבך מה-5 למרץ לשר התעשייה והמסחר בנדון, שהועבר להתייחסותי.
נושא הנזק לתעשייה הישראלית בעיקבות הסכם פריז לגבי צורת החזרת מס הקניה למוצרים חבי מס מתוצרת הארץ נדון בהזדמנויות שונות בין משרדנו לבין משרד האוצר.
משרד האוצר מודע לבעיות של נושא זה וכפי שנמסר לנו נעשים מאמצים למציאת פתרון.
בכוונתנו להעלות הנושא שוב עם משרד האוצר מתוך כוונה ללחוץ למציאת פיתרון.

בכבוד רב,

זהר פרי
סמנכ"ל
מנהל המינהל לסחר חוץ

העתק: לשכת שר התמ"ס
לשכת שר האוצר ✓

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

אל:

שר האוצר
לשכת שר האוצר
מנכ"ל משרד האוצר

החשב הכללי
הממונה על החקציבים
סגן הממונה על החקציבים - מר עוזי לוי
סגן בכיר לחשב הכללי - מר דוד גרשנוביץ
סגן הממונה על החקציבים - מר אבשלום פרבר
הממונה על הכנסות המדינה
מנהל אגף המכס והמע"מ
נציג מס הכנסה
יועמ"ש משרד האוצר
מנכ"ל משרד החוץ
סמנכ"ל לכלכלה - משרד החוץ
מתאם הפעילות בשטחים - משרד הבטחון, הקריה, חל אביב
רע"ן כלכלה מחפ"ש - משרד הבטחון, הקריה, חל אביב

הנדון: ריכוז העברות לרשות הפלשתינית

להלן טבלה מרכזת של סך העברות לרשות הפלשתינית נכון ל: 31/5/97
הטבלה כוללת נתונים מצטברים על העברות כספיים לרשות הפלשתינית בשנים 1994-1996
ופירוט לפי חודשים של העברות הכספיים בשנת 1997.

Total Transfers to the P.A.
For Gaza, Jericho & West Bank
(Thosends of NIS)

0	שנת 1994	שנת 1995	שנת 1996	Jan.97	Feb.97	Mar.97	Apr.97	May.97	Total 94-97
Import taxes	17,503	63,469	285,399	48,258	23,629	29,240	27,280	31,783	526,561
VAT clearance	15,501	582,764	724,281	65,000	76,828	70,390	53,232	51,789	1,639,785
Petroleum excise	28,001	101,786	334,152	28,883	32,423	28,302	30,139	32,050	615,736
Income tax	2,684	15,240	12,972	0	1,259	2,756	1,911	1,535	38,357
Health stamp tax	7,782	28,032	19,339	2,658	2,973	3,017	3,273	2,632	69,706
Total Transfers to the P.A.	71,471	791,291	1,376,143	144,799	137,112	133,705	115,835	119,789	2,890,145

בברכה,
חרי לגנמן

סגן בכיר לחשב הכללי

משרד התחבורה
המנהל הכללי

י"ג בסיון התשנ"ז
18 ביוני 1997
כללי 818 (20142)

לשכת שר האוצר

29-06-1997

מס' מסמך

אל

3103

לכבוד
מר בועז אפלבוים
שדי רוטשילד 134
תל-אביב 65272

א.נ.,

הנדון: נמל צפ / מודולרי בעזה
סימוכין: מכתבך מיום 28.5.97

במסגרת וועדת נמל עזה אמורים הפלסטינים להציג את תכנון הנמל ותסקיר השפעה על הסביבה.

למיטב הבנתנו איננו אמורים להתערב בתכנון הפיזי של הנמל, למעט נושאי איכות הסביבה ובטחון.

עלות התכנון והבנייה ממונת ע"י מדינות אירופאיות (הולנד, צרפת וגרמניה) ולפיכך גם התערבות בנושא זה אינה כלולה במנדט הוועדה.

בברכה,

עו"ד נחום לנגסטל
המנהל הכללי

העתקים:
ראש הממשלה
שר האוצר
שר התחבורה
מנכ"ל רשות הנמלים

אגף כלכלה והכנסות המדינה

טל': 02-317311

פקס: 02-6520945

3103

אל: המל"ג

הנדון: אם קויה פלסטיק

רצ"ב העתק מכתב של מל"ג מפעל
פארם אלטו שבוצע ...
3.000.000 מכתב של אלטו הלבנה
שכבתי לטובת המועצה

כברכה,

ציפי גלים

הממונה על האגף

ירושלים

מפעלי פלדה מאוחדים בע"מ

אזור התעשייה עכו
ת.ד. 2121, עכו 24000,
טל' 04-9853838, פקס: 04-9853843

13 ביוני 1997

לכבוד:
גבי ציפי גל - ים
הממונה על הכנסות המדינה
משרד האוצר
רח' קפלן 1
ירושלים

צ"ע. אלה ~ !

תודה על הפגישה והדיון בנושא הרשות הפלשתינאית, התרשמתי
מהכנות - ומחוסר האונים (של כולנו.....).

נראה לי שאפשר להשיג פתרון חלקי לענף הפלדה על ידי פעולות בתחום ההיצף.....
(אנו בעד יבוא אך נגד היצף).

אודה לשיתוף פעולה מצידכם.

בברכה,
א. צ. פ.
איציק זמיר
מנכ"ל

מפעלים:

קרית הפלדה עכו, ת.ד. 2121, עכו 24000
מפעל ערגול גז, ת.ד. 185, קרית גז 82000
"הלו"ם" התברה למחזור ולמסחר מתכות בע"מ עכו
מע"ש פלדת בניין בע"מ, משה שרת 45, אזור
סר פלדה בע"מ, משה שרת 45, אזור.

היועצת המשפטית

ד' בסיון התשנ"ז
9 ביוני 1997

ת.97-39180

3103

לכבוד
מר משה גביש
מנכ"ל בנק מרכנתיל - דיסקונט

הנדון: קיוזו פקדונות בנקים המופקדים ברשות הפלסטינית
סימוכין: מכתבך מיום 12.4.97 אל שר האוצר

פנייתך שבסימוכין הועברה אלינו למתן מענה, ולחלן התייחסותנו:

בפנייתך שבסימוכין ביקשת כי תיוסף הוראה להצעת החוק ליישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ז-1997, שתאפשר קיוזו של פקדונות הבנקים הישראליים המופקדים אצל הרשות הפלסטינית במקרה שהרשות הפלסטינית לא תעמוד בהתחייבויותיה כלפי הבנק, וכאלטרנטיבה לכך - ביקשת כי ההפקדות ייעשו באמצעות משרד האוצר או בנק ישראל, באופן שיאפשר את הקיוזו האמור ללא צורך בהוראה מיוחדת.

בנוגע לאפשרות לתקן את הצעת החוק הנ"ל, באופן שיאפשר ביצוע קיוזו סכומי הפקדונות - כפי שהבהרנו בתשובתנו לפנייתך הקודמת בעניין זה, אין בהסכם הביניים בסיס לביצוע קיוזו בגין חובות לגופים פרטיים, ותיקונו של החוק באופן שיאפשר קיוזו בנסיבות אלה יהווה, למעשה, הפרה של ההסכם.

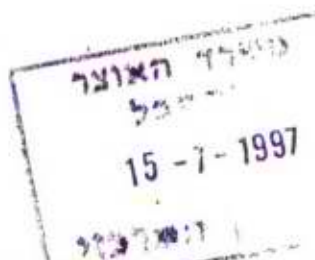
ההצעה לפיה יחוייב בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ להפקיד את הפקדונות במשרד האוצר או בבנק ישראל אינה מתיישבת עם הוראות ההסכם הכלכלי הישראלי-פלסטיני, בו ניתנה לרשות המוניטרית הפלסטינית הסמכות לקבוע את התנאים להפעלת בנקים בשטחי אחריותה, לרבות הפקדת הפקדונות וכל הקשור בכך. בנוגע לבנקים ישראלים הפועלים באזור, נקבע בהסכם הביניים כי הרשות המוניטרית הפלסטינית תחדש את רשיונם וכי הם יידרשו לפעול בהתאם לכללים הרגילים של הרשות המוניטרית הפלסטינית בנוגע לבנקים זרים. כך הובטח כי הבנקים הישראליים לא יופלו לרעה ביחס לבנקים אחרים באזור. כמו כן, כפי שנמסר לנו, מתקיימים כיום מגעים עם הגורמים המוסמכים ברשות הפלסטינית, באמצעות הפיקוח על הבנקים בבנק ישראל, על מנת לנסות למצוא פתרון נוסף, ואיננו סבורים כי יש מקום להתערב מעבר לכך.

כידוע לך, נושא מתן ערבות פוליטית הועלה בעבר על ידכם - ונדחה.

בשולי הדברים אבקש לציין כי תשובתי זו ניתנת בתאום עם הפיקוח על הבנקים בבנק ישראל.

בכבוד רב,

ימימה מזוז, עו"ד

העתק:
שר האוצר ✓
המפקח על הבנקים
המנהל הכללי, משרד האוצר

2

3103

משרד האוצר
אגף התקציבים

לשכת מנכ"ל האוצר דאר וכיס
ד' בסיון התשנ"ז 9 ביוני 1997 ת. 97-7501
29-06-1997
מספרנו: 46816

אל: מנכ"ל אגף

מפגש המדינות התורמות לפלשתינים (AHLC) מיום 5.6.97

בתאריך 5.6.97 נערך כנס המדינות התורמות לפלשתינים בווינגטון, בראשות נציג נורווגיה (מונה ג'ול) ובהשתתפות אר"ב (דניס רוט), ישראל, הפלשתינים (נבי שעת) ומדינות נוספות.

נציג ישראל היו: סמנכ"ל מש"ב במשרד חוץ (חיים זיבון - ראש המשלחת), הציג המדיני בשגרירות ישראל בווינגטון, ר' מח' אוטונומיה במשרד החוץ, ס/מח' הפעולות בשטחים, רע"נ כלכלה מתפ"ש והח"מ.

בתאריך 3-4/6 התקיימו דיונים מכינים זו צדדים בין נציגי ישראל לנציגי אר"ב, נורווגיה, האיחוד הארופי, הבנק העולמי וקרן המטבע הבינלאומית.

מנגנון החינוך של המדינות התורמות מורכב מועדת היגוי עליונה ותת ועדות:

AHLC - ועדת היגוי עליונה: מבקרת את ביצוע הצעדים הפיסיקליים ברש"פ באמצעות דוחות בקרה תקציביים ומחליטה על מתכונת הסיוע לרש"פ.

JLC - תת ועדה ברמה המקומית לבקרה על יישום התחייבויות הצדדים: המדינות התורמות, פלשתינים וישראל.

LACC - תת ועדה לבקרה על ביצוע פרויקטים הנתמכים ע"י המדינות התורמות.

חנשאים שנדונו במפגש

1. דיווח כללי על המצב הכלכלי בשטחי האוטונומיה הפלשתינית: נציג האו"ם דיווח על הנתונים הבאים:

* בשנת 1996 ירידה של התל"ג ב- 3% (חתל"ג לנפש ירד ב- 8.5%). משנת 92 ועד 96 ירידה של 36% בתל"ג לנפש.
* ירידה בחיפף השכר בכ- 10% בשנת '96.
* הסגר הביא לקיטון ב- 20%-30% במספר ימי העבודה של הפלשתינים בישראל ('93-'96). אבדן ההכנסות מוערך ב- 5 מיליון דולר ליום סגר.

2. נדכון תקציב הרש"פ

תקציב הרש"פ לשנת '97 אושר במוסדות-חמועצה הפלשתינית. הגרעון החזוי לשנת '97 נותר ברמה של 52 מיליון דולר (צרכי חמימון - כ- 30 מיליון דולר). ברבעון הראשון נרשם עודף של כ- 21

מיליון דולר שעיקרו החסכם הכלכלי עם ישראל (2/97) ועצירת הוצאות עד לאישור התקציב.

3. סיוע חמדינות התורמות (94-98)

א.

התחייבויות (\$M)	בוצע (\$M)	תכנון '97 (\$M)	בוצע '97 (\$M)	% ביצוע '97
2,817	1,523	888	60	7%

3. תרומת ישראל בשנת 1997 בהיקף 7 מיליון דולר, להקמת תשתיות ביטחון במעבר קרני והסחת צינור מים, כחלק מפרויקט פארק התעשייה הפלשתיני בקרני (מתוך סך תרומה של 25 מיליון דולר).

4. מעקב על התחייבויות הפלשתינים, ישראל והתורמות כפי שסוכמו ב-TAP:

נציג הבנק העולמי סקר את הדוח שהוכן. עיקרי הדברים:

- הפלשתינים טרם איחדו את חשבונות הבנק תחת אחריות משרד האוצר הפלשתיני.
- כ"א ברשות הפלשתינית 78,000 (מזה 35K משטרה).
- המשך קידום אזורי התעשייה, הקלות במעבר סחורות ואנשים, נמלים בעזה (ים ואוויר), מעבה בטוח, נושאים פנימיים בין ישראל וחרש"פ.
- מימוש התחייבויות חמדינות התורמות להעברה בפועל של הכספים.
- החסכם הכלכלי בין ישראל לרש"פ (2/97) ופתרון סוגיות שהיו במחלוקת זמן רב.

5. שינוי מבנה ועדת LACC: הוחלט להעביר את האחריות להובלת קבוצות העבודה בנושאים השונים, לפלשתינים.

סיכום

1. המפגש התמקד בדיווחים על ההיבטים הכלכליים בשטחי האוטונומיה: תקציב הרש"פ, התפתחויות כלכליות, סיוע תורמות, ומחויבויות הצדדים.

2. הנקודות העיקריות שעלו:

א. קידום הפעולות למעבר חופשי של עובדים וסחורות משטחי האוטונומיה תוך הבטחת הצרכים הבטחוניים של ישראל (כולל נמלים, מעבר בטוח, מעברים בינ"ל).

ב. מינחל תקין ברש"פ: איחוד חשבונות, המשך מעקב על דו"ח הביקורת על פעולות הרש"פ.

ג. המשך הדיונים לפתרון הסוגיות הכלכליות בין ישראל לרש"פ.

3.

למחרת המפגש, התקיים דיון מצומצם לבקשת האמריקאים בראשות דניס רוס בהשתתפות ישראל והפלשתינים, בו נדונו נושאים ואפשרויות לפיתרון סוגיות הקשורות במעבר עובדים וסחורות:

- א. אפשרות להסעת פלשתינים באוטובוסים מעזה למצריים, מאיו"ש לעמאן ובין עזה לאיו"ש.
- ב. הקלת המעבר בין עזה לאיו"ש לזקנים וילדים, הרחבת תנועת משאיות.
- ג. אישור ישראלי לביצוע פרויקטים בנושא תשתיות: מים, כבישים.
- ד. הרחבת גשר אלנבי (מחייב אישור הירדנים).
- ה. הרחבת מעבר הסחורות ברפיח, מעבר לשיטת DOOR TO DOOR (במקום גב אל גב).
- ו. הרחבת כניסת ומעברי סוחרים ונלוויהם.

הנושאים הופנו לבדיקה ולדיון בוועדות המשותפות הרלוונטיות : JWC, CAC.

רשם: טל נוימן

לשכת שר האוצר -
מר שאול סלאבין - מנכ"ל משרד האוצר
מר דוד מילגרום - הממונה על התקציבים משרד האוצר
מר עוזי לוי - סגן הממונה על התקציבים

1. לשמאל

2. העתק לשמאל

3. העתק לשמאל
הוצגו 12/6.

מדינת ישראל
משרד האוצר

היועצת המשפטית

3103

ד' בסיון התשנ"ז
9 ביוני 1997

ת.97-39180

לכבוד

מר משה גביש

מנכ"ל בנק מרכנתיל - דיסקונט

הנדון: קיצוז פקדונות בנקים המופקדים ברשות הפלסטינית
סימוכין: מכתבך מיום 12.4.97 אל שר האוצר

פנייתך שבסימוכין הועברה אלינו למתן מענה, ולהלן התייחסותנו:

בפנייתך שבסימוכין ביקשת כי תיוסף הוראה להצעת החוק ליישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ז-1997, שתאפשר קיצוז של פקדונות הבנקים הישראליים המופקדים אצל הרשות הפלסטינית במקרה שהרשות הפלסטינית לא תעמוד בהתחייבותיה כלפי הבנק, וכאלטרנטיבה לכך - ביקשת כי ההפקדות ייעשו באמצעות משרד האוצר או בנק ישראל, באופן שיאפשר את הקיצוז האמור ללא צורך בהוראה מיוחדת.

בנוגע לאפשרות לתקן את הצעת החוק הנ"ל, באופן שיאפשר ביצוע קיצוז סכומי הפקדונות - כפי שהבהרנו בתשובתנו לפנייתך הקודמת בעניין זה, אין בהסכם הביניים בסיס לביצוע קיצוז בגין חובות לגופים פרטיים, ותיקונו של החוק באופן שיאפשר קיצוז בנסיבות אלה יהווה, למעשה, הפרה של ההסכם.

ההצעה לפיה יחוייב בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ להפקיד את הפקדונות במשרד האוצר או בבנק ישראל אינה מתיישבת עם הוראות ההסכם הכלכלי הישראלי-פלסטיני, בו ניתנה לרשות המוניטרית הפלסטינית הסמכות לקבוע את התנאים להפעלת בנקים בשטחי אחריותה, לרבות הפקדת הפקדונות וכל הקשור בכך. בנוגע לבנקים ישראלים הפועלים באזור, נקבע בהסכם הביניים כי הרשות המוניטרית הפלסטינית תחדש את רשיונם וכי הם יידרשו לפעול בהתאם לכללים הרגילים של הרשות המוניטרית הפלסטינית בנוגע לבנקים זרים. כך הובטח כי הבנקים הישראליים לא יופלו לרעה ביחס לבנקים אחרים באזור. כמו כן, כפי שנמסר לנו, מתקיימים כיום מגעים עם הגורמים המוסמכים ברשות הפלסטינית, באמצעות הפיקוח על הבנקים בבנק ישראל, על מנת לנסות למצוא פתרון נוסף, ואיננו סבורים כי יש מקום להתערב מעבר לכך.

כידוע לך, נושא מתן ערבות פוליטית הועלה בעבר על ידכם - ונדחה.

בשולי הדברים אבקש לציין כי תשובתי זו ניתנת בתאום עם הפיקוח על הבנקים בבנק ישראל.

בכבוד רב,

ימימה מזוז, עו"ד

העתק:

שר האוצר

המפקח על הבנקים

המנהל הכללי, משרד האוצר ✓

תאריך: 12/04/97
 סימוכין: 212
 שם האוצר:
 16-04-1997
 34/42
 16

אל: שר האוצר
 מר דן מרידור

הנדון: הצעת חוק ליישום הסדר הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה) התשנ"ז - 1997

1. כללי

בהצעת החוק הנ"ל, שפורסמה ברשומות בקובץ הצעות חוק 2611 מיום 31.3.97, תיקוני חקיקה שונים לגבי ההסדרים הכלכליים בין ישראל לבין המימשל העצמי הפלסטיני.

אודה לך אם תשקול הכללת סעיף שיאפשר קיזוז בין פקדונות ברשות הפלסטינית, אם לא יוחזרו כנדרש, לבין העברת כספים מממשלת ישראל לרשות זו.

כיוון שאנו בנק ישראלי, הרי שאם יועלה הנימוק שהקיזוזים ע"פ הסכמי אוסלו הם רשימה סגורה, ניתן להתגבר על כך בדרך שתחייב אותנו להפקיד את הפקדונות במשרד האוצר או בבנק ישראל, כשם שאנו מפקידים את כל הכספים בהם אנו מחויבים, ואלה יפקידו אותם ברשות הפלסטינאית.

2. פעילות בנקאית בשטחי האוטונומיה

כידוע פועלים בשטחי האוטונומיה סניפים רבים של בנקים שהינם בעיקר בנקים בבעלות ערבית.

בנקים אלה פועלים תוך סיכון מסחרי, אותו כל בנק אומד לעצמו, אך ללא סיכון פוליטי אליו חשוף בנק ישראלי הפועל באזור.

בנק מרכנתיל דיסקונט הינו כיום הבנק הישראלי היחיד הפועל בשטחי הרשות הפלסטינית ואנו סבורים שלפעילות זו יש ערך מוסף לקשרי ישראל והאוטונומיה מעבר לפעילות עסקית גרידא.

איננו מבקשים מהמדינה ערבויות, למרות שמדובר ביצוא שירותים כמו כל יצוא אחר, אך אנו מבקשים שכספים המופקדים ברשות הפלסטינאית מכח חוקיה (דהיינו פקדונות שהרשות מחייבת אותנו להפקיד אצלה) לא יישמשו את הרשות ללחצים פוליטיים או כלכליים על פעילותינו ולא יהיה חשש שלא יוחזרו במועד.

מדובר בכספים שאינם חלק מהפעילות העסקית השוטפת, אלא חיוב שמטילה עלינו הרשות הפלסטינאית, וכאמור בחשיפה פוליטית שאינה מנת חלקם של הבנקים הערבים באוטונומיה.

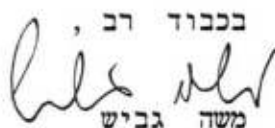
ניתן לבצע את ההפקדה, כאמור לעיל, באמצעות משרד האוצר או בנק ישראל.

תיקון חקיקה

.3

פניותינו בעבר, הגם שנגעו לצד המהות, סורבו על ידי משרד בנימוק שהחוק הקיים אינו מאפשר הגנה על הפקדונות האמורים בדרך של קיזוזם, במקרה של DEFAULT של הרשות, מהכספים המועברים אליה.

כיוון שעתה עומד על הפרק תיקון לחוק ביוזמת הממשלה, אודה לך על הכללת נושא זה.

בכבוד רב,

משה גביש

שר האוצר

יח באיר תשנ"ז
25 במאי 1997

לכבוד

מר נתן שרנסקי
שר התעשייה והמסחר

הנדון: ועדה כלכלית משותפת עם הפלסטינים - מכתבך מיום 10.4.97

במהלך שנת 1996 נקטו הפלסטינים מהלכים שיש בהם כדי להגביל פעילות מסחרית של ישראלים בשטח הרש"פ. בין השאר הודיעו הפלסטינים על שורה של הגבלות לגבי פעילות של סוכנים בתחום המסחר.

במכתב ששלחתי בחודש ספטמבר 1996, ובמכתב נוסף ששלח מנכ"ל משרד האוצר בחודש דצמבר 1996, הודענו לפלסטינים כי אנו רואים את המהלך האמור כצעד שאינו מתיישב עם הסכם הביניים, ותבענו מהם לעכב את הפעלת התקנות בנדון עד שהנושא ילוּבן במסגרת הוועדה הכלכלית המשותפת.

בעקבות זאת, סוכם בוועדה המשותפת כי הנושא ייבחן ע"י תת ועדה, במטרה להגיע לסיכום משותף. תת הוועדה קיימה ישיבה ראשונה, שבה השתתף נציג משרד התמ"ס מר יוסי שוחט, ולאחר מכן נתקיימו שני מפגשים נוספים שבהם מר שוחט לא נטל חלק בשל מחלתו. בפגישות האמורות לא הצלחנו להגיע להסכמה עם הפלסטינים, ובשלב זה הודיע ד"ר אל קורט, שעמד בראש הצוות הפלסטיני, כי במצב הפוליטי הקיים הפלסטינים מקפאים את הפגישות, ואינם מוכנים לקיים דיונים נוספים.

בוועדה הכלכלית המשותפת שאני עומד בראשה מטעם ישראל, מתקיימים דיונים לגבי מכלול הנושאים הכלכליים שבין ישראל לפלסטינים. מדובר במשא ומתן המקיף עניינים רבים, כאשר במרבית הנושאים ישראל היא שנדרשת לתת ולוותר, ורק במספר קטן של נושאים הפלסטינים הם אלו שנדרשים לתת או לוותר על משהו מצידם.

מאחר שבין הנושאים הכלכליים השונים קיימת זיקה, הן מבחינה עניינית והן מבחינה טקטית של ניהול המשא ומתן, יש חשיבות רבה לכך שהנושא הכלכלי ימשיך להיות מרוכז כולו בידי גורם אחד, קרי משרד האוצר.

אני מקווה שבעתיד הקרוב ניתן יהיה לחדש את המגעים בעניין זה עם הפלסטינים, ובכוונתו לקיימם תוך תיאום ושיתוף מלא עם משרד התעשייה והמסחר במטרה להגיע לתוצאות חיוביות במובן עם הפלסטינים.

בברכה

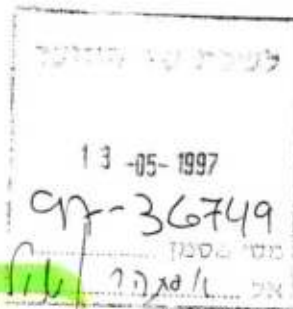
דן מרקדור

שר התעשייה והמסחר

ירושלים
1997-אפר-10

מספרנו: 001804

לכבוד
מר דן מרידור, שר האוצר
משרד האוצר

דן שלום,

הנדון: ועדה כלכלית משותפת עם הפלשתינאים

הובא לידיעתי כי במסגרת ועדה כלכלית משותפת בין ישראלים ופלשתינאים (JEC) שבראשה אתה עומד, פועלת תת-ועדה לסחר בראשות הגב' ציפי גל-ים, ראש המינהל להכנסות המדינה.

במסגרת תת-ועדה זו נדון נושא הסחר והיא ישבה בפעם הראשונה עם הנציגים הפלשתינאים ודנה בבעיות שוטפות, כגון: חוק הסוכנים, תקנים ומעברי סחורות.

בישיבה זו לא השתתפו נציגי משרד התמ"ס וזאת למרות שבדיונים הקשורים לכוונת האוצר להנהיג פעילות כלכלית אזורית, נמסר כי כל תת-ועדה לנושאים מקצועיים שונים תנוהל על-ידי המשרדים הנוגעים בדבר.

לצערי, בענין הסחר לא כובד הסדר זה והנושא מנוהל עדיין על-ידי משרד האוצר.

לאור האמור לעיל, אני פונה אליך בבקשה להעביר את תת-הועדה לסחר לטיפול משרד התמ"ס, כפי שהיה במו"מ עם ירדן. משרדי יעשה זאת תוך שיתוף מלא של כל הגורמים הקשורים לנושא.

בברכה,
נמ ערנסקי
נתן שרנסקי
שר התעשייה והמסחר

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

אל:

הוא לקי העיר
מ/מ/מ

שר האוצר

לשכת שר האוצר

מנכ"ל משרד האוצר

החשב הכללי

הממונה על התקציבים

סגן הממונה על התקציבים - מר עוזי לוי

סגן בכיר לחשב הכללי - מר דוד גרשונוביץ

סגן הממונה על התקציבים - מר אבשלום פרבר

הממונה על הכנסות המדינה

מנהל אגף המכס והמע"מ

נציב מס הכנסה

יועמ"ש משרד האוצר

מנכ"ל משרד החוץ

סמנכ"ל לכלכלה - משרד החוץ

מתאם הפעולות בשטחים - משרד הבטחון, הקריה, תל אביב

רע"ן כלכלה מתפ"ש - משרד הבטחון, הקריה, תל אביב

הנדון: ריכוז העברות לרשות הפלסטינית

להלן טבלה מרכזת של סך העברות לרשות הפלסטינית נכון ל: 30/4/97
הטבלה כוללת נתונים מצטברים על העברות כספים לרשות הפלסטינית בשנים 1994-1996
ופירוט לפי חודשים של העברות הכספים בשנת 1997.

Total Transfers to the P.A.
For Gaza, Jericho & West Bank
(Thosends of NIS)

3103

	שנת 1994	שנת 1995	שנת 1996	Jan.97	Feb.97	Mar.97	Apr.97	Total 94-97
Import taxes	17,503	63,469	285,399	48,258	23,629	29,240	27,280	494,778
VAT clearance	15,501	582,764	724,281	65,000	76,828	70,390	53,232	1,587,996
Petroleum excise	28,001	101,786	334,152	28,883	32,423	28,302	30,139	583,686
Income tax	2,684	15,240	12,972	0	1,259	2,756	1,911	36,822
Health stamp tax	7,782	28,032	19,339	2,658	2,973	3,017	3,273	67,074
Total Transfers to the P.A.	71,471	791,291	1,376,143	144,799	137,112	133,705	115,835	2,770,356

בברכה,

חרי לנגמן
סגן בכיר לחשב הכללי

**מפעלי כלדה
מאחזים בע"מ**

אזור התעשייה עכו
ח.ד. 2121, עכו 24000
טל' 04-9853828, פקס' 04-9853843

20 במאי 1997

Handwritten notes:
לשם ידוע
זאת תעשה ויש לה
השיעור של פוליסת הביטוח
20.5

לכבוד:
מר דן מרידור
שר האוצר
משרד האוצר
ירושלים

באמצעות פקס: 02-5635769

1997-05-18

217-17-17

101

נכבדי,

הנדון: העברת תשלום מס סניה ישירות לרשות הפלשתינאית

אבקש לקבלני בדחיפות לפגישה בנושא העברה של מס קניה לפלשתינאים כמקובל לגבי
בוכירות של מוצרים אחרים.

כרגע, הפלשתינאים מייבאים ברזל במקום לרכוש מוצר זה בתעשייה המקומית, מאחר
ומס הקניה בגין יבוא - מועבר אליהם ישירות.

תופעה זו יוצרת מצב של אפליה בתנאי הסחר ומונעת רכישה בזהות תעשייה הישראלית
למרות תנאי סחר שווים (מחיר, אספקה, אשראי וכו').

עקב התופעה אנו חייבים לצמצם מכירות וייצור - ראוי מיוחד.

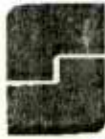
הנושא עבר תהליכים ארוכים של בדיקות במשרדך, במשרד התמ"ס, המכס, ואצל מתאם
הפעולות בשטחים ולא נותר לי אלא לפנות אליך ולבקש התערבותך.

מאוזר והבעיה ב"נפשינו" אבקש לקבלני לפגישה קצרה בנושא ובהקדם.

תודה מראש,
יצחק זמיר
בונכ"ל

מפעלים:

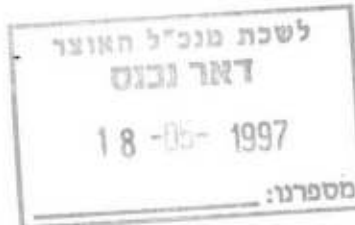
קרית המלדו, עכו, ח.ד. 2121, עכו 24000
מפעל ערנול גת, ח.ד. 125, קרית גת 03000
יחידים החברה למחזור ולמסחר מחזיקת בע"מ עכו

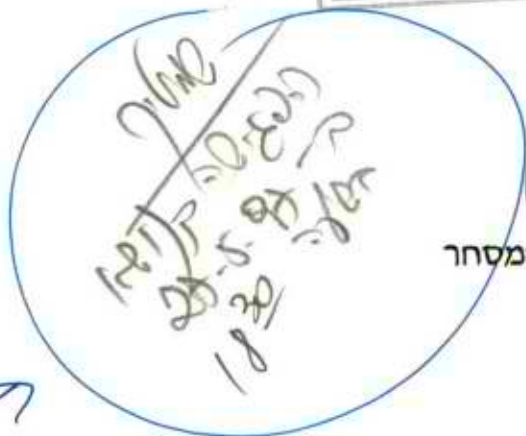
מפעלי פלדה פאחדים בעים

אזור התעשייה ע"ס
ת.ד. 2121, ע"ס 24000
פ"ק: 04-9653843, 04-9653838

3/03

16 במאי 1997

לכבוד:
מר דב מישור
מנכ"ל משרד התעשייה והמסחר
רח' אגרון 30
ירושלים

הנדון: תקבולי מס קניה - העברה ישירה לפלשתינאים
שיחתנו מיום 15 ביוני 97.
עותק ממכתבי מיום 5 במרץ 97.

1. מונצח מצב שהפלשתינאים מייבאים עבור עצמם את הברזל לבניה מתורכיה וע"י כך מקבלים את כל המיסים ישירות לרשות.
2. מסיבה זו אינם רוכשים בישראל ברזל.
(ואין כל קשר למחיר מכירה או סיבות פוליטיות אחרות).
3. בשטח קיימת אפליה של תעשייה ישראלית מול תעשייה זרה מתחרה.
4. הנשא בנפשינו, אודה להתערבותך.

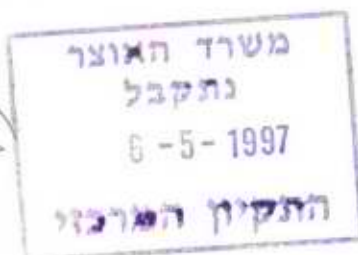
בכבוד רב,

יצחק זמיר
מנכ"ל

העתק:

מר שמואל סלבין, מנכ"ל משרד האוצר
מר מוטי אילון, מנהל אגף המכס והבלו
אלוף (מנדי) אור, מתאם הפעולות בשטחים

5 במאי 1997

לכבוד
שר האוצר
מר דוד מרידור
משרד האוצר
קפלן 10
ירושלים

א.ג.

3103

הנדון: החלטת הממשלה מיום 18.1.97 בעניין הנסיגה מחברון ונסיגות נוספות

(מס. 1329)

תזכיר זה מיועד למנוע את ביטולה בפועל של החלטת הממשלה הנ"ל.
להלן הפרטים:

(1) בסעיף ב' להחלטה 1329 מדובר על "ביסוס" של הישוב היהודי בחברון. אין חולקים, שהכוונה היתה לבנייה, אולם שר הביטחון (בגיבוי ראש הממשלה) ממשיך לאסור כל בנייה נוספת.

מיד לאחר החלטת הממשלה, היתה התחלת בנייה יהודית בחברון מתקבלת באורח טבעי ומובן מאליו. הרגע הזה הוחמץ, ומכאן ואילך המחיר הפוליטי הולך ועולה. זו השיטה בקבלת החלטות, אשר היכתה בממשלה מתחילת כהונתה.

(2) סעיף ה' בהחלטת הממשלה מאזכר את "התרשומת לתיק" הנספחת להסכם חברון ("NOTE FOR THE RECORD"), ומוסיף עליה את ההתניה החשובה הזו:

"הממשלה שבה ומדגישה שתנאי מרכזי להמשך התהליך עם הפלסטינים הוא קיום הדדי של התחייבויות הצדדים, כפי שהן מופיעות במסמך 'התרשומת לתיק' מיום 15.1.97".

בכך הפך קיום ההתחייבויות הפלסטיניות הנזכרות באותה "תרשומת לתיק" תנאי קודם לכל צעד נוסף של ישראל במסגרת ההסכם, תנאי שאם אינו מתמלא, ממשלת ישראל - אם היא מכבדת את עצמה - אינה יכולה להמשיך בתהליך אוסלו.

(3) וזה נוסח ההתחייבויות הפלסטיניות, שנמנו בפירוש ב"תרשומת לתיק":

" 1. להשלים את תהליך תיקון האמנה הלאומית הפלסטינית.

2. להלחם בטרור ולמנוע אלימות.

א. לחזק שת"פ בטחוני.

ב. למנוע הסתה ותעמולה עויינת.

- ג. להלחם באורח שיטתי ויעיל בארגוני הטרור ובתשתיות שלהם.
 ד. תפיסה, העמדה לדין והענשה של מחבלים.
 ה. בקשות להעברה של חשודים ונאשמים (הכוונה להסגרה) תטופלנה עפ"י סעיף 2 (7)(1) של נספח 4 להסכם הביניים.
 ו. החרמה של נשק חם בלתי חוקי.
 3. גודל המשטרה הפלסטינית יהיה על פי הסכם הביניים.

הסכמה

4. הפעולה הממשלתית הפלסטינית ומיקום משרדי הממשל הפלסטינים יהיו כפי המפורט בהסכם הביניים (הכוונה לפעילות בירושלים)."

כל ההתחייבויות הללו הופרו, ומופרות והולכות :

התחייבות	קיום
1. תיקון האמנה הפלסטינית.	לא נעשה מאומה. ערפאת אף הודיע, שהאמנה תשונה רק "כאשר לישראל תהיה חוקה".
2. מלחמה בטרור ומניעת אלימות.	אין מלחמה בטרור, אך יש תיאומים עם החמאס. "אלימות" לא רק שאינה נמנעת, אלא הפגנות אלימות, ידויי אבנים ובקבוקי תבערה מאורגנים בגלוי ע"י הממסד הפלסטיני.
א. חיזוק שיתוף פעולה ביטחוני.	השת"פ לא רק שלא חוזק, כי אם נותק ע"י הפלסטינים.
ב. מניעת הסתה ותעמולה עויינת.	הרדיו והטלוויזיה הפלסטינים ממשיכים להסית, ללא שינוי. ערפאת ושליחיו מארגנים מצור מדיני על ישראל - גורמים לניתוק יחסים בעולם הערבי, להחלטות אנטי ישראליות באו"ם וכיוצ"ב.
ג. מלחמה שיטתית בטרור ובתשתיותיו.	כנ"ל.

ד. תפיסה, שיפוט והענשה של מחבלים.

ממשיכים להיות פארסה, כבעבר.

ה. הסגרה.

26 הבקשות שהוגשו אינן נידונות כלל. זאת ועוד, כבר קבע היועץ המשפטי בן יאיר, כי ההסגרה היא אובליגטורית עפ"י הסכם הביניים, ומשפטי הדמה של "שיפוט מהיר" מהווים הפרה של הסכם הביניים.

ו. החרמת נשק.

שלילי.

3. גודל המשטרה הפלסטינית.

לא רק שלא נעשה דבר להקטנת המספר האסור ולמתן אופי של משטרה לצבא שהוקם, אלא גם בביצוע הסכם חברון, מיניה וביה, שוב היתה הפרה גסה, כפי שראש הממשלה הודיע בפומבי בארה"ב: 1200 (או 1500) "שוטרים" במקום המספר המוסכם של 400.

אפילו הנשק האסור שנתגלה בידיהם (עוזים וגלילים ישראלים) לא הוחזר.

4. פעילות ממשלתית פלסטינית בירושלים.

נמשכת ומתעצמת. מן הכוונות והאזהרות לסגור ארבעה משרדים אסורים - לא יצא מאומה.

(5) ההתחייבויות הישראליות המקבילות, הנזכרות במסמך "התרשומת לתיק", הן - הנסיגה הנוספת ושחרור אסירים.

"התרשומת לתיק" מסכמת:

"ההתחייבויות הנ"ל תטופלנה מיד, ובמקביל".

נוכח זאת, למה הוצרכה הממשלה "לשוב ולהדגיש" בסעיף ה' הנ"ל להחלטתה, כי "הקיום ההדדי של ההתחייבויות הצדדים" הוא "תנאי מרכזי להמשך התהליך"?

התשובה כפולה:

א. ב"תרשומת לתיק" חסרה התניה, היא מדברת רק על פעולה "במקביל", אך הממשלה לא הסתפקה בניסוח הזה, ועל כן "שבה והדגישה", כי קיום ה"הדדיות" ע"י הפלסטינים הוא "תנאי מרכזי להמשך התהליך".

ב. פעמים רבות הבטיח ראש הממשלה בפומבי, כי המשך התהליך מותנה בקיום "ההדדיות" כנ"ל, אך לא עמד בהבטחתו: ההפרות נמשכו, וישראל עברה לסדר היום, ממש כפי שהיה בממשלת השמאל. כאן, עוגנה ההדדיות בפעם הראשונה בהחלטת ממשלה כ"תנאי מרכזי", שבלעדיו אין תהליך.

(6) להסכם חברון צורף מכתב של שר החוץ האמריקני, מר כריסטופר, ובו אמירה מפורשת, כי ישראל היא זאת, שתורשה לקבוע עפ"י שיקול דעתה את היקף כל אחת מן הנסיגות. הבעת עמדה אמריקנית זאת לא באה, כמובן, בהתנדבות, כי אם מפני שבלעדיה לא היה יכול ראש הממשלה להשיג רוב בממשלתו.

(7) כיום אנו עלולים לעמוד בפני הפיכת החלטת הממשלה מס. 1329 על פניה:

א. חברון היהודית נתונה להתקפות באבנים ובבקבוקי תבערה, ומהומות אלה מאורגנות בגלוי ובמוצהר ע"י הכוחות הפלסטינים. רוב ההסדרים, שהוכללו בהסכם "לקיומו ובטחונו" של הישוב היהודי בחברון, התמוטטו, וגם לא נעשה דבר ל"ביסוס" הישוב הזה: איסור הבנייה קיים ועומד.

ב. מוגשות לממשלה הצעות אמריקניות, שלפיהן תתחייב ישראל מראש לגבי הנסיגה השנייה (או לגבי שתי הנסיגות גם יחד), וזאת בהיקף שיוכפף להסכמה אמריקנית-אש"פית. אם תיענה הממשלה לדרישה הזאת, גם מה שהוצג כהישג במכתבו של כריסטופר יתבטל למעשה.

ג. בהתבטאויות הישראליות - אל מול הלחץ האמריקני והמצור המדיני, פרי יוזמותיה הדיפלומטיות של הרשות הפלסטינית, ממשלת ישראל אינה מאזכרת כלל את החלטתה שלה, אשר ביחד עם "התרשומת לתיק" נוצרה בדיוק לצורך סיטואציה מעין זו, של הפרה פלסטינית טוטאלית. נוכח ההתקפות הבוטות, המושיבות את ישראל על ספסל הנאשמים, הממשלה מגמגמת ומצניעה את עמדתה, כפי שגובשה בהחלטה מס. 1329.

ד. פורסם בתקשורת, כי שר הביטחון ושר החוץ דורשים לעשות "מחוות" נוספות לפלסטינים, ובין היתר:

* לבצע את הנסיגה הראשונה.

* לאשר פתיחת נמל תעופה והקמת נמל מים (מסתמא, תוך וויתור על דרישות ריבוניות וביטחוניות, שכן עקרונית כבר קיימת הסכמה ישראלית).

אם תיענה לכך הממשלה, יהיה זה בניגוד גמור לאמור בסעיף ה' הנ"ל בהחלטת הממשלה, הסעיף המתנה כל המשך ב"תהליך" - במילוי ההתחייבויות הפלסטיניות.

עיקרו של עניין, **לא תעלה על הדעת כל נסיגה נוספת**, כולל זאת שהוחלט עליה ולא בוצעה על רקע המהומות שארגן ערפאת בפרשת "הר חומה", תוך הפרה גמורה של התחייבויות "הסכם חברון".

8) אך זה עתה הודיע ראש הממשלה, והודיעו שרים שונים, כי מעתה יוקפד על סדרי ממשל תקינים יותר, ממה שהיה בעבר. דומה, שהעיקרון הפשוט של עמידת הממשלה מאחורי החלטותיה היא, הוא אלמנטרי בממשל מתוקן.

ביטול למעשה, גם של ההחלטה הממשלתית הזאת, משמעותו התמוטטות טוטאלית של כל הקו המדיני של הממשלה, ויש לעשות הכל כדי למנוע זאת.

בכבוד רב
ובברכה,

שלמה באום אליקים העצני משה לשם

מטה המאבק לביטול האוטונומיה * שנית גמלא לא תיפול

רח' רמת הגולן 18, ת.ד. 3194, ירושלים, טל. 02-9961878

nfile Discount Bank Ltd.

בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ

המנהל הכללי

MANAGER

לשכת סדר האוצר

13-04-1997

97-31786

מס' מסמך

אל

לוח

העברת פקסימליה
מכתב לוראי

מסמך

(מכ)

3103

אל: שר האוצר - מכ 13 מר' 137

מס' פקסימליה: 02-5635769

נואח: מנ משה שבי מנל

מס' עמודים (כולל עמוד זה): 3

הוראות מיוחדות:

תאריך משלוח: 14.4.97

שעה:

לחתימה

Leo

Mercantile Discount Bank Ltd.**בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ**

המנהל הכללי

GENERAL MANAGER

תאריך: 12/04/97
סימולין: 212

החל
11
303

אל: שר האוצר
מר דן מרידור

הנדון: הצעת חוק ליישום הסדר הביניים בדבר הגדה המערבית
ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני
חקיקה) התשנ"ז - 1997

כללי

.1

בהצעת החוק הנ"ל, שפורסמה ברשומות בקובץ הצעות חוק 2611 מיום
31.3.97, תיקוני חקיקה שונים לגבי ההסדרים הכלכליים בין ישראל
לבין הממשל העצמי הפלסטיני.

אודה לך אם תשקול הכללת סעיף שיאפשר קיזוז בין פקדונות ברשות
הפלסטינית, אם לא יוחזרו כנדרש, לבין העברת כספים מממשלת ישראל
לרשות זו.

כיוון שאנו בנק ישראלי, הרי שאם יועלה הנימוק שהקיזוזים ע"פ
הסכמי אוסלו הם רשימה סגורה, ניתן להתגבר על כך בדרך שתחייב
אותנו להפקיד את הפקדונות במשרד האוצר או בבנק ישראל, כשם שאנו
מפקידים את כל הכספים בהם אנו מחויבים, ואלה יפקידו אותם ברשות
הפלסטינאית.

פעילות בנקאית בשטחי האוטונומיה

.2

בידוע פועלים בשטחי האוטונומיה סניפים רבים של בנקים שהינם
בעיקר בנקים בבעלות ערבית.

בנקים אלה פועלים תוך סיכון מסחרי, אותו כל בנק אומד לעצמו, אך
ללא סיכון פוליטי אליו חשוף בנק ישראלי הפועל באזור.

בנק מרכנתיל דיסקונט הינו כיום הבנק הישראלי היחיד הפועל בשטחי
הרשות הפלסטינית ואנו סבורים שלפעילות זו יש ערך מוסף לקשרי
ישראל והאוטונומיה מעבר לפעילות עסקית גרידא.

איננו מבקשים מהמדינה ערבויות, למרות שמדובר ביצוא שירותים כמו
כל יצוא אחר, אך אנו מבקשים שכספים המופקדים ברשות הפלסטינאית
מכח חוקיה (דהיינו פקדונות שהרשות מחייבת אותנו להפקיד אצלה) לא
ישמשו את הרשות ללחצים פוליטיים או כלכליים על פעילותינו ולא
יהיה חשש שלא יוחזרו במועד.

Mercantile Discount Bank Ltd.**בנק הרכנתיל דיסקונט בע"מ**

המנהל הכללי

GENERAL MANAGER

מדובר בכספים שאינם חלק מהפעילות העסקית השוטפת, אלא חירוב שמטילה עלינו הרשות הפלסטינאית, וכאמור בחשיפה פוליטית שאינה מנת חלקם של הבנקים הערבים באוטונומיה.

ניתן לבצע את ההפקדה, כאמור לעיל, באמצעות משרד האוצר או בנק ישראל.

תיקון חקיקה

.3

פניותינו בעבר, הגם שנגעו לצד המהות, סורבו על ידי משרדך בנימוק שהחוק הקיים אינו מאפשר הגנה על הפקדונות האמורים בדרך של קיזוזם, במקרה של DEFAULT של הרשות, מהכספים המועברים אליה.

כיוון שעתה עומד על הפרק תיקון לחוק ביוזמת הממשלה, אודה לך על הכללת נושא זה.

בכבוד רב,

 משה גביש

מדינת ישראל
משרד האוצר

לשכת היועץ המשפטי

ב' בניסן התשנ"ז
9 באפריל 1997

ת.97-7797

לכבוד

עו"ד אלון סמואל
רח' לבונטין 2
תל אביב 65111

הנדון: בקשת לקבל פרטים לגבי קרן פיצויים לספקים ישראלים
סימוכין: מכתבך 2064/9020 מיום 12.3.97

במכתבך שבסימוכין ביקשתם לקבל מידע בנוגע לפרסום בעיתון 'ידיעות אחרונות' בדבר הקמת קרן מיוחדת אשר נועדה לפצות ספקים ישראלים, אשר תושבים פלסטינים חבים להם כספים.

למצער, לא ידוע לנו על דיונים בין שר האוצר לבין נציגי המועצה הפלסטינית בהם סוכם על הקמת קרן או על הקצבת כספים מיוחדים כדי לפצות ספקים ישראלים כאמור במכתבך, והידיעה הנ"ל - בטעות יסודה.

בברכה,

דיינה גרוס, עו"ד

העתק:

מר עוזי לוי - סגן הממונה על התקציבים אגף תקציבים
מר ירון קולס - עוזר בכיר למנכ"ל משרד האוצר ✓
לתיק: גביית חובות של ישראלים

שר התעשייה והמסחר

משרד התעשייה והמסחר

1997-14-11

ירושלים, כא' אדר ב', תשנ"ז
30 מרץ 1997

מספרנו: 001204

לכבוד
מר דן מרידור
שר האוצר
משרד האוצר, הקריה
ירושלים

דן, שלום וברכה!

הנדון: החזר מס הניה על מכירות לאזור הרשות הפלסטינאית

כידוע לד - בהתאם להסכם פריז, מוחזרים לרשות הפלסטינאית כל הקניות המוטלים על המוצרים המיובאים לשטחים שבשליטתה, ואילו על הרשות הפלסטינאית תמריץ לעודד רכישה בחו"ל של מוצרים עתירי מס קניה שניתן לקנותם מתוצרת ישראל, ושבעבר סוחרים פלסטינאים נהגו לקנות בארץ. אחד המוצרים הבולטים הוא ברזל מצולע לבנין. המוצר הנדון נמכר מהארץ לשטחי הרשות בכמויות של מעל 100,000 טון לשנה, כאשר מס הקניה לטון ברזל מצולע מקומי מגיע לכ-185 ש"ח.

לאחרונה החלה לפעול בשטחי הרשות חברה בשם "קובסקו", שלפי מיטב ידיעתנו הרשות הפלסטינאית שותפה בה. חברה זו מתכננת הקמת מפעל לערגול ברזל מצולע לבנין ביריחו, בהשקעה של מעל 40 מליון \$, וכבר החלה לפעול בשוק ברזל מצולע. החברה החלה כבר ביבוא ברזל ויש להניח שהמכירות של היצרניות המקומיות, מפעלי פלדה מאוחדים ויהודה פלדות לשטחי האוטונומיה, יפגעו קשה עם תגבור פעילותה, במידה ולא יוחזר לרשות מס הקניה גם מהייצור הישראלי.

חברת הסיגריות דובק התגברה זמנית על הנושא, ע"י העברת הייצוא של סיגריות "טיים" המשווקות ברשות ליוון. את ייצור הברזל המצולע שלנו, לא ניתן, ובודאי שלא כדאי, להעביר לחו"ל.

8/11/77

אשר
משרד
מנהל
מטה
שר
האוצר
מסמך
דניס
רוס
3103

לשכת שר האוצר-

ת.96-77837

אל: מר דוד ברודט, מנכ"ל משרד האוצר
מאת: יובל רכלבסקי, מנהל מטה שר האוצר

מסמך דניס רוס

3103

מצ"ב מסמך דניס רוס, שנמסר לשר האוצר, בפגישתם בשבוע שעבר.
בעקבות הפגישה והנושאים שהועלו בה, מבקש השר כי תפעל לקידום בניית גשר שיח' -
חסיין במימון ממשלת יפן. ישנה בעיה של הסכם עובדים ישראליים, שיש לפותרה.
כמו כן הועלו טענות כי לא נסגרה רשימת הירקות ומוצרים אחרים, האמורים להיות
מיוצאים מירדן לישראל.
להנחיותיך לגורמים העוסקים בכך.

ל.י.

העתק: מר דן מרידור, שר האוצר ✓

JORDANIAN-ISRAELI ECONOMIC RELATIONS: US SUGGESTIONS & GOI ACTION

ACTION/SUBJECT	U.S. SUGGESTIONS	GOI STATED INTENTIONS	CURRENT SITUATION
50 MCM OF DRINKING WATER FOR JORDAN	Engage GOJ on feasibility and modalities for 50 MCM to be generated; clear up misperceptions.	Unofficially, GOI contacts cast doubt on GOI's intentions and ability to furnish the 50 MCM from Israeli sources.	GOJ may believe GOI intends to furnish at least part of the 50 MCM from the Sea of Galilee. No GOI-GOJ discussions noted.
JOINT WATER COMMITTEE	Should meet regularly to address outstanding issues.	--	Sub-committees meet periodically; GOJ urges more timely GOI decision-making.
ISRAEL-JORDAN TRANSPORT AGREEMENT	Expedite processing of Jordanian shipments at bridges. Implement provisions on Jordanian truck presence on West Bank side of Jordan River. Convene Joint Transportation Committee	GOI states general intention to remove trade barriers.	Embassy Tel Aviv reports GOI looking at altering back-to-back system; awaits GOJ response. No GOI action noted. No GOI action noted.
ISRAELI-JORDANIAN-PALESTINIAN TRADE ISSUES	Meet trilaterally to liberalize and harmonize lists and quantities of goods in the three bilateral economic agreements which may be imported into PA areas from Jordan. Meet trilaterally to discuss easing transit of goods across Allenby and Adam bridges. Meet trilaterally to discuss Allenby bridge improvements involving Japanese resources.	GOI states general intention to remove trade barriers. -- --	No GOI action noted. (Embassy reports that recent GOJ list of ag products to be liberalized for export to Israel could be approved by GOI.) No GOI action noted. No GOI action noted.
IFTRIC GUARANTEES	Make available at least \$20 million in IFTRIC funds for Israeli investment in Jordan.	--	No GOI action noted.
ISRAEL ZONE A STATUS	Give "Zone A" incentives to foreign/Israeli firms for both sides of border in some areas.	--	No GOI action noted.
STAFFING AND FOLLOW-UP ON GRID LINKAGE	Provide adequate staff and accelerate implementation.		No GOI action noted.
JRV STEERING COMMITTEE	Revive Steering Committee. Produce with GOJ master plan and project book for Cairo Economic Summit.		JRV Steering Committee meeting scheduled for 9/24-25. GOI & GOJ working with Harza and USG on CES project book.
EILAT/AQABA AIRPORT	Get GOI ministries on board one economically feasible plan and engage GOJ.	Some in GOI internally floating pilot program for European charters to land at Aqaba.	

(over)

לשכת שר האוצר

19.3.97

רן,

מצב מנהל מ'יני עירן אלקי.

ב'קטתי את חיוך בעתה עירן ירון

בהחלטה הם גלחו את המנהל

המצב.

ל'ני'עסק.

של

ד"ר שולה פסח

הוא

משרד האוצר
לשכת המנהל הכללי

ירושלים, ט' באדר ב' התשנ"ז
18 במרץ 1997

ת.97-24799

אל:

גב' מיקי ערן - המפקחת על מטבע חוץ בנק-ישראל

הנדון: הוראות הפיקוח על מטבע-חוץ בעסקאות עם האוטונומיה
מתייחס למכתבך לשר האוצר מיום 2 במרץ 1997

מכתבך לשר האוצר הועבר לטיפול.

בשונה מהסיכום בנינו בחודש ספטמבר 1995, כוללות ההוראות המובאות לחתימת שר האוצר גם איסור על חברות כרטיסי האשראי בישראל להנפיק לתושב האוטונומיה כרטיס אשראי מכל סוג שהוא המשוך על פקדון בישראל.

קיבלתי את ההסבר כי קיימת בעיה שלפיה נעשה שימוש בכרטיסי אשראי בשקלים בלבד גם לביצוע עסקאות במט"ח בחו"ל. עם זאת, בראיית מכלול היחסים הכלכליים עם האוטונומיה, יש בעינינו חשיבות רבה בהתרת עסקאות שוטפות בשקלים בין ישראל לתושבי האוטונומיה, במידת הניתן ללא כל מגבלות.

אי לכך, יש לתקן את ההוראות המוצעות כך שיאפשרו לחברות הישראליות הנפקת כרטיסי אשראי המשוכים על פקדונות וחשבונות בשקלים בלבד. במקביל יש למצוא יחד עם חברות כרטיסי האשראי מהם הצעדים הדרושים על מנת להקטין את האפשרות של שימוש בכרטיסים אלה לעסקאות במט"ח.

למען הסדר הטוב, אבקש כי בעתיד יועברו הוראות מסוג זה לעיון מנכ"ל האוצר לפני העברתן לחתימת השר.

בברכה,
דוד ברודט

העתק: שר האוצר

ירושלים, כג' באדר א, תשנ"ז
2 במרץ, 1997

אל: שר האוצר

נכבדי,

הנדון: הוראות הפיקוח על מטבע חוץ בנושא האוטונומיה

בעקבות חתימת ההסכם הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני ביום 28 בספטמבר 1995, נדרשים שינויים בחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978 (להלן-החוק) ובהיתר הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978 (להלן-ההיתר הכללי) לעניין מעמדם של התושבים בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית ולעניין עסקאות בינם לבין תושבי ישראל. שינויים אלה סוכמו זה מכבר עם מנכ"ל האוצר.

במסגרת שינויים אלה, התושבים בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית יקבלו מעמד מיוחד, השונה ממעמד תושב חוץ וממעמד תושב ישראל. לצורך כך הם יוגדרו, לעניין החוק, כתושבי חוץ, ולפיכך כל פעולותיהם בישראל, או לגבי נכס בישראל, יהיו טעונות היתר. תיקון זה ייעשה בדרך של התקנת תקנות בתוקף סמכות שר האוצר לפי פסקה (4) להגדרת "תושב חוץ" בסעיף 1 לחוק. התקנות ייקראו "תקנות הפיקוח על המטבע (הגדרת תושב חוץ), התשנ"ז-1977" (להלן-התקנות). במקביל, לעניין ההיתר הכללי, יוצאו תושבים אלה מהגדרת "תושב חוץ" וייקבעו לגביהם הוראות מיוחדות, המסדירות את המותר והאסור בפעילות בינם לבין המשק הישראלי.

בהזדמנות זו של התקנת התקנות והגדרת תושב החוץ, הוספנו חלופות נוספות להגדרת תושב חוץ. לפי המצב הקיים, מוגדר כתושב חוץ מי שנמצא בישראל על פי אשרה ורשיון לשיבת מעבר, או ישיבת ביקור; על פי התיקון, יתווסף להגדרת תושב חוץ גם מי שנכנס לישראל או שוהה בה על פי אשרה שהנפיק משרד החוץ (אשרה דיפלומטית, אשרת שירות או אשרה מיוחדת), מי שפטור מקבלת אשרה וכן מדינות חוץ ונציגויות דיפלומטיות וקונסולריות של מדינות חוץ.

מצ"ב התקנות, לאישורך; כמו כן מצ"ב לעיונד העקרונות שבבסיסן של ההוראות החדשות.

בברכה
מיקי ערן

תקנות הפיקוח על המטבע (הגדרת תושב חוץ), התשנ"ז-1997

בתוקף סמכותי לפי פסקה (4) להגדרת "תושב חוץ" בסעיף 1 לחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978¹ (להלן-החוק), אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות 1. בתקנות אלה -

"הישובים" - כהגדרתם בסעיף XII להסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנילוו אליו (להלן - ההסכם).

"האתרים הצבאיים" - כמשמעותם בהסכם, לרבות אזור המיתקנים הצבאיים כמשמעותו בסעיף XVII להסכם;

"שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט הישובים והאתרים הצבאיים.

תושב חוץ 2. לענין החוק, יראו כתושב חוץ -

- (1) מי שהוא תושב שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, למעט אזרח ישראלי;
- (2) מי שנכנס לישראל לפי צו הכניסה לישראל (פטור), התשט"ז-1956²;
- (3) מי שנכנס לישראל לפי צו הכניסה לישראל (פטור מאשרה), התשל"ד-1974³;

¹ ס"ח התשל"ח, עמ' 108 ועמ' 206; התשמ"ח, עמ' 23.

- (4) מי שנכנס לישראל לפי צו הכניסה לישראל (פטור נציגי מדינות חוץ),
התשמ"ח-1988;⁴
- (5) מי שנכנס לישראל או שוהה בה על פי אשרה דיפלומטית, אשרת
שירות או אשרה מיוחדת שניתנה על ידי משרד החוץ;
(6) מדינות חוץ ונציגויות דיפלומטיות וקונסולריות של מדינות חוץ.

תחילה 3. תחילתן של תקנות אלה ביום _____.

דן מרידור
שר האוצר

התשנ"ז
(1997)

² ק"ת התשט"ז, עמ' 607; התש"ך, עמ' 774.

³ ק"ת התשל"ד, עמ' 976; התשנ"ד, עמ' 1196.

⁴ ק"ת התשמ"ח, עמ' 441; התשנ"ו, עמ' 650.

ירושלים, 2 במרס 1997

הוראות הפיקוח על מטבע חוץ בעניין עסקאות בין ישראל לבין האוטונומיה

העקרונות בבסיסן של ההוראות

ההוראות החדשות מקנות לתושב האוטונומיה, לרבות בנקים, מעמד מיוחד, הדומה ככל האפשר למעמדו של תושב ישראל, למעט האפשרות לרכישת מט"ח מבנקים כנגד שקלים והעברת מט"ח לחו"ל.

פעילות תושבי ישראל עם תושבי האוטונומיה, למעט בנקים, השוותה ככל האפשר לפעילויות בתוך ישראל. לפיכך, כל התשלומים בגין עסקאות של תושבי ישראל עם האוטונומיה מותרים בשקלים בלבד, וללא כל הגבלה כמותית.

1. עסקאות שוטפות

- תשלומים של תושב ישראל לתושב האוטונומיה בגין רכישה של טובין או שירותים (לרבות עבודה ושירותי תיירות), ייעשו בשקלים בלבד.
- המרה למט"ח של שקלים, שיצטברו בידי תושבי האוטונומיה ומוסדותיה, תוכל להיעשות אך ורק על ידי הרשות המונטרית הפלסטינית, לפי ההסדר שנקבע בהסכם פריז.
- תושב ישראל רשאי לקבל בתמורה לטובין ושירותים הנמכרים לתושב האוטונומיה שקלים או מטבע חוץ.
- תושב האוטונומיה אינו רשאי לרכוש מט"ח כנגד שקלים מבנקים בישראל, ואינו רשאי לבצע העברות מפיקדונותיו בישראל לחוץ לארץ (למעט מפיקדונותיו מסוג לא תושב -- ר' להלן).

2. אשראי ופיקדונות

- לגבי תושב ישראל, בנק באוטונומיה כמוהו כבנק זר, ומותר לתושב ישראל לקבל ממנו אשראי במט"ח בלבד, ולנהל בו פיקדונות בהתאם לכללים החלים על ניהול פיקדונות בחו"ל. אין תושב ישראל (לרבות בנק) רשאי לנהל בבנק באוטונומיה פיקדון בשקלים.
- בנק סוחר מוסמך בישראל רשאי לתת אשראי במט"ח או בשקלים לתושב האוטונומיה, בכפוף לכללים החלים על מתן אשראי לתושב חוץ. תושב ישראל אחר רשאי לתת לתושב האוטונומיה אשראי בשקלים, ללא מגבלות.
- בנק סוחר מוסמך רשאי לנהל עבור תושב האוטונומיה, לרבות בנק, פיקדונות לא תושב בהתאם לכללים החלים על ניהול פיקדונות כאלה עבור תושב חוץ (פיקדונות שמקורם במטבע חוץ, בלבד).
- בנק סוחר מוסמך רשאי לנהל לתושב האוטונומיה, לרבות בנק, פיקדונות בשקלים מכל סוג שהוא, לרבות פיקדונות צמודים ולמעט תוכניות חיסכון, ובלבד שלשקלים אלה אין זכות להמרה חוזרת.

3. השקעות ריאליות ופיננסיות

- השקעות ריאליות ופיננסיות של תושב ישראל באוטונומיה מותרות בשקלים בלבד וללא כל הגבלה, למעט החזקה של פיקדונות בשקלים.
- השקעות ריאליות ופיננסיות של תושב האוטונומיה בישראל מותרות, למעט השקעות בתוכניות חיסכון, בקופות גמל ופנסיה, ורכישה של תוכניות ביטוח חיים עם אלמנט חיסכון. אם ההשקעות נעשו במטבע חוץ, חלה עליהן הזכות להמרה חוזרת.

4. כרטיסי אשראי

על חברות כרטיסי האשראי בישראל חל איסור להנפיק לתושב האוטונומיה כרטיס אשראי מכל סוג שהוא, המשוך על פיקדון (בשקלים או במט"ח) בבנק בישראל, למעט כרטיס אשראי המשוך על פיקדון לא תושב או על חשבון בנק באוטונומיה או בחוץ לארץ.

משרד האוצר
לשכת המנהל הכללי

3103

ירושלים, ט' באדר ב' התשנ"ז
18 במרץ 1997

ת.97-24799

אל:
גב' מיקי ערן - המפקחת על מטבע חוץ בנק-ישראל

הנדון: הוראות הפיקוח על מטבע-חוץ בעסקאות עם האוטונומיה
מתייחס למכתבך לשר האוצר מיום 2 במרץ 1997

מכתבך לשר האוצר הועבר לטיפול.

בשונה מהסיכום בנינו בחדש ספטמבר 1995, כוללות ההוראות המובאות לחתימת שר האוצר גם איסור על חברות כרטיסי האשראי בישראל להנפיק לתושב האוטונומיה כרטיס אשראי מכל סוג שהוא המשיך על פקדון בישראל.

קיבלתי את ההסבר כי קיימת בעיה שלפיה נעשה שימוש בכרטיסי אשראי בשקלים בלבד גם לביצוע עסקאות במט"ח בחו"ל. עם זאת, בראיית מכלול היחסים הכלכליים עם האוטונומיה, יש בעינינו חשיבות רבה בהתרת עסקאות שוטפות בשקלים בין ישראל לתושבי האוטונומיה, במידת הניתן ללא כל מגבלות.

אי לכך, יש לתקן את ההוראות המוצעות כך שיאפשרו לחברות הישראליות הנפקת כרטיסי אשראי המשוכים על פקדונות וחשבונות בשקלים בלבד. במקביל יש למצוא יחד עם חברות כרטיסי האשראי מהם הצעדים הדרושים על מנת להקטין את האפשרות של שימוש בכרטיסים אלה לעסקאות במט"ח.

למען הסדר הטוב, אבקש כי בעתיד יועברו הוראות מסוג זה לעיון מנכ"ל האוצר לפני העברתן לחתימת השר.

בברכה,
דוד ברודט

העתק: שר האוצר

מפעלי פלדה
מאוחדים בע"מ

אזור התעשייה עכו
ת.ד. 2121, עכו 24000
טל' 04-9853838, פקס: 04-9853843

שכת שר האוצר

10-03-1997

97-24000
מסמך
א"ר

לכבוד:

מר נתן שרנסקי, שר התעשייה והמסחר
רח' אגרון 30
ירושלים

לכבוד:

מר דן מרידור, שר האוצר
משרד האוצר
הקריה
ירושלים

5 במרץ 1997

שרים נכבדים,

הנדון: העברת תקבולי מס קניה במישרין לרשות הפלשתינאית

כידוע, מפעלנו מייצר ומוכר ברזל מצולע לבניין לחברות שונות המצויות בשטחי הרשות הפלשתינאית. על פלדה מצולעת מוטל מס קניה בשיעור של 15%.

מסתבר כי הרשות הפלשתינאית זוכה לקבל מיד ובמישרין תקבולי מס קניה הנגבים לגבי מוצרים מסוימים הנרכשים בישראל עבור גורמים המצויים בתחומי הרשות וכן בגין מוצרים המיובאים במישרין עבור גורמים כאמור. באשר למוצרים אחרים ובכללם פלדה מצולעת, מס הקניה מועבר לרשות, רק לאחר שרשויות המכס מתחשבות עם הרשות בעניינים שונים.

מצב דברים זה עודד את הרשות לאחרונה ליבא, במישרין או בעקיפין, כמות גדולה מאוד של פלדה מצולעת מטורקיה (20,000 טון) ובכך יש כדי לגרום למפעלנו על מאות עובדיו נזק ממשי ומיותר.

במילים אחרות, המדיניות הנוכחית מעודדת את הרשות הפלשתינאית ליבא ולצמצם רכישות מקומיות וכן היא יוצרת אפליה בין יצרנים ישראלים המוסמכים להעביר מס קניה במישרין לרשות לעומת אחרים שאינם מוסמכים.

נודה לכבודכם אם תפעלו בדחיפות לתיקון המעוות כך שיבוא לא יחליף ייצור מקומי שלא לצורך, תוך גרימת נזק ממשי למפעלנו והסבת רווח וטובת הנאה לפעלים זרים ומתחרים.

בכבוד רב,

יצחק זמיר
מנכ"ל

לוטה: מר מוטי אילון, מנהל אגף המכס והבלו
אלוף (מנדי) אור, מתאם הפעולות בשטחים

מפעלים:

קרית הפלדה עכו, ת.ד. 2121, עכו 24000
מפעל ערגול גת, ת.ד. 185, קרית גת 82000
"הלום" החברה למחזור ולמסחר מתכות בע"מ עכו
מערש פלדות בנין בע"מ, משה שרת 45, אזור
כור פלדה בע"מ, משה שרת 45, אזור

מדינת ישראל
משרד האוצר - אגף התקציבים

כ"ג באדר ותשנ"ז
2 במרץ 1997
ח.97-18947

לכבוד
מר אמי פלנט
מנכ"ל המשרד לבטחון פנים

3103

הנדון: פרוטוקול מעבר בטוח

בהמשך לדיונים בנדון, להלן התייחסותי לנושאים הכלכליים התקציביים:

1. גביית דמי טיפול

אין בנמצא הערכה לגבי היקף התנועה במעבר הבטוח ולעלויות התפעול שיגורו על פי אישור שר הביטחון וחור"ד המשפטית, ניתן יהיה לגבות דמי טיפול בעתיד לכיסוי הוצאות תפעול המעבר.

הכללת סעיף בנושא זה בפרוטוקול עשויה להחליש את עמדתנו (ולמעשה לדיון) ומוצע לפיכך שלא להתייחס לעניין זה (כולל לא הפניה או תמיכה בועדות המשותפות).

2. תשלום הוצאות לעוברים הפלשתינים במעבר הבטוח

יש לכלול סעיף הקובע כי כל ההוצאות שיהיו בגין עוברים במעבר הבטוח (רפואי, גיררה וכו') יהיו באחריות הצד הפלשתיני (מצ"ב נוסח - נספח 1).

3. שעות הפעלת המעבר

מבחינת ההיערכות ועלויות הטיפול של המעבר הבטוח, עמדת הפו"ח צריכה להיות להפעלת המעבר במשך חמישה ימים בשבוע, כימי חול בלבד. פשרה בעניין זה תתכן בכיוון של הרחבת שעות הפתיחה בימים אלו בלבד (חוספת של שעה עד שתיים) ולא חוספת ימים.

4. הקמת נקודות המעבר הבטוח

עלויות הקמת נקודות המעבר הבטוח הן באחריות משרד הבטחון/צה"ל. המקורות התקציביים סוכמו במסגרת תכנית קשת צבעים למתן מענה לכל הצרכים הגובעים מההערכות להסכמי עזה ויריחו ולהסכם הביניים.

1. 1. 1.

2.

3. 3. 3.

4. 4. 4.

5. 5. 5.

6. 6. 6.

7. 7. 7.

8. 8. 8.

9. 9. 9.

10. 10. 10.

5. תפעול המעבר הבטוח

עלויות התפעול יהיו באחריות משרדי הממשלה מתוך מסגרת התקציב הקיימת הכוללת את התוספות שניתנו בגין ההערכות מחדש על פי השכם הזה וי"ח והשכם הביניים:

א. תפעול נקודות המעבר הבטוח: באחריות צה"ל.

ב. תפעול ואכיפה בין נקודות המעבר הבטוח: באחריות משטרת ישראל.

ג. דרישות נוספות: צרכים נוספים של משרדי הממשלה וגופים אחרים יהיו מתוך מסגרת התקציב הקיימת, על פי סדרי העדיפויות של כל משרד/גוף.

לדעת משרד האוצר אין לחקים גוף/מנהלה יעודיים לנושא המעבר הבטוח (המהווה כפילות), ויש לשלבם במסגרת התפעול הקיים במעברים.

6. חתחייבויות מול הצד הפלשתיני

אין לכלול בפרוטוקול החתחייבויות הכוללות מחויבויות תקציביות טרם זיהוי או סיכום המקור התקציבי המיועד. מחויבויות שינתנו יבוצעו מתוך תקציבי המשרדים במסגרות הקיימות.

7. מעבר קרני

מעבר סחורות במעבר הבטוח יהיה דרך קרני על פי ההסדרים שיקבעו במעבר זה.

בכבוד רב,

עוזי לוי
ס/ממונה על התקציבים

העתק:

מר דוד ברודט - מנכ"ל משרד האוצר
מר דוד מילגרום - הממונה על התקציבים
עו"ד ימימה מזוז - היועצת המשפטית משרד האוצר
מר טל נוימן - צוות בטחון
סא"ל עמוס גיורא - יועמ"ש אוח"ע מפצ"ר

Israel will notify the Council of expences and damages incurred to Israel or other entities or persons in Israel due to Palestinian travelers and vehicles in the safe passage, through the JSC.

The Palestians Council will bear all responsibility for the above mentioned expences and damages and shall reimburse Israel or any entities or persons in Israel for the full amount of expences and damages incurred within 7 days from the date of notification.

מלכא - אהרונים - ליברמן, משרד עורכי דין

MALKA - AHARONY - LIBERMAN LAW OFFICES

רח אבא הלל 17 רמת גן 52522 ISRAEL 035758905

AVISHALOM MALKA ADV.

AHARON AHARONY ADV.

DARUCH LIBERMAN ADV.

מלכא אבישאלום עור

אהרונים אהרונים עור

ליברמן דארוך עור

בס"ד

ט' באדר התשנ"ו
29 בפברואר 1996- באמצעות פקס' 02-258446
- ו/או באמצעות פקס' 02-228602לכבוד
מר אריה זיוף
מנהל המכס והבל"ו ומס קניה
רח' אגרון 32
ירושלים

א.נ.

הנדון: עמותת נפגעי חובות של תושבי השטחים (ביסוד)בשם עמותת נפגעי חובות של תושבי השטחים (ביסוד) הנני לפנות אליך כדלהלן:
חמצית הבעיה:

1. לאחר שממשלת ישראל חתמה עם הרשות הפלסטינית הסכמים שונים, והחלה במימוש, נוצר מצב לפיו, תושבים הנמצאים בתחומי הרשות הפלסטינית אינם משלמים ו/או פורעים את חובם לזכאים שונים, אזרחי מדינת ישראל (להלן: "זכאים").
2. חרף האמור בהסכם אוסלו ב', נספח 6, פרוטוקול בנושא עיניינים משפטיים, בסעיף 3א' הרשות הפלסטינית לא עשתה דבר למימוש חלקה על פי ההסכם חרף שממשלת ישראל ביצעה את כל תיקוני החקיקה הנדרשים לקיום ההסכם.
3. התושבים הפלסטינים מנצלים עד תום את המצב החדש שנוצר וכאופן שיטתי ובמידת מה, בעזרה ישירה ו/או עקיפה של הרשות הפלסטינית אינם משלמים את חובם כנדרש.
4. המערכת המשפטית בתחומי הרשות הפלסטינית אינה מאפשרת את גביית החובות ונסיונות חוזרים ונשנים של מי מחברי העמותה שנכנסו אל תחומי הרשות הפלסטינית והתדיינו בבתי המשפט הפלסטיניים, לרבות באמצעות ההוצאה לפועל, עלו בתוהו.
5. טרם יישום ההסכם היתה לזכאים זכות קנויה ונתונה עפ"י החוק הישראלי לפיו, יכלו הזכאים לגבות את חובם ע"י בית המשפט והוצאה לפועל בישראל. ההסכם ויישומו נטלו את זכותם זו של הזכאים ובכך מנעו מהם אפשרות לגבות את חובם. הזכאים מצאו עצמם בפני שוקת שבורה וחלקם הגיעו עד פת לחם.
6. ממשלת ישראל לא התריעה והזהירה את הזכאים ולא הבהירה את ההשלכות העלולות לנבוע מיישום ההסכם כך שלא היה בידם סיפק לבצע ולעשות כל מעשה על מנת לממש את חובם.
7. ממשלת ישראל ראתה בחיוב את ההתקשרות ויחסי המסחר הקיימים בין תושבי מדינת ישראל לבין תושבי השטחים ובמקרים מסויימים אף עודדה אותם.
8. הזכאים מוצאים עצמם במלחמה מתמדת, מאחור ומלפנים. מחד הם נתבעים ע"י הספקים (שמהם קנו הסחורה ומכרו לתושבי השטחים) בתחומי מדינת ישראל ונוקטים נגדם הליכי גביה שונים לרבות מכירת דירתם וביתם, ומאידך אין הם יכולים לממש את זכותם כלפי תושבי השטחים. עובדה המהווה עילה למצב אליו נקלעו.

מלכא - אהרונים - ליברמן, משרד עורכי דין

MALKA - AHARONY - LIBERMAN LAW OFFICES

רח אבא הלל 17 רמת גן 52522 ISRAEL

AVISHALOM MALKA ADV.
 AHARON AHARONY ADV.
 BARUCH LIBERMAN ADV.

מלכא אביסלום עור
 אהרונים אהרונים עור
 ליברמן ברוך עור

9. נציגי העמותה נפגשו עם שר המשפטים - פרופ' דוד ליבאי ועם מנכ"ל משרדו - מר חיים קלוגמן והוחלט להקים ועדה בין משרדית אשר תפקידה יהיה למצוא פיתרון לבעיות הדחופות אותם מעלים חברי העמותה.
10. הועדה החלה עבודתה, ונציגי העמותה עומדים בקשר מתמיד עם נציגי הועדה ובמיוחד עם ז'אן קלוד מנם - קמ"ט משפטים.
11. בישיבה שקיימו נציגי העמותה עם חברי הועדה, לא היתה מחלוקת שאת בעיית המע"מ אשר תפורט להלן יש לפתור לאלתר.

בעיית המע"מ

12. במסגרת החובות הנ"ל קיים מרכיב המע"מ. היינו, הטובין ו/או הסחורה שנמכרה לתושבי השטחים נמסרה בצירוף חשבוניות מס אשר הועברו לתושבים הפלסטינים. התושבים הפלסטינים שילמו כנגד חשבוניות אלה בשיקים ו/או התחייבויות אחרות שחוללו באי פרעון.
13. רשויות המע"מ דרשו ונפרעו מהזכאים על יסוד החשבוניות ובחלק מן המקרים הכספים הנ"ל אף הועברו לרשות הפלסטינית.
14. לית מאן דפליג, שסוגיית המע"מ, שהאבסורד שבה זועק לשמים, חייבת לבוא לידי פתרון מידי ומהיר, מאחר וכל כולה נמצאת בתחום הסמכות והכללים הקיימים של מדינת ישראל.
15. לאור האמור לעיל, יש לראות בחובות הנ"ל כחובות אבודים, ולהשיב לבעלי החשבוניות מס ששילמו את כספם על יסוד חשבוניות אלה, חזרה.
- בכל מקרה חברי העמותה נכונים לקבל כל פתרון אשר יגרום להשבת הכספים אשר שולמו לרשויות המע"מ, בגין חשבוניות אלה, לאלתר.
- אשמח לעמוד לשירותך להבהרות נוספות.

לתשובתכם אצפה.

 ליברמן ברוך, עו"ד

- פרופ' דוד ליבאי
 - מר אברהם (ביגה) שוחט
 - מר סילבן שלום
 - מר מיכאל בן יאיר
 - עו"ד מייק בלס
 - עו"ד ז'אן קלוד
 - יו"ר אתי בן דור
 - רו"ח העמותה

- העתקים:
 1. שר המשפטים
 2. שר האוצר
 3. ח"כ
 4. יועץ המשפטי לממשלה
 5. מחלקת הבג"צ
 6. קמ"ט משפטים
 7. הנהלת העמותה
 8. שמשון מרון

(9) מ-2654

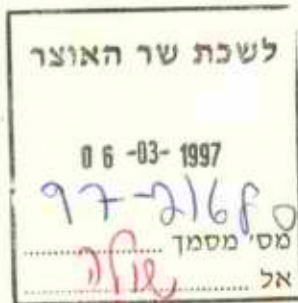

הכנסת

ח"כ אברהם הירשזון

3/03

י"ח באדר א' תשנ"ז
25 בפברואר 1997
627/97

לכבוד,
שר האוצר
מר דן מרידור
לשכת השר
ירושלים.

כב' השר,

הנדון: פיקוח על ביטוחי הרשות הפלשתינית

מצ"ב עותק משאילתה שלי אל שר התחבורה וכן תשובתו, המגלגלת את האחריות לתנועת כלי רכב פלשתינים לא מבוטחים אל פתחו של משרד האוצר.

הואיל ואנו עוסקים למעשה בדיני נפשות, אבקש לדעת כיצד מפקח משרד האוצר על נושא תקפות הביטוח של כלי רכב זרים הנעים בכבישי הארץ בכלל, ועל כלי רכב פלשתינאים בפרט. מי אחראי לביטוחו של אזרח ישראלי הנפגע ע"י רכב המבוטח ע"י גורם פלשתינאי חסר זהות המתגלה ככלי ריק בעת הפעלת הביטוח?

אודה לכב' על התייחסותו הדחופה לפנייתי.

בכבוד רב,

ח"כ אברהם הירשזון

העתק:

יו"ר ועדת הכספים, הרב רביץ.

כלי רכב ללא ביטוח

ש א י ל ת ה מ ס י 290

חבר הכנסת א' הירשזון שאל את שר התחבורה
ביום ב' בכסלו התשנ"ז (13 בנובמבר 1996):

מנכ"ל "קרנית" מסר כי עשרים אלה כלי רכב נעים בכבישי הארץ ללא ביטוח (בויקר
מכוניות של תושבי מזרח ירושלים ותושבי הגליל הערביים המבוטחים אצל גורמים
פלשתינאים).

רצוני לשאול:

1. האם עומדת תנועת כלי רכב ללא ביטוח ישראלי בקריטריונים של משרד התחבורה?
2. האם ישקול משרדך תקנות שתמנענה תנועת כלי רכב המבוטחים בביטוח של גורמים
פלשתינאים?

תשובת שר התחבורה י' לוי לשאלתה מס' 290:

(לא נקראה, נמסרה לפרוטוקול)

תשובה לשאלה מס' 1: לפי תקנות התעבורה מותר לרכב לנוע בישראל רק אם יש לגביו ביטוח תקף. לעניין רכב שירשום מחוץ לישראל הרי כניסתו לארץ ותנועתו בה מותרת במידה ויש לגביו ביטוח בר תוקף בישראל, וישנן חברות בחוץ לארץ המוציאות ביטוח כזה.

אם כן התשובה היא כי אין צורך בכל מקרה בביטוח ישראלי דווקא, אלא צריך להיות לגבי הרכב ביטוח בר תוקף.

תשובה לשאלה מס' 2: התשובה היא לא. הנושא נוגע לממונים על הביטוח; שר האוצר והממונה על הביטוח במשרדו. אין גם צורך בתקנות מאחר וכל המבקש לנוע בארץ ברכב חייב בביטוח תקף בישראל ואם לא עשה כן - עבר על חוק.

אאאא, חודם: 44243

אל: אוצר/0012

מ-: המשרד, תא: 230297, דח: 1408, דח: מ, סג: בל,

בבבב

025669091

026285438

025811551

025811832

2495427

בלמ"ס/מירי

אל: לשכת מנכ"ל - רפי ברק

מאת: ערב 2

הנדון: התיחסויות פלס' למו"מ עם ישראל

1. כוונות ישראל להקים שכונה בהר חומה ממשיכה לעמוד במוקד ההתבטאויות והפעילות הדיפלומטית הפלס'. להלן מהצהרות ערפאת בנושא:

א. ערפאת, נועד ב-22 עם נציגי מצרים, ירדן, מרוקו וקטר ברש"פ. בפגישה אמר (סימז"ת, 23) ערפאת, כי העובדה שישראל ממשיכה להקים התנחלויות, בפרט בג'בל אבו ע'נימ (הר חומה) בירושלים, מהווה התפתחות מסוכנת בתהליך השלום. עוד אמר ערפאת בפגישה, כי מצער אותו, שישראל לא מייחסת לנושא חשיבות מספקת, וכי אמר ישראל לא תפסיק את הקמת ההתנחלויות, הדבר יביא לתוצאות קשות. כמו כן ביקש ערפאת מנציגי המדינות הנ"ל לעדכן את ממשלותיהם בנוגע להתפתחויות במצב.

ב. קודם לכן, בדבריו לטלוויזיה התורכית ב-20 אמר (סימז"ת, 20) ערפאת, כי מן הראוי, שהעמי האסלאמי לא ישכחו את ירושלים. עוד אמר, כי ירושלים איננה בעייה של פלסטינ או של העולם הערבי בלבד, אלא בעייה של העולם האסלאמי כולו. ערפאת קרא לארה"ב, לרוסיה ולאיחוד האירופי להבטיח את עצמאותה של פלסטינ. הוא הוסיף ואמר, כי לתורכיה תפקיד חשוב בהגשמת שלום צודק וכולל באזור, וכי העובדה שתורכיה תמשיך למלא את תפקידה זה תסייע לזרז את תהליך השלום ולהניעו קדימה. עפ"י איפי (20) במהלך ביקורו בתורכיה, אמר ערפאת לכתבי: "ההתנחלויות בלתי חוקיות ונוגדות לחלוטין את החלטות האו"מ. אמר המדיניות הזו תמשך, המ ידחקו את תהליך השלום לפינה". עוד ערפאת האשים (סיס', 20) את ישראל, כי היא ממשיכה להטיל סגר על העמ הפלסטיני ולהפר את ההסכמים הנוגעים לאוטונומיה הפלסטינית.

בדבריו לרדיו התורכי זמן מועט לפני שעזב את תורכיה ב-20, אמר (סימז"ת, 20) ערפאת, כי המדינה הפלסטינית הוקמה לפני שהוקמה המדינה הישראלית, וכי מספר מדינות העולם שהכירו במדינה הפלסטינית רב ממספר המדינות שהכירו בישראל. הוא הוסיף ואמר, כי מספר תושבי פלסטינ גדול ממספר תושבי ישראל. עוד אמר ערפאת, כי הפלסטינים זקוקים ל-9 מליון דולר מדי יום ע"מ לכסות את הוצאותיהם, אולם הם מקבלים סיוע של פחות ממחצית מן הסכום זה. הוא הוסיף, כי ישראל פועלת להקמת התנחלויות חדשות, ומפרה בכך את כל החוקים וההסכמים שנחתמו בין השני הצדדים. ערפאת קרא לתורכיה לעקוב אחר מידת מחויבותה של ישראל להסכמים שנחתמו בין הפלסטינים והישראלים. כמו כן קרא לה להגביר את הסיוע והשירותים שהיא מגישה לפלסטינים.

ערפאת אמר ב-20 בראיון לטלוויזיה התורכית TRT (רויטר, 20): "אני מצפה ששתי נותנות החסות לתהליך השלום, אמריקה ורוסיה, האיחוד האירופי וכל אלה אשר חתמו בבית הלבן על ההסכם, יגנו על השלום.

ערפאת אמר: "לסבלנות יש גבול".

ג. להלן ראיון עם ערפאת, לאל-שרק אל-אוסט (20):

- ש: מה הבטיח ילצין בפירוש, לעשות בנוגע לתמיכה בפלס' בשיחותיהם עם ישראל?
- ת: למעשה, תומכת רוסיה ביישומם המדויק של ההסכמים.
- ש: האם הבטיח ילצין, דבר מה ספציפי בהקשר זה?
- ת: ילצין הדגיש, כי על ישראל למלא את תנאיי ההסכמים, עד לכשתכונן המדינה הפלס'.
- ש: רבימ האנשימ, אשר סוגיית עתיד ירושלים מעסיקה אותם כעת. אמרת, כי ניתן ליישב את סוגיית ירושלים ע"פ דגם הותיקאנ, וידוע לך, כי אינ לותיקאנ כל סמכות מדינית, בכל הנוגע לדומא...
- ת: אולם, לותיקאנ יש סמכות מדינית על כל איזורה, ואינ לאפ חייל או שוטר איטלקי רשות להתקרב אליה. לפיכך, אני אומר, כי ירושלים הינה בירתה של מדינת פלסטינ.
- ש: האם קיבלת את תמיכת של רוסיה, בנושא זה?
- ת: רוסיה דוגלת ביישום מדויק של הדבריי עליהם הוסכם בועידת מדריד: שטחים תמורת שלום, על בסיס החלטות 242 ו-338, ונסיגה מכל השטחים הערביים, אשר נכבשו ב-67', כאשר ירושלים ביניהם.
- ש: סוגיית ההתנחלויות מעלה את דאגתם של כל הצדדים וישנן פרשנויות סותרות לסוגייה זו.
- ת: אינ כל סתירה. מה שעושה ישראל מהווה הפרה גלויה ובוטה להחלטות הבינ"ל: החלטות האו"ם, החלטות מועבי"ט, החלטות העצרת הכללית. זוהי הפרה בוטה של הסכמי אוסלו א' ואוסלו ב'. זוהי הפרה של מכתב הערבויות, אשר ניתן לפלס' בועידת מדריד, עליו חתם מזכיר המדינה האמר' לשעבר, ג'יימס בייקר.
- ש: מהנ עמדותיהם של הצדדים הערביים? לאחרונה שיבחת את עמדתה של מצרים...
- ת: לא היו אלה שבחים, אלא האמת לאמיתה. ללא ספק, תמכו הנשיא מבארק ומצרים, הממשלה והעם, בתהליך השלום, בעמדה הפלס', ובצדדים הערביים בתהליך השלום. אנו הפלס', איננו יכולים לשכוח את אשר עשתה ועושה מצרים לעידוד תהליך השלום.
- ש: מה לגבי תפקידה של סוריה? מה לגבי, מה שנאמר, כי למעשה, נפתחה הידברות פנימ-פלס' עם הצדדים הנמצאים שם?
- ת: הכרזנו אודות פתיחתה של הידברות עם כל הצדדים הפלס' ב"פנימ" וב"חוצ".
- ש: ישנן האומרים, כי אתה מנסה לגרום לפיצול בשורות חז"ע וחז"ד.
- ת: האין הם יכולים להבטיח את אחדותם הפנימית? האם זוהי הסיבה לכך שישנו, כדבריי, ניסיון לגרום לפיצול בקירבם?
- ש: אמ כנ, ישנן מגעים עם כל הצדדים. ת: ישנן מגעים עם כל הצדדים: פארוק אלקדומי נפגש היום בדמשק עם מנהיג חז"ע, ג'ורג' חבש ועם מנהיג חז"ד, נאיפ חואתמה. כמו כנ, אנו נפגשים עם חברי הועה"פ של אש"פ, תיסיר ח'אלד ועבד אלרחים מלוח.
- ש: האם ישנו דבר מה היכול לגרום לנו להיות אופטימיים, בנוגע לעתיד ההידברות?
- ת: אנו אופטימיים עוד מתחילת ההידברות, שכנ מספר כוחות תומכים בהידברות זאת.
- ש: בנוגע לתפקידם של הצדדים הערביים, ישנן התוהים, מדוע לא ביקרת בלבנון מאז 84'?
- ת: אני מוכן ומזומן לבקר בלבנון, לכשאקבל הזמנה לבקר בה. ש: אמ כנ, אינ כל עמדה ברורה בנושא זה.
- ת: כלל וכלל לא. אקבל בברכה הזמנה שכזו.
- ש: אדוני הנשיא, ישנן נושאים פנימיים, בהם אבקש לדון: ישנן דיווחים

- על עינויים ורציחות בבתי כלא פלס'...
- ת: בכל ענייני יחפשו רבב. בכל גנ יימצאו עשבים שוטים. האינן כל בעיות בקרב משטרות ארה"ב, בריטניה, צרפת ומדינות ערב? משמעות הדבר הינה, כי ישנה התמקדות על המשטרה הפלס', גרידא. כאשר אדם נפצע או כשויש לו כל בעיה, נוטים בני אדם ליצור סנסציה. מדוע אינן המדבריים, אודות ניסיונות להרוס את תהליך השלום, ניסיונות, אשר נעשו ע"י גורמים פלס' מסוימים בשילוב עם גורמים יהודיים מסוימים, עם 'איל', האחראים לרציחתו של רמ"מ ישראל לשעבר, יצחק רבין. בידי מסמך המכיל הצהרות של מנהיג 'איל', אבישי רביב, לכה"ע "ירושלים", בהנאיש רביב, כי הוא נפגש עם מנהיגים פלס' מחמאס והג' האד האסלאמי חמש פעמים ברצועת עזה, במטרה להרוס את תהליך השלום. אתנן לכ מסמך זה. האם תוכל לפרסמו ב"אלשרק אלאוסט"?
- ש: עינויים הינן סוגייה חמורה, ואל להם להגיע לכדי רצח...
- ת: אל לכ לשכוח, כי פשע מסוג זה נעשה כלפי סוכן אחד, ועמ זאת נגזר דינן של שלושה קצינים ל-17 שנות מאסר.
- ש: ישנן הדבריים אודות סוגיות אחרות, ביניהן שחיתות, למרות שהיא מתקיימת בכל העולם...
- ת: שחיתות? האם יש לנו את הכסף, אשר יאפשר את קיומה של השחיתות? היכן נמצא הכסף, אשר יעשה אותנו למושחתיים? הגרעון היומי שלנו הוא כנ 7 ל-9 מליון דולרים. אינן אנו מדינה עשירה, היכולה להרשות לעצמה הפסדים כאלו. ישנן המנסים להכפיש את שמנו. במקום להשמיצנו, עזרו לנו עם חיטה, או מזון לעניים שבקרבתנו ולמחנותנו, כיוון שישנו רעב, אשר נגרמ כתוצאה מהסגר הישראלי. התרומות, אותן אנו מקבלים, אינן מכסות אפילו על מחצית ההפסדים של הרש"פ.
- ש: ישנן האומרים, כי האיחוד האירופאי ממלא את התחבובותיו בנושא התמיכה ברש"פ. מה ניתן להאמר, אודות המדינות הערביות?
- ת: המדינות בעלות המחויבות הגבוהה ביותר הינן המדינות האירופאיות. אני מדגיש בפני מדינות ערב, שלא לשכוח את העמ הפלס' הנמצא המצב קשה: הסגר והעימותים עם התוקפן הישראלי היהיר, אשר מנסה להמנע מיישום, הדבריים עליהם הסכימו.
- ד. במסגרת ראיון ערפאת לט. הרוסית, (20) אמר: פעולות התנחלות והבניה במזרח ירושלים הן הפרה בלתי חוקית של ההסכמים, עליהם חתמנו. הפרות אלו מהוות סכנה לתהליך השלום.
- ש: עד כמה יהיה זה קשה להביא לכינונה של המדינה הפלס' הריבונית?
- ת: המדינה הפלס' קיימת בין ירצו בכך ובין לאו. הרוצים בה, רוצים בה, ואלו שאינם רוצים בה, אינן רוצים בה. המדינה הפלס' התקיימה לפני מדינת ישראל. בשלב מסויים הגיעה ההחלטה לחלק את טריטורית פלסטינ לשתי מדינות, המדינה הפלס' - זוהי המדינה הקודמת, הישנה יותר - ומדינת ישראל. קיבלנו את החלטת החלוקה לשתי מדינות על עצמנו, כאשר הסכמנו לשלום. כעת, מדבריים כל הישראליים, אפ הקיצוניים, אודות מדינה פלס'. משמעות הדבר היא, כי המדינה הפלס' קיימת.
- ש: לפני שפתחת במסלול דיוני השלום עם הצד הישראלי, אימצת לכ אמנה, בה היה סעיף, אשר ציטט סיסמא ישנה שלכם - המאבק ימשך, עד שמדינת ישראל תושמד לגמרי. מדוע טרם בוטל סעיף זה?
- ת: ערכנו בעזה ישיבה של המל"פ, בה דנו בנושא זה. אל לכ לחזור על מילותיהם של קיצונים ישראליים. הסעיף אליו אתה מתייחס בוטל ע"י החלטת המל"פ. כלומר, ביטלנו את כל הנקודות באמנה, אשר סותרות את הסכמי השלום, שנחתמו מאוחר יותר.
- ש: ישנה עמדה הטוענת, כי התקבלה החלטה שאמנת אש"פ אינה מתאימה לרוח תהליך השלום.
- ת: אולם, אנו חופשיים במובן זה. האם, לדוגמא, שונה דבר מה באמנת מדינת ישראל?
- ש: האם אתה משוכנע, כי כל הפלס' מסכימים להחלטה זו?

- ת: האינכ תומכ בדמוקרטיה? אני נציגם של מרבית הפלס'. נבחרתי ע"י 88 אחוזים מכלל הבוחרים. נבחרתי על בסיס מצעי הפוליטי. כמו כן, בחרו בי שני שלישים ועוד 50 קולות של אנשי המל"פ. מה עוד ניתן לבקש? מדובר כאן בדמוקרטיה.
- ש: האם קיימת אפשרות לחידוש האנתפאצ'ה? ת: מדוע אתה שואל אותי זאת? דבר כזה אינו יכול להיות תוצאתו של תהליך השלום. זאת כיוון שלא מדובר כאן בהסכם בין פלסטינ לישראל, גרידא, אלא בהסכם בין"ל.
- ש: האם עמדתך, לגבי הריבונות הפלס' על העיר העתיקה היא עמדה מוצקה? ת: כן, זוהי עמדה מוצקה. אולם, היא נובעת מהחוק הבין"ל וההסכמים עליהם חתמו. כמו כן, היא מבוססת על המצע מועידת מדריד התומכ בעיקרון 'שטחים תמורת שלום'. כלומר, הכוונה לשטחים, אשר נכבשו ב-67, הכוללים את מזרח ירושלים, תמורת שלום. אלו הם העקרונות המנחים את דרכנו. העקרונות העיקריים של תהליך השלום מבוססים על עיקרון זה, האין זה כך?
- ש: מר ערפאת, האין אתה דואג לחייב? ת: אתה מכיר אותי! נחשפתי מספר פעמים בחיי לסכנות שונות, אך אף אחד אינו יכול לחזות את הנגזר ממעלה.
- ש: בין הסכנות השונות נמנים הכוחות בעלי ההשפעה המתנגדים לכ בין הפלס' עצמם, בזאת אני מתכוון לג'האד האסלאמי ולחמאס?
- ת: אל תשכח שבממשלתי ישנם שני שרים המיוצגים את תנועת חמאס בדיוק. הנקודה היא, שאנו שואפים וגיבשנו הידברות עם נציגי הכוחות הפלסטינים, ואנו גאים שיחסימים כאלה שוררים בין הכוחות הפלס'. באשר לשוני בהשקפות הפוליטיות, אנו מכבדים, כמובן, את השוני בין ההשקפות.
- ש: מדוע הינכ לבוש תמיד במדי צבא ובכאפייה? ת: זוהי למעשה, התלבשות הלאומית של העם הפלס'.
- ש: האם משמעות הדבר היא, כי לעולם לא נראה מנהיג אש"פ, מנהיג המדינה הפלס', הלבוש בחליפה, כפי שלבושים נשיאי מדינות אחרות?
- ת: מדי צבא הינמ שונים למדי מחליפה אזרחית. למרות הכל, אני מפקדם העליון של הכוחות הפלס' המזוינים. זוהי הסיבה, בשלה אני לבוש מדי צבא.

2. בדיווח הט. הפלס' (22) על ישיבת ההנהגה הפלס' (21-22) נמסר כי "במהלך הפגישה נדונו תוצאות פגישות ועדות הקישור וההכוונה, הועדות העוסקות בנושא שדה התעופה והמעבר הבטוח והועדה לנושאים אזרחיים. בישיבה הוחלט לקרוא לצד הישראלי להאיץ את חידוש המו"מ ב-9 הועדות, שהושגה הסכמה על הקמתן. ההנהגה הפלסטינית החליטה להמשיך המעקב אחרי המצב המסוכן העלול לגרום התלקחות בעיר ירושלים בעקבות ההחלטות הישראליות האחרונות של ועדות השרים והכנסת. החלטות אלו עלולות להביא במידה שהנ תבוצענה לניתוק ירושלים ומסגד אלאקצא משאר מחוזות הגדמ"ע. הדבר יבוצע ע"י הקמת חגורה עבה של שכונות של מתנחלים וכבישים עוקפים. כמו כן ישראל שוללת תעודות זהות מתושבי ירושלים והיא חונקת את העיר מבחינה כלכלית, חברתית ופוליטית. ישראל ממשיכה לחפור מנהרות מסביב למסגד אלאקצא. ההנהגה הפלסטינית הדגישה באופן נחרץ, כי ירושלים היא קו אדום ולא יהיה שלום בין שני העמים ללא שלום צודק בירושלים. לא יהיו בטחון ויציבות כאשר ישנו תהליך של ייחוד ירושלים, תוך טשטוש סימני ההיכר ההסטוריים שלה וההתכחשות לזכות של בני העם הפלסטיני בירושלים ובאדמה והמקומות הקדושים. ההנהגה הפלסטינית הטילה על ממשלת ישראל את מלוא האחריות לתוצאות היות האסון העלולות לנבוע מהחלטות הייחוד, ההתנחלות, הסגר, הניתוק והפגיעה במקומות המקודשים לאסלאם ולנצרות. ההנהגה הפלסטינית דנה בישיבתה בהמשך מתקפת ההתנחלות בשטחים וסביב הערים הפלסטיניות. ההנהגה קראה להמונים במחוז טולכרם, אשר ניצבים ועומדים איתנו, להגן על האדמה הפלסטינית בואדי אלתין, משום שעלולות להיות הפקעות קרקעות

באזור זה. ההנהגה קראה להמוני העם להמשיך בעמידת הגבורה ולמנוע מן המתנחלים והחברות הישראליות לבצע את תכניות ההתנחלות. ההנהגה הפלסטינית גינתה את העובדה, ששלטונות הכיבוש הורסימ בתימ ובתי ספר באזורי הפלסטינים B ו-C. ההנהגה הפלסטינית הדגישה את זכותו של העם הפלסטיני להתפתח באדמתו, משום שאזורי אלו כפופים לשליטת הרש"פ בתחומ התכנון והבנייה, למרות שהם נתונים לאחריות בטחונית ישראלית. ההנהגה הפלסטינית האזינה לדו"חות בנוגע לפעילות משרדי הממשלה ופגישת הועדה הכלכלית הפלסטינית-מצרית, שהניבה הסכם כלכלי לחיזוק הקשרים הכלכליים בין שני הצדדים.

ההנהגה הפלסטינית מסרה בהודעה (ר' קול פלסטין, 22) שפירסמה בתום פגישתה, כי ממשלת ישראל נטלה לעצמה זכות בלתי לגיטימית לשנות את הסטטוס קוו בירושלים הכבושה, ולכן ישראל נטשה בדרכ זו את כל ההסכמים שנחתמו, והנחיתה מהלומה מסוכנת על תהליך השלום.

3. על רוח דברים אלו חוזרים גם בכירים נוספים ברש"פ:

א. פיצל אלחסיני, בראיון לרדיו מונטה קרלו (22) הזהיר ואמר, כי המשך התכנית ההתנחלותית של ישראל לייחוד ירושלים ייתן אור ירוק לפלסטינים לפתוח בשביתות ובהתנגשויות עם הישראלים ע"מ להציל את העיר הקדושה ואת אתריה הארכיאולוגיים, הקדושים לאסלאם. אלחסיני מתח ביקורת על המשך דרכה ההתנחלותית של ישראל, ואמר כי הדבר מהווה הכרזת מלחמה והרג של תהליך השלום. עוד אמר, כי מה שקורה כעת בירושלים הוא למעשה התעללות בגופה מתה, והיא - תהליך השלום. אלחסיני הוסיף, כי ממשלותיה הקודמות של ישראל הקפידו הנ את הקמת ההתנחלויות החדשות והנ את הרחבת הקיימות. זאת מכיוון שהבינו ש(הקפאת ההתנחלות עולה בקנה אחד) עם ההסכמים שנחתמו עם הפלסטינים ועם ההחלטות הבינ"ל בעניין ירושלים. אלחסיני האשים את ישראל בהתחמקות מכינוס הועדה לנושא ירושלים, שעל הקמתה הוסכם זה מכבר.

ב. אלחסיני, אמר עוד (ט. סעודית, 22), כי נערכות הכנות לקראת מספר פעולות ציבוריות להבעת התנגדות לצעדי הישראלים הננקטים כלפי התושבים הערבים בירושלים. הוא אמר, שהצעדים אותם נוקט השלטון בישראל נגד תושבי ירושלים מסוכנים והוסיף, כי שלילת תעודות הזהות מהם היא פעולה תוקפנית. כ"כ אמר, כי קיימת כונה ברש"פ לפנות לבית הדין הבינ"ל לצדק ולארגוני האו"ם השונים על מנת ללחוץ על ישראל לעצור את מדיניות הטיהור בה היא נוהגת כנגד התושבים הערבים בירושלים.

ג. עוד אמר פיצל אלחסיני, לרדיו בי.בי.סי. (21): אני סבור כי המצב בשל מאוד להתנגשויות, בשל המדיניות שנוקטת ישראל בירושלים בנוגע לשלילת תעודות הזהות והפקעת האדמות והרחבת ההתנחלויות. מצב זה מצריך רק ניצוצ שיצית את הפתיל ויגרומ להתלקחות. ייתכן שניצוצ זה ייווצר בכל אירוע, כגון החלטה על התנחלות או העברת דחפורים לג'בל אבו ע'נימ (הר חומה) או לראס אלעאמוד או לכל מקום אחר. ייתכן שזה יהיה הניצוצ אשר יגרומ להתלקחות במצב.

ש: המו"מ בנושא הסדר הקבע עשוי להתחיל במרץ '97, כאשר במסגרת מו"מ זה יידון מעמד ירושלים. האם אתה סבור שנושא ירושלים עלול לחבל בהתקדמות במו"מ?

ת: ירושלים היא הסוגיה החשובה ביותר מבינ חמש הסוגיות שיידונו. סוגיה זו מבטאת את רוחו של התהליך המדינית ומייצגת את הדבר החשוב ביותר עבורנו כפלס'. הדבר נובע מכך שזהו המכנה המשותף למה שניתן לומר עליו שהוא פלסטיני, וכפעל יוצא מכך נושא זה עומד בראש סולם העדיפויות. צעדים מעין אלו יביאו ללא ספק להכשלת פתיחת המו"מ על הסדר הקבע או לקריסתו.

ד. להלן ראיון עם מזכ"ל הרשות המבצעת, אחמד עבד אלרחמן:

ש: הממשלה ערכה פגישה משותפת עם ההנהגה הפלסטינית בליל ה-21-22 והיא טענה, כי ירושלים היא קו אדום. למרות זאת, נמשכת המתקפה של אישים ישראלים רשמיים ובלתי רשמיים על הרש"פ ועל ערפאת בטענה שגורמים אלו מסיתים את האזרחים לפעול נגד ההתנחלות. מה אתה אומר על כך?

ת: ירושלים היא בירה פלסטינית, והיא מבטאת את ההסטוריה של המולדת הפלסטינית. ירושלים היא הדגל שלנו, וכעת המערכה היא האם תוקם מדינה לעם הפלסטיני, שבירתה ירושלים, או שתמומש התכנית הישראלית לניתוק חלקי המולדת לקנטונים תחת שליטה ישראלית. עלינו להיאבק מול תכנית ישראלית זו מסיבה פשוטה, וזאת מפני שאנו מגנים על זכותנו ומשומ שההסכמים שחתמנו עם הצד הישראלי אינם מאפשרים להם לבצע את הפעולות שהם מתכוונים לבצע. אסור להם לנתק את ירושלים מן הגדמ"ע. אסור לישראלים לבנות שכונה של מתנחלים בג'בל אבו ע'נימ, משום שהדבר יגרור לניתוק סופי בין ירושלים לבין חברונ ובית לחם. אסור להם לסלול את כביש 45 שמטרתו לנתק את הריכוז הפלסטיני מראס אלעאמוד דרך בית אור עילית עד בית אור תחתית. ישראל מתכננת לחבר את מעלה אדומים עם ירושלים. מטרת צעדים אלו של הצד הישראלי היא לנקוט שני צעדים מקבילים: האחד, השמעת התבטאויות על השלום, והשני, נקיטת צעדים בשטח, שאינם מותירים שום הזדמנות לשלום. בשל סיבה זו אני אומר, כי הדברים הנאמרים ע"י הישראלים וכמה בכירים ישראלים, כאילו שיש כביכול הסתה בנושא ירושלים, אינם מובנים ואינני יודע מדוע הם נאמרים. אנו מגנים על אדמתנו ועל זכויותינו, ועלינו. האם עלינו לעמוד מנגד לנוכח התבטאויות אלו? האם עלינו למסור למתנחלים את אדמתנו? אדמה זו אינה שייכת להם. אני אומר, כי ירושלים היא כדור אש לוהט, העלול לשרוף הכל. עליהם להפסיק פעולות אלו, שמטרתן לטשטש את סימני ההיכר ההסטוריים של ירושלים ולייחד אותה. אנו לא נסכים לייחוד ירושלים, משום שמתגוררים בה רבע מליון פלסטינים, אשר יבלמו בגופם את המתנחלים הישראלים.

ש: בחודש ספטמבר '96 נהרגו במערכה להגנה על אלאקצא 60 או 70 חללים, ונפצעו מאות אנשים. מה יקרה אם הישראלים ינסו לייחד את ירושלים ולהקים התנחלויות? האם צפויה התלקחות בעיר ומה משמעות הדבר?

ת: העניין נתון בידי הישראלים. הם מקבלים החלטות על עימות, ואלו החלטות המובילות לעימות ודאי. אני סבור, שהעם הפלסטיני מנהל מערכה במסגרת המו"מ ומאבק בהתנחלויות. הפלסטינים מנהלים מערכה על מעברי הגבול, מערכה על הגשרים, מערכה על קשרי המסחר, מערכה כלכלית וכל היחסים עם הישראלים מבטאים מערכות ועימותים רצופים. מערכות אלו מתנהלות בשיטות ובדרכים שונות. אני אומר, כי בואדי אלתינ, סמוך לטולכרם, התכנסו תושבי האזור והעיר והם ממשיכים לעמוד איתן נגד המזימות הישראליות להקמת מחצבות ישראליות בואדי אלתינ. בני העם הפלסטיני פועלים יום יום ושעה שעה כדי להגן על אדמת וואדי אלתינ. לא נותרה לנו שום ברירה מלבד הנעת ההמונים באדמה הפלסטינית. אנו פועלים, וגם אם מערכה זו תיקח ימים, חודשים או שנים, אנו נגן על האדמה. בג'בל אבו ע'נימ עלינו לעשות את אותו הדבר כפי שהתרחש בואדי אלתינ. רק ההמונים מסוגלים להכריע מאבק זה. ההמונים צופים בישראלים ועומדים על המשמר. ג'בל אבו ע'נימ הינו אדמה פלסטינית טהורה, ועליה להישאר כזאת, ואותו דבר אדמת ראס אלעאמוד. אנשים אלו ניצבים בפני טירוף ההתנחלות הישראלי.

ש: הפלסטינים והישראלים הסכימו באוסלו שלא לפגוע במעמד של ירושלים, כאשר נושא ירושלים יועלה לדיון בשיחות על הסדר הקבע. גם הקהילה הבינ"ל מגנה את המשך ההתנחלות בירושלים כאשר ישראל טוענת, כי היא בירת הנצח שלה. גורמים אלו מגנים את המונופולין הישראלי בנושא מעמד ירושלים.

ת: הקהילה הבינ"ל לא הכירה בסיפוח ירושלים ביוני השחור בשנת '67, כאשר ממשלת ישראל סיפחה את ירושלים. העולם גינה החלטה זו, ולא הכיר בה. מועצת הבטחון פירסמה החלטה, השוללת את סיפוח ירושלים, והתקבלה החלטה אחרת, השוללת את צעדי ישראל בירושלים, ומדגישה כי המ בטלים ומבוטלים, מפני שהם עומדים בניגוד לחוק הבינ"ל. ברצוני לומר, כי הצד הישראלי מתנהג כאילו יש לו זכויות פוליטיות בירושלים, אולם לישראל אין זכויות פוליטיות. הזכויות הפוליטיות נתונות בידי התושבים בשטח, שהם העם הפלסטיני, ואילו השלטון הישראלי הוא שלטון כיבוש הקיים כעת. שלטון זה ביצע פלישה בתוקפנות. הישראלים רוצים להשיג הישגים פוליטיים בשטח, ואילו אנו אומרים, כי בהסכם אוסלו נכתב, כי נושא ירושלים, כמו שאר הנושאים המרכזיים, ידונו במו"מ על פתרון הקבע. ישראל רוצה להציב את העם הפלסטיני בפני עובדה קיימת. ישראל רוצה לבצע תכתיבים בשטח כדי להשפיע על ההסכמים שיושגו על שולחן המו"מ. המציאות שיוצרת ישראל איננה מקובלת עלינו, והעם הפלסטיני לא יסכים לכך, והוא שולל את פעולותיה של ישראל, המנוגדות לאמות המידה הבינ"ל. אנו שוללים גישה זו גם מזוית הראייה הלאומית הערבית וזוית הראייה הפלסטינית, ואין כל ערכ למעשיה של ישראל, והם לא ישפיעו על העמדה הלאומית הפלסטינית.

ש: האם הותיקן שולל את עמדת ישראל בנושא ירושלים?
ת: הותיקן לא הכיר בצעדים שנקטה ישראל בירושלים, וכל אימת שמבקר שר ישראלי בותיקן, הוא יוצא ואומר כי עמדת הותיקן סותרת את עמד בנושא סיפוח ירושלים והשליטה בה. הדבר תלוי כעת בעיקר בהמונים הפלסטינים, אשר צריכים ליטול את רסן היוזמה ולבצע צעדים מושכלים ולערוך כינוסים מתוכ גישה מושכלת. ניתן לראות כיצד ההמונים ביגוסלביה פועלים, וכיצד הם שינו את ההחלטות של הממשלה. הדבר הושג עקב פעילות עממית מאורגנת, וכולנו צריכים להיות מודעים לחשיבות המכרעת של פעילות זו במסגרת המערכה שלנו. לא כל עימות צריך להוביל לאלימות, ועלינו להשיג את הדברים החשובים תוך הפגנת נוכחות.

ש: מה באשר לפעילות של כמה גורמי כוח ישראליים שוחרי שלום, והאם פעילותם יכולה להשפיע על הפסקת ההתנחלות והיהוד בירושלים?

ת: זה דבר חשוב מאוד. אני פונה לאחראים במחוזות וחברי המועצה המחוקקת והמושלים ולגורמים הלאומיים העוסקים במאבק בהתנחלות ולגורמי ההסברה לפעול במשותף ולגבש תכנית פעולה לא רק ליום אחד, ולאחר מכן לבצע תכנית זו.

ה. צא"ב עריקאת, מסר (סיצ', 20) כי החלטתה של ישראל לבנות אלפ יחידות דיור בירושלים הערבית והפעילות ההתנחלותית יהיו הנושאים שיעמדו בראש סדר היום של ערפאת במהלך ביקורו הקרוב בושנגטון. לדבריו, ישראל נוקטת בצעדים אלו באורח חד צדדי מאחר שהיא נמצאת במרוצ נגד השעונ ומנסה ליצור עובדות בשטח, לפני שיפתח המו"מ על הסדר הקבע. עריקאת הוסיף: אנו מבקשים את עזרתם של גורמים אחרים, ע"מ למנוע מישראל לנקוט בצעדים מעין אלו. הוא ציין כי הפלסטינים מקיימים מגעים בנוגע לכך עם גורמים ערבים, אירופים ואמריקאים. הוא הוסיף: מנוי וגמור עימנו להמשיך בתהליך השלום, מאחר שהמשמעות של הפסקתו היא מחיר כבד שישלמו הפלסטינים. אולם על הממשלה הישראלית לעשות שלום עם הפלסטינים ולא עם ש"ס או צומת. עריקאת אמר כי על הסוגיות שעודנ תלויות ועומדות עם הצד הישראלי מהסדר הביניים, כמו פתיחת נמל"ת והנמל הימי ופתיחת המעבר הבטוח בין הגדמ"ע לרצועת עזה לא נותר אלא לחתום. הוא הוסיף: סגרנו את הפרטים הקטנים הנוגעים לסוגיות אלו ולא נותר אלא לחתום על הפרוטוקול, אולם אנו מצפים מן הצד הישראלי לגלות רצון טוב, ע"מ שההסכמים האלו יהיו מוכנים.

ו. עוד דחו דוברים פלס' שונים את דברי רה"מ נתניהו, לפיהם ישראל תבנה בתים גם לתושבים הערביים במסגרת תוכנית בנית השכונה בהר חומה.

חסיני אמר (איפי, 20): "זה כמו לומר, אני לוקח את הרכוש שלך, ומעניק לך, מתוך רצון טוב, דבר מה כדי לבנות בתים".

4. במקביל מנהלת הרש"פ פעילות מול הזירה הבינערבית:

א. יועצו של ערפאת, נביל אבו רדינה לרדיו מונטה קרלו (22): "ע"ר גילויי התוקפנות של ישראל בירושלים יש לקיים התיעצויות ולפעול בתאום עם חסן מלך מרוקו המשמש כיו"ר מועצת ירושלים (במקור-מג'לס אלקדס) וכיו"ר הועידה האסלאמית. ערפאת צפוי לבקר בקרוב במרוקו. היום יוחלט אם יבקר במרוקו לפני או אחרי שיבקר בבריסל, שם ישהה ב-24 וב-25. באשר להתפשטות ההולכת וגוברת של ההתנחלויות ולנסיגותיה של ישראל ליהד את ירושלים, ישנה הסכמה פלס', ערבית ובינ"ל כי ירושלים היא כבושה ואדמותיה ערביות, כפי שנקבע במכתב הערביות האמריקאי ובהסכמי אוסלו א' וב'. לצד הפלסטיני יש קו אדום עליו לא יתפשר והוא שאדמות מזרח ירושלים הנ אדמות ערביות כבושות, עליהן חלות (ההחלטות הבינ"ל) שחלות על יתר האדמות הכבושות. לפיכך ההפרות הישראליות בירושלים הנ בבחינת הכרזת מלחמה על הפלסטינים וחצייה של הקו האדום. בנסיבות אלו אנו מזהירים את הממשלה הישראלית ומטילים עליה את האחריות המלאה על כל תגובה שתבוא כתוצאה מן ההפרות הישראליות החמורות של הזכויות הערביות. ירושלים אינה סוגייה פלסטינית בלבד כי אם סוגייה ערבית, סוגייה אסלאמית וסוגייה נוצרית ואין היא נוגעת לישראלים כלל וכלל. העמדה הפלסטינית היא שמזרח ירושלים היא בירתה של המדינה הפלסטינית העצמאית.

ש: ערפאת הודיע בביקורו האחרון בקהיר כי הסכים עם מלך מרוקו לכנס את ועדת ירושלים. האם אתה צופה ישיבת חרום של הועדה?
ת: ערפאת ומלך מרוקו הסכימו כי יש לכנס את הועדה. כעת מתקיימות התיעצויות בנוגע למועד הישיבה. אולם ישנה הסכמה עקרונית בין הצד הפלס' לצד המרוקאי באשר לצורך לכנס את הועדה. פרטימ בנוגע למועד הישיבה והנושאים שיעמדו על סדר יומה יתבהרו בפגישתו הקרובה של ערפאת עם חסן מלך מרוקו."

ב. פיצל אלחסיני אמר (ר' קול פלסטין, 20) כי "במרצ צפוי כינוס של מועצת שרי החוץ הערבים ובנוסף לכך פועלים לכינוס וועדת ירושלים, אולם נראה שהמצב הגיע לדרגה כזאת המחייבת כינוס בדרג הרם ביותר, לאחר שכל חילוקי הדעות בין הערבים יונחו בצד והסעיף היחיד שיעמוד על סדר היום יהיה סעיף ירושלים".

ג. ערפאת והמלך חוסיין קיימו (ט. פלס', 22) ביניהם שיחת טלפון ב-22. במהלך השיחה דנו השניים בהתפתחויות האחרונות בתהליך השלום ובמתקפת ההתנחלויות הישראלית שמטרתה להשתלט על האדמות הפלסטיניות, ביחוד על ירושלים וסביבתה.

ד. מקור בליע"ר מסר (סיצ', 22) כי שבט ערב אלג'האלין שלח מכתב קריאה לעזרה לליע"ר, ע"מ שזו תסייע לשבט להשיב את זכויותיו ותפעיל לחץ על ישראל, ע"מ למנוע את גרושם מעל אדמותיהם. באיגרת שנשלחה לליע"ר ע"י מחזיק תיק ירושלים ברש"פ, פיצל אלחסיני, קוראים בני השבט לליע"ר לפנות לאו"ם, לנותנות החסות לתהליך השלום, לארה"ב ולרוסיה, ע"מ שאלו יפעילו לחץ על ישראל. סמזכ"ל הליע"ר לענייני פלסטין, סעיד כמאל, אמר כי זו מקיימת מגעים בנוגע לכך עם הרש"פ, עם נותנות החסות לתהליך השלום ועם האו"ם.

5. הפלס' אינם טומנים ידם בצלחת גם בזירה הבינ"ל:

א. הרשות הפלסטינית והגוש הערבי באו"ם פנו ב-21 ינואר בבקשה למועבי"ט

לפעול ע"מ למנוע הקמתה של שכונה יהודית חדשה במזרח ירושלים. נציג
הרש"פ באו"מ, נאצר אלקדוה, אשר מונה ליו"ר הגוש הערבי באו"מ,
שיגר (סיצ', 22) איגרת למזכ"ל האו"מ וליו"ר מועבי"ט, בה הזהיר כי
ביצועו של פרויקט "ג'בל אבו ע'נימ" (הר חומה) עלול להוביל למצב
מסוכן, וכי הוא מקווה שמועבי"ט תפעל למנוע זאת. באיגרת מטעם הגוש
הערבי באו"מ, שהתכנס ב-20 פברואר, גינה אלקדוה פעם נוספת את
הפעילות הבלתי חוקית עפ"י החוק הבינ"ל שמקיימ "כוח הכיבוש"
בירושלים, וציין בפרט את ההשלכות שהיו להקמת שכונת "ראס אלעמוד"
בדצמבר '96. אלקדוה אמר לסוה"י הצרפתית כי הגוש הערבי באו"מ יבקש
לכנס רשמית את מועבי"ט, ולקבל החלטה בנושא במידה ורמ"מ ישראל,
בנימין נתניהו, יחליט לבנות 6500 דירות ל-25,000 משפחות ישראליות
בהר חומה, פרויקט אותו אישרה עיריית ירושלים לפני חדשיים וידון
במשלה בשבוע הבא. לסיומאמר אלקדוה כי יוועד עמ חברים במועבי"ט
החל מה-24 פברואר.

----- סוף חלק (א). -----

סססס

אאא, חוזם: 45496

אל: ארצ/0015

מ-: המשרד, תא: 240297, זח: 0914, דח: מ, סג: בל,

בבב

025669091

026285438

025811551

025811832

2496814

בלמ"ס/מירי

אל: לשכת מנכ"ל - רפי ברק

מאת: ערב 2

הנדון: התיחסויות פלס' למו"מ עם ישראל

1. להלן פרטים על ביקור אבו מאזן במאע"מ ומסריו המדיניים שם:

א. מזכיר הועה"פ של הרש"פ, אבו מאזן, נועד (ר' קול פלסטין, 23) עם נשיא מאע"מ, זאיד בן סלטאן אא'ל נהיאנ, ודנ עימו בהתפתחויות בזירה הפלס' "בצל מתקפת ההתנחלויות המתמשכת". אבו מאזן אבו אמר לסה"י המאעמי"ת כי במפגש נידונה האופציה של עשיית מאמצ ערבי משותף במטרה לעצור את צעדי הדיכוי הישראליים. כמו כן נידונו היחסים הפלס'-מאעמי"מ.

ב. אבו מאזן העביר (סיק, 23) לנשיא מאע"מ שדר מערפאת בנוגע להתפתחויות האחרונות בתהליך השלום. בתום המפגש אמר אבו מאזן כי הוא דן עם נשיא מאע"מ בהיבטים השונים של הסכם חברון, בבעיות שלב הביניים והסכנות להן נתונה הסוגיה הפלסטינית בשל המשך פעולות ההתנחלויות. לדבריו, אא'ל נהיאנ הביע את דאגתו מכך שישראל ממשיכה בפעולות ההתנחלות, בעיקר בירושלים. כמו כן הוא הדגיש את חשיבותו של מאמצ בינ"ל, הנ מצידנ של ארה"ב, רוסיה וא"א בתוקף היותן נותנות החסות לתהליך השלום, והנ מצידנ של שאר מדינות העולם במטרה לעמוד בפני ההתנחלויות הישראליות. המפגש גמ עסק בשת"פ בין מאע"מ ופלסטין, בתמיכה החומרית והמורלית שמעניקה מאע"מ לפלסטינים ובפרוייקטים שנשיא מאע"מ הורה לבצע בירושלים. אבו מאזן אמר כי השניים גם דנו במצב הנוכחי בזירה הביע"ר.

קודם לכן, נפגש (22) גם עם שר המדינה לענייני חוץ במאע"מ, השיח' חמדאן בן זאיד אל נהיאנ. במהלך הפגישה סקרו השניים את המצב בזירה הפלסטינית, ודנו במכשולים שמערימה ישראל בפני השלום במזה"ת, ובראשם הקמת התנחלויות ישראליות באדמות הכבושות. במהלך הפגישה קרא השיח' חמדאן לקהיליה הבינ"ל ובמיוחד למדינות ערב ולמדינות האסלאמיות למנוע מישראל להקים התנחלויות. בנוסף, הזהיר השר מפני הקמת התנחלויות בעיר ירושלים, המהווה מקום קדוש לאסלאם.

ג. אבו מאזן אמר לטלוויזיה המאע"מית ב-22 בלילה כי המאמצים הסוריים-מצריים יאיצו וישפרו את המאמצים הנעשים במסלולים הסורי והלבנוני. הוא הזהיר כי ישראל מנסה להפריד בין שני המסלולים, בעוד העמדה הסורית, המצרית, והעמדה הביע"ר בכלל קוראת להשקיע מאמצים מאוחדים בשני המסלולים. עבאס אמר כי אש"פ

לא יחדול מדרישתו לתיאום ביע"ר, ובמיוחד תיאום עם סוריה.

2. מקור פלסטיני אמר (22), כי במהלך ביקורו הצפוי במדוקו יבקש (סימז"ת, 23) ערפאת לכנס פסגה ערבית לשם דיון בהתפתחויות בתהליך השלום ולפעול ע"מ לגבש עמדה ערבית מאוחדת כלפי ישראל. אותו מקור הבהיר, כי עמדה ערבית מעין זו תהווה תגובה לסחבת בה נוקטת ישראל ולסכנות שהיא יוצרת בדרכ לכינון שלום במזה"ת עקב התעקשותה להקימ התנחלויות ולנקוט בצעדי שטרתם לייחד את ירושלים.

3. דובר חמאס, מחמוד אלזהאר, אמר (אל-חיאת אל-ג'דידה, עזה, 23): אנו מקבלים באופן זמני הקמתה של מדינה פלסטינית עצמאית על האדמות שישראל כבשה בשנת '67. אנו נסיי בהשגת יעד זה, לגביו הושגה הסכמה באש"פ, על כל פלגיו. הקמת מדינה עצמאית שבירתה ירושלים על אדמות הגדמ"ע ועזה הינה המינימום של דרישותינו. הסכמתה של חמאס בנושא לא תבוא על חשבון זכותנו על כל שטחה של פלסטין. חמאס תמשיך לדבוק בעמדתה, לפיה אדמת פלסטין הינה אדמה אסלאמית ורכושם של הערבים והמוסלמים. אינן משמעותה של הסכמתנו להקמת מדינה עצמאית באדמות שכבשה שיראל בשנת '67 הכרה בזכות הנוכחות הישראלית באדמת פלסטין. אלזהאר הוסיף: אנו נסייע, כפי שסייענו בעבר, לדחוק את רגלי הכיבוש מכל שעל מאדמת פלסטין. חמאס תמשיך לעשות כל דבר שיועיל לעמ הפלסטיני ושאינו עומד בסתירה עם האידאולוגיה והאסטרטגיה של התנועה. בנוגע לנייר העבודה שחמאס תגיש בישיבות ההידברות הלאומית אמר אלזהאר כי יוקמו וועדות משנה של וועדת ההידברות וחמאס תגיש ניירות עבודה בכל אחת מן הוועדות.

המרכז למחקר מדיני
24 בפברואר 1997

סססס

44244:חוזם,אאאא

אל:אוצר/0013

מ:-המשרד,תא:230297,זח:1408,דח:מ,סג:בל,

בבבב

025669091

026285438

025811551

025811832

אל: לשכת מנכ"ל - רפי ברק

מאת: ערב 2

הנדון: התיחסויות פלס' למו"מ עם ישראל

חלק (ב): המשך לחוזם 044243.

ב. צא"ב עריקאת קיימ (ר' קול פלסטין, 20) שיחת טלפון ממושכת עם השגריר האמריקאי, מרטינ אינדיק, בנוגע להפרות הישראליות האחרונות. עריקאת קרא לשימ קצ לאלתר להפרותיה של ישראל, מאחר שאלו עלולות להביא להתמוטטות תהליך השלום. לדבריו (איפי, 20), קיים מגעים גם עם גורמים אירופאים וכי בכוונתו לשגר אגרת מחאה למזכיר הממשלה דני נווה.

6. גם כלי התקשורת הפלס' מפרסמים דברי פרשנות קשים כלפי ישראל:

א. בשידור ר' קול פלסטין (22) נאמר: "איש אינו יכול למנוע מן הפלסטינים מליפול חלל (אסתשהאד) למענן הפלסטיניות, הערביות, האסלאמיות והאופי הנוצרי של ירושלים. ישנו רק בעל בית אחד והוא בעל הבית של ירושלים, ג'בל אבו ע'נימ, והמולדת. בני המולדת יגנו עליה מהשד של ההתנחלות. הישראלים מנהלים מדיניות של התנחלות וייחוד תוכן שלילת תעודות הזהות של תושבי ירושלים, והם מקפיאים את תהליך השלום ומדרדרים אותו לתהום. ממשלת ישראל וכלי התקשורת שלה ממשיכים להפיץ את אותה התעמולה המוטעית תוכן חזרה על אותה טעות שבוצעה בעת פתיחת המנהרה בירושלים בספטמבר '96. ישראל מנסה לטעון בפני דעת הקהל העולמית, כי הצד הפלסטיני עשוי להסכים לבניית השכונה ההתנחלותית בג'בל אבו ע'נימ בתמורה לויתור זה או אחר או בתמורה להבטחות חסרות תועלת. ישראל מנסה לטעון, כי היא בונה יחידות דיוור עבור התושבים הפלסטינים בירושלים, וזאת משום שנתניהו רוצה לטעון, כי הוא בונה עבור הערבים גם כן. מאימתי החוק הבינ"ל מתיר לכווש לפגוע בקורבנות הכיבוש? כיצד מרשה לעצמה ממשלת נתניהו לחשוב, כי הפלסטינים עשויים להשלים עם מציאות ההתנחלות, אשר מאיימת על עתידם, גורלם, זהותם והשלמות הטריטוריאלית של אדמתם? העם הפלסטיני, הרש"פ ויו"ר הרש"פ קיבלו את ההחלטה ההסטורית בעד השלום ללא התנחלות וללא ייחוד. העולם הערבי, הנוצרי והמוסלמי ושוחרי השלום והחירות תומכים בעם הפלסטיני ובאופציה של השלום, ללא ייחוד, ללא כיבוש וללא התנחלות. אנו לא נאפשר לאיש לפגוע בסימני ההיכר הדתיים שלנו.

פעם נוספת, מתעלמת ממשלת ישראל באופן מכוון מהאזהרות השונות לגבי התוצאות המסוכנות של מדיניות ההתנחלות שלה בשטחים הפלסטיניים באופן כללי, ובירושלים הפלסטינית הערבית בפרט. אלו הנ אזהרות שלא הצטמצמו לצד הפלס', הערבי והבינ"ל בלבד. אלו הנ אזהרות שהושמעו גם על ידי גורמי ביטחון ישראליים וגורמים ישראליים שוחרי שלום. העובדה שממשלת נתניהו ממשיכה לבצע את תוכניות ההתנחלות שלה, תביא להתלקחות הרסנית וזו רק שאלה של זמן".

יצוין כי, בשבועיים האחרונים ניכרת החרפה בקו הננקט בתקשורת הגלויה, בדברי קרייני התחנה או בדברי בכירי רש"פ משודרים (פיצל חסיני). הידיעה שבנדון מהווה חלק מרצף זה ואפ מחריפה עוד יותר את

הקו.

ב. "במאמר מערכת" ב"אל-חיאא אל-ג'דידה" (יו"ל בעזה, 20) הנחשב לשופר הרש"פ נאמר: "מקורות ישראלים חשפו ב-19 תוכנית חשאית לבניית אלפי יחידות דיור התנחלויות בגדמ"ע בנוסף להתפשטות ההתנחלויות המתוכננת במעלה אדומים, בג'בל אבו ע'נימ (הר חומה) ובכפרים השוכנים מערבית לראמאללה. מטרתה של פעילות התנחלויות זו היא להחליש את עמדתו של הנושא ונותן הפלסטיני לקראת פתיחת המו"מ על הסדר הקבע. אינ זה מספיק להרים קול צעקה לנוכח המתקפה ההתנחלויות החשאית והגלויה על אדמתנו. צעקותינו לא יעצרו אותה. הגיע הזמן להפסיק לשתוק לנוכח מפלתנו, המחריפה עמ הזמן. עלינו לבחון מחדש את הצעדים הקודמים בהם נקטנו, שבמסגרתם לא הרסנו בתי מתנחלים, לא עקרנו גדרות התנחלויות ולא מנענו סלילת כבישים עוקפים. לא ניתן להסתפק יותר בהצהרות ובאיומים שלא מפחידים איש. לא יתכן שפועלינו ימשיכו לבנות כמו ידיהם את מעוזי ההתנחלות, בהם הם עובדים משום שהצעות העבודה כה ספורות. לא ניתן עוד לסמוך על הפניה לדעת הקהל ועל הפעילות במישור המדיני, כיון שגישת זו הוכיחה את כשלונה לאורך עשרות שנות כיבוש והתנחלות. אנו, בעלי האדמות, קוראים להשקיע את מירב המאמצים ע"מ להאבק במפלצת ההתנחלות, הגוזלת את אדמתנו ומשתמשת בה במאבק נגד מפעלנו הלאומי - הקמת המדינה הפלס' שבירתה ירושלים. אם ישראל תנסה לפגוע במפעלנו הלאומי, לא נרגיש עוד מחויבים לשתיקה ולפסיביות, ונפתח בפעילות אקטיבית, שתהרוס את פרויקטי ההתנחלות המנוגדים לרעיון השלום. בעוד אנו מביטים בהתנחלות, הבולעת את אדמתנו, ממיתה את עצינו ומביאה להגלית בני עמנו, אנו קוראים לבחון מחדש את מצבנו הפנימי. איננו כשירים למאבק בשטח. היאוש והתסכול שוררים בחברתנו הסובלת מפילוגים וסכסוכים. אנו מתנהגים כמי שמוגנים מפגיעת הכיבוש, ולא כמי שנתונים בלועז ובציפורניו. על הפלס' להכין את עצמם ואת שיטות המאבק, ההמצאה והאלימות העומדות לרשותם".

7. בדרשת יום השישי במסגד אלאקצא, שנישאה ע"י הדרשן חאמד אלכיתאוי, נאמר בין היתר: "דרכו של מחמד היא הדרכ הנכונה. הקומוניזם הוא אחת מדרכי השטן. הציונות היא אחת מדרכי השטן. הביטוי "אלה שהזעם חל עליהם" בפרשת "אלפאתחה" בקראן, חל על היהודים, בעוד שהטועים הם הנוצרים. ישראל שופכת דמעות על השלום ופועלת נגדו. הם רוצים לייחד את ירושלים ע"י נטיעת התנחלויות כאן ובג'בל אבו ע'נימ (הר חומה). באזור טולכרם ובכפרי פלסטיני היהודים מרחיבים את התנחלויותיהם ומקימים התנחלויות חדשות. הם לא ידכאו אותנו. ירושלים תשאר פלסטינית, ערבית ומוסלמית לנצח. היהודים שלטו בירושלים ובפלסטינ לא יותר ממאה שנה, בעוד שהמוסלמים חיו בירושלים ובפלסטינ יותר מ-1500 שנה. לא תמחקו את ההיסטוריה שלנו. לא תמחקו את מסגד אלאקצא כדי להקים את "היכל שלמה". בעיתון "מעריב" נכתב כי אלפ יהודים קיצוניים השתתפו בעצרת מיוחדת שנערכה בירושלים תחת הסיסמה של "הקמת בית המקדש השלישי". אנו מזהירים את שלטונות הכיבוש הישראליים מפני תוקפנות נגד מסגד אלאקצא. עמנו יפוצ כהר געש ויטלטל את מדינתכם, בעזרת אללה, אם אתם תבצעו את הפשע הזה. לא יהיה שלום עמ ההתנחלויות. לא יהיה שלום כאשר מונעים ממוסלמים לבוא לירושלים ולהתפלל מסגד אלאקצא, וכאשר 3000 אסירים פלס' נתונים בבתי הכלא של הכיבוש הישראלי. אנו קוראים לרש"פ להפסיק את השיחות עד אשר יפסיקו היהודים את תוקפנותם נגד עמנו ועד אשר ישחררו את האסירים מכלאם".

מדינת ישראל

החשב הכללי

אגף התקציבים

י"ג באדר התשנ"ז
20 בפברואר 1997

ת.97-20075

L

3103

אל: מר דן מרידור - שר האוצר

הנדון: קרן ישראלית לעידוד השקעות במדינות ערב

אנו מתנגדים להקמת קרן במעורבות הממשלה לעידוד השקעות הון ישראליות במדינות ערב, וזאת מהסיבות הבאות:

1. הקמת הקרן במעורבות ממשלה מנוגדת למדיניות הממשלה של הקטנת המעורבות בפעילות הכלכלית, המוצאת את ביטויה במדיניות הליברליזציה בשווקים השונים ובמדיניות ההפרטה.

2. מעורבות הממשלה בקרן יוצרת מצב הדומה מבחינה כלכלית למסלול הערבויות אותו החליטה הממשלה לבטל לאחרונה. מעורבות כזו היא בעלת סיכון גבוה והתבררה כטעות, הן כלכלית והן תקציבית.

3. ההצעה אינה עומדת בקו אחד עם מדיניות הממשלה לעידוד השקעות הון באזורי פיתוח ובאזורי הפריפריה.

עידוד הקמת הקרן תגדיל את האבטלה בעיקר באזורי הפיתוח, ותאיץ את סגירתם של המפעלים בעיקר בתחום הטקסטיל והמזון, שכן אופי המפעלים אותם רוצה הקרן לעודד מתבססים על שכר עבודה נמוך, אשר יתחרו במפעלים כאלה בארץ שהם בעיקר באזורי פיתוח. תוצאה זו תוביל לדרישות מצד המפעלים באזורי הפריפריה לסיוע נוסף של הממשלה בטענה כי נוצרה אפליה לרעה.

לשם המחשה, בתקופה האחרונה יסגרו מתפרות רבות בבעלות מפעלי דלתא הממוקמות בכפרים הדרוזיים בגליל. מתפרות אלו הועברו לאירכיד שבירדן בעקבות סגירתן נוצרה בעית תעסוקה חריפה בישובי העדה הדרוזית. בשלב זה, אין פיתרון לבעיה זו.

4. המעורבות הקיימת היום, באמצעות מתן החיסוי כנגד סיכונים פוליטיים הן ליצוא באשראי והן להשקעות, הינה מספקת בכדי להפיג את החשש מתמורות בלתי צפויות ומסיכונים כגון הלאמה, החרמה, מלחמה, מלחמת אזרחים ומאי יכולת של המרת מטבע. הסרת סיכונים אלה מעמידים בפני המשקיע את ההשקעה במדינות ערב באותה דרגת סיכון כמו השקעה במערב אירופה או ארה"ב. את הסיכון המיסחרי הכרוך בהשקעות אלו על היום לקחת על עצמו.

לפיכך, אין לדעתנו מקום להגברת מעורבות הממשלה בפעילות של המגזר העיסקי גם אם הגברת הפעילות הכלכלית בין ישראל לשכנותיה רצויה.

ב ב ר כ ה,

רון אילון

סגן הממונה על התקציבים

ב ב ר כ ה,

אפי אלקינד

משנה לחשב הכללי

העתק:

מר שי טלמון - החשב הכללי משרד האוצר
מר רן קרול - הממונה על התקציבים משרד האוצר

איגוד משוקי
הפירות והירקות
בישראל

מרכז: - תל-אביב, רח' קרליבך 12, ת.ד. 20085

טלפון: 03-5612126, פקסימיליה: 03-5612085

סניפים: - ירושלים, השוק הסיטוני, גבעת שאול, טל. 02-627646 פתח-תקוה, השוק הסיטוני, רח' בר-כוכבא, טל. 03-911352
חיפה, השוק הסיטוני, רח' קבוץ גלילות, טל. 04-821886 תצית, השוק הסיטוני, רח' שוחם, טל. 09-622701
באר-שבע, השוק הסיטוני, טל. 07-278754

לשכת מנכ"ל האוצר
דאר נכנס

18-02-1997

מספר: 19314

י"א באדר א' תשנ"ז
18 בפברואר 1997

כלל/16

02-565769 (שם חשבונית)

לכבוד
מר דוד ברוזס
מנכ"ל משרד האוצר
ירושלים

א.נ.

- הנדון: - 1. חובות כספיים של תושב עזה
נאזמי שחזה אבו-טבק ת.ז. 901980243
2. נאסרללה עזה (מוחמד נאסרללה אל קדרי)

חרינו מתכבדים בזה לפנות אליך בנושא הנזכר לעי"ל וזאת לאחר שפניות הסוחרים אל החיב ופניתנו לאחר מכן לא נענו.

כאמור חיבים הנ"ל כספים בגין קניות תוצרת חקלאית בהתאם לסכומים המפורטים להלן:-

שם	ביתן	סכום
מאיר זאדה	ג' - 10	ש"ח 16,361.60
אחים שבע	ב' - 27	" 6,122.30
חדרים	ב' - 18	" 2,534.40
אבושי	ב' - 30	" 17,871.50
טל פרי	ג' - 9	" 12,695.00
ציון ליאון	ג' - 19	" 20,701.60
נוח ירק	ב' - 12	" 39,384.65
ששון אליחו	ב' - 15	" 10,250.50
י.ש.ב.	ב' - 16	" 4,576.80
אופנימר	ב' - 5	" 5,316.75
מטוב ארצנו	ג' - 18	" 11,286.36
פרי-נת	ב' - 32	" 52,273.35

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

**איגוד משווקי
הפירות והירקות
בישראל**

אביב, רח' קרליבך 12, ת.ד. 20085

לפון: 03-5612126, פקסימיליה: 03-5612085

ירושלים, השוק הסיטוני, גבעת שאול, טל. 02-527548 פתח-תקוה, השוק הסיטוני, רח' בר-כוכבא, טל. 03-911362
חיפה, השוק הסיטוני, רח' קבוץ גלילות, טל. 04-821886 נתניה, השוק הסיטוני, רח' שוהם, טל. 09-822701
באר-שבע, השוק הסיטוני, טל. 07-278754

- 2 -

שם	ביתן	סכום
אחים כבביח	ב' - 21	ש"ח 8,117.00
א.ס.ס.	ג' - 28	" 15,843.10
יבול חשרון	ג' - 11	" 1,640.00
פרי ארצנו	ב' - 8	" 4,968.00
רז יבולי הערבה	ב' - 1	" 31,506.00
גבעתי	ג' - 15	" 2,920.00
אורי את נדעון	ב' - 28	" 34,995.80
מקור השיווק דואק	ב' - 14	" 8,146.00
אבנר מלכה	ג' - 13-14	" 36,000.00
מנטל בכר	ג' - 26	" 61,290.73
א. סבול	ב' - 9	" 7,774.10

סח"כ 413,075.54 ש"ח

סח"כ

2. נאסרללה חייב לסיטונאי - מרקו בכר שוק חשמונאים ביתן
ב' - 13, סך של 25,778.50 ש"ח.

נודה לך אם תורה לנו על כיוון פעולה שניתן לעשות עם רשויות
מדינת ישראל לשם גביית החובות הכספיים.

בתודת מראש,

ובכבוד רב,

הנחלת האיגוד

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

כ"ב בשבט התשנ"ז
30 בינואר 1997

ת.97-13418

לכבוד

מר מנחם וובר
מנכ"ל בנק ירוטרייד
שדרות רוטשילד 41
תל-אביב 66883

א.נ.,

הנדון: פקדונות כספי הפנסיה של הרשות הפלשתינאית

בהמשך לשיחתנו הטלפונית אבקשכם להפקיד את הכספים המשתחררים מן הפצ"מ
ביום 3.2.97 בסך של כ- 115 מיליון ש"ח בפצ"מ לחודש נוסף החל בתאריך
זה.

בכבוד רב,

דוד גרשנוביץ
סגן בכיר לחשב הכללי

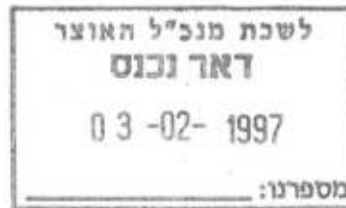
העתק:

מר דוד ברודט - מנכ"ל משרד האוצר
מר ירון נוידרפר - רכז בכיר - אגף החשב הכללי

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

כ"א בשבט התשנ"ז
29 בינואר 1997

ת.97-13325

לכבוד

מר מנחם וובר
מנכ"ל בנק יוטריו
שדרות רוטשילד 41
תל-אביב 66883

א.נ.,

3103

הנדון: חשבון בנאמנות - כספי הפנסיה של הפלשתינאים

בהמשך למכתבכם מיום 23.1.97 הוסבה תשומת ליבנו לשינוי במספר החשבון אליו נתבקשתם להעביר את כספי הפנסיה המנוהלים אצלכם בנאמנות.

טרם אישרנו לביצוע ההעברה נבקשכם לבדוק מה מקור השינוי ולהודיענו בהתאם.

בכבוד רב.

דוד גרשונוביץ
סגן בכיר לחשב הכללי

העתק:

מר דוד ברודט - מנכ"ל משרד האוצר
מר שי טלמון - החשב הכללי משרד האוצר
מר ירון נוידרפר - רכו בכיר - אגף החשב הכללי

משרד האוצר

ר.בנבנשתי
ט"ו בשבט התשנ"ז
23 בינואר 1997
ת.97-9904

3103

עמק בקע הירדן (JRV)

בהמשך למפגש עם נסיד הכתר חסן ושיחות עם הירדנים בתאריך 21.1.1997 יש צורך לקבוע עמדות בשני נושאים מרכזיים: צורת ההתארגנות לקידום נושא עמק בקע הירדן (JRV) וכיצד לקדם נושאים (פרויקטים) הנמצאים בטיפול ועדות בילטרליות.

1. קידום הפרויקטים של עמק בקע הירדן (JRV) יכול להיעשות על ידי שני גופים ישראליים. מועצה של אנשי עסקים פרטיים (JRV BUSINESS COUNCIL) וצוות בינמשרדי לקידום פרויקטים (אוצר, חוץ, רוח"מ).

2. המועצה תהיה מורכבת מהאישים מהסקטור הפרטי (10-15) שהשתתפו במפגש בים המלח בראשות יוסי ורדי או דב לאוטמן. המועצה תחכנס לשיבות אחת לחודשיים כדי לקבל דיווח על התקדמות הפרויקט ולדון בנושאים בילטרליים שמעכבים התקדמות ביצוע או תפעול הפרויקטים. אחת לחצי שנה יהיה מפגש משותף עם המועצה המקבילה הירדנית.

3. הצוות הבינמשרדי יהיה מורכב משני נציגי אוצר, שני נציגי חוץ ונציג רוח"מ. הצוות ישתף במפגשי ועדת ההיגוי של ה-JRV, ירכז טיפול בפרויקטים של ה-JRV ויתאם קידום הפרויקטים שנמצאים בוועדות בילטרליות (שדה תעופה אילת-עקבה, המים, הפרק הנמוך בעולם). ליד הצוות הבינמשרדי תפעל ועדה של נציגי המועצות של עמק בקע הירדן (בית שאן, עמק הירדן הדרומי, צפון ים המלח, תמר, הערבה התיכונה, אילת) ואגף התכנון של משרד הפנים.

4. הירדנים מתכננים להקים בירדן משרד מיוחד ל-JRV במשרד המים (השר קעור). אנו מציעים שמיקי ארבל ממשרד החוץ (ביחד עם עוזר) ימשיך להיות המרכז של העבודה.

5. הירדנים הציעו לקיים באמצע יולי מפגש משותף של ישראל וירדן עם המדינות התורמות בעמאן לצורך הצגת הפרויקטים והשגת מימון להם.

6. בהמשך להצעת שר האוצר בירדן, הצוות הבינמשרדי יהיה אחראי לנושא מימון לסקרי כדאיות של פרויקטים כגון כדאיות ש"ת אילת-עקבה. ההחלטות על הפרויקטים יפלו בוועדה בראשות מנכ"ל האוצר בנוכחות נציגי אגף התקציבים, המשרד הנוגע בדבר, משרד החוץ, משרד רוח"מ והצוות הבינמשרדי.

1000000

1000000

=

לשכת שר האוצר

תאריך: 12.1.97
אל: חיום פלג + מיוזי וסל + ירון קולס
מאת: אסתר פלומה

1. מועבר לעיון מסמך של : _____
בנדון : _____
מספרו : _____

2. אנא התיחסותך במתכונת הבאה:

הערויך בכתב

מכתב תשובה בשמך

שיחת הסבר שלך עם כותב המכתב

מכתב תשובה בשם השר לחתימת השר

ניר עמדה מעמיק בנושא הכולל: תמונת מצב, נתונים עובדתיים, הצעות לפתרון וכו'.

אחר: _____

3. מועד התשובה: 19 / 1 / 97

4. העבר התיחסותך ל: אסתר

בברכה,

העתק: תיק מעקב

OR'ON

MANAGING & FINACE CONSULTING LTD.

120 YGAL ALON ST. CALIFORNIA HOUSE
ZIP CODE: 67443, TEL-AVIV
TEL: 972-3-69624134/4

d.32
5/1/97

3/4

אורעון

ניהול ויעוץ פיננסי בע"מ

בית קליפורניה, רחוב יגאל אלון 120
תל-אביב, מיקוד: 67443
טל. 03-6962413/4, פקס. 03-6962408

לכבוד : שר האוצר מר דן מרידור

משרד האוצר - ירושלים

דן שלום -

3103

רצ"ב מכתב בנושא לוטו באוטונומיה.

אני מעביר לך החומר בעקבות פגישתנו בירושלים ב- 2/1/97.

בברכה
אלוף (מיל) יוסי פלד.

מ. ע. הגלבוע אחזקות בע"מ

גן נר ד.נ. גלבוע 19351 טל. 06-400224 050-274771 פקס. 06-400833

3.1.97

לכבוד
שר האוצר מר דן מרידור
מישרד האוצר
ירושלים

הנידון : שת"פ לוטו עם אזרחי השטחים

1.א

1. חברתנו נימצאת בקשר עם יזמים פלסטינאים אשר קיבלו זיכיון מהרשות הפלסטינאית לפתח מיפעל בדומה לפיס בישראל. המיפעל החל ליפעול בשיטחי האוטונומיה.
2. במיטגרת תנאיי הזיכיון, מתחייבים היזמים להעביר אחזק קבוע מההכנסה, למטרות ציבוריות.
3. ניראה שזה מתאים לענין של מדינת ישראל לייצור מקורות כספיים למען מוסדות ציבור בשיטחי האוטונומיה.
4. לצורך כך, ניבדקת האפשרות שאזרחי ישראל יורשו לקנות כרטיסים אלה בתחום ישראל.
5. נישמח אם נקבל את היתיחסותך לנושא.

בברכה,

מיכאל גדרי - מנכ"ל

העתק : אלוף (מיל.) יוסי פלד

למיכתב זה מצורף ניספח

מ. ע. הגלבוע אחזקות בע"מ

גן נר ד. נ. גלבוע 19351 טל. 06-400224 050-274771 פקס. 06-400833

3.1.97

ניספח להבהרות

1. מיפעל הפיס פועל בתחום האוטונומיה, מבקשים הדדיות.
2. זיכיון הבלעדיות של חברת הלוטו הפלסטינאית, מותנה ע"י הרשות הפלסטינאית בהפרשת אחוז קבוע מההכנסות למטרות ציבוריות כמו עזרה לבתי חולים ותמיכה במערכת הבריאות.
3. ללא אישור, סביר להניח שיהיו בארץ "מכירות שחורות" לא של חברתי או חברת הלוטו אלא של סוכנים מקומיים מהשטחים.
4. מכירה מוסדרת תחת אישור, תגדיל את הכנסות המדינה ממע"מ ומס הכנסה של חברת מ.ע. הגלבוע ותאפשר פיקוח על נפח המכירות.
5. הגברת המכירות ע"י שיווק בתחום ישראל, תיתן הכנסה נוספת לרשות (אינטרס של ישראל).
6. על פי הזמנתם, נערכה פגישה במיפעל הפיס. להערכתנו ולהערכתם, הפגיעה בהם תהייה שולית ומיזערית.
7. אנו מוכנים שהאישור לשיווק בתחום ישראל יהיה מותנה בנפח מכירות שלא יעלה על 3 מיליון ש"ח בחודש או לחילופין, 36 מיליון ש"ח בשנה.
8. חברתנו אמורה להעסיק בניהול ושיווק כ - 20 עובדים.
9. חברתנו אמורה לשלם בגין פעילות זאת כ - 1.8 מיליון ש"ח מע"מ ו - 3.0 מיליון ש"ח מס הכנסה.

מדינת ישראל

משרד האוצר

לשכת היועץ המשפטי

י"ח שבט, תשנ"ז
26 ינואר, 1997

לכבוד
מנכ"ל החברה, מר מיכאל גרין
מ. ע. הגלבוע אחזקות בע"מ
גן גר ד.ג. גלבוע 19351

א.ב.

הנדון: הלוטו הפלסטינאי

מכתבך מיום 3.1.97 לשר האוצר הועבר אלי.
אודה אם תייצור אתי קשר כדי לקבוע פגישה בנושא.

בכבוד רב,
Handwritten signature of Yehoshua Eitan.
יעקב לייזון עו"ד
מנהל מחלקה

העתק: מר ירון קולס, עוזר בכיר למנכ"ל

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

כ' בטבת התשנ"ז
30 בדצמבר 1996

ת.97-4395

לשכת מנכ"ל האוצר
דאר זכוס

09-01-1997

מספרנו:

3103

לכבוד

מר מנחם וובר
מנכ"ל בנק יוטריו
שדרות רוטשילד 41
תל-אביב 66883

הנדון: כספי הפנסיה של הרשות הפלשתינאית

בהמשך לשיחתנו הננו לבקשכם כי כספי הפנסיה של הרשות המנוחלים אצלכם
בנאמנות יופקדו על פי התמחיל הבא:

50% מהתיק בפקדונות שיקליים נזילים (שבועיים).

50% מהתיק בפצ"מ לחודש.

בכבוד דב,

דוד גרשנוביץ
סגן בכיר לחשב הכללי

העתק:

מר דוד ברודט - מנכ"ל משרד האוצר
מר שי טלמון - החשב הכללי משרד האוצר
מר ירון נוידרפר - רכז בכיר - אגף החשב הכללי

לשכת שר האוצר

תאריך: 12.1.97

אל: _____

מאת: _____

1. מועבר לעיון מסמך של : _____
בנדון : _____
מספרו : _____

2. אנא התייחסותך במתכונת הבאה:

הערויך בכתב

מכתב תשובה בשםך

שיחת הסבר שלך עם כותב המכתב

מכתב תשובה בשם השר לחתימת השר

ניר עמדה מעמיק בנושא הכולל: תמונת מצב, נתונים עובדתיים, הצעות לפתרון וכו'.

אחר: _____

3. מועד התשובה: _____ / _____ / _____

4. העבר התייחסותך ל: _____

בברכה,

העתק: תיק מעקב

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

Minister of the Environment

השר לאיכות הסביבה

29 דצמבר, 1996
י"ט טבת, תשנ"ז
מספר: 60181

לשכת שר האוצר

07-01-1997

97-5614
שם: טסמך
אל: 77518

משרד האוצר
2-7-1997
השר האוצר

לכבוד,
מר דן מרידור
שר האוצר

שלום רב,

3103

הנדון: טיפול בשפכי הרשות הפלסטינית

הרשות הפלסטינית אינה מכבדת את מחויבותה למנוע זיהום מקורות מים ומפגעים סביבתיים משפכים הנוצרים בתחומה.

שפכים גולמיים זורמים מבית-לחם, חברון, אל-בירה, שכם, ג'נין וישובים נוספים, ומזהמים באופן חמור מי תהום המשמשים רזרבה אסטרטגית של מי שתיה לתושבי ישראל.

מפאת חשיבות הנושא, יש הכרח כי ישראל תיקח על עצמה את הטיפול בשפכים הנוצרים ע"י הפלסטינים, ותממן את עלות הקמת מכוני הטיפול והפעלתם ע"י קיזוז מהסכומים המועברים לרש"פ.

אודה לך על התייחסותך העקרונית בדחיפות הראויה.

בברכה,

רפאל אימון

העתק: מר בנימין נתניהו, ראש הממשלה

לשכת שר האוצר

3/03

ירושלים
26.12.96

C

והנ"ל

אל:

א.ג.נ.

שר האוצר מתכבד להזמין למפגש בנושא היתרון היחסי של אומות במזה"ת.
המפגש חינו במסגרת פרויקט משותף לירדן, מצרים, הרשות הפלסטינית וישראל לבחינת
יתרונות תחרותיים של האזור.
במפגש יוצג מודל היתרון התחרותי של אומות על ידי פרופסור מ. פורטר מאוניברסיטת הרווארד
ויתקיים דיון.
המפגש יתקיים ב 13.1.96 בשעה 17:30 בלשכת שר האוצר בירושלים.

בברכה,

יובל רכלבסקי

מנהל מטה שר האוצר

היתרון התחרותי של אומות (The Competitive Advantage of Nations)

כללי:

פרוייקט ניתוח היתרון התחרותי של מדינות האזור תחילתו במפגש שרים בהאג 30.1.96 וחמשכו אישור דו"מ ושר האוצר.
בפרוייקט משתתפים: ירדן, מצרים, הרשות הפלסטינאית וישראל.
מימון הפרוייקט ע"י ממשלת הולנד (3 מיליון דולר) בהנחה מקצועית של פרופ' פורטר מבי"ס למינהל עסקים - אוניברסיטת הרווארד.
ניתוח מקביל של המשק באזור יעשה בכל אחד מארבעת הגורמים הנכללים במסגרת הפרוייקט. הניתוח יתבצע על ידי הקבוצות מקצועיות כל אחת בתחומה.

עיקרי המודל:

המודל בעיקרו מהווה מסגרת חשיבתית לניתוח חיהוי יתרונות תחרותיים ברמת המשקים הלאומיים וברמת האזור.

הנחת היסוד חינה שיתרונות כלכליים נרכשים ואינם מולדים (אוצרות טבע) וכי על כלכלות לאומיות לבסס את פעילויותיהם על תחרותיות תוך יצירת יתרונות מקומיים נרכשים.

הנחת יסוד נוספת היא שהממשלות יוצרות תנאי רקע וסביבה לתעשייה תחרותית ואילו התעשייה התחרותית נוצרת על ידי חברות ויזמים.

מחות המודל:

המודל מציג מתודה של ניתוח הפעילות המשקית היצרנית לאור מספר קטגוריות עיקריות: תנאי רקע: חון אנושי, תשתית פיזית, תשתית חוקית ומינהלתית/ שלטונית וכיוב'. סביבה עסקית ותחרותית: מאפיינים ענפיים, הגבלים עסקיים, מידת התחרותיות, מאפייני הפירמות וכ'. מאפייני ביקוש: מקומי, אזורי, גודל, תחכום וכיוב'. פעילות ענפית: מאפיינים כלליים וקיומם של מקבצי תעשיות שלובות ומשלימות.

במסגרת המודל מנותח הקשר בין מפעלים תעשיות וענפים, פעילות הממשלה והשילוב בין כל המרכיבים תוך זיהוי נקודות חולשה, "חסמים" וצווארי בקבוק בתהליכי יצור ענפיים.

התנהגות הפירמות חינה בסיסה של הכלכלה המצליחה ואילו תפקידי הגופים המוסדיים מתמקד ביצירת תנאי רקע תחרותיים ופעילות בתחום התשתיות. כך על הממשלה בשיתוף עם הגופים הכלכליים הגדולים לפעול להקטנת המעורבות הממשלתית דוגמת הקטנת הסיוע הישיר, העמקת הסיוע לתחומי מו"פ וכיוב'. על הממשלה להתמקד בהסדרת הפעילות המשקית: חוקים אנטי מונופוליסטים, חינוך מקצועי, חימנעות מהעדפת מגזר מסוים וכיוצא בזה.

מהלך העבודה ושלביות:

הפרוייקט האזורי יתבצע בשני שלבים עיקריים:
א. ניתוח ברמה המדינתית - בשלב ראשון יתבצע ניתוח של ענפים נבחרים (3 במספר ?) במשק הלאומי, שלב זה יתבצע על ידי כל מדינה בנפרד משך השלב כ 6 חודשים.
בתום שלב א יוצגו ממצאי ומסקנות צוות העבודה בפני הועדות העליונה והמקצועית אשר יאשרו את המשך העבודה לרמה האזורית.

ב. ניתוח ברמה האזורית - ניסיון לניתוח על בסיס אזורי של יתרונות אזוריים הנובעים מפעילות כלכלית משולבת למשקים חלאומיים באזור, משך השלב עד שנה.

ועדות היגוי וצוות מקצועי ליווי והנחיה

ועדת היגוי עליונה ברשות שר האוצר, - יו"ר שר האוצר ובחשתתפות הארגונים הגג הכלכליים במשק. מהווה את המסגרת העליונה לפעולת הקבוצה הישראלית.

ועדת היגוי מקצועית, יו"ר מנכ"ל האוצר - תפקידה יהיה ליווי והנחיה מקצועית של קבוצת העבודה.

צוות מקצועי - חברי הצוות המקצועי השתתפו בסמינר שנערך במסגרת ביה"ס למינהל עסקים באוניברסיטת הרווארד. חברי הצוות יועסקו ישירות על ידי המרכז לאסטרטגיה תחרותית במרחב התיכון.

מעבר לסקירת ענפית תעסוק קבוצת המומחים בחחדרת תפיסת מודל פורטר והקנייתו.

ניחול, וליווי מקצועי: המרכז לאסטרטגיה תחרותית במחזית בראשות ד"ר יגיל ויינברג. פרופסור פורטר וצוות מקצועי ילוו את עבודת הקבוצות.

הערות כלליות:

- מודל פורטר כשיטת ניתוח של פעילות ענפית ומשקית בוצעה במעל 35 משקים וענפים ברמות פיתוח שונות ובמבנים כלכליים וחברתיים שונים (שבדיה, קולומביה, הולנד...).
- המודל אינו נתמך על ידי ניתוחים כמותיים מורכבים דוגמת מודלי המקרו הקיימים (המודל הקיינסיני, כמות חכסף וכיו"ב) ומחותו יצירת מסגרות ניתוח המתבססות על ניתוח קשרים פנים ובין ענפיים, תנאי הרקע וכיו"ב.
- פרופסור פורטר התפרסם בעבודותיו בתחום ניתוח חברות. מודל היתרון התחרותי של אומות אינו מודל סגור ואינו מתיימר להסביר את מכלול התופעות הכלכליות חקשורות לפעילות משקית.
- יתרוננו הגדול של המודל בהיותו מסגרת חשיבתית (לא סכימטית) לניתוח שיטתי של תעשיות וענפים.
- מטרת הניתוח להציג בפני מקבלי החלטות אלטרנטיבות לקידום כלכלי ברמת המפעל, הענף והמשק הלאומי, תוך הצגת כיווני פעולה אפשריים והצגת מכשולות, מגבלות וצווארי בקבוק אשר עצם הצגתם וניתוחם תקדם את הטיפול בהם.
- המודל מעצם טבעו מחייב שיתוף פעולה בין כל הגופים הכלכליים המשמעותיים במשק.

הערות לשלב האזורי:

- הפרוייקט לניתוח יתרונות תחרותיים יצר נתיב הדברות חיובי עם גורמי מימשל וגורמים מהתחום הכלכלי האקדמי.
- נתיבי ההדברות הם הן ברמה הממסדית והן ברמה האישית. פעילות המניחה בסיס לשיתוף פעולה ויתר אמון בתחום הכלכלי הינה חיובית מיסודה ובמיוחד כשמדובר באנשי אקדמיה, מימשל ותעשייה בכירים הנחשפים לשיתוף פעולה (אישי וממסדי) עם ישראל.
- המשך הפרוייקט מעבר לשלב המדינתי יחייב קבלת אישור הועדה העליונה.
- הצגת מסלולים לשיתוף פעולה אזורי תוך הצגת יתרונות, עשויים בסווח הארוך עם יישום המסקנות, להביא לתוצאות כלכליות ממשיות, לרווחה אזורית משותפת.
- בשלב המסקנות האזוריות ידרשו החלטות של כל מדינה והר"פ, כל אחת בתחום פעילותה, ואשר יתייחסו לפעילות המשק המקומי וליתרונות כלכליים אזוריים.
- הסכמות או ויתורים הדדים בתחומי אינטרסים חיוניים ואחרים או בתחומים כלכליים המחייבים הסכמה ידונו לאור אך בנפרד לתוצאות הניתוח האזורי.

רשות שדות התעופה בישראל
Israel Airports Authority

משרד ראשי - מסופי גבול יבשתיים ותפק"מ
Head Office - Land Terminals & Special Duties

לשכת מנכ"ל האוצר
דאר וכנס

19-12-1996

מספרנו:

ט' טבת, תשנ"ז
19 דצמבר, 1996

3103

אל: - אלוף אורן שחור - מתאם פעולות בשטחים

הנדון: העברות כספיות לרש"פ

עפ"י ההסכם עם הפלסטינאים מחוייבת רש"ת להעביר לרש"פ את חלקם באגרות נוסע יוצא ממסופי אלנבי ורפיח.

עפ"י החסדר, תשלום חלקנו עבור חודש נתון מותנה בקבלת אישור תשלום (קבלה) עבור הסכום שהועבר בחודש שלפני.

בגין התשלום האחרון שהועבר לרש"פ עבור חודשים אפריל-מאי (3,050,560 ש"ח) טרם נתקבלה קבלה.

נושא הקבלות מלווה אותנו מאז החלת החסדר כשלפני שנה וחצי לערך פנינו ישירות לנביל ושנאת (ואכן העניין הוסדר למספר חודשים) לאחר מכן, עד לפרישתו, הוסדר ענין הקבלות ישירות מול אחמד פראס ובחודשים האחרונים פעלנו מול נזמי מוהנה (סמנכ"ל מסוף רפיח) לצערנו ללא הצלחה.

לאור האמור ולאור העובדה כי עבור חודשים יוני עד אוקטובר, נצבר סכום של 15,342,150 ש"ח שטרם הועבר, אבקש לעמוד מול הגורמים המתאימים ברש"פ לסיום הסוגיה.

אבקש להדגיש כי רש"ת כתאגיד עפ"י דין לא תוכל למסור כספים ללא קבלת קבלות.

בברכה,

מנחם (מנדל) זליחובסקי
סמנכ"ל מסופי גבול ותפק"מ

העתיקים:

מוסי דבי - מנכ"ל רשות שדות התעופה
דוד ברודט - מנכ"ל משרד האוצר
תא"ל שפיגל - ס/מתאם בפעולות בשטחים
אבשלום פלבר - אגף התקציבים באוצר
יעקב דיין - סמנכ"ל כלכלה, כספים ומסחר רש"ת

C:\DATA\WORD\01\M-26.DOC

מועצה מקומית אריאל

לשכת ראש המועצה

כ" כסלו, תשנ"ז
1 דצמבר, 1996
ל - 2221

לשכת שר האוצר

23-12-1996

מס' מסמך
אל

3103

לכבוד
מר בנימין נתניהו
ראש ממשלת ישראל

נכבדי,

הנדון: התהליך המדיני לקראת הסדר הקבע בעזה וביו"ש

התהליך המדיני, לקראת הסדר הקבע מחייב אותנו לבחון מחדש את תוצאותיו בעתיד.

כיום נאלצת מדינת ישראל לספק תעסוקה לתושבי עזה ויו"ש וכאשר ההבט הבטחוני מחייב סגר, כל האחריות נופלת על מדינת ישראל וזאת למרות הויתורים הרבים שוויתרה עד כה (הפלסטינאים קיבלו כמעט את כל שטחה של רצועת עזה ו-30% משטחי יו"ש).

לעניות דעתי, ככל שיתקדם המו"מ, בין אם הפלסטינאים יקבלו אחריות על טריטוריה נוספת ובין אם לאו, מברחנה האמיתי של הרשות הפלסטינאית יהיה **המבחן הכלכלי**, עליו תקום או תיפול הרשות הפלסטינאית.

לדעתי, אין פתרון לרצועת עזה, בהסדר הקבע פרט לסיפוחה למצרים כך גם הדבר לגבי יו"ש בלי זיקה לירדן. המדינות התורמות מעבירות כספים - לא מספיקים לדעתי וישראל מעבירה מצידה כספי מיסים וכספים עקיפים אולם אין די בכך.

על מנת להביא את התהליך למצב של שלום, יש צורך בהשתתפות העולם הערבי באופן אקטיבי ובתרומה מעשית, דהיינו פיננסית, בתהליך.

כאמור, לדעתי לרצועת עזה עקב שטחה הזעיר ובהעדר אוצרות טבע ותשתית כלכלית, לא תהיה אפשרות לעמוד על רגליה באופן עצמאי.

מאידך, "המעבר הבטוח" גורם לחציית ישראל באופן שאין לו תקדים הסטורי בשום מדינה בעולם, אף מדינה בעולם אינה מאפשרת מעבר מסוג זה לשכנותיה.

על כן על מנת להתמודד טוב ונכון יותר עם הבעיות העתידיות של עזה ויו"ש אני מעלה את התכנית הבאה:

מועצה מקומית אריאל

לשכת ראש המועצה

א. כוונת וערב הסעודית יידרשו כל אחת מהן ע"י הקהילה הבינלאומית בראשות ארה"ב להשקיע מליארד דולר בשנה במשך 10 שנים, סה"כ 20 מליארד דולר.

ב. 10 מליארד דולר שיינתנו על-ידן יושקעו בצפון סיני בין רפיח ואל-עריש, מליארד דולר, כל שנה במשך 10 שנים. השקעה זו תאפשר למצרים ולנשיא מוברק לפתח את צפון סיני להשתתף באופן פעיל ומעשי בפתרון בעיות התעסוקה של עזה, ע"י כך יצאו תושבי עזה לעבודה באזורי הפיתוח של צפון סיני ולא יזדקקו לעבודה בישראל.

ג. בדומה יושקעו 10 מליארד דולר, מליארד דולר כל שנה במשך 10 שנים בשטחי האוטונומיה ביו"ש כדי ליצור תשתית כלכלית שתאפשר לרשות הפלסטינאית לשאת עצמה מבחינה כלכלית ולהכין עצמה לקיומה בעתיד תוך קשר עם ירדן.

אין לי ספק שדבר זה לא יהיה קל ובוודאי שהכוונות והסעודים לא ימהרו להתנדב לתת כסף לערפאת שהיה בן בריתו של סאדס חוסיין בזמן מלחמת המפרץ. מאידך מצבה הכלכלי של מצרים מונע בעדה גם עניינית (אני מקוה שלא פוליטית) לפתח את צפון סיני. אולם ודאי הוא, שהיא לא תתנגד לקבל סיוע חוץ לשם כך.

על כן הנני סבור כי תפקיד המפתח מוטל על ארה"ב ונשיאה שכלפיהם, כוונת וסעודיה חייבות יותר מאשר חוב מוסרי.

ממשלת ישראל חייבת איפוא לדרוש מארה"ב את הפעלת כח השכנוע שלה על כוונת וסעודיה ושאר מדינות המפרץ לצורך גיוס מקורות ההון הללו.

כאשר יש בעיות במשפחה, פונים בדרי"כ קודם כל לקרוב המשפחה, אחים/אחיות/אב/אם/ילדים ורק אח"כ לבני דודים ובסוף, לידידים שאינם בני משפחה.

חובתן המוסרית והאתנית של מנהיגי מדינות ערב היא לעזור לאחיה הערבים - פלסטינים, לפני שהם פונים לבני דודם הישראלים או הידידים מאומות העולם.

מועצה מקומית אריאל

לשכת ראש המועצה

הסיוע של המדינות התורמות מוגבל בזמן ובהקף ולא יהיה בו כדי להבטיח לרשות הפלסטינאית את אותו אורך הנשימה שהיא זקוקה לו לעומת זאת אם הרעיון שהעלתי ירקום עור וגידים, יש סיכוי סביר שהאזור יעלה על פסי נורמליזציה ויחסי שכנות טובים. במידה וחלילה לא כך יהיה, תקרוס הרשות הפלסטינאית והאחריות תוטל על ממשלת ישראל בלי כל קשר למה שעשתה וויתרה למען השלום.

אודה לכבוד ראש הממשלה, על קבלת תגובתך להצעתי זו.

בברכה

רון נחמן

ראש מועצת אריאל

העתקים: שרי הממשלה

✓
הסדר
נעשה

מדינת ישראל
משרד האוצר - החשב הכללי

101 צ' 1996

ט"ו בכסלו התשנ"ז
26 בנובמבר 1996

ת.96-92180

12/10/96

המשימה:

דא"ר יערי:

יועצים:

אל:
רשימת תפוצה

הנדון: ריכוז העברות כספים לרשות הפלשתינית

מצ"ב טבלה מרכזת על סך העברות לרשות הפלשתינית בגין עזה ויריחו ויהודה ושומרון נכון ל- 31/10/96.

הטבלה כוללת נתונים מצטברים על העברות כספים לרשות הפלשתינית בשנת 1994 ובשנת 1995 ופירוט לפי חודשים של העברות הכספים בשנת 1996.

ב ב ר כ ה,

הרי לנגמן
סגן בכיר לחשב הכללי

3/03

Total Transfers to the P.A.

For Gaza, Jericho & West Bank

(Thousands of NIS)

	Year 1994	Year 1995	Jan. 1996	Feb. 1996	Mar. 1996	Apr. 1996	May. 1996	Jun. 1996	Jul. 1996	Aug. 1996	Sep. 1996	Oct. 1996	Total Transfers
Total Transfers to the P.A.	71,472	791,291	111,177	109,210	95,538	101,114	97,796	99,998	120,713	138,233	124,560	141,995	2,003,097
Import taxes	17,503	63,469	18,558	16,694	9,446	29,876	14,158	28,759	30,633	31,098	21,988	26,388	308,570
VAT clearance	15,502	582,764	62,556	64,718	50,000	45,084	55,635	43,499	61,870	73,773	70,168	81,235	1,206,804
Petroleum excise	28,001	101,786	26,884	24,801	30,203	23,989	26,413	27,554	27,362	32,060	28,923	31,095	409,071
Income tax	2,684	15,240	0	2,997	2,314	0	1,214	0	0	0	1,686	1,604	27,739
Health stamp tax	7,782	28,032	3,179	0	3,575	2,165	376	186	848	1,302	1,795	1,673	50,913

רשימת תפוצה

שר האוצר ✓

לשכת שר האוצר

מנכ"ל משרד האוצר

החשב הכללי

הממונה על התקציבים

המשנה לממונה על התקציבים - מר ניר גלעד

סגן בכיר לחשב הכללי - מר דוד גרשונוביץ

ס/ הממונה על התקציבים - מר אבשלום פרבר

הממונה על הכנסות המדינה

מנהל אגף המכס והמע"מ

נציב מס הכנסה

יועמ"ש משרד האוצר

מנכ"ל משרד החוץ

סמנכ"ל לכלכלה משרד החוץ

מתאם הפעולות בשטחים

רע"ן כלכלה מתפ"ש

מדינת ישראל

האוצר / אגף המכס ומע"מ
הנהלה

תאריך: ג' כסלו התשנ"ז
14 בנובמבר 1996

מספר: חש/52-
SQLDOC134/134960.DOC

3103

אל:
מר מוטי איילון
מנהל אגף המכס ומע"מ

הנדון: דו"ח העברות לרש"פ - מעודכן לסוף 10/96

מצ"ל דו"ח מרכז המשקף את כל הסכומים שהועברו לרש"פ החל מינואר 1996 עד סוף אוקטובר 1996, ממויין עפ"י חודש הכיצוע של ההעברות.

יש לציין כי סכומי ההעברה הם ברוטו וכוללים את קיזוז העמלה של 3%, וקיזוז חובות אחרים עפ"י הוראות שר האוצר.

בברכה,

שמואל לוי
מנהל תחום גבייה

העתקים:

לשכת שר האוצר (לידי יובל)

מר דוד ברוזט - מנ"כ מש' האוצר, הקריה, ירושלים.
מר אבי לבון - ס/הממונה על הכנסות המדינה.
מר ישעיהו בן יהונתן-ס/מנהל המכס ומע"מ.
מר מיוחס לוי - ס/מנהל המכס ומע"מ.
מר ראובן פרנקנבורג - חשב המכס ומע"מ.
מר טל נוימן - אגף התקציבים, ת"א.
מר ירון ארנון - עוזר ס/חשב הכללי.
מר דימיטרי רומנוב - מינהל הכנסות המדינה.

ריכוז העברות לרש"פ - 1996

מחודש	סה"כ חודשי	מסי-יבוא	בלו דלק	מע"מ	מצטבר שנתי
1/96	107,997,402	18,557,820	26,883,855	62,555,727	107,997,402
2/96	106,212,652	16,694,116	24,800,706	64,717,830	214,210,054
3/96	89,649,107	9,446,357	30,202,750	50,000,000	303,859,161
4/96	98,949,155	29,875,851	23,989,139	45,084,165	402,808,316
5/96	96,206,687	14,158,494	26,412,684	55,635,509	499,015,003
6/96	99,812,473	28,759,085	27,554,084	43,499,304	598,827,476
7/96	119,865,610	30,632,665	27,362,512	61,870,433	718,693,086
8/96	136,931,559	31,098,325	32,059,996	73,773,238	855,624,645
9/96	121,078,611	21,987,993	28,922,657	70,167,961	976,703,256
10/96	138,717,923	26,388,206	31,094,924	81,234,793	1115,421,179
11/96					
12/96					
סה"כ מצטבר	1115,421,179	227,598,912	279,283,307	608,538,960	

2

לשכת שר האוצר

17/3 'ד'ד' ל'ט'ר

ל'א ח'א- ל'ט'ר א'ב'ט

ת'ט'ר

16/1

יובל רבלבסקי

ב' א'ב'ט ל'ט'ר

AVISHALOM MALKA ADV.
AHARON AHARONY ADV.
BARUCH LIBERMAN ADV.

17.11.1996

לשכת שר האוצר
96-92177

מלכא אכישלום ערד
אהרונים אהרן ערד
ליברמן ברך ערד

כ"ה בחשוון התשנ"ו
7 בנובמבר 1996

בס"ד

אל:
המנכ"ל:
תאריך יציאה:
חתימות:

לכבוד
שר האוצר
מר דן מרידור
קרית הממשלה
ירושלים

א.נ.א.

3103

הנדון: עמותת נפגעי חובות של תושבי השטחים

בשם מרשתי עמותת נפגעי החובות של תושבי השטחים הנני לפנות אליך כדלהלן:

1. חברי העמותה הינם תושבי ואזרחי מדינת ישראל אשר חלקם עומדים על סף פשיטת רגל, בגין הסכמי אוסלו למיניהם.

התושבים הפלשתינאים מנצלים עד תום את המצב החדש שנוצר בעקבות ההסכמים ובעזרה ישירה או עקיפה של הרשות הפלשתינית אינם משלמים את חובם לסוחרים ישראלים, חוב שנוצר ערב ו/או בסמוך לחתימה על ההסכמים.

טרם יישום ההסכמים היתה לחברי העמותה זכות קנוייה ונתונה עפ"י החוק הישראלי לפיו יכלו הזכאים לגבות את חובם ע"י בית המשפט וההוצאה לפועל בישראל.

ההסכם ויישומו נטלו את זכותם זו ובכך מנעו האפשרות לגבות את חובם בפועל.

ממשלת ישראל, לא זאת בלבד שלא התריעה ו/או הזהירה את אזרחי המדינה מההשלכות שעלולות לנבוע עקב יישום ההסכם עקב נטילת והעברת סמכויות השיפוט והאכיפה לרשות הפלשתינית, אלא אף עודדה וראתה בחיוב התקשרות ביחסי המסחר בין תושבי מדינת ישראל ותושבי השטחים לקידום וחיזוק "השלום".

2. העמותה החלה לפעול לפני כשנה וחצי בשלהי השלטון הקודם, בפגישות שהיו לחברי העמותה ונציגיה עם שר המשפטים דאז, הפרופ' דוד ליבאי, פעל שר המשפטים, דאז, לקידום ענייניה של העמותה, במהירות מעוררת התפעלות.

השר הקים ועדה בינמשרדית שנפגשה עם נציגי העמותה, בחנה אפשרויות לפתרון בעיית חברי העמותה, אשר רובן ככולן, נבעו ונובעות מההסכמים שחתמה ממשלת ישראל דאז עם הרשות הפלשתינית.

AVISHALOM MALKA ADV.

AHARON AHARONY ADV.

BARUCH LIBERMAN ADV.

למיטב ידיעתנו הועדה הבינמשרדית, הגיעה למסקנה כי במסגרת החוק הקיים וההסכמים לא ניתן לעשות דבר לקידום פתרון.

שר המשפטים לא הרפה, וביום 14/5/96 החליטה ממשלת ישראל דאז, להקים ועדת שרים לעניין גביית חובות המגיעים לישראלים מתושבי השטחים.

ועדת השרים התכנסה ביום 30/5/96, והחליטה לגבש הצעה לעניין גביית החובות המגיעים לישראלים ולהעבירן לאישור הממשלה.

3. עם חילופי השלטון, פנתה העמותה לגורמים בכירים כדוגמת שר המשפטים דאז, הפרופ' יעקב נאמן, שר המשפטים צחי הנגבי, השר אריאל שרון ולגורמי שלטון נוספים.

חברי העמותה הציגו בפני הגורמים את השתלשלות העניינים עד עתה ובקשה להמשיך את פעילות ועדת השרים עד לסיום ומתן פתרון הולם והגון לחברי העמותה.

4. עד ליום זה לא התכנסה ועדת השרים ולא נעשה דבר לקידום בעיותיה האקוטיות של חברי העמותה.

5. אשר על כן, אנו מבקשים לאשש ולקיים את החלטת הממשלה לפתרון בעיית העמותה, באמצעות ועדת השרים.

6. אנו מבקשים להפגש עם חברי הועדה, על מנת להציג ולפרוס בפניה את בעיות חברי העמותה, באורח בלתי אמצעי.

בכבוד רב,

ליברמן ברנד, עו"ד

לוט:

מסמכים ומכתבים רלבנטיים המתארים את השתלשלות העניינים באורח מפורט.

מ-241

312 3103

3103

לשכת שר האוצר

י"ל יעב"ל לשי"ס

א"נא הכין ק"ט - חל"ט

א"ט א"י א"י

א"י -

א"י

יובל רכלבסקי

7'בוטינסקי 51. בנין התאומים 2 דמת-12
03-7533348 :קס 99 . 03-7533302 :טל

לשכת השטר
ירושלים
06-11-1996
721/2102
סימוכין

3103

לכבוד
גבי לימור לבנת
שרת תקשורת

הנדון: חובות הרשות הפלשתיאית

בבית השרה,

כידוע, מזה תקופה ארוכה בזק בינלאומי אינה זוכה להכנסות בגין שירותים בין לאומיים הניתנים לרשות הפלשתיאית. החוב המצטבר של הרשות לבזק בינלאומי בלבד, עבור התקופה 19.8.96 - 1.6.96 מסתכם בכ - 8 מליון ש"ח.

כל פניותינו לרשות לתשלום החובות לא נענו.

עובדה זו פוגעת באופן ניכר ברווחיות החברה אשר כידוע ממשיכה לשלם עבור התנועה דמי התחשבות למפעילים בחו"ל, הוצאות שונות לבזק ומע"מ.

בזק בינלאומי מחוייבת לפעילות מתוך מטרות רווח כשהמשך מתן שירותים לרשות בתנאים הנוכחיים אינו מקדם מטרה זו.

על רקע פנייתו של מנכ"ל משרדך ורגישות הנושא הנני מוצא לנכון לצרף לידעתך העתק מכתבנו לרשות הפלשתיאית בדבר ניתוק השיחות הבין-לאומיות לרשות במידה ולא יעמדו בתשלום.

בכבוד רב,
משה הנא
יו"ר מועצת המנהלים

- העתקים :
- מר שלמה וקס - מנכ"ל משרד התקשורת.
 - מר דניאל רוזן - מנכ"ל בזק בינלאומי.
 - מר איתן פדן - סמנכ"ל כספים בזק בינלאומי.

Bezeq International Ltd.

35 Jabutinsky St., Twin Tower 2, Ramat-Gan, Israel
Tel: +0 3 753 3313, Fax: +0 3 753 3369

4 NOVEMBER, 1996

Mr Mohammad Rashid
Head of the Palestinian Telecommunication Unit,
Palestine National Authority.

Dear Mr. Rashid,

Subject: Payment of International Service Bills

More than a month ago we sent bills for telephone services provided to the areas of the PNA from June.

As you know from previous correspondence and a recent meeting with Mr David Hyman, we are interested in providing good international services to the population of the PNA.

In your letter of 3 October, 1996 to Mr Hyman you agreed that international telecommunication services to and from the areas of the Palestinian Authority will continue to be provided by Bezeq International according to the agreement with Bezeq the Israel Telcommunication Corp Ltd.

To date we have not received payment according to the bills we sent.

This does not seem to be an auspicious beginning to our relationship which we hope, will be long and fruitful.

In order to prevent an unwanted halt to services to the PNA, we ask that payment for the services be made promptly.

Sincerely,

Eitan Padan
Vice President
Economics & CFO

copies:

Mr Walid Najjab
Mr Dannie Rosenne
Mr David Hyman

hadassah medical organization
central administration

kiryat hadassah
p.o.b. 12000
il-91120 Jerusalem Israel
telephone (02) 777111
cables hadassah
fax. (02) 434434

הסתדרות מדיצינית הדסה
ההנהלה המרכזית

קצית חדסה
תא ראוי 12000
ירושלים 91120
טלפון 777111 (02)
מברקים חדסה
פקסימיליה 434434 (02)

Fax 5635769

לשכת המנהל הכללי

3/11/96

13408

כ"א חשוון, תשנ"ו
3 נובמבר, 1996

Handwritten signature/initials.

לכבוד
מר צ. הנגבי, ח"כ
שר הבריאות
משרד הבריאות
רח' בן-טבאי 2
ירושלים

מר הנגבי הנכבד,

הנדון: חוב חדשות הפלשתינאית לחדסה

במשך להתכתבות חוזרת ולשיחות רבות עם צמרת משרדי הבריאות והאוצר באשר לחוב
חדשות הפלשתינאית לה.מ. חדסה בגין שירותים רפואיים לחולים קשים, ובמשך לטיפול
בסוגיה זו גם ע"י ועדת הכספים, חשבתי מן הנכון ומן הנמוס להודיעכם כי בימים הקרובים
גיש בג"ץ בענין זה. אני מצטער על כך כי נאלצים אנו לצעד שכזה וזאת רק לאחר שלא
מצאנו כל סעיף שחזא בדרכים אחרות.

בדבר,

פרופ' שמואל מנחם
המנהל הכללי

העתקים:

שר האוצר ✓

מנכ"ל הבריאות

מנכ"ל האוצר

יו"ר ועדת הכספים

2463-96.DOC

מזכר

(לדוחתבות פנימית במשרד הממשלה)

אל:	אסתר סלוחובסקי	התאריך:	15/10
מאת:	יוון קולס	תיק מס':	
הנדון:			

סימון:

יקיות'

זה "מכתב תקופת" של סמי פנתס למי'

חובל הרש"פ.

הנושא יוצא בשיא שיהיו כלאקה העולם

או בשביל הכל.

בגינת הבריאות

יוון

• Longer duration

very quiet

OK/24

• Longer

on "more quiet" at an 6:00 hr
state and

about 1000 words with a few more
11 words left.

• area, nearly

very

תאריך 14/10/96

אל: יו"ר קופס

מאת: אסתר פלומה

1. מועבר לעיון מסמך של: פרויקט נתיב לפרנס

בנדון: חוק התעסוקה

מספר: _____

2. אנא התייחסותך במתכונת הבאה:

הערוחך בכתב

מכתב תשובה בשם: בנימין וואנזיל

שיחת הסבר שלך עם כוחב המכתב

מכתב תשובה בשם השר לחתימת השר

ניר עמדה מעמיק בנושא הכולל: חמונת מצב, נחונים עובדתיים, הצעות לפתרון וכי

אחר: _____

3. מועד התשובה: 27/10/96

4. העבר התייחסותך ל: אסתר

ב ב ר כ ה,

העחק: חיק מעקב

hadassah medical organization
central administration

kiryat hadassah
p.o.b. 12000
li-91120 jerusalem israel
telephone (02) 777111
cables hadassah
fax. (02) 434434

הסתדרות מדיצינית הדסה
הנהלה המרכזית

קרית הדסה
תא דאר 12000
ירושלים 91120
טלפון 777111 (02)
מברקים הדסה
פקסימיליה 434434 (02)

96-80848

יחידת קליניקה
תש"ז

635 769 Fax

לשכת המנהל הכללי

13230
כ"ז תשרי, תשנ"ז
10 אוקטובר, 1996

מר דן מרידור, ח"כ
שר האוצר

לכבוד
מר צחי הנגבי, ח"כ
שר הבריאות

נכבדי,

הנדון: חוב הרשות הפלסטינאית ל"הדסה"

צר לי שעלי להפנות שנית את תשומת לבכם לסוגית חוב הרשות הפלסטינאית ל"הדסה", סוגיה החולכת ומתריפה שכן החוב להיום - עומד על 11 מליון ש"ח.

המצב אליו נקלענו הוא בלתי סביר ובלתי נסבל ואנו ערב החלטה שלא לקבל יותר חולים מצוידים בהפניות של הרשות הפלסטינאית - מאחר והפניות אלה, שהן למעשה התחייבות לתשלום, אינן מכובדות. חולים אחרים, דחופים, מגיעים ישירות לחדר המיון במצב קשה והמצב לגביהם הוא אף מסובך יותר, שכן הם חולים מורכבים יותר.

פירושה של החלטה כזו הוא שחולים הסובלים ממחלות גידוליות שונות כלוקמיה, סרטן וגרורות וכן מועמדים להשתלות איברים וחולים מסובכים מסוגים שונים יושבו ריקם. איני יכול לשער בנפשי את גודל הזעקה שתקום, במיוחד במצב היום, כאשר טאלץ לשלוח חולים אומללים ומשפחותיהם ולא לקבלם לטיפול.

נודה לכבודכם אם תפעלו למציאת פתרון לחזור החוב הן ע"י קיזוז או ע"י פתרון אחר, שכן ללא פתרון מיידי, טאלץ להפעיל את החלטתנו שלא לטפל בחולים מיו"ש, בקשיחות, תקיפות ונחרצות (שהדי במרומים) ומי ישורנו מה יהיו התוצאות.

בכבוד רב,
פרופ' שמואל פרוש
המנהל הכללי

העתקים:

הרב רביץ יו"ר ועדת הכספים
פרופ' ג. ברבש, מנכ"ל משרד הבריאות
מר ד. ברודט, מנכ"ל משרד האוצר

2260-96.DOC

hadasah medical organization
central administration

הסתדרות מדיצינית הדסה
ההנהלה המרכזית

קריית הדסה
תא דאר 12000
ירושלים 91120
טלפון (02) 777111
מברקים הדסה
פקס (02) 434434

Kiryat Hadasah
p.o.b. 12000
IL-91120 Jerusalem Israel
telephone (02) 777111
cabine Hadasah
fax (02) 434434

Fax # 56 69091

לשכת המנהל הכללי

134087
כ"א חשוון, תשנ"ז
3 נובמבר, 1996

3/103

לכבוד
מר צ. הנגבי, ח"כ
שר הבריאות
משרד הבריאות
רח' בן-טבאי 2
ירושלים

מר הנגבי הנכבד,

הודון: חוב הרשות הפלשתינאית להדסה

בהמשך להתכתבות חוזרת ולשיחות רבות עם צמרת משרדי הבריאות והאוצר באשר לחוב
הרשות הפלשתינאית לה.מ. הדסה בגין שירותים רפואיים לחולים קשים, ובהמשך לטפול
בסוגיה זו גם ע"י ועדת הכספים, חשבת מן הנכון ומן הנמוס להודיעכם כי בימים הקרובים
נגיש בג"ץ בענין זה. אני מצטער על כך כי נאלצים אנו לעד שכזה - וזאת רק לאחר שלא
מצאנו כל סעיף שהוא בדרכים אחרות.

בכרבה,

פרנ"י שמואל פתח
המנהל הכללי

העתקים:
שר האוצר
מנכ"ל הבריאות
מנכ"ל האוצר
יו"ר ועדת הכספים

2463-96.DOC